

گزارش عملکرد

Post Show Report kishInvex®

دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه،
خصوصی‌سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری کشور

۱۹ لغایت ۲۲ آبان ۱۴۰۴ - جزیره کیش

2025

#DISCOVER FUTURE

www.kishinvex.ir

گزارش عملکرد Post Show Report

kish 2025 Invex®

دوازدهمین نمایشگاه
بین‌المللی بورس، بانک،
بیمه، خصوصی‌سازی و معرفی
فرصت‌های سرمایه‌گذاری کشور

12th International Exhibition
of Exchange, Banking,
Insurance, Privatization &
Presenting Iran's Investment
Opportunities

درباره کیش

About Kish Island

جزیره کیش با برخورداری از موقعیت جغرافیایی ممتاز در شمال خلیج فارس و قرارگیری در مسیرهای اصلی تجارت و تبادلات اقتصادی منطقه، طی سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین کانون‌های توسعه اقتصادی کشور تبدیل شده است. این جزیره به واسطه ساختار منطقه آزاد، قوانین تسهیل‌گر سرمایه‌گذاری و زیرساخت‌های نوین، بستری مناسب برای شکل‌گیری فعالیت‌های مالی، تجاری و فناوریانه فراهم آورده است.

در اسناد و رویکردهای کلان توسعه مناطق آزاد کشور، جزیره کیش به عنوان هاب مالی جمهوری اسلامی ایران و همچنین مرکز توسعه اقتصاد دیجیتال تعریف شده است. این رویکرد، کیش را به محوری برای استقرار نهادهای مالی، ابزارهای نوین تأمین مالی، خدمات بانکی و بیمه‌ای پیشرفته و همچنین فناوری‌های مالی (FinTech) تبدیل می‌کند؛ نقشی که می‌تواند جایگاه ایران را در تعاملات اقتصادی منطقه‌ای و بین‌المللی ارتقا دهد.

از سوی دیگر، ظرفیت‌های زیرساختی، ارتباطات بین‌المللی، نیروی انسانی متخصص و محیط کسب و کار رقابتی در جزیره کیش، این منطقه را به یکی از مستعدترین نقاط کشور برای توسعه اقتصاد دیجیتال، نوآوری، هوش مصنوعی و کسب و کارهای دانش‌بنیان بدل ساخته است. تمرکز بر اقتصاد دیجیتال در کیش، در راستای سیاست‌های کلان کشور برای گذار به اقتصاد هوشمند و کاهش وابستگی به اقتصاد سنتی صورت گرفته است.

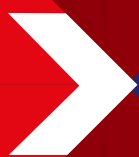

چرا کیش؟

Why Kish Island?

- ◀ هم‌راستایی مأموریت کیش اینوکس با نقش جدید کیش در معماری اقتصادی کشور
- ◀ تعریف جزیره کیش به عنوان پایگاه شکل‌گیری اکوسیستم مالی نوین ایران
- ◀ ظرفیت تبدیل شدن کیش به نقطه اتصال سرمایه، سیاست‌گذاری و نوآوری
- ◀ امکان تمرکز بازیگران اصلی اقتصاد کشور در یک جغرافیای هدفمند
- ◀ برخورداری از ساختار مقرراتی منعطف برای آزمون مدل‌های جدید مالی و سرمایه‌گذاری
- ◀ قابلیت میزبانی تعاملات اقتصادی بین‌المللی در محیطی امن و حرفه‌ای
- ◀ زیرساخت مناسب برای توسعه فناوری‌های مالی، اقتصاد دیجیتال و کسب‌وکارهای نوآور
- ◀ جایگاه کیش به عنوان منطقه پایلوت اجرای سیاست‌های نوین اقتصادی
- ◀ فاصله گرفتن از تمرکزگرایی و تقویت نقش مناطق آزاد در تصمیم‌سازی اقتصادی
- ◀ امکان ایجاد گفت‌وگوی مؤثر میان بخش دولتی، خصوصی و سرمایه‌گذاران
- ◀ هم‌افزایی میان ظرفیت‌های مالی، دیجیتال و لجستیکی در یک نقطه واحد
- ◀ توان تبدیل رویداد کیش اینوکس به مرجع سالانه تصمیم‌سازی و سرمایه‌گذاری کشور
- ◀ وجود ۲۰ هزار مترمربع سالن نمایشگاهی با استانداردهای بین‌المللی
- ◀ وجود مرکز همایش بین‌المللی مستقل از فضای نمایشگاه در فضایی به وسعت ۱۳ هزار مترمربع با دارا بودن بیش از ۶ سالن برگزاری همایش و نشست تخصصی و ۱۵ اتاق مذاکره با امکانات کامل صوتی و تصویری
- ◀ دسترسی به آب‌راه‌های آزاد
- ◀ ورود اتباع خارجی بدون اخذ وادید
- ◀ وجود مراکز اقامتی متعدد با استانداردهای اقامتی بالا

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

kish
Invexx®
2025

مروری بر رویداد

Overview

POST SHOW REPORT

درباره KishInvex2025

رویداد کیش اینوکس در طول سال‌های برگزاری با برخورداری از حمایت و مشارکت گسترده وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و بنگاه‌های اقتصادی، بخش‌های دولتی و خصوصی و همچنین مشارکت‌کنندگان بین‌المللی و با حضور نخبگان اقتصادی کشور به محلی جهت ارائه تصویری کامل از قابلیت‌ها، ظرفیت‌ها و شرایط کلان اقتصاد کشور، تقارن و تبادل اطلاعات فعالان اقتصادی داخلی و بین‌المللی و برگزاری نشست‌های تخصصی با موضوعات روز اقتصادی در ابعاد کشوری و جهانی تبدیل گردیده است.

بانک‌ها، بیمه‌ها، ارکان بازار سرمایه و بورس‌ها، شرکت‌های تأمین سرمایه، موسسات مالی و اعتباری، صرافی‌ها و لیزینگ‌ها، شرکت‌های پذیرفته‌شده و فعال در بورس اوراق بهادار، شرکت‌های فعال در بورس کالا و فرابورس، شرکت‌های کارگزاری و صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک، شرکت‌های سرمایه‌گذاری و مشاور سرمایه‌گذاری، تشکل‌ها و انجمن‌ها، مشاور سرمایه‌گذاری و لیزینگ، نهادهای سیاست‌گذار و حامی زیست‌بوم نوآوری، شرکت‌های دانش‌بنیان بویژه فین‌تک‌ها، شتاب‌دهنده‌ها و سرمایه‌گذاران خطرپذیر در حوزه نوآوری، پارک‌ها و نواحی علم و فناوری، شرکت‌های فعال در زمینه فناوری اطلاعات به‌ویژه در حوزه مالی و سرمایه‌گذاری، شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات مالی و اعتبار سنجی و موسسات حسابرسی، طرح‌ها و پروژه‌های مرتبط با موسسات مالی و اعتباری، لیزینگ و مستغلات و سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری در مسکن از مهمترین بخش‌های مشارکت‌کننده در کیش اینوکس هستند.

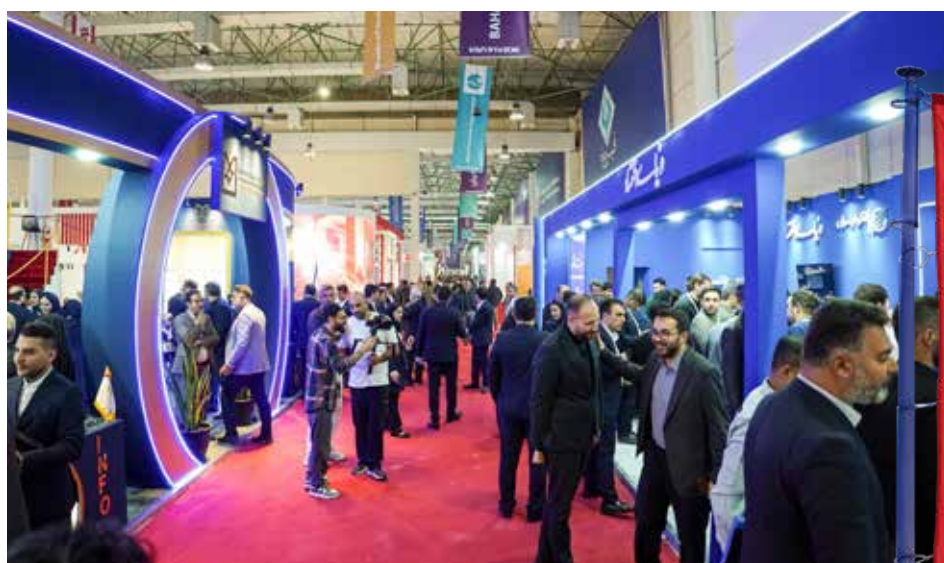

kishInvex® 2025

رویداد KishInvex بستری استراتژیک برای سیاست‌گذاری، تصمیم‌سازی و تبادل راهکارهای عملیاتی در حوزه سرمایه‌گذاری، تأمین مالی، تولید و حکمرانی اقتصادی است و مشارکت نهادهای مالی، شرکت‌های بزرگ سرمایه‌گذاری، مناطق آزاد، شرکت‌های فناور، بانک‌ها، بیمه‌ها و فعالان داخلی و بین‌المللی است و فرصتی کم‌نظیر برای ارائه دستاوردها، نوآوری‌ها و توسعه همکاری‌های راهبردی را فراهم می‌سازد. همچنین با توجه به چالش‌های اقتصادی کشور نظیر نرخ تورم، نوسانات ارزی، محدودیت منابع مالی، رویداد KishInvex 2025 بسترگفت‌وگو و همکاری میان بخش خصوصی، نهادهای سیاست‌گذار، سرمایه‌گذاران و بازیگران منطقه‌ای خواهد بود.

رویداد KishInvex 2025 با تمرکز بر محورهای نظیر: توسعه و افزایش کارایی بازار سرمایه، بازتعریف نقش بازارهای مالی در تأمین مالی پروژه‌های تولیدی و زیربنایی، تقویت ابزارهای نوین سرمایه‌گذاری، توسعه بازار بدهی و دسترسی بنگاه‌های کوچک به منابع مالی، حمایت از تولید برون‌سپاری شده، پروژه‌های صادرات محور و زنجیره‌های تأمین، ارتقای تعاملات منطقه‌ای و بین‌المللی در سایه تحولات سیاسی و اقتصادی جهانی، پیوند بازار سرمایه با اقتصاد دانش بنیان و فناوری‌های پیشرفته، ترویج مشارکت عمومی - خصوصی (PPP) در پروژه‌های ملی، هوشمندسازی نهادهای مالی با تمرکز بر فین‌تک، اینشورتک و تحول دیجیتال، ارتقای شفافیت، حاکمیت شرکتی و پیش‌بینی‌پذیری اقتصاد، نقش صنعت بیمه در کاهش ریسک و تقویت امنیت سرمایه‌گذاری برگزار شد.

همزمان با نمایشگاه، مجموعه‌ای از همایش‌ها، نشست‌های تخصصی و کارگاه‌های آموزشی با حضور مدیران ارشد، کارشناسان و تصمیم‌سازان اقتصادی برگزار گردید. همچنین تحولات بین‌المللی و نقش دیپلماسی اقتصادی در مسیر بازتعریف جایگاه ایران در اقتصاد منطقه‌ای و جهانی نیز مورد بررسی قرار گرفت.

ویژگی‌های رویداد

- ◀ ایجاد ارتباط بین سرمایه‌گذاران و صاحبان طرح‌های سرمایه‌پذیر
- ◀ حضور طیف گسترده‌ای از مقامات اقتصادی کشور، مدیران و صاحب‌نظران
- ◀ حضور بیش از ۲۰۰ نفر از دست‌اندرکاران و نخبگان اقتصادی به عنوان سخنران نشست‌های تخصصی
- ◀ تشکیل پايون مناطق آزاد به منظور معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری مناطق
- ◀ تشکیل پايون شرکت‌های دانش‌بنیان

اهداف برگزاری رویداد

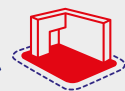
- ۱- ارائه آخرین دستاوردها و ابزارهای نوین تامین مالی و آخرین ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری در کشور
- ۲- بررسی آخرین دستاوردهای صنعت مالی کشور
- ۳- تسهیل ارتباط بین کسب و کارهای بازار سرمایه
- ۴- معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در طرح‌ها و پروژه‌های کشور
- ۵- معرفی آخرین دستاوردهای شرکت‌های دانش‌بنیان در صنعت مالی
- ۶- بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در اکوسیستم نوآوری و فناوری
- ۷- ایجاد هم‌افزایی بین فعالان اقتصادی کشور در راستای رفع چالش‌ها و بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود در توسعه اقتصادی کشور

2025

مساحت تحت پوشش

۱۹ هزار مترمربع

تعداد مشارکت کنندگان

۲۷۹ شرکت

رسانه های حاضر در رویداد:

+۵۰ رسانه

kish Invex®

نشست های تخصصی و همایش های جانبی

۴۰ نشست

تعداد بازدیدکنندگان

هزار بازدید

حضور اساتید و صاحب نظران اقتصادی

نفر

۲۰۰

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

kish
Invexx®
2025

مراسم افتتاحیه

Grand Opening Ceremony

POST SHOW REPORT

محمد جعفر کبیری

رئیس سازمان منطقه آزاد کیش

محمد جعفر کبیری، رئیس سازمان منطقه آزاد کیش در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) با قدردانی از برگزارکنندگان این رویداد، اظهار داشت: کیش اینوکس اکنون به ویتربینی برای فرصت های مالی و سرمایه گذاری در کشور تبدیل شده و ایران عزیز ما نیازمند خروجی های عملی از چنین نشست هایی است.

وی با اشاره به شرایط اقتصادی کشور افزود: اقتصاد ما با رکود تورمی طولانی مدت مواجه است و اعمال تحریم ها موجب شده است سیاست های اقتصادی کشور عمدتاً ماهیت واکنشی پیدا کند.

کبیری همچنین بر ضرورت اصلاح ناترازی ها در حوزه های زیرساختی تأکید کرد و گفت: برای رفع ناترازی های اقتصادی در بخش های آب، گاز و برق، به رقمی در حدود ۲۵۰ میلیون دلار نیاز داریم.

او با اشاره به تجربه کشورهای منطقه از جمله امارات، عنوان کرد: کشورهای عربی با بهره گیری از تجربه های موفق جهانی، چارچوب حقوقی پایدار و بسته های حمایتی بلندمدت ایجاد کرده اند. تجربه موفق دبی نمونه ای از این الگو است که می توان از آن بهره گرفت.

کبیری حرکت به سمت ایجاد هاب مالی در مناطق آزاد را اقدامی ضروری خواند و گفت: یکی از ظرفیت های تحقق این هدف، منطقه آزاد کیش است و بورس بین الملل نیز با اقدامات انجام شده در مسیر عملیاتی شدن قرار دارد.

وی ادامه داد: در سناریوی تداوم تحریم ها باید بانک ها به نقش بانک یاور تبدیل شوند تا در دوران پساتحریم بتوانیم ظرف اقتصادی منسجم برای جذب سرمایه گذاری خارجی در چارچوب برنامه هفتم توسعه فراهم کنیم.

کبیری هشدار داد که در صورت عدم شکل گیری ظرفیت های اقتصادی لازم، تطبیق اقتصاد کشور با استانداردهای جهانی با تأخیر قابل توجهی مواجه خواهد شد و ممکن است امید فعالان اقتصادی آسیب ببیند.

وی همچنین از رونمایی قریب الوقوع توکنایز کیش خبر داد و گفت: این طرح می تواند منجر به جذب حدود ۴۲ همت سرمایه داخلی شود. همچنین با رونمایی از نقشه جدید توسعه کیش، باید بتوانیم ساختار اقتصادی نوینی را در این منطقه شکل دهیم.

حسین عبده تبریزی رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) ضمن خوش آمدگویی به شرکت کنندگان، اظهار داشت: هدف کمیته محتوایی در این رویداد، ارتقای کیفی و محتوایی نشست ها بوده است تا مباحث اقتصادی، مالی و سرمایه گذاری از زوایای گوناگون و با حضور استادان، مدیران و کارشناسان برجسته کشور مورد گفت و گو قرار گیرد.

وی افزود: کوشش ما این بوده است که این گردهمایی تنها نمایشگاهی از نهادها نباشد، بلکه فرصتی برای اندیشیدن، تبادل تجربه و طرح ایده های تازه باشد.

عبده تبریزی با اشاره به شرایط اقتصادی کشور، گفت: در دوره ای از حیات اقتصادی ایران قرار داریم که ترسیم تصویری روشن و امیدبخش از اوضاع، کاری ساده نیست. تحولات پرشتاب و فشارهای بیرونی تصویر امروز اقتصاد ما را پیچیده کرده است.

وی ادامه داد: با این حال باور ما این است که حتی در سخت ترین شرایط نیز گفت و گو، شفافیت و هم فکری بهترین مسیر یافتن راه حل هاست.

رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس در پایان خاطرنشان کرد: امید داریم آنچه در این روزها گفته می شود تنها بازتاب تنگناهای امروز نباشد، بلکه یادآور توان برخاستن این سرزمین باشد. سرزمینی که هر بار از دل بحران خود را باز آفریده است. امید در ایران نه واژه ای برای تسلی، بلکه حقیقتی برای بقاست و همین حقیقت است که ما را به گفت و گو، همکاری و ساختن فردایی بهتر فرا می خواند.

POST SHOW REPORT

حجت اله صیدی

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار

حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار به عنوان یکی از سخنرانان مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری کشور به ایراد سخنرانی پرداخت.

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار در این مراسم اظهار داشت: شرکت های فعال بازار سرمایه در ۶ ماه نخست امسال با وجود ناترازی انرژی، تنگنای مالی و مشکلات عدیده حماسه آفریدند. وی، با بیان اینکه دوازدهمین نمایشگاه کیش اینوکس را در شرایطی آغاز کردیم که بازار مالی ما با وجود تنش ها سطح بالاتری از تاب آوری را تجربه کرد، گفت: بعد از جنگ ۱۲ روزه تاب آوری بازار مالی مثال زدنی بود و این اتفاق با زحمات ارکان بازار مالی بازار رقم خورد.

صیدی با تاکید بر اینکه با تلاش و همت فعالان بازار اعم از نهادهای مالی، شرکت های پذیرفته شده، تحلیل گران، نوآوران و سهام داران حقیقی و حقوقی سه مرحله از پنج مرحله عبور بورس ها از بحران را توانستیم پشت سر بگذاریم، توضیح داد: اولین مرحله حفاظت از دارایی، دومین مرحله نقد شوندگی، و سومین مرحله تلاش برای تعادل است.

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار با بیان اینکه در وهله اول اعتماد به نفس بالای بازارهای مالی و پس از آن ارتقای شفافیت، سبب رسیدن به تعادل و رشد بازار شد، گفت: برقراری عدل و انصاف در معاملات بازار صیانت از حقوق سهام داران را به دنبال دارد.

وی صیانت از حقوق سهام داران خرد را اولویت نهاد ناظر و تنظیم گر ذکر کرد و افزود: بسیاری از نهادها سرمایه گذاری عظیمی در فناوری اطلاعات، فین تک و بلاک چین انجام دادند این موارد در کنار مسائلی که ذکر شد باعث بازگشت اعتماد به بازار شد.

او با بیان اینکه با تلاش همه ارکان شاخص به عدد مناسبی رسید و بازدهی بازار مناسب شد، گفت: آنچه اهمیت دارد، حجم معاملات و درصد سهام داران حقیقی است که بسیار خیره کننده بود و اکنون در مرحله تثبیت تعادل هستیم تا برای رشد و رونق بازار سرمایه آماده شویم.

وی ابزار امیدواری کرد که آینده خوبی برای اقتصاد و بازار مالی رقم بخورد و شاهد سربلندی ایران عزیز باشیم.

محمد رضا سعیدی

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا)

محمد رضا سعیدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری تامین اجتماعی (شستا) در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵)، سخنان خود را با عنوان «مهاجرت از مدیریت کارخانه به مدیریت پرتفوی» آغاز کرد و با تأکید بر ضرورت تحول ساختاری در شستا، اظهار کرد: این شرکت با مالکیت و مدیریت ۱۷۶ شرکت، در حال گذار از وضعیت گروه‌های چندرشته‌ای مدیریتی و مالکیتی به یک شرکت سرمایه‌گذاری متمرکز و بازارمحور است؛ فرآیندی که به عنوان یک مهاجرت بزرگ سازمانی و استراتژیک تلقی می‌شود.

وی با اشاره به ترکیب دارایی‌های بیست صندوق بازنشستگی بزرگ جهان، بیان داشت: به‌طور میانگین، ۵۳.۱ درصد دارایی این صندوق‌ها در سهام، ۲۹.۰۹ درصد در اوراق با درآمد ثابت و ۱۷ درصد در دارایی‌های نقد و سایر ابزارها قرار دارد.

به گفته وی، تفاوتی ندارد که این صندوق‌ها در کدام قاره فعالیت می‌کنند؛ مجموع سهم اوراق و سهام در همه آنها بیش از ۷۵ درصد است.

سعیدی در ادامه افزود: استراتژی اصلی شستا، بازسازی با تمرکز بر افزایش سهم دارایی‌های مالی است؛ تصمیمی که بر پایه الزامات قانونی، الزامات بازار سرمایه و تجارب بین‌المللی طراحی شده و هدف آن، ارتقای نقدشوندگی، کاهش ریسک و ایجاد افق بلندمدت پربازده برای دارایی‌های شرکت است.

وی تصریح کرد: واگذاری دارایی‌ها باید به صورت متعهدانه انجام شود؛ به گونه‌ای که مالکیت عمومی حفظ شود و مدیریت بخش خصوصی اعمال شود تا زنجیره‌های ارزش حفظ و کشور از منافع این واگذاری بهره‌مند شود. در عین حال، باید از واگذاری‌های غیراصولی که منجر به بی‌مالکیتی یا تضعیف شرکت‌ها می‌شود، اجتناب شود.

مدیرعامل شستا در پایان تأکید کرد: این تغییر مسیر نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و هماهنگی میان نهادهای دولتی و بازار سرمایه است و می‌تواند شستا را به الگویی برای سرمایه‌گذاری هوشمند و مدیریت دارایی‌های کلان در کشور تبدیل کند.

POST SHOW REPORT

سید شمس‌الدین حسینی

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی

سید شمس‌الدین حسینی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) اظهار داشت: امروز اولین روز از تلاش‌های مجلس برای ارزیابی برنامه هفتم توسعه است و مطابق ماده ۱۱۸ قانون، گزارش عملکرد برنامه توسعه و برنامه سال آینده باید به مجلس ارائه شود.

حسینی با تأکید بر اهمیت تأمین مالی برای رشد اقتصادی، گفت: یکی از مهم‌ترین احکام کلیدی برنامه توسعه، توجه به تأمین مالی رشد است و کیش اینوکس با توجه به ترکیب نهادهای حاضر، شاید مهم‌ترین محلی باشد که به این موضوع می‌پردازد.

وی با اشاره به شرایط اقتصادی کشور، افزود: در سال گذشته نرخ رشد اقتصادی ۳ درصد بود و امسال نیز به صفر درصد می‌رسد و دولت دیگر منابع کافی برای سرمایه‌گذاری مستقیم ندارد.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی بر لزوم بهره‌گیری از فناوری و نوآوری تأکید کرد و گفت: فناوری به تنهایی کافی نیست؛ بلکه جریان و کاربرد آن است که رشد شتابان کشورها را ممکن می‌کند. ما نباید از محیط فناوری و نوآوری فاصله بگیریم.

حسینی با بیان تحولات پولی و مالی دنیا، عنوان کرد: پس از سال ۲۰۰۸ متوجه شدیم که خدمات و نوآوری پولی جایگاه مهمی پیدا کرده‌اند و پول‌هایی ظهور کرده‌اند که توسط حاکمیت‌ها پشتیبانی نمی‌شوند بلکه نوآوری آن‌ها را هدایت می‌کند. اکنون پول مجازی جایگزین پول کاغذی شده و اگر حکمرانی مالی ایران نسبت به این پدیده‌ها غافل باشد، دچار عقب‌ماندگی و شکاف خواهد شد.

وی در پایان تأکید کرد: چاره‌ای جز توجه به نوآوری و فناوری‌های نوین در حوزه مالی نداریم و کیش اینوکس می‌تواند فرصت مناسبی برای تمرکز بر تأمین مالی رشد اقتصادی فراهم کند.

محمدرضا بهرامن

نایب رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

محمدرضا بهرامن، نایب رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) با ابراز خرسندی از برگزاری این رویداد، اظهار داشت: بیش از یک دهه است که کیش اینوکس به بستری برای تولید دانش و تبادل تجربه در حوزه اقتصاد و سرمایه گذاری تبدیل شده است. امروز در مرکز همایش های کیش گرد هم آمده ایم تا آینده ای بهتر برای تولید و سرمایه گذاری در ایران رقم بزنیم.

وی با تأکید بر نقش کیش اینوکس در ایجاد دستاوردهای عملی، افزود: این رویداد باید فراتر از نمایش ظرفیت ها باشد و در واقع به موتور تبدیل ایده ها به اقدام تبدیل شود.

بهرامن با اشاره به شرایط حساس اقتصادی کشور، گفت: نرخ های بالای تورم، نوسانات ارزی و پیچیدگی سیاست گذاری ها نیاز به شفافیت و حکمرانی شرکتی را بیش از هر زمان دیگری برجسته کرده است. در این وضعیت، کیش اینوکس باید محلی برای ارائه راهکارهای قابل اجرا باشد، نه صرفاً مباحث نظری.

وی نقش اتاق ایران را به عنوان نماینده بخش خصوصی، محوری دانست و ادامه داد: اتاق ایران باید صدای منسجم فعالان اقتصادی را به میزهای تصمیم گیری منتقل کند و با همکاری نهادهای سیاست گذار، مسیرهای اجرایی مشخصی را تا دستیابی به نتیجه نهایی پیگیری کند. اتاق ایران می تواند واسطه ای مؤثر در ترویج مشارکت عمومی و خصوصی باشد، مشروط بر تعهد عملی نسبت به موضوعاتی که در این رویداد مطرح می شود. بهرامن تأکید کرد: در مسیر تبدیل شعار به واقعیت، باید تولید در مرکز تصمیم گیری ها قرار گیرد. تأمین مالی هدف نیست، بلکه ابزاری برای رقابت پذیری تولید است. شفافیت و حاکمیت شرکتی الزام اساسی در این مسیر محسوب می شود.

وی افزود: طراحی سازوکارهای عملی برای تقویت بنگاه های کوچک و متوسط، و نفوذ فناوری و نوآوری در پروژه های تولیدی باید در اولویت قرار گیرد.

نایب رئیس اول اتاق ایران در پایان پیشنهاد داد: فعالان اقتصادی، سرمایه گذاران و نهادهای مالی باید از همین امروز دو هدف را دنبال کنند؛ بهره گیری از خروجی های ملموس نشست ها و پیگیری سازگار نتایج آن. امیدواریم کیش اینوکس نه تنها تحول ایجاد کند بلکه مسیر تولید را هموار سازد. اتاق ایران به عنوان شریک بخش خصوصی، دفاع از توان این بخش را تا انتها ادامه خواهد داد.

POST SHOW REPORT

مهدی حیدری

سرپرست سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران

مهدی حیدری، سرپرست سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران به عنوان یکی از سخنرانان مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) تأکید کرد: رشد پایدار اقتصادی بدون افزایش سرمایه‌گذاری مولد امکان‌پذیر نیست و برای عبور از رشد پایین و نوسانی، باید مسیر تبدیل پس‌اندازها به سرمایه‌گذاری واقعی و اشتغال‌زا در اولویت سیاست‌های اقتصادی کشور قرار گیرد.

مهدی حیدری در ادامه گفت: ایران از نظر میزان پس‌انداز، وضعیت نامطلوبی ندارد؛ اما مسئله اصلی در تخصیص منابع است. سرمایه‌های کشور باید به سمت فعالیت‌های مولد، اشتغال‌زا و پیشران توسعه هدایت شوند، نه به حوزه‌هایی که ارزش افزوده محدودی برای اقتصاد ملی ایجاد می‌کنند.

وی با اشاره به روند تشکیل سرمایه در کشور افزود: در یک دهه اخیر، رشد موجودی سرمایه تقریباً متوقف شده و حتی استهلاک دارایی‌های دولتی از سرمایه‌گذاری‌های جدید پیشی گرفته است. این بدان معناست که توان تولیدی بخش عمومی در حال کاهش است و زیرساخت‌های اقتصادی کشور نیازمند بازسازی جدی هستند. سرپرست سازمان سرمایه‌گذاری با بیان اینکه موجودی سرمایه کشور حدود ۱۰۰ هزار همت برآورد می‌شود، تصریح کرد: برای تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی در سال‌های آینده، رشد سرمایه‌گذاری باید به بیش از ۱۲ درصد برسد؛ به عبارتی اقتصاد ایران نیازمند بیش از ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری جدید است تا مسیر رشد پایدار و نوسازی اقتصادی هموار شود.

وی ضعف در جذب سرمایه‌گذاری خارجی را از موانع اصلی توسعه دانست و بیان داشت: در دهه گذشته، سهم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از تولید ناخالص داخلی تنها ۰.۶ درصد بوده است؛ در حالی که این شاخص در بسیاری از کشورهای در حال توسعه چندین برابر ایران است. تداوم این وضعیت می‌تواند فرصت‌های انتقال فناوری، توسعه صنعتی و افزایش اشتغال را محدود کند.

حیدری تأکید کرد: با توجه به محدودیت منابع عمومی و نظام بانکی، تأمین مالی پروژه‌های بزرگ توسعه‌ای باید بر پایه مشارکت بخش خصوصی، سرمایه‌گذاری خارجی و ابزارهای نوین مالی مانند صندوق‌های پروژه، اوراق مشارکت و مدل‌های مشارکت عمومی-خصوصی (PPP) انجام شود.

وی در پایان افزود: سازمان سرمایه‌گذاری مأموریت دارد با اصلاح فرآیندها، بهبود فضای نهادی و راه‌اندازی آژانس‌های جذب سرمایه‌گذاری در استان‌ها، زمینه هدایت منابع داخلی و خارجی به سمت پروژه‌های مولد را فراهم سازد. این اصلاحات، سنگ‌بنای تحقق رشد پایدار و متوازن در کشور خواهد بود.

رضا مسرور

دبیر شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی

رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی، در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) اظهار داشت: ما در دنیا شاهد تحولات سرمایه گذاری و ساختارهای مالی هستیم و در این بخش چند نکته کلیدی حائز اهمیت است؛ یکی از آنها میزان بدهی کشورهاست. بدهی کشورها امسال بیش از ۱۰۰ درصد رشد کرده است. وی با اشاره به اهمیت خالص گردش سرمایه در اقتصاد جهانی، افزود: اکنون خالص گردش سرمایه چین و ترکیه منفی است و خروج سرمایه بیشتر از ورود سرمایه است، بنابراین غیر از ورود سرمایه، بحث خروج بسیار مهم است. سرمایه گذاری که در کشور ما حضور دارند نباید اجازه دهیم سرمایه شان را به خارج از کشور ببرند. مسرور با بیان اینکه خالص گردش سرمایه در آمریکا بالاترین میزان را دارد، عنوان کرد: بدهی کشورها نشان می دهد که تغییراتی در بخش ساختارهای مالی در حال انجام است. در حال حاضر بازار سرمایه ایران یکی از ارزنده ترین بازارهاست.

وی درباره وضعیت بازار سرمایه جهانی توضیح داد: بازار سرمایه در دنیا در بسیاری از کشورها حبابی است و بحران های اقتصادی نشانه حبابی بودن بازار سرمایه است.

دبیر شورای عالی مناطق آزاد با اشاره به سیاست های اقتصادی دولت، تصریح کرد: کشور ما به نظر می رسد در بخش سیاست های اقتصادی چند رویکرد را دنبال می کند، از جمله اصلاح سیاست های مالی، توجه به سیاست های پولی و اصلاح سیاست های ارزی.

به گفته وی، تدوین اسناد تحولی متعددی در دستور کار قرار دارد که از جمله آنها می توان به سند اقتصاد دیجیتال اشاره کرد که تا پایان ماه جاری رونمایی خواهد شد. همچنین، سند بهره وری پس از ۳۲ سال در حال تدوین است و هدف آن، اجرای پروژه های پیشرانی است که بتوانند بر بازدهی اقتصاد ملی و عملکرد مناطق آزاد تاثیرگذار باشند.

مسرور در پایان به برنامه های مناطق آزاد برای توسعه بورس بین الملل اشاره کرد و گفت: ما در مناطق آزاد به دنبال بورس بین الملل هستیم و از سرمایه گذاران داخلی و خارجی دعوت می کنم در بورس بین الملل سهامدار باشند.

POST SHOW REPORT

محمد جواد ظریف

وزیر اسبق امور خارجه

وزیر اسبق امور خارجه با ایراد سخنانی در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) و در جمع فعالان اقتصادی، کارآفرینان، بانکها و سرمایه گذاران داخلی و خارجی در جزیره کیش، با تأکید بر نقش ایران در پیوند میان اقتصاد ملی و اقتصاد جهانی، افزود: آینده مقصدی از پیش تعیین شده نیست، بلکه مجموعه ای از مسیرها است که با اراده، تدبیر و همکاری ما شکل می گیرد. آینده را نباید انتظار کشید، بلکه باید آن را طراحی کرد و آفرید. او با اشاره به جایگاه تاریخی خلیج فارس و جزیره کیش در تعاملات فرهنگی و اقتصادی ایران با جهان، گفت: کیش و خلیج فارس نماد پیوند ایران با جهان اند؛ جایی که تاریخ داد و ستد، فرهنگ و اعتماد با چشم انداز آینده گره می خورد.

او با نگاهی به گذشته و آینده توضیح داد: وقتی در ساحل این جزیره زیبا می ایستیم و به دریا و افق بی کران می نگریم، ذهنمان به گذشته سفر می کند و به آینده ها می نگرند. سفر به گذشته نه برای ماندن، بلکه برای آموختن است و نگاه به آینده به این دلیل که آینده محتوا ندارد، بازتاب تغییراتی است که امروز در خودمان می آفرینیم.

ظریف با بیان اینکه ایران می تواند بار دیگر به نقطه وصل همکاری های منطقه ای و جهانی تبدیل شود، گفت: ایران با موقعیت جغرافیایی کم نظیر، نیروی انسانی جوان و خلاق و پیشینه ای ریشه دار در تبادل فرهنگی ظرفیت آن را دارد که بار دیگر در قلب ارتباطات منطقه و جهان قرار گیرد. باید ایران را باور کنیم چرا که ایران همواره خاستگاه اعتدال و ارتباط بوده و خواهد بود.

او در ادامه بیان داشت: امروز نه به عنوان نماینده دولت، بلکه به نمایندگی از گروه «پایا» در جمع شما حضور دارم. ما با تلفیق دانش، سیاست، حقوق، اقتصاد و دیپلماسی ابزارهایی می سازیم تا تصمیم گیرندگان، به ویژه در بخش خصوصی، بتوانند با درک عمیق تر از واقعیت های جهان پرتلاطم و فرصت های امروز، آینده ای فرصت محور، مبتنی بر احترام متقابل و توسعه پایدار خلق کنند.

وزیر اسبق امور خارجه با تأکید بر مفهوم «عزت» در سیاست و اقتصاد ایران افزود: عزت یعنی حفظ کرامت انسانی و هویت ملی در سخت ترین شرایط و ساختن سرنوشت به دست خودمان. هرچند کاهش تحریم ها وظیفه

طبیعی دولتهاست، اما کنش‌گران غیرحکومتی باید باور کنند که هیچ فشار و تهدیدی نمی‌تواند ایران را متوقف کند. امروز ایران به جایگاهی رسیده که می‌تواند با قدرت‌های بزرگ از موضع برابر گفت‌وگو کند.

او با اشاره به اینکه عزت به معنای انزوا نیست، بلکه خودباوری برای تعامل است، گفت: ایران عزتمند ایرانی است که با جهان گفت‌وگو می‌کند و جهان نیز چاره‌ای جز پذیرش این واقعیت ندارد که ایران کنش‌گری کلیدی و حذف‌ناپذیر در عرصه منطقه و جهان است، به شرط آنکه نخست، خودمان را باور کنیم.

ظریف در بخش دیگری از سخنان، نمایشگاه کیش اینوکس را نمادی از پیوند بخش خصوصی ایران و جهان دانست و گفت: در این تالارها بانک‌ها، شرکت‌های بیمه، نهادهای سرمایه‌گذاری و کارآفرینان جوان گرد هم آمده‌اند تا فصل تازه‌ای از همکاری را رقم بزنند. هر گفت‌وگو، تفاهم‌نامه و قرارداد در این نمایشگاه گامی است در جهت پیوند میان اقتصاد ملی و اقتصاد جهانی. این دقیقاً همان موضوعی است که ایران آینده را می‌سازد؛ اقتصادی باز، انسانی و مبتنی بر تعامل.

او با تأکید بر اینکه ایران تنها یک بازار نیست، بلکه شریکی ارزشمند است، افزود: مهم‌ترین منبع ما مردم هستند؛ جوانان تحصیل‌کرده، نوآور و کوشا که در حوزه‌های فناوری‌های نوین، هوش مصنوعی، انرژی‌های تجدیدپذیر، گردشگری و خدمات مالی در جهان می‌درخشند.

محمدجواد ظریف، کیش را نمونه‌ای روشن از ظرفیت‌های توسعه کشور دانست و گفت: کیش منطقه‌ای آزاد، امن و آماده برای سرمایه‌گذاری شفاف و سودآور است. درست است که جهان امروز پراز بی‌ثباتی، بحران‌های اقلیمی، جنگ‌ها و حتی فجایع انسانی مانند آنچه در فلسطین و غزه می‌گذرد، است؛ اما در دل همین چالش‌ها، فرصت‌های فراوانی برای ایران نهفته است، فرصت برای بازآفرینی، بازسازی و بازیگری.

او تأکید کرد: ایران می‌تواند و باید در بازتعریف نظم جهانی، کنش‌گری فعال و سازنده باشد. حضور همه ما در این جزیره که همواره نماد ارتباط و همکاری بوده، گواه امید و اراده مشترک ما برای آفریدن آینده است. در گذشته نماییم، در گلیه‌ها زندانی نباشیم؛ آینده را بیافرینیم. هر ایده، گفت‌وگو و شراکت در همین تالارها فرصتی دوباره است برای پیوند میان استعداد و خلاقیت و ساختن آینده‌ای الهام‌بخش.

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

kish
Invex®
2025

نمایشگاه
Exhibition

POST SHOW REPORT

فهرست مشارکت کنندگان

List of Participants

ردیف	نام شرکت	ردیف	نام شرکت
۱	اطلس فلات قاره (التکس)	۲۲	مهر سیاحت سبا (شرکت گردشگری بیمه ایران)
۲	پاویون هوش مصنوعی	۲۳	ساختمان بیمه ایران
۳	پایگاه خبری آسمان اقتصاد آنلاین	۲۴	سرمایه گذاری صندوق بازنشستگی کشوری
۴	آخرین خبر	۲۵	پتروشیمی جم پیلن
۵	صندوق قرض الحسنه دفتر تبلیغات اسلامی	۲۶	ایران یاسا تایر و رابر
۶	سبدگردان کوروش	۲۷	صنایع پتروشیمی مسجد سلیمان
۷	کارگزاری دنیای نوین	۲۸	لوله سازی اهواز
۸	بانک سپه	۲۹	صبا آرمه
۹	تامین سرمایه امید	۳۰	فولاد اکسین خوزستان
۱۰	پترو امید آسیا	۳۱	صبا فولاد خلیج فارس
۱۱	گروه مدیریت سرمایه گذاری امید	۳۲	پتروشیمی جم
۱۲	کارگزاری بانک سپه	۳۳	نیرو آتیه صبا
۱۳	هلدینگ سرمایه گذاری توسعه ترابر ایرانیان	۳۴	سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران
۱۴	هلدینگ توسعه کسب و کار سبا	۳۵	انجمن سرمایه گذاری خطرپذیر کشور
۱۵	بیمه اتکایی ایران معین	۳۶	توسعه کسب و کارهای نوگرایی تجارت (تکنوتجارت)
۱۶	سبدگردان آسال	۳۷	صندوق پژوهش و فناوری توسعه سریع کارآفرینی ستارگان
۱۷	موسسه حقوقی حافظان سرمایه سبا معین	۳۸	فناوری های نوین سروش سپهر
۱۸	مرکز علمی کاربردی توسعه کسب و کار سبا	۳۹	صندوق پژوهش و فناوری علم و صنعت
۱۹	بازرگانی سبا سودا ثمین	۴۰	صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی استان گیلان
۲۰	ایده های تجارت هوشمند سیمرغ	۴۱	صندوق پژوهش و فناوری فناآسا
۲۱	کارگزاری بورس بیمه ایران	۴۲	پردیس بین المللی کیش دانشگاه تهران

ردیف	نام شرکت
۶۶	کارگزاری رسمی بیمه مستقیم برخط نماد آرامش گستر غدیر(سهامی خاص)
۶۷	سرمایه گذاری دی
۶۸	سرمایه گذاری اعتضاد غدیر
۶۹	سبدگردان سهند
۷۰	سرمایه گذاری زرین پرشیا
۷۱	گروه خدمات انفورماتیک راهبر
۷۲	توسعه تیتانیوم ایرانیان
۷۳	تامین سرمایه دماوند
۷۴	پردازش اطلاعات مالی ارس پایدار
۷۵	بیمه اتکایی امین
۷۶	بانک دی
۷۷	بیمه دی
۷۸	سرمایه گذاری قلک
۷۹	واسپاری نیکان
۸۰	ارزش آفرینان قلک
۸۱	سبدگردان ثروت پویا
۸۲	قلک کراد
۸۳	سازمان خصوصی سازی
۸۴	صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری
۸۵	بانک قرض الحسنه مهر ایران
۸۶	ارتباطات سیار ایران (همراه اول)
۸۷	سرمایه گذاری توسعه نور دنا
۸۸	آی بیمه

ردیف	نام شرکت
۴۳	الماس پاکان تک ویستا
۴۴	بهینه تماس آریا نماد (بیاب سلامت)
۴۵	فناوری تدبیر هومان (دان)
۴۶	کیان خودرو پارس ایرسا(گروه صنعتی کیاسا)
۴۷	سامانه های تجاری نوآوران توسن (آستان)
۴۸	گروه سرمایه گذاری بیشمار
۴۹	شرق سازه بیشمار
۵۰	ارزش آفرین سازه نفیس بین الملل
۵۱	یزد آینده ریل بیشمار (یزد ریل)
۵۲	سرمایه گذاری توسعه معادن و فلزات
۵۳	تجلی توسعه معادن و فلزات
۵۴	سرمایه گذاری پرتو تابان معادن و فلزات
۵۵	گروه باران
۵۶	آسمان بیکران هشتم طوس
۵۷	موسسه حفاظتی و مراقبتی آسوده خاطر دیپاج (تحت نظارت مرکز انتظام ناجا)
۵۸	گروه توسعه ساختمان باران خاورمیانه
۵۹	پیشگام توسعه معدنی و صنعتی باران
۶۰	توسعه محافظ ایمن سایه (باران لایف)
۶۱	صرافی خندان (شرکت تضامنی محسن خندان و شرکاء)
۶۲	مدیریت سرمایه زیربال شیراز
۶۳	مدیریت سرمایه سیب
۶۴	گروه مالی نماد غدیر
۶۵	واسپاری نماد الوند غدیر

POST SHOW REPORT

ردیف	نام شرکت
۱۱۲	مدیریت سرمایه برسام (داناتورکس-داناترنسفر)
۱۱۳	گروه مدیریت و نوآوری دانایان
۱۱۴	سبذگردان دانایان
۱۱۵	گروه مالی کیان (سهامی عام)
۱۱۶	پردازش اطلاعات مالی مبنا
۱۱۷	ستاره آسمان کیان
۱۱۸	کارگزاری توسعه معاملات کیان
۱۱۹	واسپاری کیان
۱۲۰	مشاور سرمایه گذاری پرتو آفتاب کیان
۱۲۱	کاوشگران فردای اقتصاد
۱۲۲	مشاور سرمایه گذاری ایرانیان تحلیل فارابی
۱۲۳	کارگزاری بانک کشاورزی
۱۲۴	منطقه بین المللی نوآوری ایران (پارک فناوری پردیس)
۱۲۵	صندوق توسعه فناوری های نوین
۱۲۶	صندوق قرض الحسنه امداد ولایت
۱۲۷	تامین سرمایه نوین
۱۲۸	بیمه نوین
۱۲۹	رایان هم افزا
۱۳۰	بانک اقتصاد نوین
۱۳۱	کارگزاری تامین سرمایه نوین
۱۳۲	سازمان بورس و اوراق بهادار
۱۳۳	بورس تهران
۱۳۴	سپرده گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه وجوه

ردیف	نام شرکت
۸۹	ارتباطات مبین نت
۹۰	آرمان سرمایه همراه
۹۱	پرداخت اول کیش (جیرینگ)
۹۲	سبذگردان انتخاب اول
۹۳	ستاره درخشان همراه کیش (ستاره اول)
۹۴	همراه فاند
۹۵	کسب و کارهای نوپا حرکت اول
۹۶	همراه کسب و کارهای هوشمند (EBCOM)
۹۷	تامین سرمایه تمدن
۹۸	آسان سرمایه گستر ایرانیان
۹۹	تجارت الکترونیک هوشمند تمدن (دانش بنیان)
۱۰۰	ره پویان پردازش گستر صحرا
۱۰۱	کارگزاری تامین سرمایه تمدن
۱۰۲	گروه مالی دانایان
۱۰۳	آکادمی دانایان
۱۰۴	کارگزاری دانایان
۱۰۵	مشاور سرمایه گذاری دانایان
۱۰۶	سرمایه گذاری دانایان
۱۰۷	صرافی دانایان
۱۰۸	صندوق املاک و مستغلات نیک رای (دانیک)
۱۰۹	توسعه تجارت دانای برسام - دانالند
۱۱۰	لیزینگ دانایان
۱۱۱	سکوی تامین مالی جمعی دانایان

ردیف	نام شرکت
۱۵۸	آلیاسیس ارتباط
۱۵۹	بانک رفاه کارگران
۱۶۰	کارگزاری رسمی بیمه رفاه فرازان هدف
۱۶۱	سرمایه گذاری توسعه سرمایه رفاه
۱۶۲	صرافی رفاه
۱۶۳	سرمایه گذاری توسعه پیشرو رفاه پردیس
۱۶۴	ساختمانی توسعه رفاه پردیس
۱۶۵	مدیریت پروژه های ساختمانی ایران - مپسا
۱۶۶	کارگزاری بانک رفاه کارگران
۱۶۷	شهر صنعتی و منطقه ویژه اقتصادی کاوه
۱۶۸	کارگزاری سی ولکس
۱۶۹	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران
۱۷۰	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی یاسوج
۱۷۱	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی گرگان
۱۷۲	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خرمشهر
۱۷۳	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اهواز
۱۷۴	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی بندر بوشهر
۱۷۵	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران
۱۷۶	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی مازندران
۱۷۷	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی خراسان رضوی
۱۷۸	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی گیلان
۱۷۹	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سنندج
۱۸۰	اتاق مشترک بازرگانی ایران و امارات

ردیف	نام شرکت
۱۳۵	اطلاعات رسانی و آموزش بورس
۱۳۶	بورس انرژی ایران
۱۳۷	فرا بورس ایران
۱۳۸	بورس کالای ایران
۱۳۹	کانون نهادهای سرمایه گذاری ایران
۱۴۰	بانک مسکن
۱۴۱	گروه مالی بانک مسکن
۱۴۲	تامین سرمایه بانک مسکن
۱۴۳	گروه سرمایه گذاری مسکن
۱۴۴	خدمات ارزی و صرافی بانک مسکن
۱۴۵	کارگزاری بانک مسکن
۱۴۶	فناوری اطلاعات ناواکو
۱۴۷	واسپاری آباد مسکن
۱۴۸	منطقه ویژه اقتصادی لامرد
۱۴۹	سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو)
۱۵۰	منطقه ویژه انرژی بر پارسبان
۱۵۱	صندوق بیمه سرمایه گذاری فعالیت های معدنی
۱۵۲	منطقه ویژه اقتصادی خلیج فارس
۱۵۳	کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار
۱۵۴	کارگزاری خبرگان سهام
۱۵۵	گروه مالی و سرمایه گذاری ایساتیس
۱۵۶	تامین سرمایه امین
۱۵۷	کارگزاری امین آوید

POST SHOW REPORT

ردیف	نام شرکت
۲۰۴	کارگزاری بانک صنعت و معدن
۲۰۵	شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی
۲۰۶	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی ماکو
۲۰۷	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی چابهار
۲۰۸	اطلس خورشید طلایی
۲۰۹	الماس تجارت ایرانیان مکران منطقه آزاد چابهار
۲۱۰	مجمع پتروشیمی بدر شرق
۲۱۱	بنیان رخشان تجارت
۲۱۲	بین المللی زیبا دید مکران منطقه آزاد چابهار
۲۱۳	عطر و طعم پارسین مکران
۲۱۴	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی اینچه برون
۲۱۵	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی بانه - مریوان
۲۱۶	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی قصر شیرین
۲۱۷	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی اروند
۲۱۸	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارس
۲۱۹	وحدت تلاش کار ارس
۲۲۰	طلا پروفیل ارس
۲۲۱	دیاموند آریا شیمی ارس
۲۲۲	جلفا مهر ارس
۲۲۳	پایا آراز ارس
۲۲۴	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی انزلی
۲۲۵	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی کیش
۲۲۶	سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی قشم

ردیف	نام شرکت
۱۸۱	اتاق مشترک بازرگانی ایران و کویت
۱۸۲	اتاق بازرگانی مشترک ایران و سوئد
۱۸۳	اتاق مشترک بازرگانی ایران و گرجستان
۱۸۴	اتاق مشترک بازرگانی ایران و اسپانیا
۱۸۵	اتاق مشترک بازرگانی ایران و آفریقا
۱۸۶	بانک شهر
۱۸۷	دیجی شهر
۱۸۸	توسعه کسب و کار هوشمند آسان (اپلیکیشن آپ)
۱۸۹	مدیریت عمران و توسعه شهرآتیه
۱۹۰	آسان پرداخت پرشین
۱۹۱	توسعه گردشگری شهر آیین
۱۹۲	توسعه و نوآوری شهر
۱۹۳	راهبرد هوشمند شهر
۱۹۴	ارتباطات هوشمند شهر
۱۹۵	پردازش هوشمند معتمد کسب و کار (تیران)
۱۹۶	فناوران ایمن شبکه فاش
۱۹۷	کارگزاری شهر
۱۹۸	گروه مالی شهر
۱۹۹	گروه توسعه صنایع و معادن شهر
۲۰۰	بانک صنعت و معدن
۲۰۱	ایران اکسیکو
۲۰۲	شبکه صرافیه صنعت و معدن
۲۰۳	هلدینگ سرمایه گذاری صنایع شیمیایی ایران

ردیف	نام شرکت
۲۵۰	تجارت نیوز
۲۵۱	شبکه اطلاع رسانی انرژی نیوز
۲۵۲	نواقرینان داده پرداز ساویس
۲۵۳	انجمن مالی اسلامی ایران
۲۵۴	نشریه سیمای بانکداری
۲۵۵	فناوران هوش مصنوعی پارس ایرانیان
۲۵۶	آموزشگاه فنی و حرفه ای مهرداد
۲۵۷	مرکز نوآوری سازمان اداری استخدامی
۲۵۸	صندوق پژوهش و فناوری غیر دولتی مسکن
۲۵۹	ایده گزین گستر تاو
۲۶۰	اکسپر سیستم پویا
۲۶۱	هوش مصنوعی ۲۴
۲۶۲	فناوری اطلاعات گرین پی
۲۶۳	البرز افراز طبپرستان (دُرَنیکا)
۲۶۴	سرزمین تجارت آینده سپیدار (بایند)
۲۶۵	گروه داده ورز جویا
۲۶۶	دانش بنیان توسعه آرمان نیک اندیشان (توانا)
۲۶۷	گروه خدمات بازار سرمایه اقتصاد بیدار
۲۶۸	سبدگردان اقتصاد بیدار
۲۶۹	کارگزاری اقتصاد بیدار
۲۷۰	نیکان رسانه بازار سرمایه
۲۷۱	گروه رسانه ای دنیای اقتصاد

ردیف	نام شرکت
۲۲۷	مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه
۲۲۸	انجمن سرمایه گذاری مشترک ایرانی و خارجی
۲۲۹	رسانه سرمایه گذاری
۲۳۰	اداره امور زنان و خانواده سازمان منطقه آزاد کیش
۲۳۱	انجمن صنفی کارفرمایی کفش و صنایع وابسته ایران
۲۳۲	مهرنام توسعه
۲۳۳	نشریه کیشوند
۲۳۴	اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اراک
۲۳۵	مرکز خدمات سرمایه گذاری استان مرکزی
۲۳۶	صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی دانشگاه علامه طباطبایی
۲۳۷	سرمایه گذاری شهر
۲۳۸	مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی استان هرمزگان
۲۳۹	موسسه مطبوعاتی آریا رسانه فرتاک (پایگاه خبری اکو اقتصاد)
۲۴۰	آژانس خبری تحلیلی شهر بورس
۲۴۱	ماهنامه عصر تجارت
۲۴۲	صنایع خلاق اریسا
۲۴۳	نبض بورس
۲۴۴	دالیا گستر آفتاب
۲۴۵	ابتکار آفاق جاوید (ابا پی)
۲۴۶	نوسازی صنایع ایران
۲۴۷	ریرا تبلیغات و شرکت های وابسته
۲۴۸	برآیند اقتصاد ایرانیان (اقتصاد آنلاین)
۲۴۹	تضامنی ساناز سادات رهبر و شرکاء کیش

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

kish
Invex®
2025

همایش ها و نشست های تخصصی

Conferences and
Specialized Meetings

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان

◀ **ظرفیت های صنعت مالی برای توسعه اقتصادی**
کمیتة محتوایی کیش اینوکس

◀ **چگونگی تامین مالی موفق با حداقل هزینه از بازار سرمایه؛ فرصت ها، چالش ها**
گروه مالی فیروزه

◀ **فرصت های سرمایه گذاری در مناطق آزاد تجاری-صنعتی و روش های تامین مالی**
شورایعالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی

◀ **سرمایه گذاری خارجی و تامین مالی بین المللی**
سازمان سرمایه گذاری و کمک های فنی و اقتصادی ایران

◀ **هوش مصنوعی و آینده نظام مالی، راهبردهای تحول در ارائه خدمات مالی**
کمیتة محتوایی کیش اینوکس

◀ **معرفی فرصت های سرمایه گذاری در منطقه بین المللی نوآوری ایران**
منطقه بین المللی نوآوری ایران (پارک فناوری پردیس)

◀ **ویژگی های نظام حکمرانی اقتصادی رشد محور "ارائه نتایج مطالعه در بیش از ۴۰ کشور منتخب و مقایسه با ایران"**
کمیتة محتوایی کیش اینوکس

◀ **AI در صنعت بانکداری**
آلیاسیس ارتباط

◀ **بورس بین المللی مناطق آزاد**
شورایعالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی و سازمان بورس و اوراق بهادار

◀ **مدیریت ریسک در نهادهای مالی**
سازمان بورس و اوراق بهادار

◀ **مدیریت منابع انرژی: با سرمایه گذاری در هوشمندسازی برای آینده ای پایدار**
اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران

◀ **بررسی وضعیت تأمین مالی زیست بوم فناوری و نوآوری ایران**
انجمن نهادهای سرمایه گذاری خطرپذیر

◀ **از معادن تا صنایع پیشرفته، نقشه راه سرمایه گذاری موثر**
اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران

◀ **تامین مالی هوشمند در دهه آینده، پیوند فناوری، اعتماد و سرمایه**
تامین سرمایه تمدن

◀ **اوراق رهنی در صنعت بانکداری**
تامین سرمایه بانک مسکن (گروه مالی بانک مسکن)

◀ **فرصت ها و چالش های صنعت کارگزاری**
کانون کارگزاران بورس اوراق بهادار

◀ **تامین مالی پایدار**
هلدینگ سبا

◀ **روندهای نو در بازارهای مالی**
دانشکده تجارت دانشگاه تهران

◀ **نشست تخصصی سازمان خصوصی سازی**

چهارشنبه ۱۶ آبان

◀ **بازار سرمایه و تجربه جنگ ۱۲ روزه**
کمیته محتوایی کیش اینوکس

◀ **معرفی طرح‌های منتخب فناوریانه با هدف جذب سرمایه**
منطقه بین‌المللی نوآوری ایران (پارک فناوری پردیس)

◀ **چالش‌های نقدشوندگی راهکارهای نوین در شرایط پرنوسان بازار**
کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران و گروه مالی فیروزه

◀ **مهم‌ترین الزامات افزایش سهم تامین مالی از بازار سرمایه در اقتصاد ایران**
تامین سرمایه امید

◀ **پیوند «تامین مالی زنجیره تامین (SCF) و «بازارگاه مسکن»**
آینده خدمات تحلیل و مشاوره سرمایه‌گذاری در عصر داده محور و نقش ربات‌های مشاور
(گروه مالی بانک مسکن)

◀ **چشم‌انداز اقتصاد ایران در پرتو تحولات ژئوپلیتیکی منطقه‌ای و بین‌المللی**
کمیته محتوایی کیش اینوکس

◀ **جهان در حال تغییر و موقعیت ایران**
کمیته محتوایی کیش اینوکس

◀ **فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مسکن با پشتوانه نهادهای مالی و بورسی**
سرمایه‌گذاری مسکن (گروه مالی بانک مسکن)

◀ **از open banking تا open finance اشتراک امن داده‌های مالی**
کمیته محتوایی کیش اینوکس

◀ **تحلیل بازار و صندوق‌های طلا؛ روندها و پیش‌بینی‌ها**
تامین سرمایه نوین

◀ **فرصت‌ها و چالش‌های اوراق بهادارسازی رمز دارایی‌ها**
بورس کالای ایران و گروه خدمات بازار سرمایه آبان

◀ **راهکارهای تامین مالی از بازار سرمایه**
سازمان بورس و اوراق بهادار

◀ **سرمایه‌گذاری جایگزین با تمرکز بر سرمایه‌گذاری جسورانه و سرمایه‌گذاری خصوصی؛ فرصت‌ها و چالش‌ها**
همراه اول

◀ **از کیش تا بریکس؛ اتصال به اقتصادهای نوظهور جهان**
اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران

◀ **توسعه پایدار در سرمایه‌گذاری**
اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اصفهان

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - سه شنبه ۹:۳۰-۱۱
سالن خلیج فارس
برگزار کننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

ظرفیت های صنعت مالی برای توسعه اقتصادی ایران

سخنرانان:

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس
حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار
پرویز خوشکلام خسروشاهی، رئیس کل بیمه مرکزی ج.ا.ا.
علی میرزاخانی، اقتصاددان و مدیر پنل

حسین عبده تبریزی در ابتدا در خصوص وضعیت شرایط اقتصادی و بازار سرمایه بیان داشت: اقتصاد کشور در شرایط تعلیق و عدم قطعیت قرار دارد و بازار سرمایه نیز در چنین فضایی دچار رکود، بی اعتمادی و خروج سرمایه شده است. با وجود این، ظرفیت های صنعت مالی برای بازسازی اعتماد و تامین مالی واقعی هنوز زده است. لذا هدف باید بازگرداندن بازار سرمایه به خدمت توسعه اقتصادی باشد.

وی در ادامه در خصوص نقش سازمان بورس و اوراق بهادار در توسعه اقتصادی بیان داشت: یکی از انحرافات خطرناک سال های اخیر، مالی سازی نهادهای تولیدی بوده است. شرکت های تولیدی نباید مجوز واسطه گری و یا صندوق سرمایه گذاری داشته باشند بلکه آنها باید برای پروژه های خود، از طریق نهادهای متعدد موجود در بازار، تامین مالی کنند نه این که خود، نهاد مالی ایجاد کنند. سیاست درست این است که صنعت مالی، در خدمت تولید باشد، نه تولید در خدمت صنعت مالی.

وی در خصوص صندوق های بازنشستگی تکمیلی به عنوان منابع پایدار بازار سرمایه عنوان داشت: مساله

اساسی در بازار این است که تعداد معامله گران نسبت به سرمایه گذاران بیشتر است. در دنیا، نقدینگی بلند مدت از صندوق های بازنشستگی تامین می شود و بهترین منابع برای تامین مالی بلندمدت، صندوق های بازنشستگی هستند. بازار سرمایه نیز برای پویایی بیشتر، نیاز به تامین مالی بلندمدت دارد. این منابع بلند مدت باید پشتیبان اصلی سرمایه گذاری در پروژه های زیرساختی و صنعتی باشند. سال ۱۳۸۴ در قانون بازار اوراق بهادار، صندوق های بازنشستگی پیش بینی شده بود اما در نهایت ۳ الی ۴ مجوز این قبیل صندوق ها صادر شده است. اما پتانسیل این صندوق ها بسیار بالا است و باید به نهادها برای تشکیل این قبیل صندوق ها مجوز داده شود و صندوق های تامین آتیه و بازنشستگی موجود را به صندوق های رسمی پذیرفته شده در بازار تبدیل کنیم.

عده تیریزی ادامه داد: موضوع دیگر بازار بدهی است. اوراقی که هم اکنون در بازار بدهی منتشر می شود اوراق دولتی یا اوراقی است که برای بازگانی و پروژه های کوتاه مدت استفاده می شود یعنی در واقع یا مدیریت نقدینگی کوتاه مدت انجام می دهند و یا منبعی است که توسط دولت هزینه می شود. در حالی که بخش هایی در بازار وجود دارند که می توانند سود مناسبی را به سرمایه گذاران بدهند. ما باید تمرکز خود را بر روی حرکت بازار بدهی به سمت تولید معطوف کنیم. بازار بدهی نباید صرفاً در خدمت بازگانی و گردش نقدینگی باشد بلکه باید در خدمت تامین مالی پروژه های واقعی و تولیدی کشور قرار بگیرد.

وی افزود: صندوق های سرمایه گذاری خصوصی نیز از دیگر مسائل رها شده هستند. این صندوق ها می توانند موتور محرک سرمایه گذاری های بزرگ و نیمه تمام باشند، اما در ایران هنوز به رسمیت شناخته نشده و حمایت نمی شوند. سازمان بورس باید تشکیل و فعالیت این صندوق ها را تسهیل کند. صندوق توسعه ملی می تواند شریک و سرمایه گذاری اصلی در این صندوق ها باشد. منابع داخلی نظام مالی، باید درگیر این مسیر شوند. مزیت های مالیاتی، فرآیندهای ساده تر و حمایت قانونی برای پروژه های تحت مدیریت این صندوق ها ضروری است.

عده تیریزی خاطرنشان ساخت: بحث مهم بعدی، ضمانت نامه هایی است که باید به بازار سرمایه بازگردانده شود. بازار سرمایه گرفتار ضمانت نامه های سیستم بانکی شده است. نظام تامین مالی در بازار سرمایه نباید همیشه به بانک وابسته باشد. پروژه ها برای اجرا نیاز به ضمانت دارند اما ضمانت را می توان از خود بازار سرمایه گرفت. پروژه ها نباید برای هر قرارداد از بانک ضمانت نامه اخذ کنند. دارایی های مالی باید به ابزارهای تضمینی تبدیل شوند. بازار سرمایه باید خودش ضمانت نامه صادر کند، بیمه بدهد و ریسک را درون خود توزیع کند. نهادهای جدید بیمه گر بازپرداخت و تضمین درون بازار سرمایه باید شکل بگیرند تا جای بانک را در این بخش بگیرند. بازار ضمانت نامه باید رقابتی شود و بازار سرمایه نباید در بحث ضمانت نامه ها وابسته به سیستم بانکی باشد.

رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس در ادامه متذکر شد: در بازار سرمایه می توانیم بخشی از درآمدهای صندوق ها را به سمت ایجاد نهاد رتبه بندی اعتباری سوق دهیم. به نظر نمی رسد اعطای مجوز تشکیل صندوق ضمانت پروژه در دل صندوق های سرمایه گذاری از نظر سازمان بورس مغایرتی داشته باشد.

این پیشکسوت بازار سرمایه افزود: بازار ضمانت نامه ها باید رقابتی شود در این شرایط، بازار سرمایه باید در صدور ضمانت نامه ها مستقل شود هم اکنون برخی بانک ها نرخ صدور ضمانت نامه را به ۳.۵ درصد رسانده اند که نرخ بالایی است. می توانیم به صندوق های درآمد ثابت مجوز صدور ضمانت نامه بدهیم و بخشی از پرتفوی آنها به این بخش برود تا با بانک ها رقابت کنند؛ بیمه نامه ها هم می تواند به بازار سرمایه بیاید.

عده تیریزی در خصوص توکنایز کردن دارایی ها یادآور شد: من با اصل توکن سازی موافق هستم. اما مثلاً با توکن سازی مسکن که به بازار مسکن کمکی نمی شود بلکه به سفته بازی منجر می شود بنابراین باید توکن را به بخش واقعی اقتصاد ببریم. به اندازه کافی بازارهای سفته بازانه داریم.

وی در خصوص جذب پس اندازهای خرد به موضوع عطش خرید طلا و ارز اشاره و تصریح کرد: می توانیم این

POST SHOW REPORT

حجم از تقاضای خرید طلا و ارز را به بازارهای مالی بیاوریم تا به خدمت تولید باشد لذا بازار سرمایه باید برای این دارایی های راكد معادل های ریالی و ابزارهای مالی طراحی کند. می توان صندوق های مبتنی بر طلا، ارز یا کالا ایجاد کرد تا منابع مردم را به سمت فعالیت مولد هدایت کند. بازار باید عطش مردم به حفظ ارزش دارایی را به مشارکت در تولید تبدیل کند

رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس در خصوص مساله ادغام و تملک بیان داشت: امادگی برای ادغام هم یکی از حوزه هایی است که سازمان بورس باید به سمت آن حرکت کند. بازار سرمایه ایران پراکنده و کوچک مقیاس است و ادغام نهادهای کوچک و هم پوشان امروز انتخاب نیست بلکه اجبار است. بازار باید برای موج ادغام آماده شده، پلتفرم بسازد و مقررات تنظیم کند و نهادهای پشتیبان ادغام را ایجاد نماید. ادغام هم به کارایی بازار می افزاید هم اعتماد عمومی را باز میگرداند.

وی در خصوص محصولات بانک- بیمه و توسعه بازار سرمایه از طریق این محصولات اظهار داشت: در مورد محصولات بانک- بیمه کمتر صحبت شده است. محصولات بانک و بازار سرمایه - بیمه باید در خدمت توسعه بازار سرمایه باشد. بازار بیمه ایران کوچک و محدود شده است اما میتواند به عنوان بخش مکمل بازار سرمایه، بستر معاملات ریسک و پوشش ریسک پروژه ها باشد. باید بازار بیمه را به بازار سرمایه پیوند دهیم تا ابزارهای مدیریت ریسک گسترش یابد. بزرگ سرمایه ها در تاسیس بیمه های عمر، بیمه های اعتباری و بیمه های پروژه مشارکت کنند. توسعه ابزارهای مشترک بانک - بیمه مثل بیمه های اعتباری، بیمه نکول اوراق و بیمه بازپرداخت وام عملی و ضروری است. این هم افزایی و هم اعتماد سرمایه گذاران را افزایش می دهد و هم جریان سرمایه را پایدار میکند.

عبده تبریزی در پایان خاطرنشان کرد: مساله بعدی صندوق ذخیره فرهنگیان است. سازمان بورس می تواند با نجات صندوق ذخیره فرهنگیان و ورود این شرکت ها به بازار سرمایه و قانونمند کردن آنها به دولت کمک کند.

در ادامه این پنل علینقی مشایخی، اقتصاددان و استاد مدیریت، تأکید کرد: برای رشد و پویایی اقتصاد باید سه رکن اصلی بازار سرمایه، نظام بانکی و صنعت بیمه در ارتباط مؤثر با اقتصاد واقعی و مردم فعالیت کنند. به گفته وی، هماهنگی این سه بخش می تواند جریان پویای سرمایه گذاری را در کشور شکل دهد.

مشایخی با تشریح چرخه ارتباط میان مردم، بازار سرمایه و بنگاه های تولیدی گفت: مردم سرمایه خود را از طریق بازار سرمایه وارد چرخه اقتصادی می کنند، بازار سرمایه این منابع را با ابزارهای مالی در اختیار بنگاه ها قرار می دهد و بازده فعالیت تولیدی مجدداً به مردم بازمی گردد.

وی تأکید کرد: اگر این چرخه درست عمل کند، هم اقتصاد واقعی رشد می کند و هم بازار سرمایه توسعه می یابد.

این استاد اقتصاد هشدار داد: در شرایطی که بازده فعالیت های واقعی پایین باشد، سرمایه گذاران منابع خود را از بازار سرمایه خارج کرده و به سمت دارایی های غیرمولد مانند طلا، ارز یا سرمایه گذاری خارجی می برند؛ امری که موجب کوچک شدن بازار سرمایه و توقف جریان توسعه می شود.

مشایخی با تأکید بر اینکه کلید رشد پایدار بازار سرمایه در عملکرد اقتصاد واقعی نهفته است، گفت: حتی اگر بازار مالی ساختار مناسبی داشته باشد، بدون پایداری در سیاست های مالی، پولی و ارزی، بازده اقتصاد کاهش می یابد و سرمایه گذاری تضعیف می شود.

وی افزود: کسری بودجه و افزایش پایه پولی از سوی دولت، تورم بالا و کاهش قدرت خرید مردم را در پی دارد. این تورم ریسک سرمایه گذاری را بالا برده و تقاضای کل را کاهش می دهد که در نهایت به رکود در اقتصاد واقعی منجر می شود.

مشایخی در ادامه تصریح کرد: تعیین نرخ بهره به صورت دستوری و نبود انضباط در نظام بانکی موجب بی ثباتی اقتصادی می شود. وی همچنین افزایش بی رویه نقدینگی را از عوامل مزمن شدن تورم دانست.

وی در بخش دیگری از سخنانش به مشکلات بخش انرژی اشاره کرد و گفت: قیمت گذاری دستوری انرژی در سال های گذشته باعث سود غیر واقعی صنایع انرژی بر شد، اما در بلندمدت به کمبود گاز و برق و کاهش بازده تولید انجامید.

در ادامه پنل چهار نفره با حضور حسین عبده تبریزی، پرویز خوشکلام خسروشاهی، حجت اله صیدی و علی میرزاخانی آغاز شد.

حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار در ابتدای این پنل اظهار داشت: در یک سال اخیر ما در خصوص اینکه بخش واقعی اقتصاد و شرکت های تولیدی به کار خود بپردازند، خیلی جدی عمل کردیم. بسیاری از افراد در اواخر دهه ۷۰ و ۸۰ علاقه داشتند که بانک تأسیس کنند اما امروزه علاقه افراد به سمت تأسیس تأمین سرمایه و نهاد مالی رفته است.

وی افزود: بخش واقعی اقتصاد باید کار کند و صنعت مالی نیز می تواند آن را حمایت کند. موضوع فعالیت اصلی شرکت ها برای ما بسیار مهم است و در سازمان به این موضوع توجه ویژه ای داریم. صیدی عنوان کرد: در تعامل بین بخش واقعی اقتصاد و بازار سرمایه، در موارد بی شماری و بالای ۵۰ تا ۶۰ درصد موفق عمل کرده ایم.

رئیس سازمان بورس در ادامه سخنان خود گفت: قانون بازار اوراق بهادار که با زحمات زیادی در سال ۸۴ تصویب شده، پیشرفته و بدون کم و کاست است، اما علت تعداد کم صندوق های بازنشتی یا صندوق های عام پروژه این است که این تقاضا از سوی نهادهای مالی باید ارائه شود.

او با بیان اینکه در حال حاضر ظرفیت های خوبی برای تأسیس صندوق های بازنشتی یا صندوق های متنوع دیگر وجود دارد، بیان کرد: نهادهای مالی باید در گسترش ابزارها و ایجاد صندوق های مختلف تلاش کنند. ما نهادهای مالی را در ایجاد صندوق های مختلف حمایت می کنیم. نهادهای مالی فقط نباید متکی به ایجاد صندوق طلا و صندوق درآمد ثابت باشند.

صیدی با اشاره به اینکه سه نوع صندوق بازنشتی تکمیلی داریم، گفت: کارفرما نقش مهمی در این صندوق ها دارد و اراده کارفرما بسیار مهم است. یکی از مشکلات کشور موضوع بازنشتی است که ما اصرار بر ایجاد صندوق های این حوزه توسط نهادهای مالی داریم.

او همچنین با اشاره به جایگاه بازار ارز گفت: تنظیم گر بازار ارز بانک مرکزی است، اما این به معنی آن نیست که در بازار سرمایه، اوراق مبتنی بر ارز و صندوق ارزی کارایی نداشته باشند. در خصوص نرخ ارز نیز با بانک مرکزی در گفت و گو و تعامل هستیم.

در ادامه این پنل پرویز خسروشاهی، رئیس کل بیمه مرکزی، با انتقاد از ضعف تاریخی سرمایه گذاری در بخش خصوصی گفت: رشد اقتصادی واقعی زمانی محقق می شود که تولید کالا و خدمات با کیفیت، متنوع و بهره ور باشد. با این حال، به گفته وی، بیش از نیم قرن است که بخش خصوصی در ایران تمایل جدی به سرمایه گذاری ندارد و این موضوع ریشه اصلی رشد پایین و ناپایدار اقتصاد کشور است.

خسروشاهی با استناد به داده های بانک مرکزی اظهار کرد: اگر روند سرمایه گذاری از دهه ۱۳۵۰ تاکنون بررسی شود، روشن است که رشد سرمایه گذاری خصوصی همواره اندک و پس از انقلاب کمتر نیز شده است. وی افزود: بخش عمده ای از آنچه امروز به عنوان سرمایه گذاری خصوصی ثبت می شود، در واقع ماهیت واقعی بخش خصوصی را ندارد.

رئیس کل بیمه مرکزی، بی ثباتی مزمن فضای اقتصادی و کسب و کار را عامل اصلی بی میلی بخش خصوصی

POST SHOW REPORT

به سرمایه‌گذاری دانست و گفت: در اقتصادی که مدام در معرض تنش، تغییر سیاست‌ها و نااطمینانی است، سرمایه‌گذار طبیعی است که عقب‌نشینی کند.

به گفته وی، در چنین شرایطی، به جای سرمایه‌گذاری مولد، رانتهای مختلف در حوزه منابع طبیعی مانند آب، خاک و انرژی به ابزاری برای جبران ناکارآمدی‌ها تبدیل می‌شوند.

خسروشاهی تأکید کرد: وقتی سرمایه‌گذاری واقعی شکل نگیرد، رشد اقتصادی از مسیرهای غیرمتعارف و رانتی دنبال می‌شود. در این وضعیت، هر بخش اقتصادی—از بانک تا بیمه و بورس—سازوکار جداگانه‌ای می‌سازد و اصلاحات مالی بدون اصلاح در بخش واقعی اقتصاد به بن‌بست می‌رسد.

وی در ادامه گفت: بانک‌ها، شرکت‌های بیمه و بورس در نهایت با منطق سرمایه‌گذاری خصوصی عمل می‌کنند. تا زمانی که بازده واقعی اقتصاد پایین باشد، نهادهای مالی نیز انگیزه‌ای برای توسعه نخواهند داشت. خسروشاهی تأکید کرد: اگر سیاست‌گذار نهادهای مالی را به تصمیمات خلاف منطق بازار وادار کند، این اقدامات دوام و پایداری نخواهد داشت.

رئیس‌کل بیمه مرکزی در بخش پایانی سخنان خود با اشاره به ضرورت کاهش مداخلات دولت گفت: بهترین کمکی که سیاست‌گذاران می‌توانند به نظام مالی و اقتصادی کشور بکنند این است که به جای تصمیم‌گیری به جای بنگاه‌ها، اجازه دهند بخش خصوصی در چارچوب قواعد شفاف و رقابتی فعالیت کند.

خسروشاهی افزود: اگر بنگاه‌ها در فضای قابل پیش‌بینی و رقابتی فعالیت کنند، مسیر رشد خود را پیدا خواهند کرد.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۹:۳۰-۱۱

سالن ابن سینا

برگزارکننده: گروه مالی فیروزه

چگونگی تأمین مالی موفق با حداقل هزینه از بازار سرمایه، فرصت ها و چالش ها

به یاد سید محسن موسوی
نامش ماندگار، خاطره اش جاودان

سخنرانان:

محمدحسین صدایی، مدیرعامل شرکت دارایی مرکزی بازار سرمایه
محمدعلی جلالی، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه دماوند
محسن موسوی، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امید
صابر شیخلو، رئیس هیأت مدیره تأمین سرمایه کیمیا
امیرتقی خان تجریشی، رئیس هیأت مدیره گروه مالی فیروزه

در ابتدای پnl، محمدحسین صدایی، مدیرعامل شرکت دارایی مرکزی بازار سرمایه، با اشاره به روند تأمین مالی شرکت ها از طریق انتشار صکوک گفت: در سال های اخیر حجم تأمین مالی از طریق صکوک رشد قابل توجهی داشته است؛ از حدود ۵۳ همت به حدود ۶۰ همت در سال ۱۴۰۱ افزایش یافته است. وی افزود، مجموع کارمزدهای اخذ شده از آن دوره، توسط شرکت های تأمین سرمایه و مشاوران، حدود ۱۵ همت بوده و هزینه های صرف شده برای فرآیند انتشار تقریباً ۲۲ همت برآورد شده است. متوسط سالانه کارمزدها نیز از حدود ۴ همت به ۶.۳ همت رسیده و نسبت کارمزد به حجم اوراق منتشر شده از حدود ۳۰

POST SHOW REPORT

درصد به نزدیک ۴۰ درصد افزایش یافته است.

صدرايي با اشاره به تصميم بانک مرکزی در زمستان ۱۴۰۲ مبنی بر انتشار گواهی سپرده با نرخ نزدیک به ۳۰ درصد گفت: این اقدام عملاً فشار هزینه‌ای جدیدی بر بازار تحمیل کرد که آثار آن در هزینه تأمین مالی شرکت‌ها مشهود بود.

مدیرعامل شرکت مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه به جزئیات تخصیص کارمزدها در سال ۱۴۰۳ اشاره کرد و گفت: سهم بازارگردانی حدود ۱۸ همت، کارمزد ضمانت ۲.۳ همت، تعهدپذیره‌نویسی ۱.۶ همت، شرکت «مدام» ۵۵ میلیارد تومان، عامل فروش (کارگزاری‌ها) حدود ۲۲ میلیارد تومان و عملیات توسعه سهم در بازار حدود ۶.۶ میلیارد تومان بوده است. همچنین ۴۵ درصد طرح‌ها بدون ضامن ثالث و ۵۵ درصد با ضامن اجرا شده‌اند.

وی تأکید کرد دو عامل اصلی باعث افزایش هزینه‌ها و طولانی شدن فرایند تأمین مالی شرکت‌ها شده است، گفت: تعداد ارکان انتشار شامل متعهد پذیره‌نویس، بازارگردان، ضامن و عامل فروش که هم هزینه‌ها را بالا می‌برد و هم پیچیدگی ایجاد می‌کند.

صدرايي ادامه داد: هزینه‌های زمانی تأمین مالی؛ تأخیرها، مانند میانگین ۱۲۰ روز برای نهایی‌سازی یک تأمین مالی، خود هزینه قابل توجهی برای بنگاه‌ها ایجاد می‌کند، به ویژه در شرایطی که نرخ ارزی قیمت‌ها نوسان دارد.

مدیرعامل شرکت مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه ادامه داد: برای کاهش این پیچیدگی‌ها، تلاش شد تعداد ارکان کاهش یافته و نقش آن‌ها تسهیل شود تا هزینه‌ها پایین آمده و فرایند تأمین مالی تسریع شود.

وی توضیح داد: در بهمن ۱۴۰۲ طرحی برای تسهیل تأمین مالی شرکت‌های کوچک و متوسط ارائه شد و هدف آن استفاده از ظرفیت‌های قانونی عرضه خصوصی برای کاهش ارکان انتشار و هزینه‌ها بود. در آبان ۱۴۰۳ محصول «مدام» به عنوان یک ابزار عرضه خصوصی معرفی شد و جلسات هم‌اندیشی با ذی‌نفعان برگزار شد. سازمان بورس در دی‌ماه ۱۴۰۳ با این بسته موافقت کرد و پیش از عرضه رسمی، پکیج حقوقی و مالی برای وضوح معافیت‌های مالیاتی و هزینه‌های قابل قبول مالیاتی آماده شد.

وی تصریح کرد: اولین انتشار طبق این سازوکار در مرداد ۱۴۰۴ انجام شد و چهار شرکت مجموعاً حدود ۷۲۰ میلیارد تومان تأمین مالی کردند. از آن زمان تاکنون حدود ۲۵ معافیت ثبت‌نام از سازمان بورس کسب شده و شرکت‌های دیگری نیز در حال استفاده از این روش هستند.

مدیرعامل شرکت مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه اعلام کرد: برای نخستین بار در بازار سرمایه امکان انتشار اوراق تا سقف ۲۰۰ میلیارد تومان و حداکثر عمر ۱۸ ماه بدون الزام به رتبه اعتباری فراهم شد.

وی افزود: مذاکراتی با سازمان بورس برای پذیرش ضمانت‌نامه‌های تعهد پرداخت سازمان برای اوراق کوچک و کوتاه‌مدت انجام شده است و امکان ورود صندوق‌های سرمایه‌گذاری فراهم شده، مشروط بر آنکه طرح‌ها دارای ضامن شخص ثالث یا ضمانت‌نامه تعهد پرداخت باشند.

وی اضافه کرد: در هفته آینده مذاکرات عملیاتی برای ایجاد یک «بازارگاه دیجیتال» عرضه خصوصی آغاز می‌شود؛ هدف این است که شرکت‌ها اطلاعات و اسناد خود را روی سایت قرار دهند و سرمایه‌گذاران با مشاهده نرخ‌ها، رتبه‌ها و ضمانت‌ها، خود انتخاب و مذاکره کنند. این سازوکار می‌تواند از واسطه‌گری‌های غیررسمی جلوگیری و شفافیت بازار را افزایش دهد.

صدرايي تأکيد کرد: تلاش ما اين است که با بازطراحي فرآيندها و ايجاد زيرساخت‌هاي فناورانه و نظارتي، هزينه و زمان تأمين مالي براي شرکت‌ها کاهش يابد، ريسک‌هاي بازار کنترل شود و سلامت بازار بدهي حفظ گردد.

مدیرعامل شرکت مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه اشاره کرد: مذاکرات با نهادهای ناظر و بانک‌ها برای افزایش اختیارات شعب و دسترسی به ضمانت‌نامه‌ها در جریان است و پیگیری خواهد شد. محمدعلی جلالی، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه دماوند، درباره دلایل تأخیر شرکت‌ها در انجام معاملات و تأمین مالی گفت: یکی از عوامل اصلی، هزينه‌هاي حسابداري و اقتصادي است. حتي اگر خوش بينانه نگاه کنيم، اين فرآيند زمان بر خواهد بود و در بسياري از موارد، تنها اخذ گزارش حسابري زمان زيادي مي‌برد. وي افزود: شرکت‌ها معمولاً موظف‌اند از دو تا سه شرکت سرمایه‌گذاري مختلف استعلام نرخ کنند و همين فرآيند، به‌طور ميانگين حداقل ۲۰ درصد هزينه‌هاي تأمين مالي را افزايش مي‌دهد.

مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه دماوند با اشاره به تجربه شرکت تأمین سرمایه دماوند در همکاری با هلدینگ‌ها توضیح داد: در برخی هلدینگ‌ها، شرکت‌های زیرمجموعه منابع مازاد دارند و برخی ديگر نيازمنند تأمين مالي هستند. ما توانستيم اوراق مورد نياز را با نرخ‌هاي بسيار پايين منتشر كنيم. وي گفت: تفاوت نرخ (اسپرد) بين شرکت‌هاي هم‌گروه تنها دو تا سه درصد بوده و اين موضوع موجب کاهش محسوس هزينه تأمين مالي شده است. همچنين شرکت‌هايي که پشتوانه اعتباري مناسب دارند، با استفاده از رتبه اعتباري و توصيه مشاوران، مي‌توانند سه تا پنج درصد هزينه‌ها را کاهش دهند. حتي شرکت‌هايي که دارايي کافي ندارند مي‌توانند از ظرفيت شرکت‌هاي هم‌گروه بهره ببرند و سه تا چهار درصد صرفه جويي ايجاد کنند.

جلالی تأکید کرد: طی دو سال اخير، سياست‌هاي بانک مرکزی باعث شده تأمين مالي از طريق شبکه بانكي دشوارتر شود. با اين حال، در سال ۱۴۰۳ چند مورد تأمين مالي شرکتي انجام داديم که هرچند کارمزد چنداني براي شرکت تأمين سرمايه به همراه نداشت، اما نقش مؤثري در توسعه بازار داشت. مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه دماوند به شرکت‌هایی که قصد تأمین مالی دارند، سه توصیه کلیدی ارائه کرد: فرآیند تأمین مالی را کوتاه و ساده کنند، از یک مشاور حرفه‌ای و قابل اعتماد برای هدایت مسیر استفاده و ابزار تأمین مالی مناسب مرحله رشد خود را انتخاب کنند.

وي توضيح داد که شرکت‌هاي استارت‌آپي مي‌توانند از صندوق‌هاي جسورانه يا سرمايه‌گذاري خطرپذير استفاده کنند، شرکت‌هاي پيش از بهره‌برداري امکان تأمين مالي از طريق انتشار اوراق در مراحل مختلف پروژه را دارند و برخی شرکت‌ها نيز مي‌توانند به جای بدهي، از روش‌هايي مانند افزايش سرمايه، انتشار صندوق ETF يا ساير ابزارهاي بازار سرمايه بهره‌مند شوند.

در ادامه، محسن موسوی، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امید، نوسانات اخير در نرخ‌هاي تأمين مالي را ناشي از کسري بودجه دولت دانست و گفت: اگر نرخ‌هاي بازار را بر اساس فعاليت‌هاي دولت تحليل کنيم، بايد از نرخ بازده اوراق دولتي به عنوان «نرخ سود بدون ريسک» ياد کنيم.

وي توضيح داد که برخلاف سال‌هاي گذشته، دولت از ابتدای سال جاری انتشار اوراق بدهي را به‌صورت گسترده آغاز کرده است. بخشي از اين اوراق به‌صورت اقساطي و بخشي نيز با ارائه مستقيم منتشر شده‌اند. مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امید ادامه داد: نرخ مؤثر اوراق دولتي از حدود ۳۵ درصد در ابتدای سال تا ۴۲ درصد در بازار افزايش يافته است، چرا که دولت نقدينگي کافي براي پرداخت به دستگاه‌ها و نهادهای

POST SHOW REPORT

زیرمجموعه ندارد. این نهادها اوراق خود را در بازار سرمایه عرضه می‌کنند و پیمانکاران مبلغ تخصیص یافته را به عنوان هزینه در پروژه‌ها منظور می‌کنند که باعث افزایش بهای تمام شده می‌شود.

وی تاکید کرد: نرخ اوراق دولتی مبنای تصمیم‌گیری در سایر بخش‌های اقتصادی است و برای شرکت‌ها، نرخ تأمین مالی باید با در نظر گرفتن «صرف ریسک» حدود ۵ تا ۶ درصد بالاتر محاسبه شود. با تورم بیش از ۵۰ درصد، هر فاصله‌ای میان نرخ تأمین مالی و تورم، قدرت خرید پول در گردش صنایع را کاهش می‌دهد. مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امید افزود: زمان انتشار اوراق برای شرکت‌های خصوصی اهمیت زیادی دارد. شرکت‌هایی که در ابتدای سال تأمین مالی می‌کنند، معمولاً با نرخ مناسب‌تری مواجه می‌شوند. هرچه به پایان سال نزدیک‌تر شویم، هزینه‌های تأمین مالی افزایش می‌یابد و برخی شرکت‌ها پس از دریافت مجوز، از انتشار منصرف می‌شوند.

وی خاطرنشان کرد: شرکت‌های دارای فعالیت صادراتی یا نیازمند تأمین مالی ارزی، باید از ابزارهای مالی متنوع استفاده کنند و صرفاً به ابزار بدهی اکتفا نکنند. افزایش سرمایه یا واگذاری بخشی از سهام پروژه می‌تواند هزینه تأمین مالی را کاهش دهد.

موسوی گفت: در آینده نزدیک پلتفرم‌هایی برای تأمین مالی پروژه‌ها در مقیاس کوچک‌تر راه‌اندازی خواهند شد. هرچند سازمان‌های ناظر هنوز فرآیندهای اجرایی این مدل‌ها را طولانی کرده‌اند، اما در صورت تسهیل، می‌توان انتظار کاهش هزینه تأمین مالی شرکت‌ها را داشت.

مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه امید در پایان ضمن جمع‌بندی مطالب خود، گفت: دولت با سیاست‌های مالی و بودجه‌ای خود نقش تعیین‌کننده‌ای در نرخ‌های تأمین مالی دارد و هرچه این سیاست‌ها شفاف‌تر و منضبط‌تر باشند، فضای پیش‌بینی‌پذیرتری برای بخش خصوصی ایجاد خواهد شد.

در ادامه نشست، صابر شیخلو، رئیس هیأت مدیره تأمین سرمایه کیمیا، درباره چالش‌های رکن ضمانت اوراق بدهی گفت: رکن ضمانت یکی از مهم‌ترین و در عین حال چالش‌برانگیزترین ارکان در تأمین مالی شرکت‌ها از طریق بازار سرمایه است. مشکلات ساختاری و اجرایی این رکن باعث شده تا هزینه‌های انتشار اوراق برای شرکت‌ها بالا برود و جذابیت بازار بدهی کاهش یابد.

وی با اشاره به دو مشکل اصلی تصریح کرد: نخست، نرخ‌های بالای کارمزد بانک‌ها و الزام به بلوکه‌سازی بخشی از مبلغ اوراق، هزینه مؤثر تأمین مالی را افزایش می‌دهد. دوم، بانک‌ها در ارزیابی ریسک شرکت‌ها تفاوتی قائل نمی‌شوند و شرکت‌های خوش‌حساب نیز هزینه مشابه شرکت‌های پرریسک پرداخت می‌کنند. شیخلو افزود: این رویه نه تنها انگیزه شرکت‌ها برای ورود به بازار بدهی را کاهش می‌دهد، بلکه مانع توسعه کارآمد بازار اوراق می‌شود.

به گفته رئیس هیأت مدیره تأمین سرمایه کیمیا، توسعه نظام رتبه‌بندی اعتباری می‌تواند جایگزین کارآمدی برای ضمانت بانکی باشد. ناشران اوراق با استناد به رتبه اعتباری خود، می‌توانند بدون نیاز به وثائق سنگین یا با حداقل ضمانت، تأمین مالی کنند. بازنگری دستورالعمل انتشار اوراق مبتنی بر رتبه اعتباری و افزایش تعداد شرکت‌های رتبه‌بندی، موجب رقابت سالم، کاهش هزینه‌ها و شفافیت اعتباری می‌شود. همچنین، اصلاح نظام ارزیابی ریسک بانک‌ها می‌تواند درصد بلوکه‌سازی و کارمزد را متناسب با ریسک واقعی هر شرکت تعیین کند.

شیخلو گفت: شرکت‌های با ریسک پایین و ثبات عملکردی می‌توانند از کاهش وجه‌الضمان بهره‌مند شوند و نرخ مؤثر تأمین مالی کاهش یابد.

رئیس هیأت مدیره تأمین سرمایه کیمیا درباره استفاده بهینه از منابع بلوکه شده نیز توضیح داد: بانک‌ها می‌توانند در قبال مبالغ بلوکه شده، تسهیلات کوتاه مدت به بانی اعطا کنند تا نیاز سرمایه در گردش تأمین شود و هزینه فرصت ناشی از بلوکه سازی کاهش یابد.

شیخ‌لو چالش‌های دیگری را نیز برشمرد: طول عمر اوراق بلندمدت که موجب افزایش ریسک و هزینه تأمین مالی می‌شود، نبود اختیار بازخريد زود هنگام، تعدد ارکان انتشار، غیرواقعی بودن نرخ اسمی سود اوراق، محدودیت ابزارهای تأمین مالی، فقدان دستورالعمل جامع برای تعیین سقف انتشار و طولانی بودن فرآیند صدور موافقت اصولی.

وی تأکید کرد: راهکارهای این چالش‌ها شامل کاهش سررسید اوراق، تعبیه اختیار بازخريد پيش از سررسید، کاهش تعداد ارکان انتشار، نزدیک کردن نرخ اسمی به نرخ واقعی، تنوع ابزارهای بدهی، تدوین دستورالعمل جامع سقف انتشار و تسريع فرآیند صدور موافقت اصولی است.

رئیس هیأت مدیره تأمین سرمایه کیمیا گفت: اجرای این راهکارها ضمن کاهش هزینه‌های تأمین مالی، کارایی و شفافیت بازار بدهی را افزایش داده و زمینه توسعه پایدار بازار اوراق بدهی را فراهم می‌کند. امیرتقی خان تجریشی، رئیس هیأت مدیره گروه مالی فیروزه، در ادامه پیل با اشاره به تجربه‌های گذشته در پروژه‌هایی همچون کاله، سنجش و فولاد اندیمشک گفت: در حوزه تأمین مالی همواره همراه با بخش خصوصی و دولتی فعالیت کرده‌ایم و تجربه‌های ارزشمندی کسب کرده‌ایم.

تجربیشی در ادامه به بررسی نرخ بهره اوراق خزانه و رشد سپرده‌های بانکی پرداخت و توضیح داد: نرخ بهره اوراق اسلامی روندی افزایشی داشته و رشد سپرده‌های بانکی پس از کاهش اولیه مجدداً افزایش یافته است. این اثر کوتاه مدت مانند مسکن بوده و کارایی بلندمدت نداشته است.

رئیس هیأت مدیره گروه مالی فیروزه تأکید کرد که نرخ تأمین مالی در بازار سرمایه بدون در نظر گرفتن سیاست‌های پولی و نرخ‌های سپرده در بازار پول قابل تحلیل نیست گفت: افزایش نرخ سود بانکی ممکن است در کوتاه مدت اثر تسکینی داشته باشد، اما در بلندمدت بازگشت تورم را به همراه دارد.

رئیس هیأت مدیره گروه مالی فیروزه افزود: نرخ تورم نقطه به نقطه حدود ۵۰ درصد است و افزایش نرخ سود نتوانسته تورم را مهار کند. بخش قابل توجهی از اوراق دولتی برای جبران کسری بودجه منتشر می‌شود و همین موضوع فشار قابل توجهی بر بازار اوراق و نرخ تأمین مالی ایجاد کرده است.

تقی خان تجریشی تصریح کرد: افزایش نرخ تأمین مالی شرکت‌ها ناشی از عملکرد خود شرکت‌ها یا نهادهای تأمین سرمایه نیست، بلکه ریشه در سیاست‌های بودجه‌ای و بانکی کشور دارد. در سال‌های اخیر دولت بخش عمده‌ای از بودجه‌های عمرانی را از طریق اوراق تأمین کرده و حتی تأمین منابع برای حقوق و مستمری نیز با دشواری همراه بوده است.

تجربیشی خاطرنشان کرد: نرخ بهره حقیقی اوراق خزانه در مقطعی منفی شده است، اما با توجه به حجم بالای کسری بودجه و رشد هزینه‌ها، بازگشت تورم قابل انتظار است. اگر تصمیمات صحیح برای کنترل کسری بودجه اتخاذ نشود، نرخ‌های بالای تأمین مالی در بازار سرمایه و پول همچنان ادامه خواهد داشت. رئیس هیأت مدیره گروه مالی فیروزه تأکید کرد: باید بدانیم کدام نوع اوراق متناسب با شرایط فعلی بازار و اهداف سرمایه‌گذاری ماست تا بتوانیم تصمیمات بهینه در زمینه تأمین مالی اتخاذ کنیم.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۱-۹-۳۰
سالن رازی
برگزارکننده: شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و
ویژه اقتصادی

فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و روش‌های تأمین مالی

سخنرانان:

رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد
اسفندیار شاه‌منصوری، معاون توسعه اقتصادی و سرمایه‌گذاری دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد
مسعود نیک‌افروز، معاون اقتصادی و سرمایه‌گذاری سازمان منطقه آزاد کیش
محمدرضا اربابی، مدیرعامل منطقه آزاد چابهار
هادی مقدم‌زاده، نماینده منطقه آزاد ارس
نماینده منطقه آزاد اروند
نماینده منطقه آزاد انزلی
سید امیر برهانی نائینی، مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی لامرد
نماینده منطقه آزاد قصر شیرین
نماینده منطقه آزاد اینچه‌برون

اسفندیار شاه‌منصوری شروع نشست را برعهده گرفت و توضیح داد: مناطق آزاد ایران برای جذب سرمایه‌گذاران، به‌ویژه فعالان مالی، بانکی و بازار سرمایه برنامه‌ریزی کرده‌اند و حضور در کیش اینوکس فرصتی است تا ظرفیت‌های واقعی این مناطق معرفی شود.

شاه منصوری بیان کرد: هفت منطقه قدیمی و ۱۰ منطقه جدید با مزیت‌هایی مانند معافیت مالیاتی بیست‌ساله، موقعیت هم‌مرزی، امکان واردات مواد اولیه ارزان و بسته‌های تشویقی برای فعالیتهای صادرات‌محور و دانش‌بنیان آماده سرمایه‌گذاری هستند. وی ادامه داد: تمرکز اصلی مناطق در این رویداد، معرفی پروژه‌های قابل اجرا، استفاده از ابزارهای نوین تأمین مالی و برقراری ارتباط مؤثر با نهادهای مالی بزرگ است.

رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد در ادامه نشست تأکید کرد: مناطق نباید وارد گزارش‌دهی داخلی شوند؛ بلکه باید پروژه‌ها را کوتاه، شفاف و جذاب معرفی کنند. سرمایه‌گذار باید در چند دقیقه متقاعد شود و او شخصاً به ارائه‌ها نمره می‌دهد تا مشخص شود کدام منطقه توانسته فرصت‌ها را درست عرضه کند.

در ادامه، مسعود نیک افروز، معاون اقتصادی و سرمایه‌گذاری سازمان منطقه آزاد کیش در ادامه توضیح داد: توسعه کیش بر پایه دو دهه سرمایه‌گذاری در گردشگری، خدمات مالی و تجارت شکل گرفته و اکنون پروژه‌هایی کاملاً آماده برای ورود سرمایه‌گذار وجود دارد. وی افزود: سامانه سرمایه‌گذاری بازطراحی شده، کتاب جامع توسعه جزیره تا افق ۱۴۱۴ تدوین شده و پروژه‌ها شامل شهر نمایشگاهی جدید، سالن‌های نمایشگاهی BOT، پروژه‌های آماده بهره‌برداری و طرح‌های بزرگ پیش‌ران است. وی ادامه داد: چشم‌انداز ۱۴۱۴ کیش حرکت به سوی نسل هفتم مناطق آزاد است؛ نسلی که بر اقتصاد دیجیتال، گردشگری هوشمند، سکونت پایدار و ارزش افزوده دانش‌بنیان مبتنی است.

وی توضیح داد: زیرساخت‌های جزیره شامل سومین فرودگاه پرتراфик کشور، شبکه کامل انرژی، طرح‌های آب‌شیرین‌کن، تصفیه فاضلاب، مسیرهای حمل‌ونقل، فضای سبز، انرژی‌های پاک و حکمرانی هوشمند طی یک سال گذشته پیشرفت قابل توجهی داشته‌اند. در بخش مالی نیز حجم معاملات بورس کالا از ۱۶۸ همت به ۵۰۰ همت رسیده و کیش یکی از قطب‌های مالی جنوب کشور شده است. وی ادامه داد: شهرک نمایشگاهی، شهرک سلامت، مرکز مالی بین‌المللی، شهر علم و فناوری و دهکده المپیک از پروژه‌های کلیدی هستند که هرکدام ده‌ها فرصت سرمایه‌گذاری دارند.

محمد رضا اربابی نماینده چابهار در ادامه بیان کرد: چابهار یکی از استراتژیک‌ترین نقاط ایران است؛ زیرا مستقیماً به بازار ۳.۲ میلیارد نفره شرق و جنوب آسیا وصل می‌شود و مسیر ترانزیت هند به اروپا را از ۱۵ هزار به ۸ هزار کیلومتر کاهش می‌دهد. بندر چابهار اکنون تنها ۲۰۰ هزار TEU جابه‌جایی دارد، در حالی که ظرفیت بالقوه آن ۳.۲ میلیون TEU است. مسیرهای کریدوری چابهار قیمت حمل‌ونقل را تا ۳۰ درصد کاهش می‌دهد و این منطقه در آینده حلقه اصلی کریدورهای شمال-جنوب و شرق-غرب خواهد بود. وی ادامه داد: محدوده منطقه آزاد از ۱۴ هزار به ۸۲ هزار هکتار افزایش یافته و ۱۵۰۰ میلیارد تومان برای زیرساخت‌سازی به‌ویژه در مرز ریمدان تخصیص یافته است. وی سپس فهرست پروژه‌های کلان را توضیح داد: ایجاد مرکز لجستیک و ترمینال‌های سردخانه‌ای برای صادرات گسترده محصولات کشاورزی، شهرک عظیم آبی‌پروری ۵ هزار هکتاری، برج‌های ساحلی سه‌قلو، شهرک صادرات مجدد، مجموعه ۱۵۰۰ مگاواتی انرژی پاک، نیروگاه سیکل ترکیبی، دیتاسنتر بین‌المللی، شهرک دام ۳۰۰ هکتاری، کارخانه گلیکولیک و پروژه مسکونی ساحلی ۵۰۰ ویلایی. چابهار آماده مشارکت برای ساخت ترمینال فرودگاه نیز هست و اتصال به CPEC چین-پاکستان فرصتی بی‌رقیب ایجاد می‌کند.

نماینده منطقه آزاد ارس به عنوان سخنران بعدی عنوان داشت: ارس به عنوان دروازه طلایی تجارت ایران و اتحادیه اوراسیا، تنها منطقه ایران است که در نقطه تماس سه کشور قرار دارد. وی افزود: بیش از ۲۵۰ واحد صنعتی فعال و ۱۸۰ واحد در دست ساخت، این منطقه را صنعتی‌ترین منطقه آزاد کشور کرده است. وی ادامه داد: شهرک‌های صنعتی آماده مشارکت برای تولید صادرات‌محور، باغداری مدرن، صنایع غذایی، گردشگری سلامت و خدمات لجستیکی هستند. وی بیان کرد: سایت لجستیک ۲۰۰ هکتاری، پایانه صادراتی نوروز، شهرک صنایع سنگین، پروژه‌های نفتی و پتروشیمی با نیاز سرمایه ۷۵ میلیون یورو، مرکز خدمات درمان دام برای کشورهای قفقاز، طرح

POST SHOW REPORT

کارخانه کاتد مس، فرودگاه کارگو، شهربازی سرپوشیده و روباز، پروژه تفریحات هوایی، تولید پنبه خورشیدی، پرورش ماهی در قفس و پروژه‌های گردشگری سد خدافین همه آماده بهره برداری هستند. وی افزود: بیش از ۱۰ میلیون بازدیدکننده سالانه از منطقه عبور می‌کنند و ظرفیت گردشگری منطقه هنوز استفاده نشده است. نماینده انزلی سپس اظهار داشت: بندر کاسپین با ۱۵ فرصت سرمایه‌گذاری و شهرک صنعتی پس کرانه با ۲۰۰ فرصت قابل اجرا آماده جذب سرمایه‌اند. وی اشاره کرد: تکمیل زیرساخت‌های دریایی، ارتباط با اوراسیا و امکان بازدید میدانی برای سرمایه‌گذاران فراهم است.

نماینده اروند به عنوان یکی دیگر از سخنرانان با اظهاراتی در خصوص مزایای این منطقه افزود: اروند با حمل‌ونقل کامل ریل، هوا، دریا و خشکی، موقعیتی منحصر به فرد دارد و سال گذشته ۳۰۵ میلیارد دلار مبادله تجاری انجام داده است. وی توضیح داد: عبور ۲۰۲ میلیارد دلار کالا از مرز شلمچه، رشد ۱۰۰ درصدی صادرات و ورود روزانه هزار کامیون، اهمیت پروژه‌های جدید اروند را افزایش داده است. ۱۰ پروژه اصلی منطقه شامل پایانه حمل‌ونقل جاده‌ای، ترمینال کارگو فرودگاه آبادان، بازارهای ساحلی، مجموعه کارگاه‌های کوچک صادراتی، کلینیک گردشگری سلامت، انرژی زیست‌توده، تولید هیدروژن سبز، کارخانه ماشین‌آلات، هاپرمارکت تجهیزات نفت و پتروشیمی و هتل پنج‌ستاره است. اروند ظرفیت بالایی در جذب گردشگران عراقی دارد و توسعه زیرساخت اقامتی و درمانی یک نیاز فوری است.

سید امیر برهانی نائینی، مدیرعامل منطقه آزاد لامرد در ادامه گفت: لامرد با دسترسی مستقیم به منابع عظیم انرژی و نزدیکی به میادین گازی هما، شانول، تابناک و راوی، یکی از مراکز اصلی صنایع انرژی‌بر است. وی افزود: بیش از ۵۰۰ هکتار از اراضی منطقه برای نیروگاه‌های خورشیدی اختصاص یافته و یک نیروگاه ۱۰ مگاواتی در حال بهره‌برداری است. وی ادامه داد: وجود معادن دولومیت و آهک، مسیر توسعه صنایع منیزیم، فروسیلیس و مواد معدنی را فراهم کرده و فرودگاه لامرد و پس کرانه پارسیان زیرساخت حمل‌ونقل را کامل می‌کنند. وی بیان کرد: سالکوه به عنوان بزرگ‌ترین کارخانه آلومینیوم کشور در لامرد مستقر است و زنجیره صنایع بالادستی و پایین‌دستی نیازمند توسعه فوری است. وی افزود: طرح‌های مینی‌ریفاینری، تولید متانول، ورق خودرو، لوله بدون درز و پروژه‌های پیش‌ران فناوری اطلاعات آماده ارائه‌اند.

نماینده منطقه اقتصادی کاوه سپس با ارائه ای در خصوص مزایای این منطقه بیان داشت: منطقه کاوه با بیش از ۷۰۰ واحد صنعتی فعال و اتصال ریلی مستقیم با چین، بزرگ‌ترین شهرک صنعتی کشور است. وی اشاره کرد: دهکده لجستیک، بارانداز ریلی، پروژه تصفیه فاضلاب صنعتی با فناوری پلاسما و نیروگاه خورشیدی برخی از فرصت‌های اصلی سرمایه‌گذاری هستند.

نماینده قصر شیرین نیز با ارائه توضیحاتی، افزود: این منطقه تنها نقطه ایران است که دو مرز فعال با اقلیم کردستان و عراق دارد و به بازار چند ملیونی این مناطق دسترسی مستقیم دارد. وی افزود: نیروگاه‌ها، صنایع تبدیلی کشاورزی، صادرات شیلات، تولید خرما و مرکبات و گردشگری سلامت از طرح‌های اصلی این منطقه محسوب می‌شوند.

نماینده اینچه‌برون در ادامه گفت: این منطقه در گره دو کریدور بزرگ آسیایی قرار دارد؛ کریدور شرق-غرب از چین تا اروپا و کریدور شمال-جنوب از بنادر جنوبی ایران تا روسیه. وی اشاره کرد: زون‌های لجستیک، صنعتی و گردشگری با زیرساخت کامل طراحی شده و تمرکز اصلی بر صنایع چوب و سلولوزی، صنایع ساختمانی، تجارت غلات و حمل‌ونقل بین‌المللی است.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۹:۳۰-۱۱:۰۰

سالن خوارزمی

برگزارکننده: سازمان سرمایه گذاری و کمک های فنی و اقتصادی ایران

سرمایه گذاری خارجی و تامین مالی بین المللی

سخنرانان:

مجید الماسی، مدیرکل سرمایه گذاری خارجی سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی

ایران

مجید کریمی، رئیس مرکز تأمین مالی وزارت امور اقتصادی و دارایی

مرتضی بهرامی، معاون دفتر سرمایه گذاری سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران

علیرضا حاجعلی کارشناس اقتصادی حوزه سرمایه گذاری خارجی، سازمان سرمایه گذاری و کمک های

اقتصادی و فنی ایران

امیر علیجانی، معاون مدیرکل دفتر سرمایه گذاری خارجی، سازمان سرمایه گذاری و کمک های

اقتصادی و فنی ایران

کوروش طاهر فر عضو هیات مدیره شرکت سرمایه گذاری خارجی ایران، سازمان سرمایه گذاری و

کمک های اقتصادی و فنی ایران

در ابتدای نشست، مجید الماسی، مدیرکل سرمایه گذاری خارجی سازمان سرمایه گذاری در خصوص رویکرد تیم اقتصادی دولت بیان داشت: رویکرد جدید تیم اقتصادی دولت چهاردهم مبتنی بر تنوع بخشی به شیوه های تأمین مالی است و تمرکز بر این رویکرد باعث شده است وزارت اقتصاد از یک وزارتخانه صرفاً تنظیم گر به یک بازیگر فعال در نظام تأمین مالی تبدیل شود. قانون جدید تأمین مالی که اخیراً تصویب شده، تغییر مهمی در

POST SHOW REPORT

ساختار سیاست‌گذاری مالی کشور ایجاد کرده و نگاه وزارت اقتصاد را از «تأمین بودجه عمومی» به «هدایت، تنظیم و تسهیل تأمین مالی پروژه‌ها» تغییر داده است. این تحول باعث شده که آیین‌نامه‌های برنامه هفتم توسعه با یک فهم جدید از نقش دولت در تأمین مالی نوشته شود و دستگاه‌های اجرایی مسیر یکپارچه‌تری برای اجرای پروژه‌ها داشته باشند. او اشاره کرد که تحقق رشد هشت درصدی اقتصاد بدون سرمایه‌گذاری ممکن نیست و بخش خصوصی و نهادهای مالی باید امکان نقش‌آفرینی واقعی پیدا کنند.

مجید کریمی، رئیس مرکز تأمین مالی وزارت امور اقتصادی و دارایی در ادامه نشست در خصوص رشد اقتصادی کشور اظهار داشت: میانگین رشد اقتصادی ایران در دهه اخیر پایین‌تر از ظرفیت واقعی بوده و علت اصلی آن شکاف میان پس‌انداز ملی و سرمایه‌گذاری مؤثر است.

وی افزود: با وجود نرخ بالای پس‌انداز نسبت به تولید ناخالص داخلی، تبدیل این ذخایر به سرمایه‌گذاری مولد با موانع ساختاری و ریسک‌های مزمن مواجه است.

به گفته وی حجم کل سرمایه کشور حدود صد هزار همت برآورد شده و تحقق رشد پایدار ۸ درصدی نیازمند افزایش حداقل ۱۲ درصدی این رقم معادل ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه جدید است؛ در حالی که مجموع منابع بالفعل داخلی و خارجی تنها حدود ۵ هزار همت برآورد می‌شود.

رئیس مرکز تأمین مالی توضیح داد: برنامه دولت طراحی مدل‌های مشارکتی میان سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی است.

وی بیان کرد بیش از ۱۱۰ میلیارد دلار پروژه اولویت‌دار از جمله توسعه میادین نفتی آزادی و یادآوران، زنجیره‌های تولید مس و طرح‌های انرژی خورشیدی و زیرساختی آماده سرمایه‌پذیری هستند. برای هر پروژه نیز گزارش یک‌صفحه‌ای مالی و مطالعات امکان‌سنجی تهیه شده است.

وی از تدوین سامانه ملی سرمایه‌گذاری برای شفاف‌سازی ارتباط با سرمایه‌گذاران خارجی خبر داد و گفت: این سامانه بستری برای معرفی پروژه‌ها به زبان مالی بین‌المللی خواهد بود.

به باور وی سرمایه‌گذاری خارجی نه جایگزین، بلکه مکمل منابع داخلی است و در کنار بازار سرمایه، نظام بانکی و صندوق‌های توسعه‌ای می‌تواند مسیر تازه‌ای برای رشد پایدار اقتصاد ایران ایجاد کند.

در ادامه، مرتضی بهرامی، معاون دفتر سرمایه‌گذاری سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در میز تخصصی نظام سرمایه‌گذاری گفت: سازوکارهای تأمین مالی خارجی با هدف افزایش شفافیت و سرعت اصلاح شده است.

وی اعلام کرد: در سال جاری هیئت سرمایه‌گذاری خارجی درخواست‌هایی به ارزش بیش از دوازده میلیارد دلار را تصویب کرده و صدور مجوزها ساده‌تر شده است.

به گفته وی، سرمایه‌گذاران خارجی می‌توانند منابع خود را از طریق انتقال نقدی، تجهیزات تولیدی، ماشین‌آلات صنعتی یا شمش طلای استاندارد وارد کشور کنند.

وی تأکید کرد: این روش‌ها به دلیل حذف نیاز به تأییدیه بانک مرکزی و تخصیص ارز، موجب تسهیل ترخیص کالا و سرعت بخشی به شروع پروژه‌ها شده‌اند.

بهرامی افزود: راه‌اندازی تالار دوم مرکز مبادله ارز و طلا امکان فروش ارز سرمایه‌گذاران با نرخ نزدیک به بازار را فراهم کرده و نگرانی‌های ارزی را کاهش داده است.

وی نبود اسناد مالی ساده برای معرفی پروژه‌ها را از چالش‌های جدی دانست و از طراحی گزارش‌های مالی یک‌صفحه‌ای برای پروژه‌های اولویت‌دار خبر داد تا مسیر ارتباط مالی بین‌المللی استاندارد شود.

در ادامه امیر علیجانی، معاون مدیرکل دفتر سرمایه‌گذاری خارجی، از رشد چشمگیر حجم سرمایه‌گذاری خارجی خبر داد و بیان کرد: تاکنون بیش از یازده میلیارد و هفتصد میلیون دلار سرمایه‌گذاری در جلسات هیئت تصویب

شده و با دستورکار جدید، این رقم از دوازده میلیارد دلار فراتر خواهد رفت.

وی گفت: ساختار جدید ورود منابع شامل سرمایه نقدی، تجهیزات تولیدی، ماشین آلات و شمش طلاست و همکاری با تالار دوم مبادله ارز و طلا موجب افزایش اعتماد سرمایه‌گذاران شده است.

وی افزود: صدور مجوز برای ایرانیان مقیم خارج نیز با همین روند انجام می‌شود و شرط آن تعیین دقیق موقعیت پروژه و ارائه مطالعات مالی است که پس از تصویب با امضای وزیر امور اقتصادی رسمیت می‌یابد. در این نشست تخصصی، علیرضا حاجعلی، رئیس گروه تشویق سرمایه‌گذاری خارجی، با اشاره به ارزش مصوبات بیش از دوازده میلیارد دلار، از آمادگی سازمان برای جذب سرمایه‌گذاران جدید در صنایع راهبردی خبر داد.

وی گفت: روش‌های ورود سرمایه دیگر محدود به انتقال نقدی نیست و ورود شمش استاندارد طلا، تجهیزات و ماشین آلات صنعتی نیز در دستورکار قرار دارد. وی افزود: همکاری با تالار دوم مرکز مبادله ارز و طلا فضای امن و قانونی برای انتقال سود سرمایه‌گذاری‌ها به پروژه‌های داخلی ایجاد کرده است.

وی همچنین شرط صدور مجوز را ارائه طرح مطالعاتی دقیق و تأیید محل اجرای پروژه دانست و گفت: پس از تصویب، سرمایه‌گذار می‌تواند بلافاصله وارد مرحله اجرا شود. به گفته وی برای دستیابی به رشد اقتصادی هشت درصدی، کشور نیازمند حدود ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه جدید است، در حالی که منابع موجود از نظام بانکی، بازار سرمایه و بخش خصوصی تنها نزدیک به پنجاه میلیارد دلار است.

وی تأکید کرد: راهبرد سازمان بر استفاده از ابزارهای ترکیبی مالی مانند اعتبارسنجی و پوشش ریسک برای جبران این شکاف متمرکز است.

در بخش دیگر نشست، کوروش طاهر فرد، عضو هیئت مدیره سازمان سرمایه‌گذاری، در نشست تحلیل ناترازی سرمایه‌گذاری گفت: این ناترازی منشأ اصلی تمام عدم توازن‌های اقتصادی ایران است.

وی با اشاره به مقایسه رشد اقتصادی ایران با کشورهای منطقه اظهار کرد: استمرار شکاف پس از سال ۲۰۱۱ ناشی از ضعف تبدیل پس اندازها به سرمایه‌گذاری مولد بوده است.

وی تصریح کرد: نرخ رشد دهه گذشته تقریباً صفر بوده، زیرا تشکیل سرمایه خالص به تولید ناخالص داخلی ثابت مانده و سرمایه‌گذاری صنعتی کاهش یافته است.

به گفته وی، طول عمر طرح‌های عمرانی از ۸ سال به ۱۷ سال رسیده و منابع صندوق‌های بازنشستگی صرف تأمین کسری بودجه جاری شده است.

وی افزود: کل دارایی سرمایه ایران حدود صد هزار همت، معادل هزار میلیارد دلار است و تحقق رشد ۸ درصدی مستلزم افزایش ۱۲ درصدی این رقم است، اما ظرفیت واقعی تأمین مالی کشور تنها پنج هزار همت است.

وی ناترازی سرمایه‌گذاری را منشأ تمامی ناترازی‌های دیگر دانست و راه حل را ترکیب ابزارهای داخلی و خارجی با مدل‌های نوین فاینانس عنوان کرد. کوروش طاهر فرد از راه‌اندازی سامانه جامع سرمایه‌گذاری، طراحی فاینانس ترکیبی و مشارکت صندوق‌های بازنشستگی در پروژه‌های زیرساختی خبر داد و تأکید کرد: پیوند میان سرمایه انسانی، بازار سرمایه و سرمایه‌گذاران بین‌المللی باید محور سیاست‌گذاری مالی کشور قرار گیرد تا اعتماد عمومی بازسازی و مسیر رشد واقعی اقتصاد ایران هموار شود.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ۹:۳۰-۱۱:۰۰
سالن ملاصدرا
برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

هوش مصنوعی و آینده نظام مالی، راهبردهای تحول در ارائه خدمات مالی

سخنرانان:

مصطفی ثابتی، مدیرعامل هلدینگ توسعه فناوری گردشگری ایران
میثم نمازی، مدیرعامل شرکت راهبرد هوشمند شهر
احمدرضا احمدیان، رئیس امور هوش مصنوعی و توسعه دولت هوشمند
محمد مهدی مومن زاده، مدیرعامل گروه مالی مهرآیندگان
سید کامران باقری، مدیرعامل شرکت هوش مصنوعی اسمایلیتو

در ابتدای نشست، سید کامران باقری، بر این نکته تأکید کرد که نظام بانکی و مالی، به دلیل حجم عظیم داده و نیاز دائمی به تحلیل ریسک و رفتار مشتری، جزو اولین بخش‌هایی بوده که به سمت فناوری‌های داده‌محور و هوش مصنوعی رفته است؛ از سیستم‌های ضد تقلب و احراز هویت گرفته تا سامانه‌های تصمیم‌یار. در بخش دیگر نشست، میثم نمازی، مدیرعامل شرکت راهبرد هوشمند شهر بر این موضوع اشاره داشت که برای فهم تحول دیجیتال در مالی، باید سه بازیگر را هم‌زمان دید: رگولاتور که زمین بازی و قواعد آن را تعیین می‌کند؛ نهادهای مالی که باید فناوری را در مدل‌های واقعی کسب‌وکار پیاده کنند؛ و شرکت‌های فناوری و استارت‌آپ‌ها که راه‌حل‌ها را طراحی و اجرا می‌کنند. به گفته او، تحول دیجیتال «نصب یک تکنولوژی» نیست؛ یعنی اگر فرهنگ سازمانی، شیوه تصمیم‌گیری و فرایندهای داخلی تغییر نکند، نصب پیشرفته‌ترین سامانه‌های هوش مصنوعی هم خروجی جدی نخواهد داشت. او پیشنهاد کرد نگاه از «محصول محوری» به «تجربه محوری» تغییر کند؛ یعنی

طراحی خدمات مالی بر اساس تحلیل داده، شناخت رفتار مشتری و درک نیازهای آینده بازار و نه صرفاً بر اساس عادات و ساختارهای قدیمی انجام شود.

میثم نمازی سپس به درون خود سازمان‌های مالی برگشت و گفت: هر تغییر جدی در سازمان‌های بزرگ و محافظه‌کاری مثل بانک، به سه عامل کلیدی وابسته است: اول جسارت در تصمیم‌گیری، هم در سطح مدیریت ارشد و هم در نحوه پاسخ‌گویی به رگولاتور؛ دوم اعتماد به توانمندی داخلی، مخصوصاً در حوزه منابع انسانی فناوری و تحلیلی؛ و سوم باور واقعی به نوآوری.

وی توضیح داد: در وضعیت فعلی، ده‌ها ایده در حوزه هوش مصنوعی و دیجیتال به بانک‌ها و نهادهای مالی ارائه می‌شود، اما به دلیل محدودیت‌های رگولاتوری، خودتحریمی، ترس از ریسک و ضعف ساختارها، شاید از میان ۶۰ تا ۸۰ ایده، فقط یکی دو مورد به مرحله محصول و تجربه واقعی مشتری برسد. نتیجه این وضعیت این است که هوش مصنوعی در شبکه بانکی فعلاً بیشتر در نقش «دستیار» و چت‌بات باقی مانده؛ ابزاری که خروجی‌اش باید توسط انسان تأیید شود و هنوز وارد لایه‌های عمیق‌تر تصمیم‌سازی و طراحی کسب‌وکار نشده است.

وی در ادامه تصویر آینده مطلوب را چنین ترسیم کرد: اگر فرهنگ سازمانی تغییر کند، جسارت تصمیم‌گیری در لایه بالا شکل بگیرد و زیرساخت‌های داده و فناوری تقویت شود، بانک‌ها و نهادهای مالی می‌توانند به «پلتفرم‌های هوشمند» تبدیل شوند؛ سامانه‌هایی که قلبشان خودکار است، تصمیم‌سازی‌های روتین به سیستم سپرده می‌شود و نیروی انسانی در لایه‌های خلاق و ارزش‌آفرین‌تری به کار گرفته می‌شود. به تعبیر او، هوش مصنوعی اگر به یک «بینش سازمانی» تبدیل شود، به تدریج راه را برای مدل‌های کسب‌وکار جدید باز می‌کند.

محور مهم دیگر نشست، موضوع حکمرانی و رگولاتوری بود که احمدرضا احمدیان، رئیس امور هوش مصنوعی دولت بر آن تمرکز کرد.

وی سخنان خود را با ارائه پرسشی ادامه داد و افزود: آیا ایران امروز یک «الگوی شفاف و پایدار» برای حکمرانی فناوری‌های نو، به‌ویژه هوش مصنوعی، دارد یا خیر؟ به گفته او، وقتی از حکمرانی صحبت می‌کنیم منظور فقط مقررات پراکنده و سلیقه‌ای نیست؛ بلکه مجموعه‌ای از اصول بالادستی است که رگولاتور، نهاد مالی و شرکت فناوری بدانند در چه چارچوبی حرکت می‌کنند. او تأکید کرد که در مقایسه با کشورهایی مثل چین، آمریکا، امارات یا سنگاپور، در ایران هنوز تصویر منسجم و روشنی از این مدل حکمرانی دیده نمی‌شود؛ نه در حوزه اعتماد ملی، نه در حریم خصوصی و امنیت داده، نه در اخلاق و نه در تنظیم‌گری بازارهای مالی هوشمند.

احمدیان در ادامه یک نقد مشخص را مطرح کرده و بیان داشت: سیاست‌ها و تمرکز کشور در عمل بیش از حد بر «فناوری‌های نرم» و لایه نرم‌افزاری هوش مصنوعی قرار گرفته است و دو ستون دیگر یعنی توسعه سخت‌افزار و فناوری‌های مکمل تقریباً در حاشیه مانده‌اند. وی این گرایش را تا حدی «ناخواسته» اما مبتنی بر واقعیت‌های اقتصادی دانست؛ با سطح فعلی GDP، بودجه و ذخایر ارزی، ورود به رقابت جهانی سخت‌افزارهای روز در هوش مصنوعی نیازمند سرمایه‌گذاری‌هایی است که عملاً در دسترس نیست، در حالی که کشورهای ثروتمند حاشیه خلیج فارس به دلیل توان مالی بالا، استراتژی AI مبتنی بر سخت‌افزار را انتخاب کرده‌اند. احمدیان هشدار داد اگر در لایه زیرساخت سخت‌افزاری و فناوری‌های مکمل هم‌زمان سرمایه‌گذاری نشود، در آینده از دو جهت آسیب می‌خوریم: هم در تولید و جمع‌آوری داده‌های باکیفیت، و هم در سمت تجربه کاربر که نیازمند دسترسی پایدار و قدرتمند به سرویس‌هاست.

وی در ادامه توضیح داد: همین وضعیت اقتصادی باعث شده هوش مصنوعی در ایران «بیش از سایر فناوری‌ها ترند نشود»؛ چون با ابزارهای ساده‌تر، هزینه کمتر و حتی گاهی با نگاه نمایشی، امکان استفاده از آن هست. به‌خصوص در بخش مالی بانک، بورس و بیمه که نسبت به فناوری حساس‌تر، این روند پررنگ‌تر است؛ اما همین بخش‌های مالی بیش از همه نگران شکاف زیرساختی بین لایه نرم‌افزار و سخت‌افزارند، چون آگاه هستند که در

POST SHOW REPORT

لایه عمیق‌تر، نبود زیرساخت می‌تواند تبدیل به ریسک مالی و نهادی شود.

در ادامه نشست، محمد مهدی مومن زاده، مدیرعامل گروه مالی مهر آیندگان از زاویه بازار سرمایه و ربات‌های معاملاتی به بحث نگاه کرد. وی تأکید کرد: طراحی یک دستیار هوشمند برای بازار سرمایه با دستیار بانکی تفاوت ماهوی دارد. در بانک، دستیار عموماً براساس داده‌های حساب و تراکنش، عملیات نسبتاً ساده‌ای مثل انتقال وجه یا مدیریت حساب انجام می‌دهد و مسئولیت آن بیشتر در حوزه خطاهای اجرایی است. اما در بازار سرمایه، موضوع اصلی «انتقال ریسک» است؛ وقتی یک ربات یا ایجنت هوشمند به سرمایه‌گذار سیگنال خرید و فروش می‌دهد، باید روشن باشد مالک این ریسک کیست و چه کسی مسئول پیامدهای آن است. وی گفت: هیئت‌مدیره شرکتی که ربات تحلیلی یا مشاور سرمایه‌گذاری هوشمند ارائه می‌کند، باید اول مسئولیت عملکرد آن را بپذیرد و این خود مانع بزرگی برای توسعه این ابزارها است.

مؤمن زاده مسئله بنیادی‌تر را «ضعف داده» در بازار سرمایه ایران دانست. وی مثال زد: داده‌های کلان بانک مرکزی با تأخیر شش‌ماهه تا یک‌ساله منتشر می‌شود، داده‌های منظم و به‌موقع بازار به‌صورت باز و ساخت‌یافته در دسترس نیست، و این یعنی ورودی ربات‌ها ناقص و معیوب است. در چنین وضعیتی، اگر رباتی براساس داده‌های ناقص مثلاً فقط بازار جهانی طلا به همه کاربران یک سیگنال مشترک بدهد و حتی خودش هم بتواند سفارش خودکار بگذارد، نظم بازار به هم می‌خورد. او پیش‌بینی کرد که نهاد ناظر بازار سرمایه نیز در نهایت نهادهای مالی رسمی را مجبور می‌کند مسئولیت کامل این ربات‌ها را بپذیرند، و وقتی پای مسئولیت حقوقی و مالی سنگین وسط بیاید، اشتیاق به استفاده گسترده از این ابزارها کاهش می‌یابد.

از نظری، دو گره اصلی برای گسترش هوش مصنوعی در بازار سرمایه، یکی ضعف زیرساخت داده است و دیگری نبود فرایندهای روشن برای مدیریت و توزیع ریسک این سیستم‌ها. به همین دلیل، حرکت به‌سوی ربات‌های تحلیلی و ایجنت‌های تمام‌خودکار فعلاً بیشتر «تهدید و چالش» به نظر می‌رسد تا فرصت عملی، هرچند او هم مثل دیگران معتقد بود در سه تا چهار سال آینده، با بهبود داده و تدوین مقررات جدید، شرایط می‌تواند متفاوت شود. در بخش دیگری از نشست، میثم نمازی، مدیرعامل راهبر هوشمند شهر به نقش رگولاتور در دنیای آینده پرداخت؛ دنیایی که در آن دستیارهای ایجنتیک در بازار سرمایه و بانکداری همه‌گیر می‌شوند.

وی گفت: اگر چند سال دیگر هر فعال بازار سرمایه به دستیار هوشمندی دسترسی داشته باشد رگولاتور «حتماً لازم است»، که برای او «بهترین گزینه سرمایه‌گذاری» را پیشنهاد کند، بدین ترتیب، معنای بازار سرمایه و مکانیسم کشف قیمت دگرگون می‌شود؛ چون اگر فرض کنیم همه به‌طور هم‌زمان بدانند بهترین گزینه چیست، اساساً ساختار رقابت و عدم‌تقارن اطلاعاتی تغییر می‌کند. از نظری، هوش مصنوعی یک تغییر «برافکن» است و نمی‌توان آن را صرفاً یک ابزار برای بهبود کارهای قبلی دانست؛ این موج، مدل فعلی رگولاتوری را هم زیر سؤال می‌برد، به‌ویژه اگر کنار آن اینترنت بدون محدودیت و رمزارزها و تراکنش‌های غیرمتمرکز را هم در نظر بگیریم.

وی در ادامه پرسید: در چنین فضایی، انسان و اخلاق کجای بازی می‌ایستند؟ و با اشاره به هشدارهای چهره‌هایی مانند مصطفی سلیمان، هم‌بنیان‌گذار دیپ‌ماینند، یادآوری کرد که مفاهیم امنیت، جنگ و اقتصاد با شتاب زیادی در حال تغییرند و اگر مدیران و سیاست‌گذاران این موج را با موج‌های گذرایی مثل متاورس اشتباه بگیرند، دچار خطای راهبردی می‌شوند. پیام ضمنی او این بود که سطح فهم تصمیم‌گیران از ابعاد این موج هنوز کافی نیست و بدون این درک عمیق، طراحی رگولاتوری هوشمند و منعطف برای آینده ممکن نخواهد بود.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۹:۳۰ - ۱۱:۰۰

سالن ابوریحان

برگزارکننده: منطقه بین المللی نوآوری ایران (پارک فناوری پردیس)

معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در منطقه بین المللی نوآوری ایران

سخنرانان:

اکبر قنبرپور، مشاور رئیس پارک فناوری پردیس

سید سعید شمسی‌نژاد، مشاور معاون مالی و اقتصادی شهری شهرداری تهران

سیاوش وکیلی، معاون اجرایی کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران

سید روح الله میرامینی، مدیرعامل صندوق توسعه پژوهش و فناوری نوین

در ابتدای نشست اکبر قنبرپور با اشاره به وضعیت زیرساخت‌های فناورانه منطقه گفت: با همکاری مجموعه‌های توانمند داخلی، پروژه‌هایی نظیر شبکه وای‌فای عمومی و سیم‌کارت مجازی برای فعالان حوزه نوآوری در دستور کار قرار گرفته است تا وابستگی به زیرساخت‌های سنتی کاهش یابد.

وی ضمن ارائه گزارشی از عملکرد پارک فناوری پردیس اظهار کرد: این پارک با بیش از ۱۷۰۰ شرکت و استارت‌آپ، بزرگ‌ترین زیست‌بوم دانش بنیان کشور محسوب می‌شود و تاکنون از خروج بیش از ۸۰۰ میلیون یورو ارزش فناورانه جلوگیری کرده است. به گفته وی، فضای فعالیت در پارک بیش از ۴۰۰ هزار مترمربع وسعت دارد و بالغ بر ۱۲ هزار نفر نیروی متخصص در آن مشغول به کار هستند.

قنبرپور ادامه داد: با اجرای طرح توسعه هزار هکتاری، پارک فناوری پردیس به منطقه بین‌المللی نوآوری ایران

POST SHOW REPORT

ارتقا خواهد یافت تا مأمّن جذب نخبگان ایرانی داخل و خارج از کشور و یکی از ده مقصد برتر سرمایه‌گذاری فناورانه در غرب آسیا شود.

وی در تشریح بسته‌های سرمایه‌گذاری افزود: ۹ طرح اولویت‌دار شامل احداث نیروگاه خورشیدی ۴۰ هکتاری، ایجاد نیروگاه سیکل ترکیبی ۱۵ مگاواتی، ساخت انبار عمومی و غیرگمرکی، احداث مجتمع‌های اداری و کارگاهی شرکت‌های دانش‌بنیان و تأسیس مرکز نمایشگاهی و فضای رویدادی برای رویدادهای بین‌المللی معرفی شده است.

به گفته قنبرپور، مزایای سرمایه‌گذاری در این منطقه شامل معافیت مالیاتی ۲۰ ساله، امکان تملک قطعی زمین و استفاده از آن به عنوان وثیقه بانکی، تعرفه ترجیحی برق برای صنایع فناور و صدور مجوز اشتغال متخصصان خارجی است. وی همچنین از طرح اعتبار مالیاتی ویژه سرمایه‌گذاران خبر داد که در قالب آن امکان خرید ساختمان با بهره‌مندی از استفاده رایگان ۲۰ ساله بخشی از فضا فراهم می‌شود.

مشاور رئیس پارک فناوری پردیس در بخش پایانی سخنان خود با اشاره به نقش پارک در برگزاری رویدادهایی چون المپیک فناوری، جایزه مصطفی و فن بازار ملی گفت: یکی از مأموریت‌های آینده این منطقه ایجاد دبیرخانه تبادل فناوری میان کشورهای اسلامی است تا جریان سرمایه و دانش میان ایران و جهان اسلام تقویت شود. وی ابراز امیدواری کرد که این طرح با تکیه بر ظرفیت‌های داخلی، مسیر تبدیل ایران به قطب نوآوری منطقه را هموار کند.

در ادامه نشست، سیاوش وکیلی معاون اجرایی کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران و نماینده کانون نهادهای سرمایه‌گذاری کشور به بررسی پیوند میان بازار سرمایه و منطقه بین‌المللی نوآوری ایران پرداخت. وی با اشاره به بازدید اخیر مدیران بازار سرمایه از پارک فناوری پردیس گفت: برخلاف تصور عمومی از پارک‌های دولتی، پارک پردیس فضایی پویا و منسجم دارد و با رویکرد توسعه‌محور توانسته به یکی از نمونه‌های موفق اکوسیستم نوآوری کشور تبدیل شود. به گفته وی، این مجموعه تنها بیست کیلومتر با تهران فاصله دارد و از زیرساخت‌های مدرن برخوردار است که ظرفیت سرمایه‌گذاری قابل توجهی در حوزه فناوری و خدمات دانش‌بنیان ایجاد کرده است.

وکیلی با معرفی کانون نهادهای سرمایه‌گذاری ایران تصریح کرد: بیش از هشتاد درصد نهادهای مالی کشور عضو این کانون هستند و تقریباً ده درصد تولید ناخالص داخلی در میان اعضای آن جریان دارد. وی افزود: این کانون شامل بیش از ۴۱۳ صندوق سرمایه‌گذاری و ۱۲ شرکت تأمین سرمایه است که هر یک می‌توانند نقش مؤثری در تأمین مالی نوآوری ایفا کنند.

معاون اجرایی کانون نهادهای سیاست‌گذاری ایران با تأکید بر ظرفیت بالای بازار سرمایه برای حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان گفت: شرکت‌های مستقر در پارک پردیس از فیلترهای دقیق تخصصی عبور کرده‌اند و ریسک سرمایه‌گذاری در آنان پایین است. وی پیشنهاد داد تشکیل میز مشترک سرمایه‌گذاری میان پارک فناوری پردیس و بازار سرمایه می‌تواند پیوند میان سرمایه‌گذاران بزرگ و شرکت‌های فناور جوان را تقویت کند.

در ادامه، سیاوش وکیلی از ضعف در توسعه صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی کشور انتقاد کرد و گفت با وجود ظرفیت بالای نظام مالی، تنها پنج صندوق فعال وجود دارد که اغلب به صورت درون‌گروهی اداره می‌شوند. وکیلی افزود: مدیران مالی باید نگاه خود را از سود کوتاه‌مدت به سمت سرمایه‌گذاری‌های راهبردی و بلندمدت در حوزه فناوری تغییر دهند.

وی در بخش پایانی سخنان خود پیشنهاد داد: بازدیدهای دوره‌ای مدیران بازار سرمایه از پارک فناوری پردیس با همکاری کانون نهادهای سرمایه‌گذاری برگزار شود تا آشنایی با ظرفیت‌های فناورانه کشور افزایش یابد. به گفته

وی، پارک پردیس صرفاً یک پروژه اقتصادی نیست، بلکه حرکتی ملی برای حمایت از نخبگان و توسعه اشتغال پایدار محسوب می‌شود.

در ادامه این نشست، سید روح الله میرامینی، مدیرعامل صندوق توسعه پژوهش و فناوری نوین، از شکل‌گیری نسل تازه‌ای از ابزارهای تأمین مالی اختصاصی برای زیست‌بوم‌های نوآوری کشور خبر داد. وی گفت: صندوق‌های پژوهش و فناوری حلقه اتصال میان شرکت‌های دانش‌بنیان و نظام مالی هستند و مأموریت دارند شکاف میان بانک‌ها، بازار سرمایه و بخش فناوری را پر کنند. میرامینی افزود: صندوق توسعه پژوهش و فناوری نوین با ساختاری نیمه‌دولتی و نیمه خصوصی شکل گرفته و در قالب قانون برنامه کشور، خدماتی چون تسهیلات، ضمانت‌نامه، لیزینگ و تأمین مالی جمعی را به شرکت‌های فناور ارائه می‌دهد.

وی با اشاره به همکاری بیش از شانزده بانک با صندوق یادآور شد: زیرساخت‌های دیجیتالی لازم برای اتصال مستقیم به شبکه بانکی فراهم شده است. به گفته وی، تاکنون بیش از پنج‌هزار و هفتصد شرکت فناور و دانش‌بنیان در سامانه صندوق ثبت شده و از خدمات مالی و حمایتی آن بهره‌مند هستند.

وی ادامه داد: رویکرد جدید این صندوق مشارکت مستقیم در پروژه‌هاست، نه صرفاً خرید سهام استارت‌آپ‌ها؛ تا منابع در مسیر واقعی توسعه فناورانه هزینه شود و چرخه بازخورد سریع‌تری ایجاد گردد.

وی همچنین از تأسیس نهادهای وابسته خبر داد و گفت: زیرمجموعه‌هایی چون صرافی فناوری، صندوق قرض‌الحسنه تخصصی و سامانه تأمین مالی الکترونیکی تحت نظارت این صندوق فعالیت می‌کنند تا خدماتی هم‌تراز نظام بانکی اما ویژه زیست‌بوم نوآوری شکل گیرد.

به گفته میرامینی، صندوق توسعه پژوهش و فناوری نوین با سرمایه‌ای بیش از ۴۵۰ میلیارد تومان فعالیت می‌کند و به‌عنوان کارگزار مالی برای نهادهایی چون صندوق نوآوری و شکوفایی، شرکت ملی نفت و شرکت ملی گاز ایران عمل می‌کند.

وی تأکید کرد: سیاست این صندوق بر مشارکت واقعی و حمایت هدفمند از شرکت‌های فناور بنا شده است و همکاری میان نهادهای مالی و پارک‌های علم و فناوری می‌تواند پایه‌گذار اقتصاد نوآوری کشور باشد.

سید روح الله میرامینی در پایان گفت: مسیر آینده اقتصاد کشور از علم و فناوری می‌گذرد و صندوق‌های پژوهش و فناوری می‌توانند بازوی مالی دولت در تحقق توسعه پایدار بر پایه نوآوری باشند.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۱۱:۱۵-۱۲:۴۵
سالن خلیج فارس
برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

بررسی ویژگی‌های نظام حکمرانی اقتصادی رشد محور

سخنران:

مسعود نیلی، اقتصاددان و استاد دانشگاه

مسعود نیلی، اقتصاددان با حضور در نشست بررسی ویژگی‌های نظام حکمرانی اقتصادی رشد محور به ارائه نتایج مطالعه در بیش از ۴۰ کشور منتخب و مقایسه آن با ایران پرداخت و گفت: اصل اقتصاد در بخش واقعی آن نهفته است و مهم‌ترین متغیر در این بخش رشد اقتصادی است؛ چرا که میزان و کیفیت رشد نشان می‌دهد اقتصاد تا چه حد کارآمد عمل می‌کند. بررسی رشد اقتصادی ایران از سال ۱۳۳۸ تاکنون، به‌ویژه پس از جنگ، نشان می‌دهد که پس از جهشی در دوره برنامه سوم توسعه، رشد اقتصادی کشور به تدریج و پله‌ای کاهش یافته و با نوسانات زیاد روبه‌رو بوده است.

وی ادامه داد: بررسی‌ها تا سال ۱۴۰۲ این روند کاهنده را تأیید می‌کند و در سال ۱۴۰۳ نیز رشد پایین‌تر بوده است. طبق آمار حساب‌های ملی مرکز آمار ایران برای سه ماهه نخست ۱۴۰۴، رشد اقتصادی کشور منفی اعلام شده و می‌توان با اطمینان گفت رشد مثبت در سال جاری بعید است. برآوردهای سال آینده هم شرایط مطلوبی را نشان نمی‌دهد.

مسعود نیلی با طرح این پرسش که «اگر قرار است شرایط تغییر کند، چه عواملی باید دگرگون شود؟» تصریح

کرد: تئوری رشد اقتصادی پاسخ این پرسش را روشن می‌کند، اما مطالعات تجربی نیز نشان می‌دهد کشورهایی که توانسته‌اند در بازه‌ای ده‌ساله رشد پایدار بالای پنج درصد را تجربه کنند، در ساختار حکمرانی خود تحول ایجاد کرده‌اند. نخستین مشاهده مشترک در میان این کشورها، نقش کلیدی نظام حکمرانی در استمرار رشد است. هیچ‌گاه نمی‌توان انتظار داشت بنگاه‌ها به تنهایی تصمیم به رشد بگیرند؛ این مسیر باید از نهادهای حکمرانی آغاز شود. کارکرد حکمرانی عمومی این است که بنیان‌های رشد را بنا کند، ثبات اقتصاد کلان را برقرار سازد، کالای عمومی عرضه کند، زیرساخت ایجاد کند و نظام تأمین مالی مؤثری فراهم کند تا بنگاه‌ها از دسترسی به منابع مالی اطمینان داشته باشند.

وی با اشاره به ضرورت تعامل جهانی کشورها برای دستیابی به رشد پایدار گفت: کشورهای در حال توسعه به‌طور طبیعی سطح درآمد و پس‌انداز پایین‌تری دارند و برای سرمایه‌گذاری به منابع خارجی نیازمندند. دسترسی به سرمایه‌گذاری مستقیم و غیرمستقیم خارجی، انتقال فناوری و پیوند با بازارهای جهانی سه کانال اصلی ارتباط کشورها با بیرون است که از یک سو عرضه و از سوی دیگر تقاضا را در اقتصاد تقویت می‌کند.

وی ادامه داد: ثبات اقتصاد کلان، پیش‌بینی‌پذیری آینده و رفع ناترازی‌های مالی، پیش‌شرط سرمایه‌گذاری در تولید است. دولت باید امنیت مالکیت را تضمین کند و در عین حال زیرساخت‌های فیزیکی را در حد سه تا پنج درصد تولید ناخالص داخلی تأمین نماید. نظام مالی نیز باید از رگولاتوری مؤثر، کفایت سرمایه و امنیت عرضه انرژی برخوردار باشد.

مسعود نیلی با بیان اینکه حکمرانی اقتصادی مسیر رشد را هموار می‌کند اما نیاز به قواعد محدودکننده دارد تصریح کرد: در واقع همان‌طور که در کنار احداث آزادراه به دوربین کنترل سرعت و پلیس نیاز است، در اقتصاد نیز باید محدودیت‌هایی برای جلوگیری از بازتوزیع‌های مخرب بین‌نسلی، حفظ منابع طبیعی و جلوگیری از انحصار اقتصادی اعمال شود.

او همچنین تأکید کرد: بازار کار با سه‌جانبه‌گرایی، حضور دولت و حمایت‌های اجتماعی می‌تواند به پایداری رشد کمک کند. رشد اقتصادی اگر بر تخریب منابع طبیعی یا انحصار استوار باشد، دوام نخواهد داشت. کشورهایی که رشد پایدار داشته‌اند، علاوه بر زمینه‌سازی برای رشد، کیفیت و کمیت آن را از طریق اصلاحات نهادی در حکمرانی، بازار محصول، بازار سرمایه و بازار کار تضمین کرده‌اند.

مسعود نیلی در تشریح تجربه کشورهای مختلف گفت: ممکن است کشوری مانند قطر تمام اجزای حکمرانی و زیرساخت‌های مورد نیاز را اصلاح کرده و بر مبنای گاز مسیر توسعه خود را ترسیم کند؛ یا کشوری مانند امارات بر پایه موقعیت جغرافیایی‌اش رشد کند و توسعه را با سرعت بیشتری پیش ببرد. یا ترکیه با تکیه بر گردشگری و توسعه صنعتی رشد خود را تداوم دهد. کشورهایی مانند ویتنام، بنگلادش و تایلند هم بر مبنای صنعتی‌سازی حرکت کردند تا در نهایت به تجربه کره جنوبی، تایوان و دیگر اقتصادهای نوظهور برسند.

او افزود: در واقع همه این کشورها فارغ از نوع مزیت خود، سه جزء اصلی را هم‌زمان داشته‌اند: پایه‌های حکمرانی رشدساز، سازوکارهای نظارتی و محدودکننده عادلانه، و عوامل تقویت‌کننده رشد. بخش نخست، بنیان شکل‌گیری رشد است؛ بخش دوم از تخریب منابع و انحصار جلوگیری می‌کند؛ و بخش سوم به رشد هویت می‌دهد، چه صنعتی باشد و چه مبتنی بر منابع طبیعی یا موقعیت جغرافیایی.

مسعود نیلی با اشاره به اینکه این مدل تحلیلی قابلیت مقایسه تطبیقی دارد، گفت: مزیت این چارچوب این است که از این به بعد می‌توان هر کشوری، از جمله ایران را، با آن مقایسه کرد تا دید کدام بخش‌ها وجود دارد و کدام بخش‌ها غیرفعال است؛ یعنی دقیقاً مشخص می‌شود اشکال نظام اقتصادی در کجاست.

او در بررسی وضعیت ایران تصریح کرد: وقتی این مدل را روی اقتصاد ایران می‌گذاریم، نیازی به عدد و نمودار

POST SHOW REPORT

نیست؛ مشخص است که بخش روابط بین الملل درگیر است. نه تنها از بیرون منبعی به اقتصاد وارد نمی شود، بلکه انواع هزینه ها بر ما تحمیل می شود. در نتیجه از همان نقطه آغاز، یعنی تعاملات خارجی، چرخه تأمین منابع و سرمایه خارجی مختل است.

او نتیجه گیری کرد: مادامی که حکمرانی اقتصادی در بخش های کلیدی خود از جمله ثبات کلان، روابط بین الملل و کارکرد بازارهای مالی اصلاح نشود، رشد اقتصادی ایران توان پایداری نخواهد داشت. رشد فقط زمانی استمرار پیدا می کند که پایه آن درست گذاشته شود، نه اینکه صرفاً با تلاش های مقطعی و فشار بیرونی به حرکت درآید. او افزود: در حوزه تنظیم گری بازار محصول و سرمایه نیز قاعده این است که نظام رگولاتوری به بنگاه های کوچک فرصت رشد بدهد تا از بنگاه کوچک به متوسط و از متوسط به بزرگ تبدیل شوند. اما در اقتصاد ایران تمرکز فعالیت های اقتصادی به شکل فوق العاده بالاست؛ تنها ده کارخانه حدود یک پنجم ارزش افزوده صنعت کشور را تولید می کنند و صد واحد بزرگ نیمی از کل ارزش افزوده صنعتی را در اختیار دارند. ساختار اقتصاد ما به شدت متمرکز است.

مسعود نیلی در ادامه تصریح کرد: تحلیل ما از داده های بازار سرمایه نشان می دهد که تنها حدود بیست درصد از بنگاه های کشور خصوصی هستند، در حالی که هشتاد درصد دیگر متعلق به نهادهای غیرخصوصی اند. این مسئله نشان می دهد نظام رگولاتوری در جهت کاهش هزینه ورود بنگاه های جدید عمل نکرده و فضای رقابت را محدود کرده است.

او درباره بازار کار کشور نیز اظهار داشت: بازار کار ایران بی کیفیت ترین بازار در اقتصاد کشور است. به جز تعیین حداقل دستمزد، آن هم به شکل سیاسی، دولت هیچ نقش اصلاحی مؤثری در آن ایفا نمی کند. از حدود بیست تا بیست و پنج میلیون شاغل در اقتصاد ایران، ۱۴ میلیون نفر فاقد بیمه هستند. حدود ۱۵ میلیون نفر از شاغلان در بنگاه های کمتر از پنج نفر فعالیت می کنند که به طور میانگین دو نفر نیرو دارند. این ارقام نشان دهنده ضعف جدی در سازمان دهی بازار کار است.

این اقتصاددان در توصیف وضعیت حمایت های اجتماعی گفت: اگر کسی به اسناد سیاست گذاری کشور نگاه کند، چنین می پندارد که نظام حکمرانی در حوزه اجتماعی بیش از بخش اقتصادی احساس مسئولیت دارد. اما واقعیت این است که با وجود نهادها و سازمان های فراوان در زمینه حمایت اجتماعی، کارکرد مؤثری مشاهده نمی شود.

او با اشاره به داده های رسمی ادامه داد: براساس معیار درآمد زیر خط فقر که از سوی دولت اعلام شده، حدود ۳۶ درصد جمعیت کشور، معادل بیش از ۳۱ میلیون نفر، زیر خط فقر هستند. این یعنی سیستم حمایت اجتماعی کار نکرده است.

نیلی تأکید کرد: یکی از ابزارهایی که در نظام حکمرانی اقتصادی ایران برای تحقق عدالت اجتماعی در نظر گرفته شده، سیاست تثبیت و کنترل قیمت هاست. اما این سیاست در عمل به زیان بنگاه ها تمام شده است. دولت برای حمایت از خانوارها، قیمت ها را سرکوب کرده و همین باعث تشدید غیرکاری در تولید شده است. او افزود: در فرهنگ سیاست گذاری ما، کنترل قیمت ها به نوعی ارزش تبدیل شده است؛ به طوری که اگر مسئولی بگوید من قیمت ها را کنترل نمی کنم، گویی کار ضد ارزشی انجام داده است. این نگاه فرهنگی موجب شده که ما هیچ گاه نظام تأمین اجتماعی کارآمدی نداشته باشیم.

نیلی با تشریح نتایج این رویکرد گفت: بار سنگین حمایت های ناکارآمد بر کسری بودجه دولت تحمیل شده است. دولت به مرور زمان فقیرتر شده و توان مقابله با فقر را از دست داده است. نتیجه این چرخه، شکل گیری ساختارهای دو قیمتی و چند قیمتی در اقتصاد است.

او خاطرنشان کرد: چون این وضعیت ناپایدار است، دولت مجبور می‌شود هر از چند گاهی جهش‌های قیمتی ناگهانی ایجاد کند تا موقتاً تعادل برقرار شود؛ اما این نه پایدار است و نه کارآمد. در نهایت، دولت، بخش فقیر جامعه و حتی بنگاه‌ها هر سه از این سازوکار بازنده بیرون می‌آیند، در حالی که تنها گروهی محدود که به منابع ارزان دسترسی دارند، منتفع می‌شوند. این الگو، نه عدالت اجتماعی ایجاد می‌کند و نه رشد پایدار.

نیلی با اشاره به ضعف راهبردی در سیاست‌های صنعتی کشور اظهار کرد: ما هیچ‌گاه سند مشخص و پایداری برای توسعه صنعتی نداشته‌ایم. از زمانی که نخستین سند توسعه صنعتی در سال ۱۳۸۰ تدوین شد تا امروز، استراتژی مشخصی برای صنعتی شدن کشور شکل نگرفته است. سنت سیاست‌گذاری صنعتی ایران از پیش از دهه ۴۰ تاکنون بر پایه استراتژی جایگزینی واردات بوده که عملاً منسوخ شده است.

او افزود: در چارچوب جایگزینی واردات، تولید برای بازار داخلی انجام می‌شود و ارز مورد نیاز برای واردات تجهیزات و قطعات از محل صادرات نفت تأمین می‌گردد. این وابستگی، صنعت ایران را در برابر نوسانات قیمت نفت و تحریم‌ها آسیب‌پذیر کرده است. با افت صادرات نفت از بیش از ۱۶۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۰ به حدود ۷۰ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۷، بخش بزرگی از صنایع کشور که به ارز نفت متکی بودند، کوچک شدند.

نیلی با اشاره به داده‌های صنعتی توضیح داد: صنایع اصلی کشور نظیر خودرو، لوازم خانگی، تجهیزات و صنایع فلزی در مسیر کوچک شدن قرار گرفتند، در حالی که صنایعی مثل پتروشیمی، فلزات پایه، فرآورده‌های نفتی و غذایی رشد چشمگیری داشتند. از سال ۱۳۸۱ تا ۱۴۰۰، تولید این گروه‌ها حدود سه و نیم برابر شد و در سال ۱۴۰۰، ۶۳ درصد از کل صنعت کشور را تشکیل می‌دادند. اما این صنایع به دلیل تکیه بر انرژی و منابع طبیعی، اشتغال‌زایی چندانی نداشتند.

این کارشناس اقتصادی ادامه داد: این رشد نامتوازن ناشی از آن بود که دسترسی به انرژی و آب یارانه‌ای برای صنایع منابع‌محور جایگزین ارز نفتی شد و بخش تولید به سمت استفاده فزاینده از منابع داخلی رفت. در واقع آنجا که نظام حکمرانی باید به عنوان محدودکننده نقش ایفا می‌کرد، به تسهیل‌کننده مصرف بی‌رویه منابع تبدیل شد.

او افزود: با وجود آگاهی از بحران‌های آینده در حوزه آب، انرژی و سرمایه‌گذاری زیرساختی، سیاست‌گذاری توسعه همچنان به گسترش کشاورزی و صنایع انرژی‌بر تأکید دارد. ما می‌دانستیم که در سرمایه‌گذاری برق، گاز و بخش بالادستی نفت عقب مانده‌ایم، اما مسیر توسعه را بر پایه همان منابع پیش بردیم. این تصمیمات در نهایت اقتصادی به وجود آورد که سرمایه‌برتر از حتی کشورهای نفتی شده، در حالی که نرخ اشتغال آن پایین است.

مسعود نیلی با اشاره به شکاف بزرگ اشتغال گفت: یک اقتصاد ۸۷ میلیون نفری باید حدود ۴۰ میلیون شاغل داشته باشد، اما ما تنها ۲۵ میلیون شاغل داریم. تفاوت این عدد را ماشین و تجهیزات پر کرده‌اند. در واقع نیروی کار از اقتصاد حذف شده و سرمایه جایگزین آن گردیده است.

او تأکید کرد: در مجموع، حکمرانی اقتصادی ما در کارکرد خود شکست خورده است. بخشی که باید انگیزه و توان رشد ایجاد می‌کرد، زیرساخت‌های مالی را با کسری‌های پی‌درپی تخریب کرد، سرمایه را فرسوده ساخت، هزینه مبادله خارجی را بالا برد و موتور اصلی رشد را خاموش نمود. در مقابل، رشد از مسیر تخریب منابع طبیعی و تضعیف بنگاه‌ها دنبال شده است.

نیلی در پایان گفت: امروز نمی‌دانیم با چه موتور رشدی می‌خواهیم کشور را حرکت دهیم. اقتصاد ما موتور رشد بی‌بنیه دارد. گویی هنگام طراحی کارخانه حکمرانی اقتصادی، جای بخش‌های تأثیرگذار و محدودکننده جابه‌جا بسته شده است؛ بخش تأثیرگذار به جای آن که محرک رشد باشد، مانع شده و بخش محدودکننده به جای کنترل، نقش تسهیل‌کننده ایفا کرده است. این ساختار باید بازسازی و نوسازی کامل شود تا اقتصاد به مسیر توسعه پایدار بازگردد.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵
 سالن ابن سینا
 برگزارکننده: شرکت آلیاسیس ارتباط

AI در صنعت بانکداری

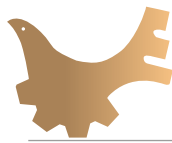

سخنران:

محمد امینیان، طراح و مشاور ارشد راه کارهای هوش مصنوعی

در این نشست، محمد امینیان، مشاور و ارائه‌دهنده راهکارهای هوش مصنوعی، با اشاره به موج جهانی توجه به AI در صنعت بانکداری تأکید کرد: تصمیم برای استفاده از این فناوری باید بر پایه درک واقع‌بینانه از فرصت‌ها و ریسک‌ها باشد. او به سرمایه‌گذاری اعلام‌شده از سوی اوپن‌ای‌آی برای توسعه زیرساخت‌های هوش مصنوعی و سود سالانه این شرکت اشاره کرد و در مقابل، آمار شکست حدود ۸۰ درصد پروژه‌های AI و افت اخیر سهام برخی شرکت‌های فعال در این حوزه را یادآور شد و گفت: هیچ‌کدام از این دو تصویر به تنهایی راهنمای خوبی نیست؛ جذابیت فرصت‌ها و نرخ بالای شکست باید هم‌زمان دیده شود.

امینیان سپس به چهار عامل اصلی شکست پروژه‌های هوش مصنوعی پرداخت. نخست، هدف‌گذاری نادرست و تعریف غلط مسئله است؛ جایی که پروژه بدون توجه به نیاز واقعی مشتری یا بازگشت سرمایه طراحی می‌شود. او نمونه دستیار هوشمند بانکی را توضیح داد که از نظر فنی و تجربه کاربری محصول خوبی بوده است، اما به این دلیل که بخش اصلی مشتریان ترجیح می‌دادند فعالیت‌های خود را تلفنی انجام داده و

تمایلی به استفاده از ابزار دیجیتال نداشتند، عملاً مورد استفاده قرار نگرفت و با شکست مواجه شد.

عامل دوم، بی‌توجهی به فرهنگ سازمانی و عادت‌های رفتاری کارکنان است. وی گفت: سامانه‌های ارزیابی عملکرد مبتنی بر هوش مصنوعی، در بسیاری از سازمان‌ها به این دلیل شکست خورده‌اند که کارکنان سال‌ها تمایل داشتند تا ارزیابی و ارتقای خود را از مدیر مربوطه و به صورت شفاهی بشنوند و حالا سیستمی که «بدون توضیح قانع‌کننده» به آن‌ها می‌گوید هنوز شایستگی ارتقا را ندارند، به جای ایجاد انگیزه، نارضایتی و حتی خروج نیروهای کلیدی را رقم می‌زند.

امینیان در ادامه افزود: سومین عامل شکست، زیرساخت نامناسب چه در سطح سخت‌افزار و شبکه و چه در سطح داده است.

او تأکید کرد: داده قلب هر پروژه هوش مصنوعی است و اگر داده تمیز، ساخت‌یافته، به‌روز و قابل توسعه نباشد، نمی‌توان انتظار پاسخ دقیق و شخصی‌سازی‌شده داشت. چهارمین عامل، فاصله بین دانش فنی و شناخت صنعت است.

با وجود این چالش‌ها، امینیان خاطرنشان ساخت: تجربه‌های موفق جهانی و داخلی نشان می‌دهد اگر مسئله درست تعریف شود، داده مناسب فراهم شود و ارزیابی علمی انجام گیرد، هوش مصنوعی می‌تواند ارزش افزوده قابل‌توجهی ایجاد کند. او نمونه سیستم‌های تشخیص بیماری‌های چشمی و سرطان را در حوزه سلامت مطرح کرد که در مناطق کم‌برخوردار، بدون حضور متخصص مقیم، کیفیت تشخیص و زندگی بیماران را ارتقا داده است.

وی سپس به نمونه‌های موفق در صنعت مالی اشاره کرد. یکی از این نمونه‌ها دستکاری مالی است که با هدف افزایش سواد مالی کاربران طراحی شده است؛ ابزاری ساده که داده کاربر را با مقررات و آیین‌نامه‌ها ترکیب می‌کند و در قالب پاسخ‌های روشن و قابل‌فهم به او ارائه می‌دهد، بدون آن‌که وارد توصیه مستقیم سرمایه‌گذاری شود. همین سادگی هدفمند باعث شده است این محصول در مدت کوتاهی میلیون‌ها کاربر فعال جذب کند.

امینیان توضیح داد: این موفقیت فقط به‌خاطر AI نیست، بلکه طراحی تجربه کاربری مناسب و مدل کسب‌وکار قوی هم نقش مهمی داشته‌اند، اما هوش مصنوعی توانسته این رشد را تسهیل کند. در حوزه کشف تقلب نیز، او به تجربه شرکت‌هایی مانند پی‌پل اشاره کرد که سال‌ها است از مدل‌های یادگیری ماشین برای شناسایی آبی الگوهای غیرعادی در تراکنش‌ها بهره می‌برند و در ایران نیز چند مجموعه در حال توسعه سامانه‌های مشابه هستند.

امینیان در ادامه دلیل اقبال نهادهای مالی به هوش مصنوعی را چنین برآورد کرد که: در آینده نزدیک، بانک‌ها و مؤسسات مالی ناگزیر از تبدیل شدن به سازمان‌های داده‌محور و مبتنی بر AI هستند؛ سازمان‌هایی که فرآیند تولید، نگهداری و تحلیل داده، ارتباط با مشتری، شخصی‌سازی خدمات و حتی بخشی از عملیات پشت صحنه خود را بر این پایه بازطراحی کرده‌اند. او به تغییر رویکرد شرکت‌هایی مانند مایکروسافت و حرکت آن‌ها به سمت پلتفرم‌های یکپارچه اشاره کرد و گفت این‌ها نشانه‌ای است از اینکه معماری سازمانی در دنیا بر مبنای داده و الگوریتم در حال بازتعریف است و اگر نهادهای مالی در ایران همراه نشوند، در لایه‌های مختلف از رقابت عقب می‌مانند.

طراح و مشاور ارشد راه کارهای هوش مصنوعی در ادامه اشاره داشت: درصد قابل توجهی از نهادهای مالی جهان، استفاده از هوش مصنوعی را در دستور کار قرار داده‌اند و بخشی از آن‌ها افزایش سود عملیاتی را گزارش کرده‌اند. مهم‌ترین حوزه‌های کاربردی، کشف تقلب، تحلیل ریسک و اعتبارسنجی، پیشنهادهای

POST SHOW REPORT

شخصی سازی شده به مشتریان و بهبود بازاریابی و عملیات است. او توضیح داد: یک کارشناس انسانی به تنهایی قادر نیست ده ها و صدها پارامتر را به طور هم زمان در اعتبارسنجی در نظر بگیرد، اما مدل های یادگیری ماشین این توان را دارند و می توانند برای طیف متنوعی از مشتریان، از افراد خرد تا کسب و کارهای بزرگ، پیشنهادهای متناسب ارائه کنند. وی همچنین به آزاد شدن بخش مهمی از ظرفیت نیروی انسانی در اثر استفاده درست از AI اشاره کرد و گفت: این ظرفیتی است که به جای پاسخ گویی تکراری، می تواند صرف طراحی داده، نظارت و کارهای تخصصی تر شود.

در ادامه نشست، امینیان خاطرنشان ساخت: نگاه ساده انگارانه به هوش مصنوعی می تواند بسیار خطرناک باشد. بسیاری از افراد امروز AI را فقط در قالب چت بات ها و ایجنت های مولد می بینند و تصور می کنند چند ابزار هوشمند می تواند جایگزین کامل تحلیل گر، کارشناس یا مدیر شود، در حالی که این ابزارها بدون چارچوب و نظارت، هم از نظر فنی و هم از نظر اخلاقی، می توانند خطاهای جدی تولید کنند. او نمونه هایی از توصیه های نادرست یک سامانه وام دهی و حتی پرونده های جنایی مبتنی بر سوء استفاده از پاسخ های مدل را یادآور شد و گفت: مدل ها ذاتاً اخلاق مدار نیستند؛ آن ها فقط بر اساس داده های گذشته و منطق آماری پاسخ می دهند و اگر محدودیت ها و فیلترها را جدی نگیریم، خروجی ها می تواند مشکل ساز باشد.

امینیان برای توضیح سطوح استفاده از هوش مصنوعی، سه سطح اصلی را مطرح کرد. در سطح صفر، اساساً نیازی به AI نیست و مسائل با قواعد ساده و الگوریتم های سنتی حل می شوند، مانند تعیین سقف اعتبار با یک فرمول ثابت. در سطح یک، هوش مصنوعی نقش «کمک یار تصمیم» را دارد؛ مثلاً تراکنش های مشکوک را از میان میلیون ها تراکنش جدا می کند تا تحلیل گر انسانی آن ها را بررسی کند. در سطح دو، بخشی از تصمیم گیری به سامانه سپرده می شود، مانند اعتبارسنجی و احراز هویت برای وام های کم ریسک. سطح بالاتر، تصمیم گیری مستقل و خودکار در بازارهای مالی و سرمایه گذاری است که هنوز از نظر فنی و رگولاتوری در مراحل ابتدایی و پرریسک قرار دارد و نیازمند قابلیت توضیح پذیری و رعایت اصول اخلاقی است.

در بخش پایانی، امینیان بر موضوع «داده» و «زیرساخت» به عنوان پایه هر پروژه هوش مصنوعی بیان داشت: در بسیاری از بانک ها و نهادهای مالی، داده ها ناقص، ناهمگن و پراکنده اند و به دلیل ضعف مهندسی داده و طراحی نادرست معماری ذخیره سازی، امکان بهره برداری مناسب از آن ها وجود ندارد. به همین دلیل، نخستین گام برای ورود به AI، یکپارچه سازی و پاک سازی داده و طراحی زیرساخت فنی قابل توسعه است؛ سپس باید فرهنگ و پذیرش در سازمان ساخته شود، انتظارات مدیران واقعی شود و تیمی با مهارت کافی در کنار پروژه قرار گیرد. او توصیه کرد که سازمان ها پیش از هر سرمایه گذاری سنگین، با یک نمونه اولیه (POC) در مقیاس کوچک شروع کنند، نتایج را بسنجند، محدودیت های قانونی و رگولاتوری را بررسی کنند و سپس به سمت توسعه در مقیاس بزرگ تر بروند.

امینیان جمع بندی خود را با چند نکته کلیدی به پایان رساند: هوش مصنوعی یک سفر است و باید آگاهانه آغاز شود؛ موفقیت در این مسیر با خرید ابزار و شعار محقق نمی شود، بلکه نیازمند فهم درست، یادگیری مستمر، طراحی گام های کوچک اما دقیق، زیرساخت متناسب با واقعیت سازمان و همراهی تیم های داخلی و شرکای بیرونی آگاه است. او تأکید کرد پیش از هر تصمیم بزرگ، باید بلوغ داده و فرهنگ سازمانی سنجیده شود، سناریوهای شکست در نظر گرفته شود و از مشاوره حرفه ای و بی طرف کمک گرفته شود.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵

سالن رازی

برگزارکننده:

شورایعالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی

سازمان بورس و اوراق بهادار

بورس بین‌المللی مناطق آزاد

سخنرانان:

رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد

حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس

مجید الماسی، مدیرکل سرمایه گذاری خارجی وزارت امور اقتصادی و دارایی

محمد کبیری، رئیس سازمان منطقه آزاد کیش

مجید کریمی، رئیس مرکز تأمین مالی و دبیر شورای ملی تأمین مالی

رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد، در ابتدای نشست توضیح داد: موضوع بورس بین‌الملل براساس مصوبه هیئت وزیران در سال ۱۳۹۷ شکل گرفته و مقرر بوده است که این بورس در یکی از مناطق آزاد، ترجیحاً جزیره کیش، تأسیس شود.

وی گفت: این بورس می‌تواند آثار مهمی برای اقتصاد کشور داشته باشد، زیرا طبق قانون مناطق آزاد امکان انتشار اوراق ارزی و استفاده از ابزارهای مالی نوین در این بورس وجود خواهد داشت و این ظرفیت در شرایط فعلی اقتصاد کشور اهمیت ویژه‌ای دارد.

وی افزود: مهم‌ترین چالش سال‌های گذشته موضوع سهامداران این بورس بود. طبق مقررات، هیچ سهامداری

POST SHOW REPORT

نمی‌تواند بیش از ۲.۵ درصد سهام بورس بین‌الملل را در اختیار داشته باشد و حدود ۵۰ درصد سهام نیز باید متعلق به سرمایه‌گذاران خارجی باشد. در بخش سهامداران داخلی جلسات متعددی برگزار شد و شرکت‌های تأمین سرمایه و نهادهای مالی برای حضور به‌عنوان سهامدار اعلام آمادگی کردند. به گفته وی، در آخرین جلسه با حضور فعالان بزرگ بازار سرمایه، توافق نهایی برای مشارکت داخلی انجام شده و این بخش بدون مشکل آماده است. وی ادامه داد: برای سهامداران خارجی نیز فهرستی از نهادهای دارای فعالیت رسمی در خارج از کشور تهیه شده و جلساتی با سازمان سرمایه‌گذاری خارجی برگزار شده است. فهرست تهیه شده برای تأیید نهایی به سازمان بورس ارسال شده و همکاری دکتر سعیدی در این زمینه مؤثر بوده است. وی ابراز امیدواری کرد که در جلسه آینده شورای عالی بورس، تمدید مجوز و تصویب فهرست سهامداران انجام شود تا این پروژه پس از هفت یا هشت سال بلا تکلیفی به سرانجام برسد.

وی افزود: این پروژه اکنون از پروژه‌های پیشران مناطق آزاد است و وزیر اقتصاد نیز از آن حمایت می‌کند. با اراده‌ای که در دولت و میان فعالان بازار سرمایه شکل گرفته، پس از تعیین تکلیف سهامداران، مراحل فناوری اطلاعات و موضوعات عملیاتی آغاز می‌شود. برنامه‌ریزی‌ها نشان می‌دهد که در صورت صدور مصوبه، طی پنج تا شش ماه این مراحل تکمیل شده و سال آینده بورس بین‌الملل راه‌اندازی خواهد شد.

وی خطاب به نهادهای مالی گفت: بازده دلاری سهام این بورس می‌تواند بسیار جذاب باشد و از شرکت‌های تأمین سرمایه دعوت کرد برای مشارکت در بخش سهامداران خارجی نیز اعلام آمادگی کنند. وی افزود: بر اساس مدل توافق شده، ۴۰ درصد سهام برای سرمایه‌گذاران خارجی، ۴۰ درصد برای سهامداران داخلی و ۲۰ درصد برای پذیره‌نویسی عمومی در نظر گرفته شده است. پذیره‌نویسی نیز پس از تمدید مجوز آغاز خواهد شد.

وی تأکید کرد: این بورس، «بورس بین‌الملل کشور» است که در منطقه آزاد مستقر می‌شود و نه بورس بین‌المللی مناطق آزاد. نظارت آن با سازمان بورس خواهد بود، اما برای جذب سرمایه خارجی لازم است انعطاف بیشتری در قوانین ایجاد شود. هدف اصلی تقویت اقتصاد کشور است.

در ادامه نشست، حجت‌اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار، توضیحات خود را آغاز کرد. وی گفت: بورس بین‌الملل یک ضرورت برای بازار سرمایه است و از ابتدا موضوعی مورد توجه همه ذی‌نفعان بوده است. مانع نخست بر سر راه اجرای این پروژه تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی بود که انگیزه سرمایه‌گذاران خارجی را کاهش می‌داد. مانع دوم نیز چالش‌های مربوط به ساختار و ترکیب سهامداری بورس بود.

وی ادامه داد: تحریم‌ها واقعیتی پرهزینه برای اقتصاد کشور بوده است و بر تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران اثر مستقیم داشته است. با وجود این، طی سال‌های گذشته ایران یاد گرفته چگونه این شرایط را مدیریت کند و در تصمیمات کلان اقتصادی نیز تحریم به‌عنوان یک مفروض ثابت در نظر گرفته شده است. بنابراین به جای انتظار برای شرایط ایده‌آل، مسیر طراحی شده بر این مبناست که حتی با تداوم شرایط موجود نیز می‌توان بورس بین‌الملل را راه‌اندازی کرد.

وی افزود: از نظر ساختاری، جلسات متعددی برای اصلاح ترکیب سهامداری و رفع چالش‌های مربوط به آن برگزار شده است و بخش عمده‌ای از موانع رفع شده است. علاقه‌مندی به ایجاد فعالیت‌های بین‌المللی در بازار سرمایه سابقه طولانی دارد. وی اشاره کرد: در سال ۱۳۸۳ تلاش‌هایی برای پذیرش شرکت‌های ایرانی در بورس فرانکفورت انجام شده بود که به دلیل شرایط سیاسی آن زمان متوقف شد.

وی گفت: در مورد مجوزها مشکلی وجود ندارد و با نهایی شدن ترکیب سهامداران، سازمان بورس آماده صدور موافقت اصولی است. ابزارهای مالی نیز در بورس بین‌الملل می‌توانند متنوع باشند؛ از اوراق و صکوک ارزی گرفته تا محصولات بورس انرژی و بورس کالا. وی گفت: این بورس، بورس بین‌المللی ایران است که در منطقه آزاد مستقر می‌شود و ظرفیت زیادی برای توسعه معاملات داخلی و خارجی خواهد داشت. وی افزود: فاصله زیادی تا صدور

مجوز نهایی باقی نمانده و امیدوار است این بورس به زودی راه اندازی شود.

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس، ادامه نشست را با تمرکز بر حوزه فعالیت این بورس آغاز کرد. وی گفت: ابزارهایی که برای بورس بین الملل تعریف شده دقیقاً با نیازهای فعلی اقتصاد کشور سازگار است؛ از اوراق و صکوک ارزی تا معاملات طلا و رینگ صادراتی. وی افزود: حجم معاملات طلا در ایران در سطحی است که کشور را در میان ۱۰ کشور نخست دنیا قرار داده و این ظرفیت می تواند در بورس بین الملل فعال تر شود. همچنین امکان توسعه معاملات صادراتی نیز وجود دارد.

وی ادامه داد: رویکرد حداقلی برای شروع این بورس مناسب است و می توان فعالیت را با چند تابلو یا عرضه محدود آغاز کرد. مسئله مهم انتقال پول است و بخشی از تراکنش های ارزی که امروز در امارات و عمان انجام می شود می تواند از طریق این بورس وارد چارچوب رسمی شود. وی تأکید کرد: ایجاد حتی یک نقطه اتصال محدود با نظام مالی جهانی می تواند به کاهش ریسک های ناشی از تحریم کمک کند، زیرا بسیاری از سرمایه گذاران منطقه ای تحت فشارهای آمریکا نیستند و می توانند در این بورس مشارکت کنند.

وی درباره نحوه مدیریت وجوه گفت: لازم است سازوکاری طراحی شود که تبدیل ریال به ارز و بالعکس به صورت شفاف انجام شود؛ شبیه الگوی کارگزاران در امارات که هر دارایی ای تحویل می دهند و همان دارایی را تحویل می گیرند. وی افزود: اگر این سازوکار طراحی شود، نگرانی بانک مرکزی نیز کاهش خواهد یافت.

وی با اشاره به سابقه طرح بورس بین الملل گفت: از سال ۱۳۸۳ تلاش هایی برای این کار انجام شده اما با تغییر مسیرهای کلان اقتصادی متوقف شده است. وی تأکید کرد که اگرچه نسبت های سهامداری در قوانین فعلی محدودیت هایی ایجاد می کند، می توان با راهکارهای حقوقی و افزایش سرمایه با سلب حق تقدم، حضور نهادهای بین المللی را در آینده تسهیل کرد. وی گفت: این بورس باید مقررات خاص خود را داشته باشد و نه آنکه تابع کامل مقررات سایر بورس های داخلی باشد.

وی ادامه داد: امروز فضا برای تأسیس این بورس مهیاءتر شده و اگر کار از مدل حداقلی آغاز شود، مزیت های آن به مرور روشن خواهد شد. حجم بالای ارز در منطقه می تواند بخشی از منابع این بورس را تأمین کند و حتی اگر فقط ۲۰ درصد آن جذب شود، منافع بزرگی برای کشور ایجاد خواهد شد. وی تأکید کرد که مهم ترین مسئله اکنون جمع بندی نهایی ترکیب مؤسسان است و پس از آن موضوعات فنی قابل حل خواهد بود.

در بخش بعدی نشست، مجید الماسی، مدیرکل سرمایه گذاری خارجی وزارت اقتصاد، درباره امکان جذب سرمایه گذاران خارجی از مسیر این بورس توضیح داد. وی گفت: هم اکنون نیز سرمایه گذاری خارجی در قالب FPI در بازار سرمایه ایران انجام می شود و مجوزهای مربوطه توسط سازمان بورس صادر می شود. دو نگرانی اصلی سرمایه گذاران خارجی نقدشوندگی و سهولت خروج سرمایه است و این موارد باید شفاف باشد.

وی ادامه داد: در ساختار فعلی FDI، سرمایه گذار باید پروژه مشخصی معرفی کند، اما بسیاری از سرمایه گذاران تمایل دارند در ابزارهای ساختارمند بدون ورود به پروژه های خاص سرمایه گذاری کنند. در این موارد، هماهنگی با سازمان بورس و کارگزار مربوطه انجام می شود و پس از مدتی، سرمایه و سود با مجوز هیئت سرمایه گذاری خارجی به صورت ارزی قابل خروج است. بورس بین الملل می تواند بخش مهمی از فرآیند تبدیل ارز و ریال را حذف کند و این مزیت بزرگی برای سرمایه گذاران خارجی است.

وی افزود: یکی از مشکلات عملی سجام است، زیرا سرمایه گذار خارجی کد ملی و شماره همراه داخلی ندارد و نمی تواند احراز هویت شود. این موضوع باید با سازمان بورس حل شود. وی گفت: اگر بورس بین الملل تابلوهای ارزی و ابزارهای ارزی ارائه دهد، بسیاری از سرمایه گذاران فعلی FDI قابل هدایت به این بورس خواهند بود. وی تأکید کرد: ظرفیت همکاری با بورس های کالایی و انرژی نیز وجود دارد و سازمان سرمایه گذاری آماده ارائه پوشش ریسک سیاسی است.

POST SHOW REPORT

وی گفت: سرمایه‌گذار خارجی فقط به معنای تبعه غیرایرانی نیست و ایرانیان مقیم خارج نیز چون منشأ سرمایه‌شان خارجی است، می‌توانند در بورس بین‌الملل سرمایه‌گذاری کنند. وی افزود: این بورس یک پروژه ملی است و وزارت اقتصاد وظیفه خود می‌داند که از آن حمایت کند.

در بخش دیگری از نشست، محمد کبیری، رئیس سازمان منطقه آزاد کیش درباره نقش کیش در تبدیل شدن به یک هاب مالی منطقه‌ای صحبت کرد. وی گفت: از گذشته قرار بوده در جنوب کشور یک مرکز مالی بین‌المللی شکل بگیرد و در دوره‌ای که اقتصاد ایران بدون تحریم و تهدید رشد داشت، این موضوع جدی‌تر دنبال می‌شد. اکنون نیز کشورهای منطقه یکی پس از دیگری هاب مالی خود را ایجاد کرده‌اند و ایران از جریان‌های مالی منطقه‌ای عقب مانده است. بورس بین‌الملل می‌تواند ظرفی برای جذب این منابع باشد.

وی ادامه داد: در طرح جامع ۱۳۸۴ کیش نیز تبدیل شدن به یک مرکز مالی پیش‌بینی شده بود و بورس بین‌الملل محور اصلی این راهبرد است. او گفت: کیش از نظر زیرساخت لجستیکی و فیزیکی شرایط مناسبی دارد و مزیت مهم آن نظام «نوویزا» است که برای سرمایه‌گذاران خارجی و ایرانیان مقیم خارج جذاب است. وی افزود: سرمایه‌گذاران از کشورهای مختلف، حتی کشورهایی که معمولاً مورد توجه نیستند، به کیش مراجعه می‌کنند و ورود مبالغی مانند ۲۰ میلیون دلار می‌تواند اهمیت زیادی داشته باشد.

وی درباره معافیت‌های مالیاتی گفت: کیش معافیت مالیاتی عملکرد تا ۲۰ سال دارد و می‌توان مشوق‌های جدیدی هم‌زمان با تأسیس بورس بین‌الملل در نظر گرفت. او نمونه‌ای از مشکلات گذشته را بیان کرد که چگونه یکی از بانک‌های آف شور به دلیل اجرای اشتباه قوانین مالیاتی دچار محدودیت شد و گفت: برای موفقیت بورس بین‌الملل، باید مشوق‌ها و استثنائات روشن در قانون اصلاحی مناطق آزاد لحاظ شود.

وی تأکید کرد: شبکه روابط خارجی بانک‌ها، بیمه‌ها و نهادهای مالی ایرانی ظرفیت بزرگی برای جذب سهامداران اولیه بورس است. بسیاری از صرافی‌ها نیز شرکت‌های حقوقی ثبت‌شده در کشورهای آسیایی دارند که می‌توانند وارد سهامداری شوند. وی افزود: حتی اگر این بورس در دوران تحریم راه‌اندازی شود، با اصلاح قانون مناطق آزاد، جذابیت بیشتری پیدا خواهد کرد و پس از رفع تحریم‌ها، سرمایه‌گذاران بزرگ خارجی نیز وارد خواهند شد.

در بخش پایانی نشست، مجید کریمی، رئیس مرکز تأمین مالی و دبیر شورای ملی تأمین مالی، درباره نقش قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت توضیح داد. وی گفت: این قانون ظرفیت‌های مهمی برای نهادسازی دارد و صندوق‌های تضمین چه دولتی و چه غیردولتی یکی از ابزارهای کلیدی آن است. وی ادامه داد: در مناطق آزاد می‌توان صندوق‌های تضمین با سرمایه ارزی ایجاد کرد که ضمانت‌های مختلف برای سرمایه‌گذاران خارجی صادر کنند. این مدل در حوزه نفت و گاز نیز در حال بررسی است.

وی افزود: قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت امکان انتشار اوراق ارزی را فراهم کرده و وزارت اقتصاد موظف است زیرساخت‌های لازم برای ایجاد صندوق‌ها و ابزارهای ارزی را فراهم کند. این موضوع در مناطق آزاد قابلیت اجرایی ویژه دارد. وی گفت: اگر بتوان برای منطقه آزاد کیش یک الگوی مشخص شامل مجموعه‌ای از اوراق ارزی، صندوق تضمین و مشوق‌های مالی طراحی کرد، این الگو در شورای ملی تأمین مالی قابل تصویب است. ترکیب اعضای شورا نیز از نظر نهادی ظرفیت اجرای چنین طرحی را تقویت می‌کند.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵

سالن خوارزمی

برگزارکننده: سازمان بورس و اوراق بهادار

مدیریت ریسک در نهادهای مالی

سخنرانان:

رضا عیوضلو، معاون نظارت بر نهادهای مالی سازمان بورس و اوراق بهادار

علی ابراهیم نژاد، استاد دانشگاه صنعتی شریف،

علی رضا ناصرپور، مدیرعامل تامین سرمایه تمدن

علی سرزعیم، اقتصاددان

رضا عیوضلو، معاون نظارت بر نهادهای مالی سازمان بورس و اوراق بهادار در ابتدای نشست اظهار داشت: موضوع این نشست «مدیریت ریسک در نهادهای مالی» است. در این جلسه تلاش می‌شود هم از زاویه نهاد ناظر و هم از منظر نهاد مالی و نیز تجربه عملی پیاده‌سازی سامانه‌های مدیریت ریسک، موضوع بررسی شود. در سال‌های اخیر، هم‌زمان با رشد بازار سرمایه و توسعه نهادهای مالی، اهمیت مدیریت ریسک و تعارض منافع در کانون توجه قرار گرفته و هدف این نشست آن است که بحث از سطح کلیات فراتر رفته و به مسائل واقعی و روز بازار ایران نزدیک شود.

رضا عیوضلو در ادامه با اشاره به مفهوم ثبات مالی توضیح داد: از منظر نهاد ناظر، مدیریت ریسک فقط مسئله یک نهاد منفرد نیست، بلکه به کل شبکه مالی مربوط می‌شود. وی توضیح داد که در نظام مالی، دارایی یک نهاد می‌تواند بدهی نهاد دیگر باشد و همین پیوند ترازنامه‌ها است که ریسک سیستمی را به مسئله‌ای حساس و مهم

POST SHOW REPORT

تبدیل می‌کند. اگر یک نهاد مالی به دلیل مدیریت نامناسب ریسک دچار بحران شود، پیامد آن می‌تواند به سرعت به سایر نهادها سرایت کند و به بی‌اعتمادی عمومی نسبت به بازار منجر شود. به گفته وی، از دید نهاد ناظر، مدیریت ریسک ابزاری برای حفظ اعتماد عمومی، جلوگیری از شکل‌گیری شوک‌های زنجیره‌ای و تقویت تاب‌آوری کل نظام مالی است.

در ادامه نشست، وی توضیح داد: هر نهاد مالی ابتدا باید ریسک‌های اصلی خود را شناسایی کند؛ ریسک‌هایی مانند ریسک اعتباری، ریسک بازار، ریسک نقدینگی، ریسک عملیاتی، ریسک مقرراتی و ریسک راهبردی. پس از شناسایی، باید فرایند ارزیابی، اندازه‌گیری، پایش و کنترل به صورت یک چرخه مداوم در سازمان نهادینه شود. وی تأکید کرد که ارزیابی ریسک بر دو محور استوار است: احتمال وقوع و شدت اثر. تنها زمانی که هر دو بعد با هم دیده شود، تصویر واقعی از معرض خطر نهاد مالی به دست می‌آید.

در ادامه، به ابزارهای کمی مدیریت ریسک پرداخته شد و معاون نظارت بر نهادهای مالی سازمان بورس و اوراق بهادار توضیح داد: تحلیل سناریو و استرس تست در جهان امروز به بخش جدایی‌ناپذیر مدیریت ریسک تبدیل شده است. در تحلیل سناریو، وضعیت نهاد مالی در صورت وقوع رویدادهایی مانند جهش نرخ بهره، افزایش شدید تورم، کاهش قیمت دارایی‌ها یا نوسان سنگین نرخ ارز بررسی می‌شود. استرس تست اما به سراغ سناریوهای جدی می‌رود؛ سناریوهایی که ویژگی یک بحران تمام‌عیار را دارند و هدفشان سنجش تاب‌آوری نهاد در بدترین شرایط ممکن است. نتایج این آزمون‌ها مبنای تصمیم‌هایی مانند اصلاح ساختار سرمایه، تغییر ترکیب پورتفو، محدود کردن تمرکز ریسک و طراحی ابزارهای پوشش ریسک قرار می‌گیرد.

وی در ادامه گفت: به چارچوب‌های بین‌المللی از جمله بازل سه اشاره کرد و توضیح داد که این مقررات با هدف تقویت مقاومت سیستم مالی در برابر شوک‌ها طراحی شده است. وی گفت: نسبت‌هایی مانند NSFR و LCR دقیقاً به این منظور تعریف شده‌اند که بانک‌ها و نهادهای مالی در افق‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت توان پاسخ‌گویی به تعهدات نقدی خود را داشته باشند. همچنین، محدودیت‌هایی بر استفاده از مدل‌های داخلی اعمال شده تا خوش‌بینی افراطی نسبت به مدل‌هایی که خود نهادها طراحی می‌کنند، کاهش یابد و سرمایه نظارتی در سطح کافی نگه داشته شود.

در ادامه بحث، به مبحث پیوند مدیریت ریسک با روندهای جدید بازار جهانی پرداخته شد و عیوضلو با اشاره به این موضوع بیان داشت: دیجیتالی شدن خدمات مالی، در کنار مزایای فراوان، تهدیدهایی مانند حملات سایبری، افشای داده‌ها، اختلال در سامانه‌های معاملاتی و آسیب به یکپارچگی اطلاعات را تشدید کرده است. به گفته وی، امروز برنامه‌های تداوم کسب‌وکار، طرح‌های واکنش به رخدادهای سایبری و تست‌های مکرر امنیتی، بخشی از مدیریت ریسک نهادهای مالی محسوب می‌شوند و نمی‌توان آن‌ها را صرفاً مسئله‌ای فنی یا حاشیه‌ای تلقی کرد. در بخش دیگر نشست، علی ابراهیم‌نژاد، استاد دانشگاه، تمرکز خود را بر مسئله «تعارض منافع» گذاشت و آن را یکی از اصلی‌ترین منابع تولید ریسک در نهادهای مالی دانست. وی گفت: هر جا امیدواریم فرد به جای منافع شخصی، بر اساس اخلاق تصمیم بگیرد، یعنی ساختار را درست طراحی نکرده‌ایم. اگر ساختار انگیزشی در نهاد مالی طوری باشد که مدیر یا تحلیلگر برای انتخاب درست مجبور شود از منافع شخصی خود چشم‌پوشی کند، در آنجا تعارض منافع شکل گرفته است و سازمان تصمیم‌گیری سالم را به شخصیت فردی واگذار کرده است.

وی در ادامه توضیح داد: این نهادها در خود ترکیبی از کارکردهای گوناگون دارند؛ از پژوهش و تحلیل تا تأمین مالی شرکتی، مدیریت دارایی و معاملات اختصاصی. به گفته وی، واحد پژوهش باید مستقل و بی‌طرف ارزش اوراق را تحلیل کند اما واحد تأمین مالی وظیفه دارد همان اوراق را برای ناشر بفروشد. این هم‌نشینی دو نقش متضاد، اگر بدون سازوکارهای کنترلی رها شود، زمینه گزارش‌های خوش‌بینانه، توصیه‌های جانبدارانه و در نهایت گمراهی سرمایه‌گذار را فراهم می‌کند.

علی ابراهیم نژاد در ادامه به تجربیات بین‌المللی، از جمله رسوایی‌های اوایل دهه ۲۰۰۰ در بازار آمریکا اشاره کرد و گفت: افشا شدن ایمیل‌های داخلی برخی بانک‌های سرمایه‌گذاری که در آن‌ها سهام شرکت‌های فناوری در مکاتبات خصوصی «بی‌ارزش» توصیف شده بود، در حالی که در گزارش‌های رسمی به عنوان فرصت‌های جذاب معرفی می‌شدند، نشان داد تعارض منافع تا چه اندازه می‌تواند اعتماد عمومی را تخریب کند. نتیجه آن دوره، اعمال جریمه‌های سنگین و الزام نهادها به ایجاد «دیوار چین» اطلاعاتی میان واحد تحقیق و بانکداری سرمایه‌گذاری، اصلاح ساختار پاداش تحلیلگران و تقویت الزامات افشای تعارض منافع بود.

وی سپس تأکید کرد: مشابه همین تعارض‌ها در بازار سرمایه ایران نیز وجود دارد، به‌ویژه در روابط میان تأمین مالی و مدیریت دارایی. وی توضیح داد: وقتی نهاد مالی هم عرضه‌کننده اوراق است و هم مدیر صندوقی که می‌تواند خریدار اصلی همان اوراق باشد، در عمل با دو تعهد متعارض مواجه می‌شود؛ از یک سو باید منافع ناشر و درآمد شرکت را مدنظر داشته باشد و از سوی دیگر موظف است برای سرمایه‌گذار صندوق بهترین تصمیم را بگیرد. اگر برای حل این تعارض سازوکار روشنی وجود نداشته باشد، در نهایت این سرمایه‌گذار نهایی است که بدون اطلاع از این تضاد، هزینه تصمیم‌ها را می‌پردازد.

در ادامه همین بحث، وی تأکید کرد: نباید تعارض منافع را مسئله‌ای صرفاً اخلاقی دانست، بلکه باید آن را به عنوان ریسکی واقعی و قابل اندازه‌گیری در نظر گرفت؛ ریسکی که می‌تواند بر سودآوری، شهرت و حتی بقای نهاد مالی تأثیر بگذارد. از نظر او، مدیریت تعارض منافع باید به همان اندازه جدی گرفته شود که مدیریت ریسک بازار، ریسک نقدینگی یا ریسک عملیاتی اهمیت دارد. وی افزود: در ساختار فعلی بازار سرمایه ایران، بار اصلی کنترل تعارض منافع ناگزیر بر دوش نهاد ناظر است، زیرا نهاد مالی منفرد اگر بخواهد به تنهایی استانداردهای بالاتری را رعایت کند، در رقابت با رقبایی که هنوز از موقعیت‌های تعارض منافع بهره می‌برند، تضعیف خواهد شد.

سپس، علیرضا ناصرپور، مدیرعامل تأمین سرمایه تمدن با تأکید بر تجربه ایران در مدیریت تعارض منافع سخن گفت. وی توضیح داد که از حدود سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶، موضوع تعارض منافع به صورت جدی وارد دستور کار سازمان بورس شد و نخستین گام مهم، جداسازی مدیریت دارایی از شرکت‌های کارگزاری بود. وی گفت: بررسی‌ها نشان می‌داد ترکیب هم‌زمان نقش کارگزار و مدیر دارایی در یک شرکت، بستر طبیعی تعارض منافع است. به همین دلیل، مجوزهای مدیریت دارایی به تدریج از کارگزاری‌ها جدا و به شرکت‌های سبدگردان و تأمین سرمایه منتقل شد.

ناصرپور ادامه داد: این جداسازی در سطح گروه‌های مالی نیز ادامه یافت و بسیاری از هلدینگ‌های مالی، شرکت کارگزاری، شرکت مدیریت دارایی و شرکت مشاور سرمایه‌گذاری را در قالب اشخاص حقوقی مجزا سازمان‌دهی کردند. با این حال، وی تأکید کرد که تفکیک حقوقی به تنهایی برای رفع تعارض کافی نیست و همچنان روابط درون‌گروهی، جریان اطلاعات و نحوه سفارش‌دهی باید با دقت تنظیم شود. به بیان او، در بسیاری موارد تعارض منافع صرفاً از جایی به جای دیگر منتقل شده است و نیاز به مقررات‌گذاری هوشمند و نظارت مستمر همچنان باقی است.

وی در بخش دیگری از سخنانش به تعارض میان پذیرهنویسی و مدیریت دارایی در تأمین سرمایه‌ها پرداخت و با اشاره به تجربه عرضه‌های اولیه سهام و انتشار اوراق بدهی توضیح داد: چگونه نهاد ناظر تلاش کرده با اعمال محدودیت مالکیت، تعیین سقف سرمایه‌گذاری صندوق‌ها در اوراق وابسته و الزام به افشای تضاد منافع، این تعارض را کنترل کند. با این حال، وی تصریح کرد که تا زمانی که تأمین مالی و مدیریت دارایی در یک گروه تجمیع شده باشند، خطر تعارض منافع به صورت بالقوه وجود دارد و تنها می‌توان آن را مدیریت کرد، نه به طور کامل حذف.

علیرضا ناصرپور سپس به موضوع ریسک نقدشوندگی صندوق‌های سرمایه‌گذاری پرداخت و یادآوری کرد که تنش‌های دو سال اخیر نشان داده است بخش عمده ریسک‌های بازار در صندوق‌ها متمرکز شده است. وی گفت: صندوق‌ها اکنون بار نوسانات نرخ بهره، رفتار توده‌ای سرمایه‌گذاران و شوک‌های جنگی و ارزی را هم‌زمان تحمل

POST SHOW REPORT

می‌کنند و اگر ساختار مدیریت ریسک آن‌ها واقعی و کارآمد نباشد، اثر بحران فراتر از یک نهاد خواهد رفت و کل بازار را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

در بخش دیگر نشست، علی سرزعیم، اقتصاددان، به رابطه میان مدیریت ریسک در سطح نهاد و شرایط کلان اقتصادی پرداخت. وی گفت: مدیرعامل به‌طور طبیعی به دنبال سود است و در لحظات حساس کسی که باید مقابل ریسک‌پذیری افراطی بایستد، واحد ریسک نیست، بلکه هیئت‌مدیره است. به گفته او، در بسیاری از نهادهای مالی ایران، هیئت‌مدیره ساختاری مستقل و قوی ندارد و بیشتر تابع مدیرعامل است، در نتیجه نقش نظارتی آن در کنترل ریسک تضعیف می‌شود.

وی همچنین به کوچک بودن اندازه بسیاری از نهادهای مالی اشاره کرد و توضیح داد: نهادهای کوچک در برابر شوک‌ها تاب‌آوری اندکی دارند. از نظر او، ادغام و بزرگ‌شدن نهادها یکی از نیازهای جدی بازار است تا سرمایه کافی برای جذب زیان و تحمل دوره‌های بحران فراهم شود. وی در ادامه، به ساختار بازار بدهی در ایران اشاره کرد و گفت: ما با طراحی اوراق به‌ظاهر بی‌ریسک و انتقال ریسک از بازار سرمایه به بازار پول، مسئله را حل نکرده‌ایم، بلکه صرفاً آن را جابه‌جا کرده‌ایم.

علی سرزعیم با اشاره به روند رو به افزایش تورم و احتمال تداوم نرخ‌های بالا، هشدار داد که در چنین فضایی، خروج سرمایه از صندوق‌ها و فشار بر نقدینگی آن‌ها کاملاً محتمل است و اگر ساختار اوراق و صندوق‌ها بازنگری نشود، ممکن است هم ناشران و هم نهادهای مالی با موج نکول و بحران مواجه شوند. وی پیشنهاد کرد که طراحی ابزارهایی مانند اوراق قابل بازخرید، اوراق مبتنی بر تورم و سازوکارهای پیچیده‌تر فیکسینگ در دستور کار قرار گیرد تا انعطاف‌پذیری بازار در برابر شوک‌ها افزایش یابد.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۱:۰۰ - ۱۲:۴۵

سالن ملاصدرا

برگزارکننده: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

مدیریت منابع انرژی و ضرورت سرمایه‌گذاری در هوشمندسازی برای آینده‌ای پایدار

سخنرانان:

فرشید شکرخدایی، رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تامین مالی اتاق ایران

عرفان افاضلی، دبیرکل فدراسیون صنعت نفت ایران

علی چاغروند، معاون بازرگانی شرکت بازرگانی پتروشیمی

حسین پیرمؤذن، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی ایران

توحید صدرنژاد رئیس کمیسیون استاندارد، محیط زیست و توسعه پایدار اتاق بازرگانی ایران و

رئیس اتحادیه صنایع

محمود کریمی، معاون توسعه بازار بورس انرژی

علیرضا کلاهی رئیس کمیسیون کسب‌وکارهای نوین و دانش‌بنیان اتاق بازرگانی ایران

در ابتدای نشست، فرشید شکرخدایی، رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تامین مالی اتاق ایران، گفت: ظرف دو سال آینده با محوریت اتاق ایران، بازار داوطلبانه کربن متصل به بازارهای کربن داوطلبانه بین‌المللی از جمله چین، آمریکا و اروپا ایجاد می‌شود.

وی ادامه داد: بورس انرژی محور بازار اجباری کربن است، اما امیدواریم مشابه کاری که قطری‌ها در هشت سال گذشته توانستند انجام دهند را تکرار کنیم و بازار داوطلبانه کربن را ایجاد کنیم. البته این اتفاق ۶ میلیارد دلار

POST SHOW REPORT

منابع نیاز دارد و لازمه آن این است که شرکت‌هایی که ارزیابی کربن را انجام می‌دهند، مستقل باشند و منطبق با استانداردهای بین‌المللی فعالیت کنند.

او با انتقاد از نحوه اجرای پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی در دولت که در غیاب ارزیاب‌های مستقل انجام می‌شود، اظهار کرد: اتاق ایران و بخش خصوصی می‌تواند در این زمینه وارد شود. این یک کسب‌وکار جدید است. با ارزیابی و بررسی بهینه‌سازی مصرف انرژی حدود ۴۰ میلیارد دلار حجم صرفه‌جویی انرژی در ۵ سال آینده خواهیم داشت.

شکرخدايي گفت: میلیاردها دلار اوراق برای صرفه‌جویی در دولت فروخته می‌شود اما صرفه‌جویی واقعی انجام نمی‌شود. بخش خصوصی می‌تواند با محوریت کمیسیون انرژی اتاق ایران برای ارزیابی مستقل پروژه‌های بهینه‌سازی وارد شود و با همکاری بورس انرژی این موضوع را پیش ببرد.

در ادامه، محمود کریمی، معاون توسعه بازار بورس انرژی کشور گفت: هر کسب‌وکاری که در فضای آزاد و رقابتی شکل می‌گیرد، باید امکان فروش و توسعه داشته باشد و بورس انرژی در دوازده سال گذشته تلاش کرده بازاری شفاف و کارآمد برای مبادلات انرژی ایجاد کند. به گفته او، طی حدود دو سال گذشته نزدیک به ده همت در قالب معاملات گواهی‌های صرفه‌جویی برق و گاز در این بازار سرمایه‌گذاری شده و اخیراً گواهی‌های صرفه‌جویی نفت‌گاز نیز پذیرش شده تا طرح‌های بهینه‌سازی در حوزه خودرو و اسقاط ناوگان بتوانند از این ابزار استفاده کنند. وی توضیح داد: در این سازوکار، شرکت‌های MRV به‌عنوان اشخاص ثالث باید کاهش مصرف را اندازه‌گیری، گزارش و صحت‌گذاری کنند، اما در کشور هنوز نهاد متولی MRV به‌طور شفاف مشخص نشده است. او در پاسخ به شبهات مطرح‌شده تأکید کرد که فهرست همه طرح‌های بهینه‌سازی برق، گاز و نفت‌گاز که اجرا شده و گواهی گرفته‌اند، به‌صورت پروژه‌به‌پروژه روی سایت بورس انرژی قابل مشاهده است و گواهی‌های شرکت ملی گاز نیز صرفاً برای طرح‌هایی صادر شده که با منابع خود این شرکت و با تأیید سازمان برنامه و بودجه اجرا شده‌اند.

فرشید شکرخدايي در ادامه با ارائه پرسشی افزود: پرسش بخش خصوصی این است که وقتی شرکت ملی گاز از اصلاح ده‌ها هزار شوفاژخانه و دریافت گواهی صرفه‌جویی سخن می‌گوید، کدام نهاد مستقل این پروژه‌ها را ارزیابی کرده است و چگونه می‌توان از صحت این ارقام مطمئن شد، به‌خصوص در بازاری که پیش‌بینی می‌شود طی پنج سال آینده ۳۰ تا ۴۰ میلیارد دلار حجم صرفه‌جویی داشته باشد. او یادآور شد که در مصوبات، بر نقش شرکت‌های مستقل برای صحت‌گذاری تأکید شده و تأیید متقابل دستگاه‌های دولتی بدون حضور ارزیاب ثالث، زمینه ایجاد تردید و عددسازی را فراهم می‌کند. بخش خصوصی و اتاق بازرگانی در این گفت‌وگو اعلام کردند آماده‌اند با استفاده از ظرفیت شرکت‌های تخصصی در حوزه Validation، Measurement و Testing، سازوکاری برای MRV مستقل طراحی کنند و این حوزه را به‌عنوان یک کسب‌وکار جدید و شفاف توسعه دهند.

محمود کریمی در ادامه پاسخ گفت: مصوبات ماده ۱۲ شورای اقتصاد ماهیتاً با سازوکار بازار بهینه‌سازی متفاوت است؛ در آنجا صرف اجرای پروژه به‌منزله طی شدن فرآیند MRV تلقی می‌شود و قانون‌گذار اختیار تأیید را به سازمان برنامه و بودجه داده است، در حالی که در بازار بهینه‌سازی، طرح‌ها زیر نظر کمیسیون صرفه‌جویی انرژی و نهاد MRV مشخص بررسی می‌شوند. وی افزود: بورس انرژی به‌عنوان Market Place این بازار، از ایجاد سازوکارهای مستقل و همکاری با بخش خصوصی استقبال می‌کند و در چارچوب ماده ۴۶ قانون برنامه هفتم، نسبت به اساسنامه سازمان بهینه‌سازی و نحوه نظارت بر پروژه‌ها اظهارنظر و پیگیری خواهد کرد. او در بخش دیگری از سخنان خود به گواهی‌های کربن اشاره کرد و توضیح داد: پیش‌نیاز آغاز معاملات رسمی این گواهی‌ها، تدوین مقررات بالادستی توسط سازمان حفاظت محیط زیست به استناد ماده ۲۲ قانون برنامه هفتم است، اما بورس انرژی در تلاش است قواعدی تنظیم شود که صنایع بتوانند حتی خارج از سازوکار رسمی و به‌صورت داوطلبانه نیز گواهی‌های کاهش انتشار را معامله کنند؛ همان‌گونه که در نمونه‌هایی مانند فولاد مبارکه، طرح کاهش انتشار اجرا و توسط MRV

بین‌المللی تأیید شده است.

سپس سید توحید صدرنژاد رئیس کمیسیون استاندارد، محیط‌زیست، توسعه پایدار و آب اتاق ایران با اشاره به تحولات کلان اقتصاد جهان بعد از انقلاب صنعتی چهارم و توسعه همبسته خدمات، فناوری اطلاعات، اقتصاد محیط‌زیست، انرژی‌های نو و اقتصاد دانش‌بنیان، گفت: اقتصاد چرخشی فرصتی برای بزرگ شدن اقتصادهای در حال توسعه در برخی کشورها به میزان ۴۰ درصد است که با احیای ارزش جریان‌های مواد و انرژی، موجب کاستن از میزان مصرف منابع و تولید پسماند و افزایش درآمد، انعطاف‌پذیری و تاب‌آوری اقتصادی کشورها می‌شود.

وی گذار به اقتصاد چرخشی را شامل مراحل نظیر تأمین مواد اولیه چرخشی (از زنجیره ارزش ثانویه)، بازطراحی فرآیند تولید و محصول تولیدی بر اساس رویکرد چرخشی، بازنگری خدمات اصلی و جانبی زنجیره در طراحی جدید مدل کسب‌وکار و تمهید پیش‌نیازها و تنظیم مقررات و مناسبات متضمن حقوق فعالان محیط کسب‌وکارهای چرخشی دانست که به افزایش رقابت‌پذیری محصول و خدمت چرخشی همگام با شبکه بازار جهانی خواهد شد.

سید توحید صدرنژاد با تشریح مثال‌هایی مدل‌های کسب‌وکار در برگرنده فناوری دیجیتال در اقتصاد چرخشی، افزود: برخلاف تصور غالب، بازیافت و بازیابی در میان ۹ مدل کسب‌وکار اقتصاد چرخشی اتفاقاً در زمره کسب‌وکارهای مولد ارزش افزوده کمتری نسبت به کسب‌وکارهایی نظیر لجستیک معکوس هستند که اپراتور زنجیره ارزش ثانویه بوده و می‌تواند سالانه بالغ بر ۱۰۰ میلیارد دلار برای کشور خلق ارزش کند.

وی با اشاره به بازیافت خودروهای فرسوده و نوسازی ناوگان به عنوان یکی از رسته‌های اقتصاد چرخشی، تصریح کرد: امروز متأسفانه در شرایطی که سالانه ۵۵ میلیارد دلار فرآورده‌های نفتی در ناوگان فرسوده کشور دود می‌شود، این سرمایه ملی می‌تواند ظرف چهار سال کل ناوگان شخصی و تجاری را نوسازی کند، ظرف یک سال کل ناترازی برق کشور را جبران و ظرف کمتر از یک سال سرمایه لازم جهت ازدیاد برداشت منابع نفت و گاز را تأمین کند. صدرنژاد ادامه داد: اگر بستر سرمایه‌گذاری با تضمین حقوق مالکیت و رقابت، تسهیل صدور مجوزها و استقرار یک نظام نظارت پسینی مبتنی بر مقررات فنی منتج از هم‌حکمرانی و مشارکت عمومی-خصوصی مهیا شود، اقتصاد چرخشی به راحتی شکل گرفته و توسعه می‌یابد.

او افزود: اقتصاد چرخشی با قانون، با آیین‌نامه، با مقرر، با مداخلات دستوری دستگاه‌های دولت، رانت و رویه‌های شد رقابتی نظیر قیمت‌گذاری، سهمیه‌بندی، تقسیم و تحدید بازار شکل نمی‌گیرد و این تحول پرسود اقتصادی مستلزم تحول اساسی در تفکر و رویکردهای حکمرانان کشور است.

در ادامه نشست، افشین کلاهی، رئیس کمیسیون کسب‌وکارهای نوین و دانش‌بنیان در سخنانی با موضوع هوشمندسازی انرژی الزام مسیر سرمایه‌گذاری آینده، گفت: اگر به سمت هوشمندسازی در مصرف برویم ۱۵ درصد صرفه جویی ایجاد می‌شود که در شرایط فعلی کشور رقم قابل توجهی است. به علاوه این فرآیند، بازارهای خوبی برای صدها شرکت دانش‌بنیان ایجاد می‌کند که محصولات و خدماتی در این حوزه دارند.

او با تأکید بر اینکه دولت باید سیاست‌گذار و بخش خصوصی باید بازیگر اصلی هوشمندسازی انرژی، باشند تا هم به تولید ثروت و هم نظارت درست بر فرآیندها برسیم، گفت: استارت‌آپ‌ها سامانه‌های هوشمند اندازه‌گیری و تحلیل مصرف را می‌توانند اجرایی کنند. صندوق‌های خطرپذیر و مدل‌های مشارکتی عمومی و خصوصی که می‌تواند از سوی اتاق ایران در قالب بسته‌هایی ارائه شود، می‌توانند منابع موردنیاز را تأمین کنند.

کلاهی توضیح داد: کشور ترکیه ۲۲ میلیون کنتور هوشمند را تا ۲۰۲۲ میلادی نصب کرده است که به دنبال آن کاهش تلفات شبکه از ۱۴٫۶ درصد به ۹٫۲ درصد رسیده است و بیش از ۱۲۰ شرکت استارت‌آپی حوزه انرژی در این پروژه فعال شدند.

POST SHOW REPORT

او تأکید کرد: ما می‌توانیم پلتفرم داده انرژی را با هدف تجمیع داده‌ها با مشارکت استارت‌آپ‌ها راه بیندازیم. اما باید از زیرساخت سنتی به داده محور حرکت کنیم.

کلاهی گفت: هم در چرخه مصرف و هم در چرخه تولید انرژی، هوشمندسازی الزام است اما هوشمندسازی انرژی اصلاً پروژه دولتی نیست و این فرصت اقتصادی و فناورانه برای بخش خصوصی است تا شرکت‌های دانش بنیان در زنجیره ارزش انرژی قرار بگیرند.

در ادامه، عرفان افاضلی، دبیرکل فدراسیون صنعت نفت، هم در این نشست با بیان اینکه عدم و نفع شرکت‌های پتروشیمی از کمبود خوراک در سال گذشته ۲/۵ میلیارد دلار بوده است، بر اهمیت سرمایه‌گذاری در میادین گاز و نفت تأکید کرد و گفت: امسال ۲۰۶ فرصت سرمایه‌گذاری میادین نفت و گاز معرفی شد که ۳۵ میدان در خشکی و ۱۴ میدان در بخش دریایی مستقر هستند و به سرمایه‌گذاری ۴۰ میلیارد دلار نیاز دارند.

او ادامه داد: از سال ۱۴۰۶ هر سال یک فاز پارس جنوبی از دست رفته و با افت فشار مواجه می‌شود و اگر سرمایه‌گذاری جدیدی صورت نگیرد ۴۰ درصد ظرفیت تولید بنزین را از دست می‌دهیم. اگرچه قراردادهایی برای توسعه پارس جنوبی منعقد شده اما پارتنر دولت در هیچ کدام از قراردادهایی که برای افزایش فشار پارس جنوبی بسته شده، بخش خصوص واقعی نیستند.

او با اشاره به اهمیت طرح تعویض بخاری‌های پرمصرف، گفت: تنها در سال اول تعویض ۱۰ میلیون بخاری برای دولت ۵/۵ میلیارد دلار درآمد خواهد داشت. در حالی که آورده اولیه مورد نیاز دولت ۴ میلیارد دلار است. عرفان افاضلی به اهمیت کنترلهای هوشمند در مدیریت مصرف اشاره کرد و گفت: بررسی‌ها نشان می‌دهد که با تنها با نشان دادن میزان مصرف به مصرف‌کنندگان انرژی در کنترورها تا ۲۰ درصد آب و ۳۵ درصد گاز و ۱۳ درصد مصرف برق کاهش داشته است.

در ادامه، علی چاغروند، معاون بازرگانی شرکت بازرگانی پتروشیمی، با بیان اینکه تحول دیجیتال در تجارت انرژی و پتروشیمی، آینده رقابت اقتصادی کشورها را دگرگون کرده است، گفت: با برخورداری از منابع عظیم انرژی، موقعیت ژئواکونومیک ممتاز و ظرفیت فناورانه داخلی، می‌توان به هاب هوشمند تجارت پتروشیمی منطقه تبدیل شد. این مسیر، نیازمند نگاه نو به داده، دیپلماسی اقتصادی و زیرساخت‌های دیجیتال در صنعت انرژی است.

او با تأکید بر اینکه نیاز به هوشمندسازی در پتروشیمی کشور هستیم، افزود: هوشمندسازی به کاهش کربن در صنعت پتروشیمی کمک خواهد کرد. اگر بر روی کاهش کربن اقدامی نشود، تا سال ۲۰۳۵ در صنعت پتروشیمی ما حدود ۱۲۰ دلار قیمت تولید در هر واحد افزایش خواهد یافت که قطعاً هزینه‌های صادرات را نیز افزایش خواهد داد. چاغروند، ادامه داد: بازار جهانی امروز دیگر فقط به قیمت نفت وابسته نیست؛ بلکه به اطلاعات، سرعت تصمیم‌گیری و شفافیت زنجیره تأمین نیاز دارد. کشورهایی مانند سنگاپور و امارات با استفاده از داده و هوش مصنوعی توانسته‌اند سهم خود را در تجارت انرژی چند برابر کنند. ایران نیز با ایجاد پلتفرم ملی تجارت هوشمند پتروشیمی می‌تواند جایگاه خود را تثبیت کند.

او، اظهار کرد: تحول دیجیتال در تجارت پتروشیمی، فرصتی تاریخی برای ارتقای نقش ژئواکونومیک ایران است. ایجاد مرکز نوآوری تجارت هوشمند پتروشیمی در جزیره کیش می‌تواند گامی استراتژیک در مسیر تبدیل ایران به مرکز تصمیم‌سازی و تسویه تجاری انرژی در منطقه باشد. در دنیای آینده، کشورهایی موفق خواهند بود که داده را همانند نفت مدیریت کنند و ایران امروز در آستانه این تحول قرار دارد.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۱۱:۱۵-۱۲:۴۵
سالن ابوریحان
برگزارکننده: انجمن نهادهای سرمایه گذاری خطرپذیر

بررسی وضعیت تأمین مالی زیست بوم فناوری و نوآوری ایران

سخنرانان:

عباسعلی کارشناس، نایب رئیس هیئت مدیره انجمن سرمایه گذاری و مدیرعامل صندوق تلاشگران
حسین جغتایی مدیر صندوق پژوهش و فناوری علم و صنعت
جواد امینی، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه علامه طباطبائی
سجاد زوار، دبیر انجمن سرمایه گذاری خطرپذیر ایران
علی اخوان، مدیرعامل شرکت سرمایه گذاری تکنوتجارت
محمد مهدی رحیمی رضویه، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری صنعت ماشین سازی
علی رسولی، مدیر توسعه کسب و کار شرکت فناوری های نوین سروش سپهر
علیرضا نواب پور، عضو هیأت مدیره انجمن و مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری فن آسا

این نشست با حضور فعالان حوزه سرمایه گذاری خطرپذیر، صندوق های پژوهش و فناوری، سکوهای تأمین مالی جمعی و مدیران نهادهای تخصصی برگزار شد و نمایندگان انجمن، به همراه مدیران صندوق های نوآوری، به بررسی عملکرد سال ۱۴۰۴، تحلیل روندهای مالی و ارائه راهکارهایی برای بهبود جریان تأمین مالی شرکت های فناور و دانش بنیان پرداختند.

سجاد زوار، دبیر انجمن سرمایه گذاری خطرپذیر ایران، با تشریح ساختار و مأموریت انجمن توضیح داد: این نهاد

POST SHOW REPORT

صنفي اکنون بيش از ۱۵۰ عضو فعال از جمله شرکتهای سرمايه‌گذاري خطرپذير (VC)، صندوق‌های پژوهش و فناوري، صندوق‌های سرمايه‌گذاري خطرپذير شرکتي (CVC)، سکوهاي تأمين مالي جمعي، صندوق‌های جسورانه بورسي، شتاب‌دهنده‌ها و نهادهای تسهيل‌گر را در خود جای داده است. او تأکید کرد که مأموریت اصلی انجمن، پیگیری حرفه‌ای چالش‌ها و مسائل حقوقی، حاکمیتی و مقرراتی اعضا و ایجاد یک سازوکار واحد برای تعامل مؤثر با نهادهایی چون صندوق نوآوری و شکوفایی، معاونت علمی، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و بازار سرمايه است.

سجاد زوار همچنین با اشاره به چابک‌سازی فرایندها، تشکیل کمیسیون‌های تخصصی برای هر یک از حوزه‌های فعالیت را اقدامی کلیدی دانست که به واسطه آن، موضوعات تخصصی با سرعت بیشتری توسط هیأت رئیسه هر کمیسیون پیگیری و به نتیجه می‌رسد. وی مجموعه اقدامات توسعه‌ای انجمن را نیز برشمرد؛ از جمله انتشار گزارش سالانه سرمايه‌گذاري نوآوری، تهیه دفترچه «شبکه سرمايه‌گذاران نوآوری ایران»، برگزاری کارگاه‌های آموزشی حقوقی، اعتباری و مالی، تولید محتوا و تحلیل‌های تخصصی، توسعه همکاری‌های بین‌المللی، حضور فعال در نمایشگاه‌ها و برگزاری رویدادهای تجربه‌نگاری.

وی تأکید کرد: تمرکز انجمن بر ایجاد شفافیت داده‌ها، تقویت تعاملات میان اعضا و نمایندگی صنفي یکپارچه در برابر نهادهای حاکمیتی است و در پایان از همه بازیگران حوزه تأمين مالي نوآوری دعوت کرد تا برای عضویت و بهره‌مندی از خدمات انجمن از طریق وبسایت irvc.ir اقدام کنند.

سپس عباسعلی کارشناس، نایب‌رئیس هیأت‌مدیره انجمن و مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوري تلاشگران، با مروری بر روند یک دهه اخیر تأمين مالي زیست‌بوم نوآوری، صندوق‌های پژوهش و فناوري و شرکتهای سرمايه‌گذاري خطرپذير (VC) را به‌عنوان مهم‌ترین نهادهای تأمين مالي کشور معرفی کرد و افزود: در سال‌های اخیر بازیگران جدیدی مانند صندوق‌های CVC و سکوهاي تأمين مالي جمعي نیز نقش مؤثری در حمایت از شرکتهای نوآور داشته‌اند. وی با اشاره به عملکرد سال ۱۴۰۳ اعلام کرد که حدود ۸ هزار میلیارد تومان تسهیلات و بیش از ۴۵ همت ضمانت‌نامه توسط صندوق‌ها ارائه شده که رشد قابل‌توجهی نسبت به سال قبل داشته است. همچنین حجم سرمايه‌گذاري خطرپذير در سال ۱۴۰۳ به ۱۶ هزار میلیارد تومان رسیده که نشان‌دهنده رشد پنج‌برابری نسبت به سال ۱۴۰۲ است.

این کارشناس ادامه داد: سکوهاي تأمين مالي جمعي نیز حدود ۱۳ هزار میلیارد تومان منابع جذب کرده‌اند که ۷ هزار میلیارد تومان آن توسط سکوهاي عضو انجمن به شرکتهای نوآور تخصیص یافته است. او با وجود این پیشرفت‌ها تأکید کرد: چالش‌هایی همچون نبود سازوکار صدور ضمانت‌نامه گمرکی، عدم وجود نهادهای پوشش‌دهنده ریسک، و ضعف ساختار خروج سرمايه در VCها همچنان نیازمند توجه جدی برای تکمیل زنجیره تأمين مالي اکوسیستم نوآوری کشور است.

علی اخوان، مدیرعامل شرکت سرمايه‌گذاري تکنوتجارت، با تشریح ماهیت سرمايه‌گذاري خطرپذير شرکتي (CVC) توضیح داد که این نهادهای ابزاری برای پیوند نوآوری بیرونی با زنجیره ارزش سازمان‌های بزرگ هستند و به شرکتهای مادر کمک می‌کنند تا چابکی نوآورانه خود را حفظ کنند. وی با اشاره به تجربه جهانی و داخلی CVC ها گفت: زمانی که سازمان‌های بزرگ به دلیل ساختارهای پیچیده و بروکراسی سنگین در نوآوری با کندی مواجه می‌شوند، همکاری با استارت‌آپ‌ها و شرکتهای بیرونی می‌تواند هم‌افزایی قابل‌توجهی ایجاد کند.

علی اخوان یکی از چالش‌های اساسی این مدل را تفاوت بلوغ سازمانی و ساختاری میان شرکتهای بزرگ و کسب‌وکارهای کوچک دانست و افزود: برخی اوقات تضاد منافع، پیچیدگی در همسوسازی مدل کسب‌وکار و دشواری تعریف منافع مشترک، فرآیند سرمايه‌گذاري و همکاری را با موانعی روبه‌رو می‌کند. او در عین حال تأکید کرد که با وجود این چالش‌ها، نمونه‌های موفق بسیاری در صنایع مختلف مانند بانکداری، مخابرات، فولاد، پتروشیمی و بیوتکنولوژی وجود دارد و CVCها در صورت طراحی درست می‌توانند نقش کلیدی در انتقال دانش، توسعه فناوري

و تقویت نوآوری در سازمان‌های بزرگ ایفا کنند.

در ادامه نشست، حسین جغتایی، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری علم و صنعت، در تشریح نقش تسهیلات در نظام تأمین مالی نوآوری تأکید کرد: تنوع در زمان‌بندی، نرخ و مدل ارائه تسهیلات باعث می‌شود هر یک بخش متفاوتی از نیازهای کسب‌وکارهای فناور را پوشش دهد؛ از تسهیلات کوتاه‌مدت با نرخ‌های بالاتر گرفته تا تسهیلات بلندمدت با شرایط مناسب‌تر.

وی با بیان اینکه نظام تأمین مالی باید بر اساس نیازهای واقعی شرکت‌ها طراحی و توسعه یابد، افزود: مسئولیت نهادهای مالی این است که علاوه بر ارائه منابع، مشاوره صحیح و متناسب با مرحله رشد و نیاز کسب‌وکارها ارائه دهند تا شرکت‌ها در مسیر تأمین مالی با چالش‌های بعدی مواجه نشوند.

حسین جغتایی به برخی چالش‌های موجود همچون مشکلات سکویهای تأمین مالی جمعی و دشواری استفاده از منابع بانکی اشاره کرد و ابراز امیدواری نمود که با همکاری و هماهنگی بازیگران اکوسیستم، این موانع در آینده نزدیک برطرف شود.

در ادامه، جواد امینی، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه علامه طباطبائی، با اشاره به کاهش و نوسانات منابع حمایتی دولت در سال‌های اخیر تأکید کرد: صندوق‌های پژوهش و فناوری باید از اتکای صرف به منابع دولتی فاصله گرفته و به سمت تعاملات اقتصادی پایدار با نهادهای بزرگ ملی حرکت کنند.

وی «شراکت اقتصادی»، «عاملیت مالی» و «سرمایه‌گذاری مشترک» را مهم‌ترین مسیرهای جذب منابع غیردولتی دانست و افزود: این رویکرد می‌تواند بخش قابل توجهی از نیازهای مالی صندوق‌ها و شرکت‌های فناور را تأمین کند.

جواد امینی همچنین به موضوع «ورود صندوق‌های تضمین» به اکوسیستم نوآوری که به‌زودی مجوز آن توسط وزارت اقتصاد صادر می‌شود اشاره کرد و گفت: این ورود، بازار ضمانت‌نامه را رقابتی‌تر خواهد کرد؛ بازاری که در سال ۱۴۰۳ حدود ۴۵ همت بوده و عمدتاً در اختیار چند صندوق بزرگ قرار داشته است. او تأکید کرد که صندوق‌های پژوهش و فناوری باید ضمن حفظ مشتریان فعلی، بازارهای جدیدی برای ضمانت‌نامه شناسایی کنند تا از انتقال تقاضا به صندوق‌های تضمین و ایجاد رکود در فعالیت‌های خود جلوگیری کرده و مسیر توسعه اکوسیستم ضمانت را به‌درستی مدیریت کنند.

در ادامه نشست، محمد مهدی رحیمی‌رضویه، مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری صنعت ماشین‌سازی، با اشاره به نقش صندوق‌ها در حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان، خلاق و مجموعه‌های صنعتی کوچک و متوسط گفت: این شرکت‌ها اصلی‌ترین مخاطبان صندوق‌ها هستند؛ درحالی‌که شرکت‌های بزرگ‌تر عمدتاً از طریق CVCها با اکوسیستم نوآوری ارتباط می‌گیرند.

وی توضیح داد: صندوق‌های پژوهش و فناوری در حوزه صدور ضمانت‌نامه‌های پیمانکاری و نیز در قالب کارگزاری منابع دولتی، خدمات متنوعی ارائه می‌دهند، اما برخی ابزارهای موردنیاز برای ارائه خدمات کامل به شرکت‌های فناور هنوز طراحی و تدوین نشده است. رحیمی‌رضویه همچنین به گستردگی تعامل صندوق‌ها با نهادهای حاکمیتی—including صندوق نوآوری و شکوفایی، معاونت علمی، وزارت اقتصاد، بانک مرکزی و دستگاه‌های کارفرمایی—اشاره کرد و افزود: با وجود تلاش این نهادها، چالش‌هایی همچون پذیرش کامل ضمانت‌نامه‌های صندوق‌ها در فرابورس همچنان پابرجاست. او برای بهبود تعامل صندوق‌ها با حاکمیت دو راهکار اصلی را ضروری دانست: تقویت رویکرد حمایتی و کارشناسی دبیرخانه صندوق‌های پژوهش و فناوری در کنار نگاه نظارتی، و نقش‌آفرینی فعال‌تر انجمن به‌عنوان نهاد صنفی در پیگیری و حل چالش‌های مشترک اکوسیستم.

علی رسولی، مدیر توسعه کسب و کار شرکت فناوری‌های نوین سروش سپهر، در این نشست بر اهمیت افزایش آگاهی شرکت‌های دانش‌بنیان و فناور از نیازهای واقعی خود در فرآیند تأمین مالی تأکید کرد و توضیح داد که

POST SHOW REPORT

سرمایه‌پذیر باید دقیقاً بدانند در چه مرحله‌ای از رشد قرار دارد، مسیر توسعه آینده کسب‌وکارش چیست و به چه نوع حمایتی نیاز دارد؛ حمایتی که می‌تواند از جنس سرمایه نقدی، راهبری و منتورینگ، تسهیل ورود به بازار یا ایجاد زیرساخت برای توسعه محصول باشد.

او در ادامه به چالش‌های نهادهای سرمایه‌گذاری وابسته به بانک‌ها اشاره کرد و گفت: طبق قانون جهش تولید دانش‌بنیان، بانک‌ها تنها مجاز به ایجاد صندوق‌های پژوهش و فناوری («خطرپذیر شرکتی») هستند و سه نوع دیگر صندوق‌ها برای آن‌ها ممنوع است؛ موضوعی که دامنه ابزارهای سرمایه‌گذاری بانکی را محدود کرده است. رسولی با اشاره به اینکه تنها بانک پاسارگاد تاکنون صندوق خود را فعال کرده، افزود: در صورت همراهی بانک مرکزی، بانک‌ها و شرکت‌های تابعه می‌توانند با توجه به شناخت دقیق از نیازهای فناوران، فرصت‌های سرمایه‌گذاری مفیدی را شناسایی و صندوق‌های مؤثر و تخصصی ایجاد کنند. وی از چالش‌هایی مانند محدودیت اختیار تصمیم‌گیری بانک‌ها، فرآیندهای پیچیده تأیید سرمایه‌گذاری در نهادهای بالادستی و ابهام در نحوه محاسبه اعتبار مالیاتی پروژه‌ها نام برد و تأکید کرد: اگر شفافیت در سیاست‌های اعتباری ایجاد شود و زیرساخت‌های قانونی برای فعالیت صندوق‌های شرکتی بانک‌ها تقویت گردد، ورود بانک‌ها به سرمایه‌گذاری نوآوری می‌تواند بسیار پررونق و اثرگذار باشد و فرصت‌های قابل توجهی برای اقتصاد دانش‌بنیان ایجاد کند.

علیرضا نواب‌پور، عضو هیأت‌مدیره انجمن و مدیرعامل صندوق پژوهش و فناوری فن‌آسا، در جمع‌بندی این نشست، وضعیت زیست‌بوم نوآوری کشور را با مثالی روشن توضیح داد: زیست‌بوم نوآوری امروز شبیه فردی است که قند خون بالایی دارد؛ قند در خون زیاد است، اما سلول‌ها قادر به جذب آن نیستند و در نهایت از کمبود قند می‌میرند.

وی افزود: همین وضعیت در اکوسیستم نیز مشاهده می‌شود؛ گزارش‌ها حجم بالایی از منابع، اعتبارات و مصوبات را نشان می‌دهد، اما وقتی نام شرکت‌ها به میان می‌آید، روشن می‌شود که این منابع به آنها نمی‌رسد و بسیاری از شرکت‌های فناور به دلیل کمبود نقدینگی دچار مشکل می‌شوند.

نواب‌پور تأکید کرد: انجمن در دوره جدید نقش تسهیل‌گرانه خود را پررنگ‌تر دنبال می‌کند تا از یک‌سو مسائل و چالش‌های بنگاه‌های دانش‌بنیان را به سیاست‌گذاران منتقل کند و از سوی دیگر، سیاست‌ها و دغدغه‌های نهادهای حاکمیتی را برای شرکت‌ها تبیین نماید تا جریان تأمین مالی و رشد نوآوری روان‌تر شود.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۱۳:۰۰ - ۱۴:۳۰

سالن خلیج فارس

برگزارکننده: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

از معادن تا صنایع پیشرفته؛ نقشه راه سرمایه گذاری موثر

سخنرانان:

فرشید شکرخدايي، رئيس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تأمين مالی اتاق بازرگانی ایران
 ابوالفضل روغنی، رئيس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی ایران
 محسن مولايی، معاونت امور کمیسیون‌ها، مجامع و شوراهای اتاق بازرگانی ایران و دکترای اقتصاد
 بهزاد فکاري، دبیر کمیسیون کشاورزی اتاق ایران و رئيس کارگروه اقتصاد کشاورزی
 عبدالله احمدی، مدیر سرمایه‌گذاری مرکز سرمایه‌گذاری اتاق تهران
 حسن فروزان فرد، نایب‌رئيس کمیسیون سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی ایران و رئيس کمیسیون حکمرانی اتاق تهران

در این نشست، مجموعه‌ای از فعالان و مسئولان اقتصادی کشور درباره وضعیت سرمایه‌گذاری در بخش‌های معدن، صنعت و کشاورزی و همچنین الزامات نهادی برای توسعه سرمایه‌گذاری در کشور بحث کردند. ابوالفضل روغنی، رئيس کمیسیون صنعت اتاق بازرگانی ایران، نخستین سخنران این نشست با اشاره به اینکه ایران تنها یک تا دو درصد خشکی جهان را در اختیار دارد ولی از نظر ذخایر معدنی در میان کشورهای مطرح جهان قرار می‌گیرد، توضیح داد: با وجود این پتانسیل، به دلیل تحریم‌ها، کمبود فناوری، ضعف زیرساخت و ناکارآمدی سیاست‌ها، کشور نتوانسته از منابع معدنی خود بهره‌برداری مناسب انجام دهد. او سپس بحث را به حوزه بنگاه‌های کوچک و متوسط پیوند داد که بسیاری از کشورها با تکیه بر خوشه‌های صنعتی و شرکت‌های کوچک

POST SHOW REPORT

توانسته‌اند از خام‌فروشی عبور کنند و ارزش افزوده قابل توجهی ایجاد کنند؛ موضوعی که ایران نیز به شدت به آن نیاز دارد.

ابوالفضل روغنی توضیح داد: حدود ۹۰ هزار بنگاه کوچک و متوسط در کشور فعال هستند که ۳۰ درصد انرژی ارزان و ۸۵ درصد اشتغال صنعتی کشور را به خود اختصاص داده‌اند. این بنگاه‌ها با وجود سهم محدود در تولید ناخالص داخلی، نقشی بسیار مهم در اقتصاد دارند؛ زیرا بسیاری از کارآفرینان بزرگ کشور فعالیت خود را از همین واحدهای کوچک آغاز کرده‌اند و این بنگاه‌ها ظرفیت بالایی در ایجاد کارآفرینی دارند. این واحدها علاوه بر نقش اقتصادی، از نظر اجتماعی و امنیتی نیز اهمیت دارند؛ زیرا ایجاد شغل پایدار موجب کاهش آسیب‌های اجتماعی و تقویت امنیت در مناطقی مانند سیستان و بلوچستان می‌شود. به تعبیر او، ریشه بسیاری از مسائل اجتماعی در این مناطق، کمبود فرصت‌های اقتصادی است.

وی عدم تعیین تکلیف در سیاست‌های صنعتی را یکی از مشکلات اساسی کشور دانست و اشاره داشت: کشور هنوز مشخص نکرده است که باید توسعه خود را بر بنگاه‌های کوچک متمرکز کند یا بنگاه‌های بزرگ. این بلاتکلیفی منجر به نبود استراتژی صنعتی مشخص شده و در نتیجه، کشور نتوانسته نقشه راه صنعتی خود را عملیاتی کند. او افزود که نگاه‌های سیاسی مانع اجرای برنامه‌های صنعتی شده و باعث شده که بنگاه‌های کوچک با محدودیت‌هایی مثل ناتوانی در دسترسی به بازارهای جهانی، ضعف در بازاریابی و نداشتن شبکه فروش گسترده روبه‌رو باشند.

ابوالفضل روغنی تأکید کرد: مشکل دیگر این بنگاه‌ها، تأمین مالی است. به دلیل اندازه کوچک، نبود وثیقه کافی و نداشتن اسناد طرح، امکان تأمین مالی از بانک‌ها بسیار محدود است و نظام مالی بانک‌محور کشور نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای بخش صنعت باشد. او اضافه کرد که نرخ بهره بالا، پیچیدگی‌های نظام بانکی، ناترازی انرژی و به‌ویژه قطعی برق و نبود زیرساخت‌های مناسب، مشکلات این بنگاه‌ها را تشدید کرده است.

وی همچنین با انتقاد از بزرگ و ناکارآمد بودن ساختار دولت، تأکید کرد: دولت باید از تصدی‌گری فاصله بگیرد و به نقش تنظیم‌گری بازگردد تا بخش خصوصی بتواند نقش واقعی خود را ایفا کند. یکی از راه‌حل‌ها تنوع‌بخشی به نظام تأمین مالی، استفاده از ابزارهای بورس و صندوق‌ها، و حتی بهره‌گیری از روش‌هایی مانند تهاتر است. او جلوگیری از خام‌فروشی و توسعه زنجیره ارزش در صنایع پتروشیمی و فولاد را یکی از مهم‌ترین ضرورت‌های آینده اقتصاد دانست.

محسن مولایی، معاونت امور کمیسیون‌ها، مجامع و شوراهای اتاق بازرگانی ایران و دکترای اقتصاد، ارائه خود را با بررسی ساختار سرمایه‌گذاری در بخش صنعت آغاز کرد. وی گفت: سرمایه‌گذاری زیربنای رشد اقتصادی است و تا زمانی که امنیت اقتصادی فراهم نباشد، سرمایه‌گذاری محقق نمی‌شود. وی با استناد به نمودارهای رشد سرمایه ثابت توضیح داد که از سال ۱۳۹۵ روند تشکیل سرمایه منفی شده و حتی افزایش اندک پس از سال ۱۳۹۹ ناشی از سرمایه‌گذاری در صنایع رانت‌محور بوده است. تشکیل سرمایه در ماشین‌آلات و ساختمان طی سال‌های اخیر به‌طور قابل ملاحظه‌ای کاهش یافته و این مسئله نشان‌دهنده رکود جدی در ظرفیت تولید کشور است.

محسن مولایی گفت: نسبت سرمایه‌گذاری به تولید ناخالص داخلی، که شاخصی مهم برای سنجش تمایل فعالان اقتصادی به سرمایه‌گذاری مجدد است، از ۲۴ درصد به حدود ۱۸ درصد کاهش یافته و این روند نشان‌دهنده فاصله گرفتن اقتصاد از مرز ظرفیت تولید است. تخصیص ارز ارزان موجب واردات ماشین‌آلات شده و برخی اعداد ظاهراً بهبود یافته‌اند، اما این سرمایه‌گذاری‌ها مولد نبوده و صرفاً جذب رانت صورت گرفته است.

او با اشاره به سهم صنایع مختلف از تشکیل سرمایه ثابت گفت: بخش‌هایی مانند مواد شیمیایی، فلزات پایه و پالایشگاه‌ها که بیشترین ارز را دریافت کرده‌اند، بیشترین سهم سرمایه‌گذاری را داشته‌اند و سایر بخش‌ها سهم بسیار اندکی دارند. او افزود که شاخص سرمایه‌گذاری به ارزش افزوده نیز روند نزولی چشمگیری داشته و از ۲۴

درصد در سال ۱۳۸۶ به حدود ۱۲ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده است. این داده‌ها نشان می‌دهد که بازار هیچ تمایلی به سرمایه‌گذاری مولد بلندمدت ندارد.

محسن مولایی نتیجه‌گیری کرد: دخالت دولت در قیمت‌گذاری، ریشه اصلی کاهش سرمایه‌گذاری است. به گفته او، تجربه تحریم‌ها، کرونا و بی‌ثباتی سیاسی نیز تأثیرگذار بوده، اما عامل اصلی، کنترل گسترده دولت بر قیمت‌هاست و تا زمانی که دولت از قیمت‌گذاری دستوری خارج نشود و امنیت سرمایه‌گذاری تقویت نشود، رشد اقتصادی پایدار اتفاق نخواهد افتاد.

سپس بهزاد فکاری، دبیر کمیسیون کشاورزی اتاق ایران و رئیس کارگروه اقتصاد کشاورزی، از منظر کشاورزی سخن گفت و توضیح داد: این بخش با وجود سهم ۱۱ درصدی در اقتصاد و سهم بالای آن در اشتغال، تنها ۳.۶ درصد سرمایه‌گذاری کشور را به خود اختصاص می‌دهد. او با اشاره به چهار میلیون شاغل در کشاورزی، گفت: روند موجودی سرمایه‌گذاری پس از سال ۱۳۹۴ متوقف شده و این زنگ خطری برای آینده امنیت غذایی کشور است. او افزود که کمبود سرمایه‌گذاری موجب شده فشار بر منابع طبیعی افزایش یابد و بسیاری از مناطق روستایی با بحران مهاجرت و کاهش جمعیت روبه‌رو شوند.

بر اساس توضیحات او، بخش خدمات ۷۷ درصد تسهیلات و منابع مالی کشور را مصرف می‌کند، در حالی که بخش‌های مولد مانند صنعت، معدن و کشاورزی مجموعاً کمتر از ۲۰ درصد منابع مالی را جذب کرده‌اند. وی گفت: بخش کشاورزی تنها حدود ۴ درصد تسهیلات بانکی را دریافت می‌کند و این سهم در برخی سنوات حتی کمتر هم شده است. بسیاری از تسهیلات پرداخت شده نیز صرف امور غیر تولیدی می‌شود و سرمایه‌گذاری بلندمدت در این بخش شکل نمی‌گیرد.

بهزاد فکاری دلایل کاهش جذابیت سرمایه‌گذاری در کشاورزی را سنتی بودن تولید، ریسک بالا، بازده طولانی مدت برخی محصولات، قیمت‌گذاری دستوری و حاشیه سود نامتوازن عنوان کرد. برای اصلاح این وضعیت باید از ابزارهای نوین تأمین مالی مانند کشاورزی قراردادی، اوراق گام، تأمین مالی جمعی، مشارکت عمومی-خصوصی و ابزارهای بورس کالا استفاده شود. او تجربه جهانی پسته را نمونه‌ای از عقب‌ماندگی ناشی از عدم حرکت به سمت کشاورزی تجاری دانست و گفت تنها راه پیشرفت، عبور از کشاورزی سنتی است.

در ادامه نشست، عبدالله احمدی، مدیر سرمایه‌گذاری مرکز سرمایه‌گذاری اتاق تهران سخن گفت: اهمیت سرمایه‌گذاری در کشور درک نشده و تا زمانی که این مسئله به عنوان اولویت ملی پذیرفته نشود، وضعیت بهبود نخواهد یافت. سیاست سرمایه‌گذاری باید از دل برنامه توسعه بیرون بیاید، اما کشور اساساً فاقد برنامه توسعه واقعی است و آنچه وجود دارد بسته‌ای از پروژه‌هاست، نه یک برنامه. بنابراین، کشور فاقد سیاست سرمایه‌گذاری و راهبرد دقیق است. یک نظام سرمایه‌گذاری موفق نیازمند چند مؤلفه است: سیاستگذاری مشخص، تدوین راهبرد واقع‌گرایانه، هماهنگی نهادی، دریافت فیدبک واقعی و انجام اصلاحات، و مدیریت اختلافات.

به گفته او، هیچ‌یک از این مؤلفه‌ها در کشور ساختارمند نشده است. او همچنین بر ضرورت نگاه چرخه‌محور به سرمایه‌گذاری تأکید کرد و گفت تمرکز صرف بر جذب سرمایه‌گذار کافی نیست؛ باید سرمایه‌گذار در چرخه سرمایه‌گذاری باقی بماند و ارتباط پایدار با اقتصاد کشور برقرار کند.

عبدالله احمدی توضیح داد: برای یک نظام سرمایه‌گذاری کارآمد، ساختار نهادی سطح بالا لازم است و در بسیاری کشورها، برای این امر وزارتخانه مستقل ایجاد شده است. او تأکید کرد که در کشور ما، جایگاه سازمان سرمایه‌گذاری بسیار پایین است و این نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری هنوز اولویت ملی نشده است. وی در پایان توصیه‌هایی برای اتاق‌های بازرگانی ارائه کرد، از جمله همکاری ساختاریافته با آژانس‌های ترویج سرمایه‌گذاری، طراحی شاخص‌های عملکرد و ایجاد میزگردهای تخصصی برای ارتباط با سرمایه‌گذاران.

POST SHOW REPORT

حسن فروزان فرد بحث را از نظر آمادگی بخش خصوصی برای تعاملات بین‌المللی مطرح کرد. وی گفت: تصور کنیم تمام موانع داخلی و خارجی برطرف شود؛ آیا بخش خصوصی توان استفاده از این فرصت را دارد؟ فاصله ۳۰ تا ۴۰ ساله از استانداردهای جهانی، آشنایی محدود بخش خصوصی با اصول بانکداری بین‌المللی و عدم رعایت استانداردهای حکمرانی شرکتی، نشان می‌دهد که اقتصاد ایران برای تعاملات جهانی آمادگی کافی ندارد. به گفته او، اتاق بازرگانی باید نقش فعالی در آماده‌سازی بخش خصوصی ایفا کند، زیرا در آینده تنها بنگاه‌هایی موفق خواهند بود که استانداردهای جهانی را رعایت کنند.

وی یادآور شد: در دهه هفتاد نیز کشور پس از دوره‌ای طولانی، ناگهان با موج استانداردهای جدید روبه‌رو شد و با دشواری فراوان توانست خود را با آن‌ها تطبیق دهد. امروز اما تنوع استانداردها بسیار بیشتر است و اگر بخش خصوصی از این دوره رکود برای ارتقای توانمندی‌های خود استفاده نکند، هنگام گشایش تعاملات، با عقب‌ماندگی بزرگ‌تری مواجه خواهد شد.

حسن فروزان فرد سخنان خود را با این جمع‌بندی پایان داد که بخش خصوصی باید آینده‌نگر باشد، خود را به استانداردهای جهانی مجهز کند و در کنار نقد حاکمیت، مسئولیت خود در توسعه کشور را نیز بپذیرد.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان / ساعت ۱۳:۰۰-۱۴:۳۰

سالن ابن سینا

برگزارکننده: شرکت تأمین سرمایه تمدن

تأمین مالی هوشمند در دهه آینده، پیوند فناوری، اعتماد و سرمایه

سخنرانان:

علیرضا ناصریپور، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه تمدن

محسن خدابخش، رئیس هیئت مدیره بانک سینا

محمد حسن صدراپی، مدیرعامل شرکت مدیریت دارایی مرکزی بازار سرمایه

میثم فدایی، مدیرعامل گروه مالی آبان

محمد رضا اخوان، پژوهشگر اقتصادی

محسن موسوی، مدیرعامل تأمین سرمایه امید

به یاد سید محسن موسوی
نامش ماندگار، خاطره اش جاودان

در آغاز این نشست، علیرضا ناصریپور، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه تمدن و مدیرپنل، با اشاره به جایگاه بازار بدهی در توسعه اقتصادی گفت: در حالی که حجم بازار بدهی جهانی در سال ۲۰۲۴ از ۲۶۲ تریلیون دلار فراتر رفته، ایران هنوز در مسیر گذار به سمت بازار سرمایه محور قرار دارد. در سال ۱۴۰۳ بیش از ۸۳ درصد از تأمین مالی کشور از طریق نظام بانکی انجام شده است؛ این نشان می دهد که برای تحقق توسعه پایدار باید بازار بدهی داخلی را تقویت و متنوع کنیم.

وی افزود: تحول در بازارهای مالی بدون فناوری ممکن نیست. فناوری بلاک چین می تواند سرعت، شفافیت و اعتماد را در فرآیند انتشار اوراق بدهی افزایش دهد و زمینه جذب سرمایه گذاران خرد و خارجی را فراهم کند.

POST SHOW REPORT

علیرضا ناصرپور همچنین نقش هوش مصنوعی را در آینده نظام تأمین مالی حیاتی دانست و گفت: الگوریتم‌های یادگیری ماشینی می‌توانند فرآیندهای تأمین مالی را از مرحله ارزیابی تا تسویه به صورت خودکار و هوشمند انجام دهند. ترکیب بلاک چین و هوش مصنوعی مسیر شکل‌گیری تأمین مالی هوشمند را در کشور هموار می‌سازد.

در ادامه این نشست، محسن خدابخش، رئیس هیئت مدیره بانک سینا، به عنوان نخستین سخنران پلن تأکید کرد: فناوری در تأمین مالی دیگر یک امکان نیست، بلکه یک ضرورت استراتژیک است.

او توضیح داد: فناوری‌های نوینی مانند هوش مصنوعی و بلاک چین به عنوان «امکان‌ساز» و «تسریع‌کننده» عمل می‌کنند و نه تنها فرآیندهای سنتی را دگرگون کرده‌اند بلکه «ماهیت روابط مالی» را نیز تغییر داده‌اند. به گفته او، شکاف نظارتی از چالش‌های مهم این حوزه است و باید توجه داشت که فناوری بدون اعتماد تنها یک زیرساخت فنی است و اعتماد بدون فناوری ناکارآمد خواهد بود.

سپس، محمدحسین صدرایی، مدیرعامل و عضو هیئت مدیره شرکت مدیریت دارایی مرکزی، در سخنرانی خود چهار روند کلیدی شکل‌دهنده آینده صنعت مالی را تشریح کرد.

او گفت: دیجیتالی شدن و شفافیت مبتنی بر بلاک چین، فراگیرسازی مالی، هوشمندسازی از طریق هوش مصنوعی و کلان‌داده‌ها، و عرف‌شکنی در بازارسازی دارایی‌های خرد و غیرمتعارف، مسیر اصلی تحول نظام مالی آینده را تعیین می‌کنند.

صدرایی ظهور مالی غیرمتمرکز (DeFi) و توکنایزکردن دارایی‌ها را از مصادیق این روند دانست که موجب افزایش نقدشوندگی بازارها می‌شود و افزود: همگام‌سازی قوانین با سرعت نوآوری و کاهش شکاف دیجیتالی از مهم‌ترین چالش‌های این مسیر است.

در ادامه، میثم فدائی‌واحد، مدیرعامل گروه خدمات بازار سرمایه آبان، با تأکید بر نقش بلاک چین در تأمین مالی گفت: توکن‌سازی اوراق بدهی مبتنی بر زنجیره بلوکی می‌تواند چالش‌هایی نظیر نقدشوندگی پایین و هزینه‌های بالای انتشار را حل کند.

او افزود: با استفاده از قراردادهای هوشمند می‌توان جریان وجوه را رهگیری کرد و پرداخت‌ها را به صورت خودکار و منطبق با موازین شرعی انجام داد. همچنین، مدل‌های زبانی بزرگ LLM‌ها در حوزه هوش مصنوعی، می‌توانند فرآیند انتشار اسناد و ارزیابی شرعی را خودکار کرده و رتبه‌بندی اعتباری پویا را ممکن سازند.

محمدرضا اخوان، پژوهشگر اقتصادی، نیز در این نشست با ارائه مقایسه‌ای از بازار سرمایه ایران و کشورهای منطقه گفت: نسبت ارزش بازار به تولید ناخالص داخلی در ایران حدود ۴۱ درصد است، در حالی که این نسبت در کشورهایی چون عربستان به ۲۵۰ درصد می‌رسد. این نشان می‌دهد که ایران هنوز ظرفیت بالایی برای توسعه بازار سرمایه دارد.

او افزود: تأمین مالی هوشمند یعنی به کارگیری فناوری، داده و الگوریتم برای تخصیص بهینه و عادلانه منابع و تحقق این هدف نیازمند تدوین سند ملی تأمین مالی هوشمند و اتصال داده‌های بانکی، مالیاتی و بازار سرمایه است.

در پایان نشست، سید محسن موسوی، مدیرعامل تأمین سرمایه امید، درباره تحول مفهوم اعتماد در دهه آینده گفت: «اعتماد از تکیه بر روابط انسانی به سمت اعتماد فناورانه، داده‌محور و الگوریتمی در حال حرکت است. در آینده، اعتماد به یک دارایی داده‌ای تبدیل خواهد شد.

او افزود: در این تحول، انسان حذف نمی‌شود بلکه نقش او از تصمیم‌گیر به ناظر اخلاقی و معنادهنده در نظام هوشمند تغییر می‌کند. نظام مالی آینده بر سه ستون شفافیت فناورانه، قضاوت انسانی و نظارت اخلاقی داده‌محور استوار خواهد بود.

موسوی همچنین به نقش هوش مصنوعی در ارائه خدمات مشاوره‌ای مالی اشاره کرد و گفت: در عصر دیجیتال، مشاور مالی هوشمند باید نه فقط دقیق، بلکه شفاف، اخلاق‌مدار و همدلانه باشد.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۳:۰۰ - ۱۴:۳۰

سالن رازی

برگزارکننده: تامین سرمایه بانک مسکن

اوراق رهنی در صنعت بانکداری

سخنرانان:

محمدرضا حبیبزاده، معاون تأمین مالی شرکت تأمین سرمایه مسکن

قاسم محسنی، مدیرعامل شرکت رتبه بندی برهان

محمد ابراهیم محمدپورزند، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه مسکن

ابوالفضل شهرآبادی، مدیرعامل شرکت سبدگردان داریک پارس

در این نشست، موضوع اصلی بررسی کارکرد، ضرورت و چالش‌های «اوراق رهنی» به عنوان یکی از ابزارهای مهم تأمین مالی در صنعت بانکداری مطرح شد؛ ابزاری که در بسیاری از کشورها حلقه اتصال بازار پول و بازار سرمایه به حساب می‌آید و نقشی کلیدی در تأمین مالی بخش مسکن دارد. سخنرانان این نشست تلاش کردند ابعاد مختلف اوراق رهنی، وضعیت انتشار آن در ایران، موانع توسعه، شکاف نرخ‌ها، محدودیت‌های قانونی و نهادی و همچنین راهکارهای عملیاتی برای گسترش این ابزار را تشریح کنند.

محمد ابراهیم محمدپورزند در ابتدای نشست توضیح داد: اوراق رهنی یا MBS در ایران تاکنون دوبار منتشر شده؛ بار اول به ارزش ۳۰۰ میلیارد تومان و بار دوم با حجم هزار میلیارد تومان، و هر دو تجربه موفق بوده است. به گفته او، انتشار مرحله سوم اوراق نیز در دستور کار بانک مسکن قرار دارد و موافقت‌های اولیه سازمان بورس

POST SHOW REPORT

و سایر نهادهای ناظر اخذ شده است. این مرحله شامل انتشار دو و نیم همت اوراق به پشتوانه تسهیلات بانک مسکن است و می‌تواند نقش مهمی در تأمین مالی طرح نهضت ملی مسکن ایفا کند. او اشاره کرد که بانک‌ها به دلیل کمبود منابع مالی در وضعیت فعلی اقتصاد قادر نیستند تسهیلات بلندمدت ارائه دهند و انتشار اوراق رهنی نوعی «تأمین مالی مجدد» یا ریفاینانسینگ برای آن‌ها ایجاد می‌کند. این ابزار، دارایی‌های بلندمدت بانک‌ها را تبدیل به اوراق بهادار قابل معامله می‌کند و منابع جدید در اختیار بانک‌ها قرار می‌دهد.

مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه مسکن افزود: در قانون بودجه سال ۱۴۰۴ مجوز انتشار حدود ۵۰ همت اوراق رهنی پیش‌بینی شده و عاملیت آن به بانک مسکن سپرده شده است. این اقدام می‌تواند ضمن تأمین مالی پروژه‌های بزرگ مسکن، ساختار بازار سرمایه را نیز تقویت کند. استفاده گسترده از این ابزار موجب افزایش شفافیت اقتصادی می‌شود و سرمایه‌گذاران نهادی مانند صندوق‌های بازنشستگی می‌توانند با اطمینان بیشتری وارد بازار مسکن شوند. از نظر او، این ابزار نه تنها برای بانک‌ها مفید است بلکه اثرات کلان بر اقتصاد دارد و می‌تواند وابستگی بودجه کشور به منابع دولتی را کاهش دهد.

در ادامه، محمدرضا حبیب‌زاده، معاون تأمین مالی شرکت تأمین سرمایه مسکن، با تمرکز بیشتر بر جنبه‌های تخصصی ابزار، توضیح داد که اوراق رهنی در همه بازارهای مالی توسعه یافته یکی از مهم‌ترین ابزارهای اتصال دهنده بازار پول و سرمایه است. بازار سرمایه محل تأمین مالی بلندمدت و بازار پول محل تأمین مالی کوتاه‌مدت و میان‌مدت است و اوراق رهنی امکان پیوند این دو بازار را فراهم می‌کند. به گفته او، هدف از استفاده این ابزار در ایران، تقویت توان تسهیلات‌دهی بانک مسکن به عنوان بانک تخصصی بخش مسکن است. او یادآور شد که اوراق خرید دین نیز از ابزارهای ارزشمند سیستم بانکی است و پیشنهاد شده صندوقی تخصصی برای نگهداری و مدیریت این اوراق تأسیس شود.

وی سپس توضیح داد: صنعت مسکن ارتباط گسترده‌ای با صنایع دیگر دارد و بر اساس برخی برآوردها حدود ۷۵ صنعت به صورت مستقیم و تا ۳۰۰ صنعت به صورت غیرمستقیم با بخش مسکن مرتبط هستند. بنابراین تحریک بخش مسکن می‌تواند محرک اصلی رشد اقتصادی باشد. به گفته او، با توجه به محدودیت منابع دولت و بانک‌ها، چاره‌ای جز حرکت به سمت ابزارهای مبتنی بر بازار سرمایه وجود ندارد. او همچنین اشاره کرد که فاصله زمانی زیاد میان انتشار مرحله دوم و سوم اوراق رهنی نشان از چالش‌های ساختاری در توسعه این ابزار دارد.

محمدرضا حبیب‌زاده سپس به مسئله کلیدی نرخ بهره پرداخت و گفت: اختلاف میان نرخ بهره واقعی اوراق و نرخ مطلوب فعالان بازار سرمایه یکی از مهم‌ترین موانع توسعه اوراق رهنی است. او به دسته‌بندی جهانی اوراق اشاره کرد و مدل‌های مختلف اوراق رهنی از جمله اوراق با پشتوانه دارایی، مدل‌های متنوع ساختار یافته و اوراق وثیقه‌ای مانند CDOها را توضیح داد. او گفت مدل‌هایی که تاکنون در ایران اجرا شده، ترکیبی از مدل‌های جهانی بوده و مدل‌های پیشنهادی برای آینده نیز با الهام از همین ساختارها طراحی شده است.

وی درباره ساده‌ترین شکل اوراق توضیح داد: جریان نقدی ناشی از بازپرداخت ماهانه اقساط تسهیلات مسکن مبنای انتشار اوراق قرار می‌گیرد و سرمایه‌گذاران نیز ماهانه بازپرداخت دریافت می‌کنند. به گفته او، در ایران به دلیل شرایط اقتصادی، ساختار پرداخت‌ها عمدتاً سه‌ماهه و شش‌ماهه تعریف شده است. او مدل‌های جدیدتری مانند «اوراق رهنی مجرد» را نیز توضیح داد که در آن جریان نقدی یک تسهیلات به دو بخش کم‌ریسک و پریسک تقسیم می‌شود و این امکان را فراهم می‌کند تا سرمایه‌گذاران با درجات مختلف ریسک‌پذیری وارد بازار شوند.

حبیب‌زاده گفت: مدل‌های جدیدی که بانک مسکن و شرکت تأمین سرمایه مسکن طراحی کرده‌اند نوعی مدل «هاب‌رید» هستند و با هدف افزایش منابع نقد، کاهش هزینه تأمین مالی و بهبود نسبت کفایت سرمایه بانک طراحی شده‌اند. وی تأکید کرد: ریسک نکول در وام‌های خرد مسکن پایین است، اما مهم‌ترین چالش، تفاوت شدید میان نرخ بازده این اوراق و نرخ‌های بازار سرمایه است که با رشد نرخ بهره در سال‌های اخیر شدیدتر شده

است. او به نکته مهم دیگری هم اشاره کرد: بسیاری از تسهیلات طرح نهضت ملی مسکن با دستورالعمل‌های فعلی سازمان بورس سازگار نیست و امکان استفاده از آن‌ها به عنوان پشتوانه اوراق وجود ندارد. بنابراین لازم است اصلاحاتی در دستورالعمل‌ها و قوانین انجام شود.

قاسم محسنی، مدیرعامل شرکت رتبه بندی برهان موضوع نرخ بهره را از زاویه دیگری توضیح داد. وی گفت: در تحلیل شکاف نرخ نباید فقط نرخ اسمی وام مسکن با نرخ بازار سرمایه مقایسه شود. بانک مسکن معمولاً از متقاضی می‌خواهد مبلغی را برای مدتی در حساب نگه دارد و این دوره خواب پول بخشی از شکاف را جبران می‌کند. به گفته وی، اگر این موضوع در محاسبات لحاظ شود، بخش مهمی از اختلاف نرخ پوشش داده می‌شود. وی سپس درباره رتبه اعتباری اوراق رهنی صحبت کرد و گفت: در دنیا این اوراق جزو بالاترین رتبه‌های اعتباری هستند چون ساختاریافته‌اند و رتبه آن‌ها مستقل از رتبه اعتباری بانک است. وی توضیح داد: نرخ نکول دروام‌های خرد مسکن پایین است و اگر ساختار اوراق درست طراحی شود، به‌ویژه با تقسیم اوراق به ترنچ‌های مختلف، امکان کسب رتبه اعتباری بالا در ایران نیز وجود دارد.

وی گفت: اگر ترنچ‌بندی رسمی انجام شود، شفافیت بیشتر خواهد بود و امکان خروج دارایی‌ها از ترانزنامه بانک فراهم می‌شود و نسبت کفایت سرمایه بانک نیز بهبود می‌یابد. حتی اگر ترنچ‌بندی رسمی نباشد، تعهد بانک مبنی بر جایگزینی مطالبات نکول شده عملاً نقش همان ترنچ اکوییتی را ایفا می‌کند.

ابوالفضل شهرآبادی، مدیرعامل شرکت سبدگردان داریک پارس به چالش‌های عملیاتی اوراق رهنی در ایران پرداخت و گفت: یکی از دلایل عدم استقبال از اوراق رهنی، ریسک‌گریزی نهاد واسط (SPV) و سرمایه‌گذاری وجوه ورودی در ابزارهای کم‌بازده بود که هزینه زیادی به ناشر تحمیل می‌کرد. وی افزود: با اینکه سازمان بورس زیرساخت‌های لازم را برای این ابزار فراهم کرد، انتشار آن محدود باقی مانده است. وی این پرسش را مطرح کرد: چرا بانک مسکن با وجود نقش تخصصی و حجم بالای تسهیلات خود، انتشار مستمر این اوراق را ادامه نداده است. در پاسخ، محمدرضا حبیب‌زاده، معاون تأمین مالی شرکت تأمین سرمایه مسکن به شرایط شبکه بانکی اشاره کرد و گفت: بسیاری از بانک‌ها به دلیل کمبود منابع و حجم بالای تعهدات طرح نهضت ملی مسکن نتوانسته‌اند تکالیف قانونی را اجرا کنند. او توضیح داد که بانک‌ها برای گریز از جریمه باید بخشی از اوراق را خریداری کنند و این موضوع انگیزه مهمی برای توسعه اوراق به شمار می‌رود. به گفته او، نرخ‌های بالا در بازار بدهی و هزینه اضافه‌برداشت از بانک مرکزی که به ۳۴ درصد می‌رسد، موجب شده انتشار اوراق رهنی به‌صرفه‌تر شود.

محسنی بار دیگر تأکید کرد: باید اجازه داد انتشار اوراق آغاز شود و نباید از نرخ واهمه داشت، زیرا مهم‌تر از نرخ، نقدشوندگی اوراق است. او گفت اگر رتبه‌بندی اوراق انجام شود و ساختار پرداخت‌ها به‌صورت اصولی طراحی شود، بازار از اوراق استقبال خواهد کرد. او افزود نبود اوراق مستهلک‌شونده یکی از چالش‌هایی است که باید با طراحی مدل‌هایی مانند بازخرید تدریجی توسط SPV حل شود.

در ادامه نشست، معاون تأمین مالی شرکت تأمین سرمایه مسکن مدل عملیاتی اوراق را تشریح کرد. وی گفت: ورودی‌های SPV شامل وجوه حاصل از انتشار اوراق، اقساط وصول شده و سود ناشی از سپرده‌گذاری وجوه است. خروجی‌ها نیز شامل پرداخت مبلغ خرید مطالبات به بانک بانی و پرداخت سود به سرمایه‌گذاران است.

وی افزود: محدودیت دستورالعمل‌ها باعث شده لازم باشد برای بخشی از انتشارهای آینده از ظرفیت اوراق خرید دین استفاده شود؛ ابزاری که از نظر ماهیت به اوراق رهنی شباهت دارد اما محدودیت‌های کمتری دارد و می‌تواند برای سایر بانک‌ها نیز قابل استفاده باشد.

وی سپس درباره تکالیف قانونی اجرای نشده طرح نهضت ملی مسکن توضیح داد و گفت: از ظرفیت اوراق باید برای کمک به شبکه بانکی استفاده شود تا بخشی از فشار از بانک‌ها برداشته شود. او افزود صندوق ملی مسکن

POST SHOW REPORT

نیز طبق قانون می‌تواند مابه‌التفاوت نرخ را پوشش دهد و این ظرفیت مهمی برای جذابیت بیشتر اوراق رهنی است.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به ضرورت «ابزارسازی» در بازار سرمایه اشاره کرد و توضیح داد که نرخ‌های فعلی در بازار، از سپرده‌های ۲۲.۵ درصدی تا اوراق اخزای ۳۰ تا ۳۱ درصدی، نشان می‌دهد طراحی اوراق جدید باید به گونه‌ای باشد که با این نرخ‌ها رقابت‌پذیر باشد. او توضیح داد: مدل‌هایی مانند «برگه‌های اختیار دریافت تسهیلات» یا «برات» طراحی شده‌اند تا امکان معامله‌پذیری امتیاز تسهیلات در بازار سرمایه فراهم شود. او در ادامه به ضرورت طراحی ابزارهای با نرخ سود پلکانی و اتصال سود به شاخص‌هایی مانند شاخص قیمت مسکن اشاره کرد.

در پایان نشست، حبیب‌زاده توضیح داد: ذی‌نفعان طرح نهضت ملی شامل دولت، بانک و سرمایه‌گذاران هستند و هر سه باید از ابزارسازی صحیح منتفع شوند. دولت از رشد بخش مسکن بهره می‌برد، بانک‌ها از خروج دارایی‌ها از ترازنامه و افزایش قدرت وام‌دهی سود می‌برند، و سرمایه‌گذاران نیز اوراق با بازده مناسب دریافت می‌کنند. وی تأکید کرد: برای موفق شدن این ابزار، هماهنگی کامل میان وزارت اقتصاد، وزارت راه و شهرسازی، سازمان برنامه، بانک مرکزی و سازمان بورس لازم است.

نشست با تأکید مجدد بر این نکته پایان یافت که اوراق رهنی ابزاری میان‌بازاری است که می‌تواند سه بازار مهم کشور؛ بازار پول، بازار سرمایه و بازار مسکن، را به یکدیگر متصل کند و به یکی از ابزارهای کلیدی توسعه اقتصادی تبدیل شود.

kishInvex® 2025

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۳:۰۰ - ۱۴:۳۰

سالن خوارزمی

برگزارکننده: کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار

فرصت ها و چالش های صنعت کارگزاری

سخنرانان:

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس
حسن رضایی پور، دبیرکل کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار
سیدرضا اعجازی، رئیس هیئت مدیره کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار

حسن رضایی پور، دبیرکل کانون کارگزاران بورس و اوراق بهادار در ابتدای نشست با اشاره به گزارش های استخراج شده از صورت های مالی کارگزاری ها تأکید کرد: وضعیت درآمدی و روندهای مالی صنعت کارگزاری نگران کننده است و در صورت تداوم شرایط فعلی، تاب آوری این صنعت با چالش های جدی مواجه خواهد شد. وی با بیان اینکه مدل سنتی کسب و کار کارگزاری ها به دلیل وابستگی کامل به کارمزد معاملات دیگر پایدار نیست، افزود: کاهش چشمگیر ارزش و حجم معاملات، تغییر رفتار سرمایه گذاران، رشد تکنولوژی و رقابت پلتفرم های نوآور، عملاً سهم بازار کارگزاری ها را کوچک تر کرده و رقابت های منفی در حوزه تخفیف و اعتبار نیز ریسک های عملیاتی را افزایش داده است.

رضایی پور اعلام کرد: براساس داده های مالی، از سال ۱۳۹۹ تاکنون درآمد عملیاتی کارگزاری ها ۳۱ درصد و کارمزد معاملات ۴۷ درصد کاهش یافته، در حالی که هزینه های عملیاتی، به ویژه در حوزه فناوری و امنیت، حدود ۸۹ درصد افزایش داشته است. همچنین تنها کمتر از ۲۰ درصد کارگزاری ها سود عملیاتی ثبت کرده اند و ۸۰ درصد در زیان عملیاتی قرار دارند.

POST SHOW REPORT

وی با اشاره به ضرورت بازبینی «پرتفوی درآمدی» کارگزاری‌ها، تأکید کرد: توجه به بازارهای تخصصی بورس کالا و انرژی، توسعه خدمات مبتنی بر فناوری، تقویت بازاریابی مستقیم و ورود به حوزه‌هایی چون تأمین مالی جمعی، مشاوره سرمایه‌گذاری، مدل‌های اشتراکی خدمات و ابزارهای نوین مالی می‌تواند مسیرهای تازه‌ای برای درآمدزایی ایجاد کند. او توسعه ابزارها و بازارهای جدید از جمله گواهی‌های سپرده، ETF ها و ETN ها، خدمات مشاوره‌ای، توکنایزیشن، افزایش ساعت معاملات و ایجاد بسترهای OTC را از دیگر راهکارهای قابل پیگیری عنوان کرد. همچنین مشکلات زیرساختی حوزه فناوری ارکان بازار و محدودیت‌های هسته معاملات را از چالش‌های اصلی دانست که نیازمند اصلاحات ساختاری است.

رضایی‌پور در ادامه نشست بیان داشت: برای عبور از بحران درآمدی، تدوین «سند تحول صنعت کارگزاری» ضروری است و کانون کارگزاران آماده است با حمایت اعضا، بازوی پژوهشی خود و همکاری دانشگاه‌ها، پیشنهادها، پیشنهادهای جامع و عملیاتی را به سازمان بورس ارائه دهد. او در پایان بر ضرورت هم‌اندیشی و مشارکت فعال مدیران کارگزاری‌ها در کارگروه‌های تخصصی تأکید کرد.

در ادامه نشست، حسین عبده‌تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس در این نشست با اشاره به گزارشی که درباره وضعیت مالی و عملیاتی کارگزاری‌ها ارائه شد، اظهار داشت: صنعت کارگزاری در شرایط پیچیده‌ای قرار گرفته که بخشی از آن ناشی از رکود بازار و بخش مهمی نتیجه تحولات سریع فناوری، تغییر رفتار سرمایه‌گذاران و ورود بازیگران جدید مبتنی بر تکنولوژی است. به گفته او، مدل سنتی کارگزاری که عمده درآمد آن بر پایه کارمزد معاملات شکل گرفته، دیگر پاسخگوی هزینه‌ها، ریسک‌ها و رقابت امروز بازار نیست و لازم است مدیران این صنعت مسیرهای تازه‌ای برای درآمدزایی طراحی کنند.

وی با استناد به تجربه بازارهای جهانی توضیح داد: سهم کارمزد از درآمد کارگزاری‌ها طی سال‌های اخیر از حدود ۶۰ درصد به نزدیک ۳۰ تا ۳۵ درصد کاهش پیدا کرده و بخش عمده درآمد این صنعت به ارائه خدمات جانبی و تخصصی نظیر مدیریت دارایی، مشاوره سرمایه‌گذاری، تحلیل و فروش داده، توسعه فناوری، خدمات اعتباردهی کنترل شده، و ایجاد پلتفرم‌های نوآورانه منتقل شده است. به اعتقاد او، آینده صنعت کارگزاری ایران نیز بدون حرکت در همین مسیر قابل تصور نیست.

حسین عبده‌تبریزی در تحلیل وضعیت فعلی بیان داشت: بخش قابل توجهی از کارگزاری‌ها با سرمایه ناکافی، ساختار سنتی، هزینه‌های فناوری رو به افزایش و محدودیت‌های توسعه تکنولوژی مواجه‌اند. او یکی از راهکارهای مهم را ادغام کارگزاری‌های کوچک دانست؛ اقدامی که می‌تواند بهره‌وری عملیاتی را افزایش دهد، هزینه‌ها را کاهش دهد، قدرت سرمایه‌گذاری در فناوری را تقویت کند و توان رقابت با بازیگران بزرگ بازار را افزایش دهد.

وی همچنین از سیاست‌گذار خواست به ضرورت بازنگری در مقررات، بازگشت برخی مجوزهای از دست رفته، توسعه فعالیت‌های مکمل، و ایجاد امکان ارائه خدمات جدید توجه کند.

رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس ادامه داد: ظرفیت‌های مغفولی برای درآمدزایی وجود دارد؛ از جمله امکان ارائه خدمات تأمین مالی محدود، مشارکت با فین‌تک‌ها و استارت‌آپ‌ها، توسعه راهکارهای مبتنی بر هوش مصنوعی، ورود مدیریت شده به حوزه رمزارب‌ها و استفاده از داده‌های مالی برای خلق سرویس‌های جدید.

عبده‌تبریزی با اشاره به اهمیت فناوری، هوش مصنوعی و رفتار مشتریان جدید، بر لزوم دیجیتالی‌سازی فرآیندها، استانداردسازی عملیات و بازطراحی مدل کسب‌وکار کارگزاری‌ها تأکید کرد. او گفت آینده بازار سرمایه متعلق به نهادهایی است که بتوانند هم‌زمان خدمات متنوع مالی ارائه دهند و وابستگی خود را به نوسانات معاملات کاهش دهند.

در پایان، وی ادامه داد: صنعت کارگزاری برای عبور از شرایط فعلی نیازمند چشم‌انداز مشترک، تدوین نقشه راه تحول و همکاری نزدیک با نهاد ناظر است تا بتواند از تهدیدها عبور کرده و از فرصت‌های جدید برای رشد پایدار استفاده کند. در ادامه نشست، سیدرضا اعجازی، رئیس هیئت مدیره کانون کارگزاران، با تأکید بر اینکه «دوران گذار از مدل سنتی

کارمزد» در صنعت کارگزاری آغاز شده، تصریح کرد: این تغییر سال‌هاست ضرورت داشته است و ریشه آن به اوایل دهه ۱۳۹۰ بازمی‌گردد؛ زمانی که با طرح موضوع «تفکیک تضاد منافع»، مسیر فعالیت کارگزاری‌ها محدود و روند افول تدریجی این صنعت آغاز شد. وی افزود: «امروز در شرایطی هستیم که حتی استفاده از عنوان صنعت برای مجموعه کارگزاری‌ها با کمی اغراق همراه است.»

اعجازی با اشاره به آخرین صورت‌های مالی کارگزاری‌ها گفت: مجموع حقوق صاحبان سهام این شرکت‌ها حدود ۳۲۰۷ همت است، اما بر اساس همین گزارش‌ها بسیاری از آن‌ها ۲ تا ۲۰۵ همت زیان ثبت کرده‌اند؛ در حالی که همین شرکت‌ها ناچارند قریب به ۲ همت نیز به صندوق توسعه کمک کنند.

او توضیح داد: «عملاً ۸۰ درصد شرکت‌های کارگزاری زیان‌ده هستند و تنها ۲۰ درصد سودآوری دارند که از میان همین ۲۰ درصد نیز حدود ۸۵ درصد مربوط به کارگزاری‌های دولتی است که معاملات درون‌گروهی خود را انجام می‌دهند. بنابراین مقایسه سودآوری واقعی در این ساختار امکان‌پذیر نیست.»

به گفته وی، کارگزاری‌ها در چنین شرایطی ناچار هستند که علاوه بر زیان عملیاتی، هزینه‌های دیگری همچون واریز مبالغ قابل توجه به صندوق تضمین را هم بپذیرند؛ در حالی که واقعیت این است که این صنعت در سخت‌ترین وضعیت مالی خود قرار دارد.

اعجازی در ادامه با انتقاد از نگاه رگولاتوری نسبت به کارگزاری‌ها اظهار داشت: حاکمیت همچنان با ذهنیت گذشته و با تصور اینکه کارگزاران صرفاً مجری معاملات هستند، آن‌ها را نهادی پریسک می‌بیند و اجازه ورود به حوزه‌های جدید را نمی‌دهد؛ در حالی که حجم مقررات و نظارت‌هایی که امروز بر کارگزاری‌ها تحمیل می‌شود به مراتب بیشتر از حوزه‌هایی مانند مدیریت دارایی است.

اعجازی با اشاره به کاهش پیوسته کارمزد معاملات، که مشابه روند جهانی در حال نزدیک شدن به صفر است، گفت: در بازارهای توسعه‌یافته، کاهش کارمزد با افزایش سایر درآمدها و امکان توسعه خدمات جبران می‌شود، اما در ایران به دلیل محدودیت‌های اساسنامه‌ای و نهادی، این امکان فراهم نشده است.

وی تأکید کرد: «نه توافقی برای توسعه دامنه فعالیت‌ها وجود دارد و نه اراده‌ای برای بازنگری ساختاری؛ بنابراین حتی کاهش کارمزد نیز بدون ایجاد منابع درآمدی جدید، تنها فشار بیشتری بر کارگزاری‌ها وارد می‌کند.» رئیس هیئت‌مدیره کانون با اشاره به اینکه کارگزاری‌ها «پیشران ارتباط با مشتری در بازار سرمایه» هستند، افزود: وقتی حال کارگزار خوب نباشد، طبیعی است که حال مشتری و حال بازار نیز خوب نخواهد بود. ما ناخواسته ناامیدی را به بازار منتقل می‌کنیم؛ چون کسب و کار ما دیگر ارزندگی گذشته را ندارد و حتی سرقفلی بسیاری از کارگزاری‌ها امروز ارزش چندانی ندارد.

وی همچنین به هزینه‌های سنگین فناوری و توسعه زیرساخت‌های نرم‌افزاری اشاره کرد و گفت ادامه این روند با کارمزد فعلی عملاً ممکن نیست. اعجازی در ادامه خاطرنشان ساخت: در چنین فضایی، توسعه ابزارها یا حرکت به سمت فناوری‌هایی مانند توکنایزیشن نیز عملاً محدود است؛ زیرا نگاه غالب این است که کارگزار فقط باید از محل کارمزد معاملات فعالیت کند و اجازه رشد در سایر حوزه‌ها را ندارد.

وی با بیان اینکه ادغام به تنهایی راه‌حل این مشکلات نیست، افزود: شاید جهت‌گیری سیاست‌گذار این باشد که کارگزاری‌ها به مدل دفاتر پیشخوان تبدیل شوند؛ نهادی کوچک، محدود و صرفاً اجرایی. اما واقعیت این است که این نگاه نه با نیاز بازار سازگار است و نه با ظرفیت‌های موجود. او همچنین یادآور شد که سیاست «تفکیک تضاد منافع» نیز در عمل موفق نبوده و صرفاً نظارت سهامداران را کم‌رنگ کرده، در حالی که توان توسعه شرکت‌های کارگزاری را تضعیف کرده است.

اعجازی در پایان با اشاره به فضای نمایشگاه و همایش‌های اخیر گفت: شاید گفتار امروز من تلخ باشد، اما واقعیت صنعت کارگزاری تلخ‌تر از آن است. با وجود برگزاری ده‌ها نشست تخصصی طی روزهای اخیر، هنوز نشانه‌ای از تغییر نگاه نهاد ناظر نسبت به این صنعت دیده نمی‌شود، و این در حالی است که کارگزاری‌ها ستون ارتباطی بازار سرمایه با مردم هستند و تداوم این وضعیت می‌تواند پیامدهای جدی برای بازار داشته باشد.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ساعت ۱۳:۰۰-۱۴:۳۰

سالن ملاصدرا

برگزارکننده: هلدینگ سبا

بررسی تامین مالی پایدار

سخنرانان:

حسین عبده تبریزی، رئیس کمیته محتوایی کیش اینوکس

محمد نظیفی، مدیر عامل بورس انرژی

امیرتقی خان تجریشی، رئیس هیات مدیره و معاون سرمایه گذاری گروه مالی فیروزه

حمیدرضا جواهری، مدیرعامل گروه مالی و اقتصادی بیمه ایران

حسین عبده تبریزی نشست را با اشاره به این نکته آغاز کرد: موضوع تأمین مالی پایدار و مفاهیم ESG در ایران هنوز به صورت جدی وارد دستورکار نشده است.

وی گفت: در کشور ما صرفاً در یک حوزه خاص، آن هم عمدتاً با رویکرد تبلیغاتی، به این موضوع پرداخته شده و حتی در بخش برق نیز ورود جدی صورت نگرفته است. وی افزود: در سطح بین المللی نیز با ظهور دونالد ترامپ، بخشی از دستاوردهای سه چهار دهه اخیر در حوزه محیط زیست، حاکمیت شرکتی و قواعد پایداری آسیب دید و عقب گردی در فضای روشنفکری و سیاست گذاری جهانی رخ داد. به همین دلیل بازارهای مالی مرتبط با موضوعات پایداری نیز آن گستردگی که انتظار می رفت پیدا نکرده اند.

وی ادامه داد: اینکه مجموعه هایی مانند سبا یا مجموعه بیمه ایران به این موضوع توجه کرده اند قابل توجه است؛ زیرا در ایران هنوز میان «بازده اقتصادی»، «عدالت اجتماعی» و «محیط زیست» پیوند ساختاری برقرار نشده است. وی گفت: محدودیت های عمیق کشور، چه در روابط خارجی و چه در مسائل داخلی، سبب شده امکان

توسعه ابزارها و مدل‌های استاندارد پایداری کمتر فراهم شود. به همین دلیل ابزارهای متداول گزارش‌دهی یا حسابرسی پایداری نیز در کشور وجود ندارد. وی افزود: تاکنون گزارشی که حسابرس آن معیارهای محیط‌زیستی را لحاظ کرده باشد، یا الزامی برای درج گزارش زیست‌محیطی در آن وجود داشته باشد، دیده نشده است.

وی توضیح داد: در حوزه ارزش‌گذاری نیز ساختار منسجمی نداریم. ارزش‌گذاری‌هایی که بر اثر ملاحظات محیط‌زیستی تعدیل شده باشند مشاهده نمی‌شود، و در مواجهه با مسائل زیست‌محیطی بیشتر واکنش‌های موردی دستگاه‌ها را شاهدیم. وی افزود: فاصله ما با موضوع تأمین مالی پایدار همچنان زیاد است؛ هرچند می‌توان از زوایای مختلف نگاه کرد، اما میدان اجرایی آن در اقتصاد ایران فعلاً گسترده نیست. با این حال آشنایی با مفاهیم لازم است و حتی اگر حجم بازار جهانی اوراق سبز، اوراق اجتماعی یا ابزارهای مرتبط با آب هنوز بسیار بزرگ نباشد، لازم است خود را برای آینده آماده کنیم.

عبده‌تبریزی گفت: اگر خروجی این جلسه آن باشد که چارچوبی مقدماتی تهیه شود، متنی دوصفحه‌ای شامل حداقل الزامات اجرایی، می‌توان آن را به سازمان حسابرسی یا سازمان خصوصی‌سازی ارائه کرد تا بخشی از آن به صورت رسمی وارد فرآیند گزارش‌دهی و ارزش‌گذاری شود. این اتفاق می‌تواند آغازی برای حرکت جدی‌تر کشور در سال‌های آینده باشد.

در ادامه، امیرتقی‌خان تجربی، رئیس هیات مدیره و معاون سرمایه‌گذاری گروه مالی فیروزه به عنوان سخنران بعدی تاریخچه‌ای از شکل‌گیری مفاهیم ESG ارائه کرد. وی گفت: این مفاهیم از اوایل دهه ۲۰۱۰ میلادی در جهان شکل گرفتند و ابتدا محوریت آن‌ها تأمین مالی و سرمایه‌گذاری بود. وی افزود: اوراق سبز، اوراق پایدار و ابزارهایی شبیه به آن به مرور توسعه یافتند و در هر یک شاخص‌های اختصاصی تعریف شد. حتی شاخص ESG در بورس لندن و مدل‌های اسلامی مربوط به ESG طراحی شده است. وی توضیح داد: تحقیقات زیادی درباره بازدهی شاخص‌های ESG در جهان انجام شده و نتایج نشان می‌دهد که در بسیاری از بحران‌ها، از جمله بحران ۲۰۰۸ میلادی، شاخص‌های پایدار کمتر آسیب دیده‌اند، زیرا معمولاً دارایی‌های فیزیکی و واقعی بیشتری دارند و ریسک کمتری متوجه آن‌هاست. وی افزود: بنابراین ورود به حوزه پایداری الزاماً به معنای چشم‌پوشی از سود نیست، بلکه در بسیاری موارد کاهش ریسک حاصل می‌شود و کاهش ریسک خود یک ارزش اقتصادی است.

وی ادامه داد: در ایران نیز تجربه‌هایی داشته‌ایم؛ هرچند پراکنده. از جمله انتشار «اوراق کرنا» در دوران همه‌گیری. وی گفت: هرچند این تجربه موفق نبود و باید آسیب‌شناسی شود، اما نشان می‌دهد ظرفیت استفاده از ابزارهای پایداری وجود دارد. وی افزود: اگر قرار است این ابزارها اثرگذار باشند، لازم است وزارت اقتصاد و نهادهای دولتی مشوق‌هایی ارائه کنند؛ چه به صورت تخفیف مالیاتی و چه مشوق‌های دیگر. وی گفت: مسأله این نیست که دولت درآمد مالیاتی خود را از دست بدهد، بلکه موضوع تخصیص منابع است و با هدایت درآمدها به سمت حوزه‌های پایدار، دولت می‌تواند نقش خود را در توسعه این بخش ایفا کند.

در بخش دیگری از نشست، محمد نظیفی، مدیرعامل بورس انرژی، توضیحاتی درباره تجربه عملیاتی بورس انرژی ارائه کرد. وی گفت: بورس انرژی بیش از سایر بورس‌ها با حوزه پایداری و ابزارهای مرتبط با انرژی درگیر است، چه در بخش تجدیدپذیرها و چه در حوزه بهینه‌سازی مصرف و پروژه‌های گذار. وی افزود: در ادبیات جهانی، ابزارهای مرتبط با کاهش انتشار کربن یا افزایش کارایی انرژی، بخشی از حوزه Transition Finance محسوب می‌شوند و نقش مهمی در حرکت بنگاه‌ها به سمت اقتصاد کم‌کربن دارند.

وی توضیح داد: اگرچه ESG به صورت یک سه‌گانه مطرح می‌شود، اما بُعد محیط‌زیست (E) از نظر اقتصادی پشتوانه نظری قوی‌تری دارد، زیرا اقتصاد محافظه‌کارانه به زمین و حقوق آبی ناشی از آن اهمیت می‌دهد. وی افزود: در ایران، حکمرانی شرکتی (G) سابقه طولانی‌تری در مقررات دارد، اما در دو بُعد دیگر هنوز نیاز به توسعه جدی داریم. وی گفت: آنچه امروز تحت عنوان گزارش‌های پایداری ارائه می‌شود مشابه وضعیت اولیه گزارش‌های

POST SHOW REPORT

ریسک در بازار سرمایه است؛ گزارش‌هایی شکلی که جزئیات واقعی را ارائه نمی‌دهند. وی ادامه داد: توسعه شاخص‌ها گام ضروری است؛ تا زمانی که شاخص‌های دقیق برای حوزه‌های برق، آب، بهینه‌سازی و انرژی تجدیدپذیر نداشته باشیم، اندازه این بازار مشخص نمی‌شود و سرمایه‌گذار امکان ارزیابی ریسک و بازده را ندارد. وی افزود: بورس انرژی در تلاش است شاخص‌هایی برای این حوزه‌ها طراحی کند و به‌تازگی نیز تابلو برق سبز را فعال کرده است که معاملات برق تجدیدپذیر در آن انجام می‌شود. به‌لحاظ ارزشی، حدود ۱۰ درصد بازار برق بورس انرژی مربوط به برق تجدیدپذیر است، اما به‌لحاظ حجمی سهم آن بسیار کمتر است. مدیرعامل بورس انرژی سپس به بخش «گواهی صرفه‌جویی» اشاره کرد و گفت: این حوزه نمونه‌ای از تأمین مالی گذار است. وی گفت: گواهی صرفه‌جویی در حوزه برق و گاز ابزار بسیار مؤثری بوده و منافع قابل‌توجهی برای بنگاه‌ها ایجاد کرده است. وی افزود: اگر تعهدات دولت در تسویه گواهی‌ها به‌موقع انجام شود، این بازار می‌تواند توسعه بیشتری پیدا کند. وی ادامه داد: تا امروز حدود ۱۰ هزار میلیارد تومان گواهی صرفه‌جویی معامله شده و طرح‌های بزرگی در دست بررسی است.

وی گفت: مزیت اصلی گواهی صرفه‌جویی وجود دو قیمت در اقتصاد انرژی ایران است: قیمت یارانه‌ای و قیمت آزاد. تفاوت این دو قیمت آن‌قدر زیاد است که خودبه‌خود یک مشوق قوی ایجاد می‌کند. به‌محض اینکه یک مترمکعب گاز صرفه‌جویی شود، سرمایه‌گذار می‌تواند معادل آن را با قیمت آزاد بفروشد و سود بالایی کسب کند. وی افزود: به همین دلیل است که شرکت‌ها حتی به واردات تجهیزات کم‌مصرف نیز علاقه‌مند شده‌اند، چون می‌توانند از ارزش صرفه‌جویی بهره‌مند شوند.

وی ادامه داد: از نظر پایداری، اثرگذاری گواهی صرفه‌جویی بسیار بیشتر از توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر است، زیرا در بخش حرارتی می‌توان با افزایش راندمان به‌سرعت صرفه‌جویی قابل‌توجهی به دست آورد. وی افزود: ساختار اقتصادی کشور به‌گونه‌ای است که یارانه‌ها موجب شکل‌گیری مصرف غیرکارآمد شده‌اند و مکانیزم گواهی صرفه‌جویی امکان اصلاح این روند را فراهم می‌کند.

محمد نظیفی سپس درباره نرخ تأمین مالی گفت: نرخ را بازار مشخص می‌کند و بورس انرژی مدافع تعیین نرخ توسط دولت نیست. وی گفت: در شرایط ابهام اقتصادی که بورس‌های اوراق عملاً تأمین مالی نکردند، بورس انرژی همچنان تأمین مالی قابل‌توجهی داشت و این نشان می‌دهد که بازار انرژی ساختار مستقل و کارکرد متفاوتی دارد. در ادامه نشست، بحث به چالش‌های پایداری تولید کشیده شد و این پرسش مطرح شد که حتی اگر شرکت‌های بزرگ نیروگاه تجدیدپذیر یا حرارتی احداث کنند، آیا در زمان بحران امکان تضمین برق‌رسانی پایدار وجود دارد یا خیر. در پاسخ به این موضوع، حمیدرضا جواهری، مدیرعامل گروه مالی و اقتصادی بیمه ایران، توضیحاتی ارائه کرد.

وی گفت: هلدینگ سرمایه‌گذاری بیمه ایران در حال تبدیل شدن به یک گروه مالی و اقتصادی است و در این ساختار چند هلدینگ تخصصی تعریف شده است که یکی از آن‌ها حوزه انرژی است. وی افزود: بحران‌های برق، آب و گاز موضوعات جدی کشور هستند و از همین منظر، بررسی تأمین مالی پایدار کاملاً ضروری است.

وی ادامه داد: در پروژه‌های بزرگ، روش‌های مختلف تأمین مالی شامل پیش‌فروش، تهاتر، تسهیلات بانکی و انتشار اوراق بررسی می‌شود. وی گفت: پروژه گلستان به‌عنوان بزرگ‌ترین پروژه اداری کشور، ارزش افزوده بسیار بالایی ایجاد خواهد کرد و نیاز جدی به تأمین مالی دارد.

وی افزود: هنگامی که از تأمین مالی پایدار صحبت می‌کنیم، نباید تنها به نیروگاه‌های تجدیدپذیر فکر کنیم. پروژه‌های ساختمانی بزرگ نیز اگر به‌صورت اصولی طراحی شوند و مصرف انرژی آن‌ها کاهش یابد، کاملاً در چارچوب توسعه پایدار قرار می‌گیرند. وی گفت: در حال حاضر این تصور نادرست وجود دارد که اوراق سبز فقط برای نیروگاه‌ها مناسب است، در حالی که پروژه‌های عمرانی نیز می‌توانند واجد معیارهای پایداری باشند.

وی ادامه داد: بحران انرژی کشور ناشی از مصرف غیرکارآمد در بخش ساختمان است. انرژی نهفته مصالح و

مصرف مستقیم ساختمان‌ها دو عامل اصلی این موضوع‌اند. بیش از ۹۵ درصد ساخت‌وسازهای کشور مقررات صرفه‌جویی انرژی را رعایت نکرده‌اند. وی گفت: اجرای صحیح مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان، که به‌تازگی اجباری شده، می‌تواند تحول مهمی ایجاد کند.

وی افزود: از منظر یک مدیر عملیاتی، تفاوت چندانی میان اوراق سبز و اوراق معمولی وجود ندارد، مگر اینکه دولت مشوق‌های مالی مشخص ارائه کند. وی گفت: وقتی هزینه‌های مالی پروژه‌ها بالاتر از ۴۰ درصد باشد، امکان تأمین مالی بسیار محدود می‌شود. بنابراین لازم است برای اوراق سبز مشوق‌های مالیاتی و تضامین دولتی تعیین شود تا برای سرمایه‌گذاران جذاب باشند.

وی ادامه داد: در پاسخ به این پرسش که آیا افزودن واژه «سبز» به ابزارهای مالی کافی است یا باید ابزارهای جدیدی طراحی شود، باید گفت زیرساخت حقوقی در قوانین بازار سرمایه وجود دارد، اما از ظرفیت‌های آن استفاده نمی‌شود. وی توضیح داد: تجربه تأمین مالی نیروگاه پرند از طریق صندوق پروژه نشان می‌دهد که ابزارهای غیربدهی نیز در پروژه‌های پایدار قابل استفاده‌اند و می‌توانند موفق باشند. وی افزود: در آن پروژه، با طراحی آپشن بازخرید انتهای دوره، ریسک سرمایه‌گذار کاهش یافت و تأمین مالی به نتیجه رسید. همکاری جدی بورس انرژی نیز در موفقیت آن نقش اساسی داشت.

وی سپس به تجربه پروژه شرکت گسترش سوخت سبز چه‌گستر اشاره کرد و گفت این پروژه نیز با مدل تأمین مالی پروژه‌محور به‌درستی اجرا شد و نشان داد همکاری ارکان ناظر بازار سرمایه در پروژه‌های پایدار بسیار مؤثر است.

در ادامه، محمد نظیفی درباره ظرفیت‌های بورس انرژی برای تأمین مالی پروژه‌ها در حوزه برق و گاز توضیحاتی ارائه کرد. وی گفت: بورس انرژی تاکنون ۱۲۱ هزار میلیارد تومان تأمین مالی از طریق سلف انجام داده است و این رقم در مقایسه با بورس‌های دیگر بسیار بزرگ است. وی افزود: در حوزه گواهی صرفه‌جویی نیز امکان تأمین مالی پروژه‌های ساختمانی و صنعتی وجود دارد و پرونده‌های چند هزار میلیارد تومانی در حال بررسی است.

وی ادامه داد: گواهی صرفه‌جویی یک ابزار مالی نیست، بلکه یک ابزار قدرتمند سیاست‌گذاری است که می‌تواند مصرف ناپایدار را اصلاح کند. وی گفت: حتی معاملات P2P در حوزه بازار کربن نیز قابل انجام است و بورس انرژی زیرساخت‌های فقهی و معاملاتی آن را فراهم کرده، هرچند هنوز ساختار تعیین سقف انتشار در کشور ایجاد نشده است.

در بخش پایانی، جواهری درباره موضوع پایش مصرف انرژی گفت: تا زمانی که «سامانه پایش انرژی» عملیاتی نشود، امکان اندازه‌گیری دقیق صرفه‌جویی وجود ندارد و هیچ‌کدام از طرح‌های مرتبط اجرا نخواهد شد. وی افزود: بخش خانگی بزرگ‌ترین مصرف‌کننده انرژی است و هیچ پایشی روی آن انجام نمی‌شود. وی گفت: بیمه ایران در حال بررسی ورود به این حوزه است تا مدل دقیق‌تری برای سنجش مصرف ارائه شود.

وی توضیح داد: در پروژه گلستان استفاده از پنل خورشیدی در برنامه قرار گرفته و بخشی از برق پروژه از انرژی تجدیدپذیر تأمین خواهد شد، هرچند حجم مصرف پروژه بسیار بالا است و انرژی خورشیدی نمی‌تواند همه آن را پوشش دهد. وی افزود: در کنار این اقدام، تدابیر دیگری مانند پایش سلامت سازه پس از زلزله و نظارت بر سلامت حرفه‌ای کارکنان نیز در دستور کار است که در چارچوب توسعه پایدار قرار می‌گیرند.

وی گفت: برای توسعه تأمین مالی پایدار لازم است صندوق‌های ESG طراحی شود و بانک‌ها خطوط اعتباری ویژه برای پروژه‌های پایدار ایجاد کنند. وی افزود: دولت می‌تواند سازوکاری مشابه مدل تسهیلات مسکن ایجاد کند تا پروژه‌هایی که استانداردهای پایداری را رعایت می‌کنند از تخفیف نرخ یا مشوق‌های دیگر بهره‌مند شوند. وی تأکید کرد که بدون حضور داوطلبانه دولت و نهاد ناظر، تأمین مالی پایدار در کشور به‌طور جدی شکل نخواهد گرفت.

POST SHOW REPORT

سه شنبه ۲۰ آبان - ۱۳:۰۰ - ۱۴:۳۰
 سالن ابوریحان
 برگزارکننده: دانشکده تجارت دانشگاه تهران

روندهای نو در بازارهای مالی

سخنرانان:

سعید اسلامی بیدگلی، رئیس هیات مدیره گروه خدمات بازار سرمایه آرمان آتی
 داتیس خواجه ثیان، رئیس دانشکده تجارت و بازرگانی دانشگاه تهران

در ابتدای نشست، سعید اسلامی بیدگلی، رئیس هیات مدیره گروه خدمات بازار سرمایه آرمان آتی، با اشاره به تحولات گسترده در عرصه تکنولوژی و اثرگذاری آن بر بازارهای مالی، سخنرانی خود را با موضوع «روندهای نو در بازارهای مالی» آغاز کرد.

اسلامی بیدگلی با بیان اینکه «سرمایه‌گذاری جهانی در حال تجربه تغییرات بنیادین است»، به ارائه ۱۰ نمونه از مهم‌ترین تحولات اخیر پرداخت؛ تحولاتی که به گفته او، چشم‌انداز سرمایه‌گذاری را در سراسر دنیا دگرگون کرده‌اند.

سعید اسلامی بیدگلی با اشاره به نوسانات ژئوپلیتیکی و اقتصادی جهان گفت: سرمایه‌گذاران امروز بیش از هر زمان دیگری به سمت دارایی‌های امن و دارای پشتوانه فیزیکی حرکت می‌کنند.

اسلامی بیدگلی به رشد قابل توجه قیمت طلا و افزایش حجم صندوق‌های سرمایه‌گذاری قابل معامله (ETF) اشاره کرد و افزود: در دنیا، دارایی‌های تحت مدیریت این صندوق‌ها از مرز یک تریلیون دلار عبور کرده؛ در حالی که در

ایران نیز استقبال از این ابزارها روندی صعودی دارد.

وی در ادامه در خصوص بازار رمزارزها بیان داشت: در سال‌های ابتدایی، باور عمومی این بود که رمزارزها آینده‌ای بسیار روشن دارند، اما سقوط‌های بزرگ و نوسانات شدید باعث تردید شد. با این حال امروز، نوسانات کاهش یافته و پذیرش نهادی به شدت در حال افزایش است. برخی مؤسسات مشاوره سرمایه‌گذاری جهانی توصیه می‌کنند ۵ درصد سبد سرمایه‌گذاری به دارایی‌های مبتنی بر بلاک‌چین اختصاص یابد. بانک‌های مرکزی و بورس‌های جهان نیز در حال بررسی پذیرش ابزارهای مبتنی بر کریپتوکارنسی هستند.

او خاطرنشان کرد که رشد اخیر قیمت‌ها در بازار رمزارزها، در بسیاری از موارد ناشی از اعلام بررسی یا پذیرش ETF های کریپتو از سوی نهادهای ناظر بوده است.

در ادامه نشست، اسلامی‌بیدگلی هوش مصنوعی را مهم‌ترین نیروی تغییر شکل‌دهنده بازارهای مالی دانست و افزود: ۲۳ درصد نهادهای مالی جهان در حال حرکت به سوی استفاده از ایجنت‌ها و ربات‌های هوشمند در توصیه‌های سرمایه‌گذاری هستند. در ایران نیز برخی نهادها استفاده از این ابزارها را آغاز کرده‌اند. در بسیاری از کشورها، بخش عمده‌ای از نظارت معاملاتی به سیستم‌های هوش مصنوعی سپرده شده است، زیرا حجم معاملات دیگر با روش‌های سنتی قابل رصد نیست.

او هشدار داد: هر نهادی که به سمت این فناوری حرکت نکند، از بازار جا می‌ماند. به گفته او، فناوری باعث شده است که فضا از دست نهادهای مالی سنتی خارج شود.

اسلامی‌بیدگلی در همین خصوص افزود: امروز افراد می‌توانند صرفاً با دنبال کردن یک اکانت معتبر و پرمخاطب در شبکه‌های اجتماعی، تصمیم‌های سرمایه‌گذاری بگیرند. این پدیده در جهان بسیار فراگیر شده و در ایران نیز رو به رشد است.

او با اشاره به رشد بازارهای غیرمتشکل گفت: حجم این بازارها در جهان به شدت افزایش یافته است؛ ابزارهایی مانند ETFs جدید، کریپتوها و دارایی‌های توکنیزه شده در حال گسترش هستند. در ایران هم این روند در حال شکل‌گیری است و با سرعت بیشتری ادامه خواهد یافت.

اسلامی‌بیدگلی تأکید کرد: تنها زمان‌هایی که کشورهای عقب‌مانده می‌توانند جایگاه خود را ارتقا دهند، دوره‌های تغییرات فناوری است. اگر از این موج عقب بمانیم، آینده اقتصاد کشور محدود خواهد شد. او «توکنیزیشن» را پیونددهنده اقتصاد واقعی و اقتصاد دیجیتال دانست و گفت در ایران نیز وزارت اقتصاد و دیگر نهادها این موضوع را با جدیت دنبال می‌کنند؛ از جمله در بخش مسکن.

در ادامه نشست، سعید اسلامی‌بیدگلی با اشاره به خطرات بسیار جدی در حوزه دارایی‌های دیجیتال افزود: ریسک هک و امنیت یکی از بزرگ‌ترین تهدیدهاست. از سوی دیگر، پرسونال ارور (خطای انسانی)، یکی از عوامل مهم از دست رفتن سرمایه است. یکی از نگرانی‌های اصلی نهاد ناظر این است که مردم دارایی‌هایی را خریداری کنند که شناخت کافی از آن ندارند.

او همچنین توضیح داد که ساختار فعلی نظارت در ایران، به‌ویژه در حوزه پس از معاملات، هنوز با استانداردهای جهانی فاصله دارد و بخش زیادی از نظارت‌ها شکلی است نه عملیاتی.

او در پایان به بعد سیاسی این تحولات اشاره کرد: رقابت آمریکا، چین، روسیه و هند نقش تعیین‌کننده‌ای در آینده ابزارهای مالی دیجیتال دارد. به نظر می‌رسد پس از انتخابات آمریکا، گفت‌وگوهای جدی میان صاحبان تکنولوژی و سیاست‌گذاران شکل گرفته و این روند می‌تواند پیامدهای عمیقی برای نظام مالی جهانی داشته باشد.

در ادامه، داتیس خواجه‌ئیان، رئیس دانشکده تجارت و بازرگانی دانشگاه تهران به نقش «مدیریت ثروت شخصی» و اهمیت آن در تصمیم‌گیری‌های مالی اشاره کرد و توضیح داد: بسیاری از افراد، با وجود نیروهای متخصصی که در کنار خود دارند، همچنان در مدیریت دارایی‌های خود با چالش روبه‌رو هستند.

POST SHOW REPORT

وی ادامه داد: بخش مهمی از ورود افراد به مباحث مالی، از طریق پیام‌ها و محتواهایی است که در شبکه‌های مجازی منتشر می‌شود. به باور او، مدیریت مالی یکی از مهم‌ترین حوزه‌هایی است که افراد را نسبت به واکنش به بازارها، انتخاب مسیرهای سرمایه‌گذاری و تصمیم‌گیری در مواقع پرریسک برمی‌انگیزد و بسیاری از خطاهای رفتاری، ناشی از برداشت نادرست افراد از پیام‌های مالی و تحریک‌های رسانه‌ای است؛ دقیقاً همان جایی که مدیریت رسانه و مدیریت مالی به یکدیگر گره می‌خورند.

وی سپس به مفهوم «فناوری رایانه‌ای به مثابه ابزار اقناع» اشاره کرد و گفت: این موضوع اخیراً در دانشگاه‌های مطرح آمریکا بسیار مورد توجه قرار گرفته است. او توضیح داد که بازی‌های استراتژیک و سیستم‌های تعامل محور دیجیتال، امروز نقش مهمی در شکل‌دهی رفتار مالی دارند و حتی در برخی مطالعات نشان داده شده است که الگوهای رفتاری افراد هنگام بازی، شباهت زیادی به رفتارشان در معاملات مالی دارد. به همین دلیل، بسیاری از پلتفرم‌ها بر مبنای همین الگوهای روانشناختی طراحی شده‌اند تا افراد را به سمت خرید، فروش یا نگهداری دارایی‌ها سوق دهند؛ مشابه رفتاری که مثلاً در بازار طلا دیده می‌شود، جایی که بدون وجود تقاضای واقعی، صرفاً با شکل‌گیری یک موج رسانه‌ای، بازار به سمت خاصی حرکت می‌کند.

در ادامه، سعید اسلامی بیدگلی به چالش‌های حاکمیتی و قانونی اشاره کرد و گفت: یکی از مهم‌ترین مشکلات در کشور این است که فاصله میان شکل‌گیری یک ایده و تبدیل شدن آن به محصول یا خدمت قابل اجرا، بسیار طولانی است. در بسیاری موارد، حتی پس از ماه‌ها کار بر یک پروژه، هنوز مشخص نیست که نتیجه نهایی چه خواهد شد یا آیا قوانین و ساختار حاکمیتی اجازه اجرای آن را خواهند داد یا خیر. این مسئله باعث می‌شود بسیاری از ایده‌ها، پیش از آنکه فرصت اجرا پیدا کنند، به دلیل تغییرات سریع تکنولوژی، عملاً بی‌اثر شوند.

نشست تخصصی سازمان خصوصی سازی

سخنران: محمود قامت، عضو هیأت عامل و معاون واگذاری سهام و دارایی های سازمان خصوصی سازی

در این نشست، محمود قامت، عضو هیأت عامل و معاون واگذاری سهام و دارایی های سازمان خصوصی سازی، به تشریح روند خصوصی سازی در کشور پرداخت و توضیح داد: از سال ۱۳۸۰ تا پایان سال ۱۴۰۳ حدود ۸۸۴ شرکت و بنگاه از طریق واگذاری، ادغام، انحلال یا سایر روش ها تعیین تکلیف شده اند. وی یادآور شد: با وجود این حجم از واگذاری ها، در سال ۱۳۹۲ مجموعه ای از ۱۵ شرکت پتروشیمی جدید در قالب هلدینگ خلیج فارس تأسیس شد که در عمل به معنای بازگشت برخی دارایی ها به مالکیت دولت بود. او افزود که در کنار این موارد، همچنان ۶۱۲ شرکت دیگر وجود دارد که هنوز تعیین تکلیف نشده اند و این شرکت ها بخش قابل توجهی از بودجه سالانه شرکت های دولتی را به خود اختصاص می دهند. علاوه بر این، ۴۲۴ قلم دیگر شامل ۱۱۸ شرکت و ۳۰۶ بنگاه دارایی نیز در فهرست مصوب هیأت واگذاری قرار دارند. به گفته او، پس از ۲۳ سال، تنها حدود نیمی از ظرفیت واقعی واگذاری ها محقق شده و خصوصی سازی در ایران همچنان در میانه راه قرار دارد. محمود قامت در ادامه، ساختار واگذاری ها را به دو بخش رقابتی و غیررقابتی تقسیم کرد و گفت: بخش خصوصی تنها حدود ۱۰ درصد از ارزش واگذاری ها را در قالب رقابت واقعی خریداری کرده و سهم بخش تعاون ۱۳ درصد بوده

POST SHOW REPORT

است. به گفته او، نهادهای عمومی غیردولتی و صندوق‌های بازنشتی، با سهمی حدود ۲۹ درصد، توانسته‌اند در رقابت با بخش خصوصی، بخش بزرگی از شرکت‌ها را تصاحب کنند. او افزود که وضعیت در واگذاری‌های غیررقابتی نامطلوب‌تر بوده است؛ جایی که حدود ۳۲ درصد کل واگذاری‌ها برای تهاثر بدهی‌ها و تسویه مالی انجام شده و عملاً بدون رقابت به نهادهای غیرخصوصی منتقل شده است. برآیند این روند نشان می‌دهد که حدود ۶۰ درصد ارزش واگذاری‌های ۲۳ سال گذشته در اختیار نهادهای عمومی غیردولتی قرار گرفته و سهم واقعی بخش خصوصی همچنان ناچیز است.

عضو هیأت عامل سازمان خصوصی سازی ادامه داد مهم‌ترین اشکال این روند، تبدیل خصوصی سازی به ابزاری برای تسویه بدهی‌های دولت و صندوق‌های بازنشتی بوده است. به گفته او، منابع حاصل از واگذاری‌ها، به جای آنکه صرف توسعه بخش تعاون، تقویت زیرساخت‌ها یا حمایت از سازمان‌های توسعه‌ای شود، عمدتاً به خزانه واریز و صرف هزینه‌های جاری دولت شده است. او تأکید کرد که یکی دیگر از انحرافات جدی این بوده که خصوصی سازی پیش از آنکه بخش خصوصی توانمند شود آغاز شد؛ به‌ویژه در میانه دهه ۸۰ که موج اصلی واگذاری بانک‌ها، بیمه‌ها و پتروشیمی‌ها شکل گرفت، بخش خصوصی هنوز از ظرفیت لازم برخوردار نبود و دولت نیز ابزارهای لازم برای تقویت آن فراهم نکرده بود. در نتیجه، رقابت واقعی شکل نگرفت و بسیاری از شرکت‌ها به نهادهای شبه دولتی رسید.

محمود قامت سپس توضیح داد: در سال‌های آغازین اجرای خصوصی سازی، دولت در اوج درآمدهای نفتی قرار داشت و نیاز فوری به درآمدهای ناشی از واگذاری نداشت؛ اما با این حال دارایی‌ها را به سرعت به فروش گذاشت، بدون آنکه ساختار بنگاه‌ها اصلاح شده باشد یا بخش خصوصی توانمند شده باشد. امروز از میان ۱۱۸ شرکت باقی‌مانده در فهرست واگذاری، تقریباً همه شرکت‌های زیان‌ده هستند و طی ۲۳ سال، اصلاح ساختاری جدی در آنها انجام نشده است. به همین دلیل، واگذاری این شرکت‌ها بیش از آنکه فرصتی برای توسعه باشد، باری مضاعف بر دوش دولت و خریداران احتمالی است.

او سپس به مسئله سهام عدالت پرداخت و گفت: این طرح اگرچه با هدف توزیع مالکیت و مشارکت مردم در اقتصاد طراحی شد، اما در عمل مالکیت واقعی و بهره‌مندی پایدار را برای مردم ایجاد نکرد. از یک سو سهامداران عدالت با شرکت‌ها ارتباطی ندارند و از سوی دیگر، شرکت‌ها نیز هر سال تحت فشار هستند که سود بیشتری تقسیم کنند تا پاسخگوی سهامداران عدالت باشند؛ فشاری که مانع سرمایه‌گذاری و توسعه می‌شود.

محمود قامت در بخش دیگری از سخنان خود در خصوص تحقق اهداف خصوصی سازی اشاره داشت: افزایش سهم بخش خصوصی، کاهش بار مالی دولت و ارتقای بهره‌وری شرکت‌ها از اهداف اولیه این سیاست‌ها بود، اما هیچ‌یک به شکل مطلوب محقق نشده است. او همچنین تأکید کرد که موضوع «اهلیت» خریداران در بسیاری از واگذاری‌ها رعایت نشده و پرسش‌های اساسی درباره توانایی خریداران برای اداره بنگاه‌ها همچنان وجود دارد.

او اضافه کرد که در سال‌های اخیر، قدرت مدیریتی در برخی صنایع از وزارتخانه‌های تخصصی خارج شده و به وزارتخانه‌های غیرتخصصی منتقل شده است؛ اتفاقی که نمونه بارز آن واگذاری هلدینگ‌های مرتبط با نفت، رفاه و آموزش و پرورش است. به گفته او، این موضوع موجب شده است که تعداد زیادی از شرکت‌ها صرفاً به دلیل منافع مدیریتی و قدرت نهادی حفظ شوند، نه به دلیل توان تولیدی یا کارکرد اقتصادی آنها.

قامت در ادامه توضیح داد: واگذاری دارایی‌ها نه تنها موجب کاهش ناترازی صندوق‌های بازنشتی نشده، بلکه به دلیل انتقال دارایی‌های کم‌بازده و غیرمولد، نتوانسته نقشی در پایداری مالی آنها داشته باشد. برخی صندوق‌ها همچنان برای پرداخت حقوق بازنشتی‌گاران از بودجه دولت استفاده می‌کنند و به گفته او، دارایی‌هایی که دریافت کرده‌اند نه سودآور بوده‌اند و نه امکان واگذاری مجدد آنها وجود دارد. او یادآور شد که در بسیاری از صندوق‌ها، انگیزه و جسارت واگذاری وجود ندارد، زیرا مدیریت این شرکت‌ها جایگاه‌هایی با نفوذ، منافع و هزاران

کرسی هیئت مدیره ایجاد کرده است.

او سپس به پیامدهای این روند بر صنایع بزرگ کشور اشاره کرد و گفت که امروز دو صنعت نفت و گاز با ناترازی جدی و کاهش تشکیل سرمایه روبه رو هستند، زیرا سهامداران عمده آنها صندوق های بازنشستگی هستند که در مجامع به جای توجه به توسعه و سرمایه گذاری، تنها به دنبال افزایش تقسیم سود هستند تا نیاز نقدی بازنشستگان را تأمین کنند. این موضوع موجب شده خروجی شرکت ها از ورودی آنها بیشتر شود و چرخه سرمایه گذاری مختل گردد.

در ادامه، او به چالش های مهم در تعیین قیمت مزایده ها و اختیارات هیئت واگذاری اشاره کرد و گفت: بسیاری از پرونده های اختلافی، مانند موارد مربوط به شرکت کرمانشاه، ناشی از همین مسئله بوده است که هیئت واگذاری پس از چند بار عدم موفقیت در عرضه، ناچار شده است تا قیمت را تعدیل کند؛ اقدامی که محل بحث میان خریداران و نهادهای نظارتی است. به گفته او، قضاوت درباره این موضوع که آیا قیمت گذاری باید بر مبنای صرفه مالی دولت باشد یا بر مبنای منافع اقتصادی بلندمدت بنگاه، همچنان یکی از مباحث اصلی در روند خصوصی سازی است.

در ادامه نشست، محمود قامت به یکی از مناقشه های اصلی خصوصی سازی یعنی نحوه استفاده از منابع حاصل از واگذاری ها پرداخت و توضیح داد: سازمان های توسعه ای امروز مطالبه جدی دارند که منابع واگذاری شرکت های تحت مالکیت آنها باید دوباره به همان سازمان ها بازگردد تا صرف سرمایه گذاری مجدد شود. او گفت پرسش اصلی این است که آیا سازمان های توسعه ای باید مانند دهه های ۴۰ و ۵۰ شرکت سازی و سرمایه گذاری مستقیم انجام دهند یا وظیفه اصلی آنها فراهم کردن بستر، زیرساخت و تنظیم گری برای ورود بخش خصوصی است. او تأکید کرد که در جهان امروز، وظیفه توسعه اقتصادی بر دوش بخش خصوصی است و دولت باید نقش تسهیلگر داشته باشد، اما در ایران همچنان انتظار وجود دارد که سازمان های توسعه ای برای مناطق کمتر برخوردار به جای بخش خصوصی، خود وارد سرمایه گذاری شوند؛ مشابه مسیری که در دهه های گذشته با اتکا به درآمدهای نفتی طی می شد.

او سپس به ذهنیت های منفی گسترده ای اشاره کرد که خصوصی سازی را تحت تأثیر قرار داده است؛ از جمله اینکه واگذاری ها «تاراج بیت المال» تلقی می شود یا تصور می شود بخش خصوصی تنها به قصد تعطیلی شرکت ها و اخراج کارگران وارد می شود. قامت توضیح داد: این نگرانی ها در حالی مطرح می شود که بسیاری از شرکت های دولتی با انباشت نیروی انسانی مازاد مواجه اند و بخشی از زیان دهی آنها ناشی از همین تورم نیروی انسانی است. طرح هایی مانند بازنشستگی پیش از موعد می تواند بخشی از این مشکل را حل کند اما حساسیت اجتماعی نسبت به موضوع، باعث شده هرگونه اقدام اصلاحی دشوار شود و حتی در مواردی که دولت از مازاد نیروی انسانی آگاه است، همچنان از خریدار انتظار دارد همه کارکنان را نگه دارد.

او همچنین به سابقه «خودمانی سازی» اشاره کرد؛ دوره ای که پیش از تأسیس سازمان خصوصی سازی، واگذاری ها در اختیار وزارتخانه های مالک بود و همین موضوع باعث انتقال شرکت ها به افراد نزدیک به همان دستگاه ها می شد. او گفت برای جلوگیری از این تضاد منافع بود که در سال ۱۳۸۰ سازمان خصوصی سازی ایجاد شد تا فروشنده و تصمیم گیرنده از مالک سهم جدا باشد. با این حال، چالش های جدی هنوز باقی است و بزرگ ترین مانع خصوصی سازی، مقاومت شدید وزارتخانه ها است؛ وزارت صنعت، وزارت نیرو، وزارت نفت، وزارت جهاد و حتی وزارت ورزش از واگذاری بنگاه های تحت مدیریت خود استقبال نمی کنند، زیرا واگذاری هر شرکت به معنای از دست دادن کرسی های مدیریتی و اختیارات گسترده ای است که سال ها در اختیار این نهادها بوده است. محمود قامت به مشکل دیگر یعنی «احتیاط بیش از اندازه» در قیمت گذاری اشاره کرد و گفت برخلاف تصور عمومی که فشار برای ارزان فروشی وجود دارد، در بسیاری از موارد قیمت های کارشناسی دائماً افزایش می یابد. او

POST SHOW REPORT

گفت: کارشناسان رسمی دادگستری قیمت پایه را تعیین می‌کنند و معمولاً قیمت‌گذاری نهایی از همان رقم اولیه هم بالاتر می‌رود. این روند باعث شده بخش خصوصی از شرکت‌داری منصرف شود، زیرا تغییرات تورمی شدید بین زمان قیمت‌گذاری و زمان معامله، ارزش واقعی دارایی را تغییر می‌دهد و خرید شرکت را غیر اقتصادی می‌کند. او یادآور شد که دولت به قراردادهای منعقدشده پایبند نیست و فسخ و ابطال قراردادها باعث شده اعتماد بخش خصوصی به شدت کاهش یابد.

معاون واگذاری سهام و دارایی سازمان خصوصی سازی سپس به تغییرات مربوط به «رد دیون» اشاره کرد و گفت: پیش‌تر سهم شرکت‌ها مستقیماً به طلبکاران داده می‌شد، اما اکنون با محدودیت‌های قانونی جدید، دولت طلبکاران عمومی را به مزایده‌های خصوصی‌سازی هدایت می‌کند و همین روند موجب شده است سهم نهادهای عمومی غیردولتی در واگذاری‌ها افزایش یابد. او اضافه کرد که چالش‌های آینده خصوصی‌سازی بسیار گسترده است؛ از جمله واگذاری حوزه‌هایی مثل سلامت، آموزش، فعالیت‌های ورزشی و خدمات عمومی که هنوز حساسیت‌های اجتماعی اجازه ورود بخش خصوصی به آنها را نمی‌دهد.

عضو هیات عامل سازمان خصوصی سازی به‌ویژه به وضعیت صنعت برق و گاز اشاره کرد و گفت: شرکت‌های تولید برق با وجود سودآوری بالقوه، به دلیل قیمت‌گذاری دولتی و انباشت مطالبات از دولت، جذابیت اقتصادی خود را برای بخش خصوصی از دست داده‌اند. به گفته او، تعدادی از نیروگاه‌های ارزشمند کشور به دلیل عدم پرداخت مطالبات یا تعیین نرخ‌های تکلیفی، همچنان در وضعیت ناتراز قرار دارند و همین موضوع حضور بخش خصوصی را دشوار کرده است. او همچنین گفت شرکت‌های توزیع برق و گاز نیز به دلیل نقش آنها در ارائه خدمات عمومی و حساسیت اجتماعی، فعلاً قابلیت واگذاری ندارند.

محمود قامت در ادامه به ظرفیت‌های بالقوه خصوصی‌سازی اشاره کرد؛ از جمله حدود ۱۰۰ شرکت دولتی آماده واگذاری، بیش از ۳۰۰ شرکت نیازمند تعیین تکلیف و صدها دارایی شامل زمین، انبار، سیلو، جایگاه سوخت و واحدهای ورزشی. او گفت صندوق‌های بازنشستگی نیز ظرفیت بزرگی برای واگذاری دارند؛ از جمله تأمین اجتماعی، صندوق بازنشستگی کشوری، صندوق فولاد و صندوق ذخیره فرهنگیان که بخش مهمی از اقتصاد کشور را در اختیار دارند. در کنار این موارد، بانک‌های دولتی، بنیادها و نهادهای عمومی غیردولتی نیز دارایی‌های وسیعی دارند که اگر واگذار نشوند، خودشان رقیب بزرگ بخش خصوصی باقی خواهند ماند.

وی سپس به چند نمونه موفق اشاره کرد و گفت: شرکت‌هایی مانند کشت و صنعت مغان یا شرکت هواپیمایی ایران ایرتور نشان داده‌اند که در صورت واگذاری به فعالان توانمند، اداره آنها نه تنها دچار مشکل نمی‌شود بلکه می‌تواند به سودآوری و توسعه نیز برسد. او تأکید کرد که در پنج سال گذشته، خصوصی‌سازی با بی‌اعتمادی جدی بخش خصوصی و حتی نوعی قهر میان بخش خصوصی و حاکمیت مواجه بود، اما اکنون نگاه‌ها واقع‌بینانه‌تر شده و نهادهای نظارتی نیز بخش خصوصی را به عنوان شریک جدی توسعه اقتصادی به رسمیت می‌شناسند و در بسیاری از موارد مشوق واگذاری هستند.

قامت در پایان گفت: کاهش ریسک‌های غیر اقتصادی، بهبود فضای کسب و کار و واقع‌گرایی در تصمیم‌گیری هیأت واگذاری می‌تواند مسیر خصوصی‌سازی را متحول کند. او تأکید کرد که اگر هیأت واگذاری نیاز واقعی بازار را درک کند و پیشنهادها را منطقی بداند، فرآیند واگذاری‌ها می‌تواند به نتایج بسیار بهتری برسد. او افزود که ظرفیت‌های فراوانی در حوزه صنعت، بازرگانی، پتروشیمی، برق، معادن، ساختمان و حمل‌ونقل برای بخش خصوصی وجود دارد و اگر این دارایی‌ها به درستی و با اصلاحات لازم واگذار شوند، می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در رشد اقتصاد کشور داشته باشند.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان ماه - ساعت ۹:۳۰-۱۱
سالن خلیج فارس
برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

بازار سرمایه و تجربه جنگ ۱۲ روزه

سخنرانان:

سعید اسلامی بیدگلی، رئیس هیات مدیره گروه خدمات بازار سرمایه آرمان آتی
حمید کردبچه، عضو شورای عالی بورس
رامین ربیعی، مدیرعامل گروه مالی فیروزه
جعفر قادری، رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید و نظارت بر اجرای سیاست‌های
کلی اصل ۴۴ قانون اساسی
حمید قنبری، معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه

سعید اسلامی بیدگلی، رئیس هیات مدیره گروه خدمات بازار سرمایه آرمان آتی، در پنل بازار سرمایه و تجربه جنگ ۱۲ روزه درواکاوی تبعات این جنگ تحمیلی گفت: شبیه‌ترین تجربه بازارهای سرمایه به جنگ تحمیلی به ایران، تجربه جنگ اوکراین و روسیه بوده است. وی علاوه بر تاثیر جنگ‌ها بر بازار سرمایه، به برخی دیگر از عوامل مؤثر بر بازارهای مالی مانند اپیدمی کرونا پرداخت.

سعید اسلامی بیدگلی گفت: در دوره‌های بحرانی مانند جنگ‌ها و همه‌گیری‌ها، سیاست‌های نوینی از ادغام بورس‌ها تا تغییر در ریزساختارها در بازارهای سرمایه اجرا می‌شود.

POST SHOW REPORT

وی تلاش برای صیانت از دارایی سرمایه‌گذاران با بستن بازار، حفظ نقدشوندگی سرمایه‌گذاران با بازکردن صندوق‌های درآمد ثابت و حمایت از بازار توسط صندوق‌های حمایتی، زمینه‌سازی ایجاد تعادل در بازار با تداوم حمایت‌ها، ایجاد تثبیت در تعادل بازار و ایجاد رونق در بازار را پنج مرحله مسیر حرکت بازار در دوره جنگ و پساجنگ از نگاه سیاست‌گذار بازار سرمایه تعریف کرد.

تجربه جنگ ۱۲ روزه در بازار سرمایه

در ادامه این پنل حمید کردبچه، عضو شورای عالی بورس گفت: تجربه‌ای که در بازار سرمایه کشور ما در جنگ ۱۲ روزه رخ داد، کاملاً از جنگ‌های دیگر مانند اوکراین و روسیه متفاوت و شبیه اتفاق تجربه‌شده در انگلستان در جنگ جهانی بود.

او تصمیم تعطیلی بورس پس از وقوع جنگ ۱۲ روزه را کاملاً درست دانست و افزود: در دنیا هم چنین تجربه‌ای وجود دارد.

حمید کردبچه با بیان اینکه بورس مهم‌ترین بستر برای تولید انتظارات است، گفت: برخی معتقدند اساساً لازم نبود در جنگ در بازار دخالت کنیم و می‌بایست اجازه داده می‌شد مکانیزم بازار خودش اقدام کند، شاید بازار سریع‌تر به تعادل می‌رسید. اما با این شرایط جنگ و اتفاق عظیمی که در جنگ افتاد و انتظاراتی که در جامعه شکل گرفته بود، به نظر می‌رسد سیاست‌های سازمان بورس و شورای عالی بورس موفق بود.

وی افزود: در دوران جنگ ۱۲ روزه، سازمان بورس و اوراق بهادار جلسات متعددی را شب هنگام با نهادها، ناشران، بانک مرکزی و... جلسه برگزار می‌کرد و فهرست بلندبالایی از سیاست‌ها در این جلسات پیشنهاد و مطرح شده بود اما موضوع مهم این بود که سازمان بورس وحشت و هیجان در بازار را با تعطیلی و بازگشایی مرحله‌ای بازار کنترل کرد.

به گفته کردبچه در مرحله بعد سعی شد نقدشوندگی در بازار با ایجاد محدودیت‌هایی چون فروش حقوقی‌ها حفظ شود.

او با بیان اینکه بانک مرکزی در حمایت قابل توجهی از بازار سرمایه داشت و به تعادل بازار کمک کرد، گفت: مجموعاً تجربه مدیریتی بازار پس از جنگ اگر مستند شود، برای آینده می‌تواند درس‌هایی داشته باشد.

رامین ربیعی مدیرعامل گروه مالی فیروزه، در پنل بازار سرمایه و تجربه جنگ ۱۲ روزه، این جنگ را شوک و اتفاق آخرازمانی خواند و گفت: این درحالی است که مذاکرات خوشبینانه‌ای در فضای سیاسی وجود داشت. او تأکید کرد: تصمیم به بسته ماندن صندوق‌های درآمد ثابت ممکن بود بازار کالاهایی اساسی و دارو را دچار مشکل کند.

ربیعی با بیان اینکه بازار سرمایه ایران نسبت به کشورهای در حال توسعه یافته، توسعه یافته و پیشرفته است، گفت: بازار سرمایه ایران یکی از متنوع‌ترین ابزارها را دارد. برخی این نکات را نمی‌دانند چراکه ما یک جزیره دورافتاده بودیم.

ربیعی میزان نقدینگی صندوق‌های طلا در ایران را ۳ میلیارد دلار و صندوق‌های درآمد ثابت را ۱۰ میلیارد دلار ذکر کرد و گفت: در روز اول بعد از بازگشایی، ۲۲ همت از ترس و وحشت ناشی از بسته شدن از صندوق‌های درآمد ثابت خارج شد. روز دوم هم خروج پول داشتیم اما در روز سوم پس از بازگشایی و هفته دوم جنگ صدور داشتیم و این نشانه بازگشت اعتماد است. به این ترتیب می‌توان گفت، صندوق طلا تنها ابزار هدجینگ در بازار ایران است.

جعفر قادری، رئیس کمیسیون ویژه حمایت از تولید و نظارت بر اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، نیز در ادامه با اشاره به تصویب قانون جدید تأمین زیرساخت‌ها گفت: طرح اولیه این قانون توسط وزارت اقتصاد در دولت دوازدهم تدوین شد و در دو تا سه سال بررسی کارشناسی در کمیسیون، به قانون تبدیل شد.

او با بیان اینکه در این قانون ظرفیت‌های جدیدی با در نظر گرفتن ریسک‌ها طراحی شده است، افزود: یکی

از محورهای مهم، امکان سپرده‌گذاری ارزی است که می‌تواند زمینه جذب سرمایه‌گذاری خارجی را فراهم کند. اگر مردم از طریق خرید سپرده‌گذاری ارزی منابع خود را وارد سیستم بانکی کنند، بخش قابل توجهی از مشکلات واحدهای تولیدی رفع خواهد شد.

قادری هم‌چنین از پیش‌بینی کارتهای ارزی و ریالی برای بازرگانان خارجی خبر داد و گفت: پیش از این تضامین بانکی تنها محدود به واحدهای تجاری داخلی بود، اما در قانون جدید این محدودیت برطرف شده است.

او بیان کرد: برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی ساختار تازه‌ای ایجاد کرده‌ایم و موضوعاتی هم‌چون پیش‌فروش و تهاثر به عنوان روش‌های قانونی تأمین مالی در قانون جدید لحاظ شده است.

به گفته قادری، در این قانون قدرت مانور رگولاتور بازار سرمایه نیز افزایش یافته و موضوعاتی مانند رشد ناکافی تولید برق که برای شرکت‌های بورسی اهمیت دارد، در قالب برنامه‌های توسعه تأمین مالی پیگیری خواهد شد.

او هدف نهایی قانون تأمین زیرساخت‌ها را رفع موانع سرمایه‌گذاری، حمایت از تولید داخلی و ایجاد ثبات و شفافیت در فضای اقتصادی کشور برشمرد و گفت: بدون اصلاحات اقتصادی داخلی، هیچ جعبه‌ابزار دیپلماتیک یا نظامی پاسخ‌گو نخواهد بود.

حمید قنبری، معاون دیپلماسی اقتصادی وزارت امور خارجه، نیز در ادامه با اشاره به ضرورت هم‌افزایی در سیاست‌گذاری کلان کشور گفت: برای مقابله با چالش‌ها، باید پشتوانه‌ای واقعی داشته باشیم. حتی با تکیه صرف بر نیروی نظامی نمی‌توان مسائل را حل کرد. اگر هر ابزار را جداگانه ببینیم — چه نظامی و چه دیپلماتیک — هیچ‌کدام به تنهایی قادر به رفع نگرانی‌ها نیستند؛ اما اگر توان همه این ابزارها را در کنار هم قرار دهیم، می‌توانیم نگرانی‌ها را کاهش داده و حداقل به سطح قابل‌مدیریتی برسانیم.

او افزود: ما یک‌بار فرصت استفاده از این فضا را داشتیم، اما در حوزه اقتصادی از آن بهره کافی نبردیم. در حالی که فضای دیپلماتیک باز شده بود، اصلاحات اقتصادی لازم را در داخل انجام ندادیم. نتیجه این شد که وقتی پنجره فرصت بسته شد، توان تاب‌آوری لازم را نداشتیم.

قنبری در عین حال توضیح داد: در سال‌های ۹۵ تا ۹۷ فشارها به‌صورت فشرده جمع شده بود. ما در آن مقطع نفت فروختیم و منابع را برداشت کردیم، اما اصلاحات ساختاری انجام نشد. دقیقاً در همان زمان که فضای سیاسی تغییر کرد و دولت ترامپ تحریم‌ها را بازگرداند، اوج فشار اقتصادی هم‌زمان با تغییرات سیاسی رقم خورد.

به گفته او، تجربه گذشته نشان داد که اتکا به یک ابزار خاص کافی نیست. تنها با ترکیب هوشمندانه ظرفیت‌های اقتصادی، دیپلماتیک، نظامی و مدیریتی می‌توان تاب‌آوری کشور را افزایش داد و از فرصت‌های آینده به شکلی پایدار بهره‌مند شد.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۵-۱۱:۴۵

سالن ابن سینا

برگزارکننده: منطقه بین المللی نوآوری ایران (پارک فناوری

پردیس)

معرفی طرح های منتخب فناورانه با هدف جذب سرمایه

سخنران:

سالار فریدپور، مدیرعامل صندوق سرمایه گذاری خطرپذیر هواپیمایی آتا و کارگزار شبکه ملی فن بازار ایران

در ابتدای نشست، کارشناس سرمایه گذاری منطقه بین المللی نوآوری ایران، فرصت های سرمایه گذاری زیرساختی و طرح های فناورانه را معرفی کرده و افزود: ۴۴ طرح فناورانه به حاضران، سرمایه گذاران و مخاطبین ارائه خواهد شد. ارزش مجموع این ۴۴ طرح، معادل ۱۳ هزار میلیارد ریال است. در ادامه سالار فریدپور، کارگزار فن بازار ایران ادامه داد: هدف از برگزاری این رویداد، تسهیل فرآیند جذب سرمایه در طرح های فناورانه کشور و ایجاد پیوند مؤثر میان عرضه کنندگان فناوری و سرمایه گذاران بخش خصوصی است. شبکه فن بازار ملی ایران، براساس نقشه جامع علمی کشور و ابلاغیه شورای عالی انقلاب فرهنگی و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری، وظیفه ایجاد، توسعه و ساماندهی فن بازارهای منطقه ای و تخصصی کشور را عهده دار است. همچنین این شبکه براساس آیین نامه ایجاد و راهبری فن بازارها و کارگزاران تجارت فناوری که به تایید معاون اول محترم رئیس جمهور (رئیس هیأت امنای پارک فناوری پردیس) رسیده است، مسئول ساماندهی کارگزاران تجارت فناوری و ایجاد بانک اطلاعات فناوری کشور است. وی ادامه داد: بیش از ۲۰۰ طرح به دبیرخانه اعلام شده است تا در این رویداد معرفی شود که در حوزه های مختلفی فعال هستند. این طرح ها در سایت فن بازار قابل رویت است. وی ادامه داد: لازم به ذکر است که شبکه فن بازار ملی ایران براساس ماده (۲۵) مصوبه هیأت محترم وزیران در خصوص ایجاد منطقه بین المللی ایران، مسئول راه اندازی تالار معاملات فناوری کشور، ساماندهی کارگزاران تجارت فناوری در سطح ملی و بین المللی و همچنین توسعه صادرات محصولات دانش بنیان کشور است. همچنین خروجی این ارائه ها، انعقاد دو قرارداد سرمایه گذاری به ارزش ۱۳۸۰ میلیارد ریال بود که طی نشست های تخصصی و مذاکرات مستقیم میان طرفین نهایی شد.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۹:۳۰-۱۱:۰۰

سالن رازی

برگزارکننده:

کانون نهادهای سرمایه گذاری ایران - گروه مالی فیروزه

چالش های نقدشوندگی؛ راهکارهای نوین در شرایط پرنوسان بازار

سخنرانان:

امیرتقی خان تجربی، رئیس هیئت مدیره و معاون سرمایه گذاری گروه مالی فیروزه

محمدعلی جلالی، مدیرعامل تأمین سرمایه دماوند

حامد فلاح جوشقانی، مدیرعامل تأمین اجتماعی کیمیا

سیاوش وکیلی، عضو هیات مدیره کانون نهادهای سرمایه گذاری ایران

سیاوش وکیلی، عضو هیأت مدیره کانون نهادهای سرمایه گذاری ایران در ابتدای این نشست گفت: چالش نقدشوندگی فقط در ایران مطرح نیست و در بسیاری از بازارهای جهانی نیز تجربه شده است. نقدشوندگی سه بعد اصلی دارد؛ نقدشوندگی بازار، نقدشوندگی در تأمین مالی و نقدشوندگی سیستمی. هرگاه یکی از این بخش ها دچار اختلال شود، بقیه نیز متأثر می شوند. تجربه بحران هایی مانند بحران مالی ۲۰۰۸ میلادی یا بحران کویت نشان داده است که در دوران فشار، عمق بازار کم می شود و معامله گران نمی توانند به سادگی خرید و فروش کنند. وی افزود: در ایران مجموعه ای از عوامل ساختاری باعث کاهش نقدشوندگی شده است. تمرکز بالای مالکیت در دست نهادهای حقوقی، سهام شناور پایین شرکت ها، نقش محدود بازارگردان ها، توقف های طولانی مدت

POST SHOW REPORT

نمادها، نبود ابزارهای پوشش ریسک و تغییرات پی‌درپی مقررات از جمله این عوامل است. به گفته وی، رفتارهای هیجانی سهامداران حقیقی، نبود ثبات سیاست‌گذاری و نرخ‌های بالای بهره نیز بر جریان نقدینگی فشار می‌آورد. در بازارهای جهانی، بازارگردان‌ها رکن اصلی نقدشوندگی هستند اما در ایران هنوز نقش جدی و مؤثر ایفا نمی‌کنند و همین باعث کم‌عمق‌تر شدن بازار شده است.

سیاوش وکیلی ادامه داد: عوامل بیرونی نیز وضعیت را سخت‌تر کرده‌اند. نرخ بهره بالا، ناطمینانی سیاسی و اقتصادی و دخالت‌های دوره‌ای دولت در بازار از جمله عواملی هستند که سبب شده سرمایه‌گذاران احساس امنیت نکنند. نقدشوندگی یک مسئله جهانی است و بسیاری از نهادهای بین‌المللی مانند سیفما و فدراسیون بورس‌های اروپا در چند سال اخیر نشست‌های مفصلی درباره همین موضوع برگزار کرده‌اند. ادامه بحث را به دیگر سخنرانان واگذار می‌کنم تا ابعاد مختلف موضوع را با جزئیات بیشتر بررسی کنند.

امیرتقی خان تجربی، رئیس هیئت‌مدیره و معاون سرمایه‌گذاری گروه مالی فیروزه گفت: بازار سرمایه فقط بازار سهام نیست و ابزارهای متنوعی مانند صندوق‌های درآمد ثابت، صندوق‌های طلا، اوراق و کالا در آن وجود دارد. وی توضیح داد: در جریان جنگ ۱۲ روزه نگرانی‌هایی درباره نقدشوندگی صندوق‌ها ایجاد شد اما تجربه نشان داد که صندوق‌های صدور و ابطالی حتی در روز نخست بحران نیز با هیچ اختلالی روبه‌رو نشدند. صندوق‌های ETF درآمد ثابت در هفته اول با محدودیت‌هایی مواجه شدند اما پس از رایزنی‌ها بازگشایی شدند و این موضوع برای آرام‌سازی بازار بسیار اهمیت داشت.

وی گفت: در صندوق فیروزه بیش از سه همت خروج نقدینگی داشتیم اما تمام درخواست‌ها در مهلت ۱+T تسویه شد. وقتی سهامداران دیدند نقدشوندگی برقرار است، جریان خروج متوقف شد و ورودی‌ها دوباره آغاز شد. در صندوق‌های طلا نیز با اینکه نگرانی‌هایی درباره افزایش تقاضا وجود داشت، اما سیستم بازار پول باز بود و نقدشوندگی مختل نشد. این تجربه‌ها نشان داد ابزارهای غیرسهامی در ایران ساختار نقدشوندگی مستحکم‌تری دارند.

تجربشی سپس به رفتار بازار سهام ایران اشاره کرد و گفت: ساختار عملکردی بازار ایران با بازارهای توسعه‌یافته جهان تفاوت اساسی دارد. بازارهای بزرگ جهان مانند نیویورک یا لندن معمولاً مسیر رشد آرام و تدریجی دارند؛ در زمان بحران‌ها افت سریع اتفاق می‌افتد و پس از آن بازار به تعادل رسیده و دوباره به رشد طبیعی خود برمی‌گردد. در ایران این الگو تقریباً معکوس است. دوره‌های رکود بسیار طولانی و فرسایشی هستند و دوره‌های رونق شدید، کوتاه و ناگهانی رخ می‌دهند. این رفتار عمدتاً ناشی از ریزساختارهای محدودکننده بازار مانند نوسان ثابت، حجم مبنا و صف‌های خرید و فروش است.

وی تأکید کرد: در چنین بازاری اگر سرمایه‌گذار دوره‌های رونق کوتاه را از دست بدهد، بخش عمده‌ای از بازدهی بلندمدت بازار سهام را از دست داده است. نمودارهای تاریخی نشان می‌دهد که سهام در بلندمدت نسبت به طلا، سپرده بانکی و حتی املاک بازده بیشتری داشته اما مشروط بر اینکه سرمایه‌گذار بتواند دوره‌های رونق کوتاه و سریع را شکار کند. ادامه این بحث را دکتر فلاح و دکتر جلالی با جزئیات بیشتری تشریح خواهند کرد.

حامد فلاح جوشقانی، مدیرعامل تأمین سرمایه کیمیا گفت: موضوعی که قصد دارد بر آن تمرکز کند ریزساختارهای بازار است. ریزساختار شامل قوانین، نحوه ارسال سفارش، نحوه انجام معامله، هزینه‌های پنهان و رفتار بازیگران است. هزینه معاملات فقط کارمزد نیست؛ اسپرد خرید و فروش، عمق بازار، سرعت اجرای سفارش و واکنش بازار به اطلاعات، همگی بخش مهمی از هزینه پنهان معاملات هستند و بر نقدشوندگی اثر می‌گذارند.

وی افزود: ساختارهای بازار در دنیا معمولاً به دو مدل تقسیم می‌شوند؛ دفتر سفارش حدی و بازارسازمحور. در هر دو مدل، کیفیت نقدشوندگی به تعامل میان جریان سفارش‌ها، اطلاعات منتشرشده و توان بازارساز بستگی دارد. هرچه اسپرد کمتر و عمق بازار بیشتر باشد، نقدشوندگی بالاتر است و کشف قیمت واقعی‌تر انجام می‌شود.

حامد فلاح جوشقانی سپس به موضوع دامنه نوسان پرداخت و گفت: دامنه نوسان ثابت یکی از مهم‌ترین مشکلات بازار ایران است. دامنه ثابت باعث ایجاد صف‌های خرید و فروش، جلوگیری از انعکاس سریع اطلاعات در قیمت سهم و ایجاد فضای مناسب برای دستکاری قیمت می‌شود. در بسیاری از کشورها دامنه نوسان پویا و متغیر است و متناسب با شرایط بازار تغییر می‌کند. برای مثال در ژاپن دامنه بر اساس قیمت سهم عددی تعیین می‌شود و در بازار آمریکا از قطع‌کننده‌های خودکار در برابر ریزش سریع استفاده می‌شود.

وی گفت: اگر دامنه نوسان در ایران پویا شود، صف‌های خرید و فروش کاهش می‌یابد، کشف قیمت بهبود پیدا می‌کند و رفتارهای هیجانی کاهش می‌یابد. وی افزود: حتی معتقدم اگر در سال ۹۹ دامنه نوسان پویا اجرا می‌شد، بسیاری از اتفاقات منفی آن دوره رخ نمی‌داد. به گفته وی، نگرانی درباره افزایش نوسان در سیستم پویا وجود دارد اما با طراحی مناسب می‌توان آن را کنترل کرد.

فلاح تأکید کرد: در حال حاضر برخی رفتارهای سلیقه‌ای نیز در بازار وجود دارد؛ مثل زمانی که سهم با مثبت ۱۸ درصد باز می‌شود اما ناظر معامله را باطل می‌کند. اگر دامنه نوسان پویا باشد، این رفتارها کاهش می‌یابد و روند کشف قیمت شفاف‌تر می‌شود. وی ادامه داد: حذف کامل دامنه نوسان بهترین راهکار است اما حتی اگر حذف نشود، پویاسازی آن یک گام بزرگ برای بهبود کیفیت بازار است.

در ادامه، سیاوش وکیلی گفت: نکته مهمی که باید مطرح شود این است که برخلاف تصور عمومی، هیچ بورس بزرگی در دنیا دامنه نوسان را کاملاً حذف نکرده است. وی افزود: موضوع اصلی تعریف دامنه مناسب و نحوه فعال شدن آن است و ساختارهایی مانند Circuit Breaker در جهان دقیقاً همین نقش را دارند. در جریان جنگ ۱۲ روزه نیز دو دیدگاه کاملاً متفاوت مطرح بود؛ یک دیدگاه خواستار اصلاح سریع و شدید قیمت‌ها بود و دیدگاه دوم معتقد بود این اصلاح شدید باعث کاهش بی‌محابای ثروت سهامداران می‌شود.

محمدعلی جلالی، مدیرعامل تأمین سرمایه دماوند گفت: نکاتی که دیگر پنلیست‌ها مطرح کردند بخش عمده‌ای از دغدغه‌های فعالان بازار را پوشش می‌دهد اما اولین سؤال این است که نقدشوندگی بازار ایران دقیقاً چقدر پایین است. یکی از شاخص‌های مهم نسبت گردش معاملات است، یعنی ارزش معاملات تقسیم بر ارزش سهام شناور. چون سهام شناور بسیاری از نمادها بسیار پایین است، گردش معاملات نیز محدود می‌شود و نقدینگی فقط در تعداد کمی از نمادهای بزرگ متمرکز می‌شود؛ به‌طوری که برخی روزها بیش از نیمی از ارزش معاملات تنها در چند نماد شاخص‌ساز انجام می‌شود.

وی افزود: تشکیل صف‌های متوالی از دیگر مشکلات بازار است که می‌تواند نوعی رانت برای افراد دارای دسترسی سریع ایجاد کند. وی گفت: بازارگردان‌ها در بسیاری از نمادها نقش مؤثر ندارند، زیرا منابع کافی برای انجام وظایف خود در اختیار ندارند. مبنای یکی از ساختارهای مشکل‌زا است که اجازه نمی‌دهد قیمت پایانی به‌درستی تغییر کند، حتی اگر حجم زیادی از سهام در صف فروش باشد. این ساختارها رفتارهای هیجانی را تشدید می‌کند و موجب فرار سهامداران از بازار می‌شود.

محمدعلی جلالی افزود: درصد پایین سهام شناور، به‌خصوص در عرضه‌های اولیه، زمینه تشکیل صف را فراهم می‌کند. حتی سهام عدالت نیز بخش زیادی از سهام را از گردش فعال خارج کرده و نقدشوندگی را کاهش داده است. برای بهبود نقدشوندگی باید اقداماتی مانند کاهش هزینه تراکنش در شرایط بحرانی، کوتاه کردن دوره تسویه به ۱+T یا ۰+T، توسعه ابزارهای مشتقه مانند اختیار معامله و فروش استقراضی و جدی گرفتن معاملات بلوکی انجام شود. دامنه نوسان پویا نیز نیازمند زیرساخت فنی قوی است و بدون آن اجرای این ساختار ممکن نیست.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۹:۳۰ - ۱۱:۰۰

سالن خوارزمی

برگزارکننده: تامین سرمایه امید

مهمترین الزامات افزایش سهم تامین مالی از بازار سرمایه در اقتصاد ایران

به یاد سید محسن موسوی
نامش ماندگار، خاطره اش جاودان

سخنران:

محمد رضا صادقی مقدم، عضو هیئت مدیره دانشگاه تهران
سید محمد هاشمی نژاد، عضو هیئت علمی دانشگاه
امیر حسین ارضا، عضو هیئت مدیره دانشگاه علامه طباطبائی
میثم فدایی، مدیرعامل گروه خدمات بازار سرمایه آبان
اردشیر مردانپور پینوندی، مدیرعامل کارگزاری بانک سپه
محمد هادی بحر العلوم، مدیرعامل سبگردان تابان
سید محسن موسوی، مدیرعامل شرکت تامین سرمایه امید

در ابتدای نشست، محمد رضا صادقی مقدم، عضو هیئت علمی دانشگاه، با ارائه آمارهای دقیق و تحلیلی، ساختار تأمین مالی از مسیر بازار سرمایه را در فاصله سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۴۰۴ تشریح کرد. وی گفت: از سال ۱۳۹۵ تاکنون، مجموع انتشار اوراق بدهی دولتی به رقم ۱۹۲۸ هزار میلیارد تومان رسیده است که معادل ۵۶.۷ میلیارد دلار در نرخ‌های اسمی است؛ اما ارزش واقعی این اوراق در طول زمان روندی نزولی داشته و قدرت تأمین مالی آنها به واسطه تورم کاهش یافته است.

صادقی مقدم افزود: در حوزه تأمین مالی مبتنی بر مالکیت، از سال ۱۳۹۳ تاکنون حدود ۱۲۵ هزار میلیارد تومان معادل ۳۴ میلیارد دلار از محل مطالبات و آورده نقدی سهام‌داران وارد شرکت‌ها شده است، در حالی که بخش قابل توجهی از افزایش سرمایه‌ها به صورت غیرنقدی و از محل سود انباشته یا تجدید ارزیابی انجام شده است.

وی در ادامه با اشاره به موضوع تجدید ارزیابی دارایی‌ها گفت: در این مدت حدود ۱۴۳ هزار میلیارد تومان تجدید ارزیابی انجام شده است که معادل ۴۲ میلیارد دلار می‌شود، اما باید توجه داشت که تجدید ارزیابی تنها اصلاح حسابداری است و تأمین مالی واقعی محسوب نمی‌شود؛ زیرا منبع نقدی جدیدی وارد شرکت‌ها نمی‌کند. این عضو هیئت علمی توضیح داد: بر اساس محاسبات، جمع کل افزایش سرمایه شرکت‌های بورسی از سال ۱۳۹۰ تا امروز حدود ۳۵۷ هزار میلیارد تومان بوده که در ظاهر رقم بالایی است، اما واقعیت این است که بخش زیادی از آن ناشی از همین تجدید ارزیابی دارایی‌هاست، نه آورده نقدی سهام‌داران.

وی تأکید کرد: یکی از مسیرهای مغفول در ساختار تأمین مالی شرکت‌ها، سلب حق تقدم از سهام‌داران فعلی است. اگر رویه‌ها و فرآیندهای قانونی آن تسهیل شود، این ابزار می‌تواند به منبعی مستقیم برای تزریق نقدینگی جدید به بنگاه‌های تولیدی تبدیل شود و نقش فعالی در رشد بازار سرمایه ایفا کند.

صادقی مقدم افزود: اوراق قابل تبدیل به سهام از جمله ابزارهای کارآمدی هستند که می‌توانند به صورت ریالی برای شرکت‌های داخلی یا ارزی برای شرکت‌های دارای درآمد ارزی منتشر شوند. این اوراق علاوه بر کاهش هزینه تأمین مالی برای بنگاه، امکان ایجاد اکسپوژر ارزی برای سرمایه‌گذار را فراهم می‌کنند. وی خاطرنشان کرد: تنظیم دقیق سازوکار انتشار و تبدیل این اوراق از منظر حقوقی و مالی ضروری است تا منافع کلی بازار و سهام‌داران حفظ شود.

در ادامه نشست، امیرحسین ارضا، عضو هیئت مدیره دانشگاه علامه طباطبائی، با تأکید بر ضرورت بازنگری در مدل‌های تأمین مالی کشور گفت: سیاست‌های کلان اقتصادی بر تأمین مالی بلندمدت برای بنگاه‌های بزرگ از طریق بازار سرمایه تأکید دارند، اما چالش اصلی در نحوه عملیاتی‌سازی این سیاست است. ارضا اظهار داشت: ارقام و گزارش‌های مربوط به سهم بازار سرمایه از تأمین مالی نشان می‌دهد فاصله قابل توجهی با معیارهای جهانی وجود دارد. بخشی از ساختار مالی کشور دچار عدم تعادل بلندمدت است و تداوم این وضعیت اجرای مؤثر سیاست‌های تأمین مالی را دشوار می‌کند.

وی با اشاره به محدودیت‌های تأمین مالی افزود: برخی مباحث کلان مانند تحریم‌ها و تورم در جای خود اهمیت دارند، اما مسئله اصلی در عرصه اجراست. فعالان اقتصادی امروز بیش از هدف‌ها، به دنبال پاسخ برای روش‌ها هستند و جامعه کارشناسی باید پاسخ اجرایی برای این پرسش‌ها بیابد.

ارضا گفت: در نظام مالی ایران، تأمین مالی هنوز مبتنی بر وثیقه و دارایی‌های ثابت است، در حالی که در اقتصادهای توسعه‌یافته، بازار سرمایه بر پایه ارزش‌گذاری بنگاه‌ها عمل می‌کند. این الگوی بانکی به اشتباه در بازار سرمایه نیز رواج یافته و مانع شکل‌گیری ساختار تأمین مالی مبتنی بر ارزش واقعی شرکت‌ها شده است. وی افزود: تا زمانی که پارادایم موجود تغییر نکند و رتبه‌بندی واقعی شرکت‌ها مبنا قرار نگیرد، نقش اصلی بازار سرمایه در تأمین مالی محقق نخواهد شد.

ارضا تأکید کرد: تفکیک میان فضای عمومی و فضای حرفه‌ای در نظارت‌ها باید رعایت شود و نظارت حرفه‌ای باید بر پایه تخصص و اعتماد تنظیم گردد، نه بر اساس الگوهای یکسان و محدودکننده.

وی در پایان گفت: یکی از ظرفیت‌های مهم تأمین مالی در کشور، تأمین مالی زنجیره تأمین در بنگاه‌های بزرگ است. این مدل می‌تواند جایگزین مناسبی برای تأمین مالی سنتی باشد، مشروط بر آن‌که صدور ابزارهای جدید تسهیل شود و فضای بازار به سمت حرفه‌ای‌سازی پیش رود.

POST SHOW REPORT

در ادامه نشست، میثم فدایی، مدیرعامل گروه خدمات بازار سرمایه آبان با ارائه تحلیلی از تحولات اخیر بازار سرمایه گفت: در سال گذشته مجموع افزایش سرمایه‌های شرکت‌ها حدود هزار و صد هزار میلیارد تومان بوده که تنها نزدیک به صد همت از محل آورده نقدی و مطالبات سهام‌داران تأمین شده است. وی افزود: در سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵ حدود ۷۰ درصد افزایش سرمایه‌ها از محل آورده نقدی انجام می‌شد، اما پس از دوره برجام این رقم به کمتر از ۱۰ درصد کاهش یافت و شرکت‌ها عمدتاً از محل سود انباشته یا مطالبات افزایش سرمایه داده‌اند. وی گفت: در سال گذشته حدود ۷۰۰ همت تأمین مالی از طریق انتشار اوراق بدهی انجام شد و در هفت ماهه امسال حدود ۴۵۰ همت دیگر به آن افزوده شده است.

فدایی توضیح داد: سهم اوراق دولتی از کل بازار بدهی حدود ۸۰ درصد باقی مانده و عمدتاً برای پوشش هزینه‌های جاری دولت استفاده می‌شود، نه توسعه پروژه‌های اقتصادی؛ در نتیجه سهم اوراق شرکتی و شهرداری‌ها بسیار اندک است.

وی با اشاره به تجربه‌های موفق اخیر افزود: انتشار اوراق دارای رتبه‌بندی اعتباری و افزایش سرمایه با سلب حق تقدم در شرکت‌هایی نظیر گوه‌زمین، تجربه‌هایی مثبت در اصلاح ساختار بازار بودند. فدایی گفت: ترکیب بازار بدهی ایران مانند کیکی است که بخش اعظم آن در اختیار دولت است. اگر این ساختار اصلاح نشود، نرخ بهره بالا و تورم از طریق بدهی‌های دولتی به بخش خصوصی منتقل خواهد شد. سپس، سید محمد هاشمی‌نژاد، عضو هیئت‌علمی دانشگاه، به رشد بازار تأمین مالی جمعی اشاره کرد و گفت: بیش از صد تقاضا برای دریافت مجوز فعالیت سکوها تأمین مالی در دست بررسی است و تاکنون ۴۶ سکوی فعال موفق به جذب ۲۴۰ هزار میلیارد ریال منابع شده‌اند.

وی افزود: در حوزه صندوق‌های پژوهش و فناوری نیز میزان تأمین مالی ناچیز و حدود ۱۶۴ میلیارد تومان بوده است، اما نقش صندوق توسعه فناوری در ارائه تضامین و نشر اوراق روزه‌روز پررنگ‌تر می‌شود. هاشمی‌نژاد گفت: یکی از چالش‌های اصلی این بازار نبود بازار ثانویه برای خروج سرمایه‌گذاران حقیقی است؛ زیرا سرمایه‌گذار ناچار است تا سررسید در پروژه بماند.

وی افزود: سه محور اصلی برای توسعه این بازار شامل ایجاد نظام ارزیابی دقیق طرح‌ها، طراحی بیمه و تضمین سرمایه‌گذاران و راه‌اندازی بازار ثانویه فعال است تا نقدشوندگی و جذابیت سرمایه‌گذاری افزایش یابد. این عضو هیئت‌علمی تأکید کرد: نرخ‌های کارمزد بالا و نبود تضامین معتبر از دیگر چالش‌های سکوها تأمین مالی است. راهکار پیشنهادی ایجاد بازار ثانویه تخصصی، کاهش کارمزد و استفاده از ابزارهای متنوع بیمه‌ای برای ارتقای اعتماد عمومی است.

محمد هادی بحر العلوم، مدیرعامل سبدگردان تابان در ادامه نشست با ارائه سخنرانی و بررسی چالش‌های فرهنگی و نهادی تأمین مالی در ایران گفت: در حالی که جهان مسیر رشد اقتصادی را از طریق بازارهای سرمایه‌ای تعریف کرده، در ایران هنوز ذهنیت بانکی در سیاست‌گذاری حاکم است و جریان اصلی تأمین مالی از نظام بانکی عبور می‌کند.

وی تأکید کرد: بانک‌ها باید تنها در حد تأمین سرمایه در گردش بنگاه‌ها فعالیت کنند، نه اینکه محور تأمین مالی توسعه باشند. بحر العلوم تصریح کرد: در سال‌های اخیر با وجود تحریم‌ها، مسیر قانون‌گذاری در حوزه مالی کشور پیشرفت داشته و نقطه عطف آن، تصویب قانون تأمین مالی زیرساخت‌های تولید در اردیبهشت ۱۴۰۳ است. وی ادامه داد: مشکل اصلی نظام مالی ایران در اراده اجرایی و هماهنگی نهادی است. اختلاف میان بانک مرکزی

و وزارت اقتصاد موجب کندی اجرای قوانین می‌شود. شورای ملی تأمین مالی می‌تواند انسجام تصمیم‌گیری را تقویت کند به شرط آن‌که همکاری نهادی جایگزین رقابت شود.

بحرالعلوم گفت: سه محور اصلی اصلاح چرخه تأمین مالی شامل تغییر پارادایم توسعه از بانک‌محور به بازارمحور، هماهنگی سیاستی میان نهادها و اصلاح رویکرد رگولاتوری است.

وی افزود: رویکرد مجوزی باید به سمت مجاز بودن مگر در صورت تخلف تغییر کند تا فضا برای نوآوری مالی گشوده شود.

وی خاطرنشان کرد: قانون جدید تأمین مالی زیرساخت‌ها می‌تواند تا ۷۰ درصد موانع تأمین مالی را رفع کند، به شرط آن‌که ابزارهای مدرن و صندوق‌های پوشش ریسک فعال شوند. تحقق این اهداف نیازمند باور فرهنگی مشترک و همگرایی نهادی در نظام تصمیم‌گیری است.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۹:۳۰-۱۱:۰۰
سالن ملاصدرا
برگزارکننده: گروه مالی بانک مسکن

پیوند تامین مالی زنجیره تامین SCF و بازارگاه مسکن

سخنرانان:

پرویز وکیلی صادقی، رئیس هیات مدیره شرکت فناوری اطلاعات ناواکو
مهدی صحابی، مدیرکل عملیات پولی و اعتباری بانک مرکزی
اسماعیل محمدجانی، مدیر اداره تامین مالی زنجیره تولید بانک مرکزی

در ابتدای این نشست تخصصی، پرویز وکیلی صادقی، رئیس هیات مدیره شرکت فناوری اطلاعات ناواکو با اشاره به اهمیت استراتژیک این پروژه برای بانک مسکن، اظهار داشت: تامین مالی زنجیره تولید صرفاً یک ابزار مالی جدید نیست، بلکه یک تغییر پارادایم در مدل کسب و کار بانک مسکن است. این موضوع آنقدر اهمیت دارد که مدیرعامل بانک مسکن، به دفعات بر ضرورت حضور فعال و هوشمند بانک در تمامی حلقه های زنجیره ساخت مسکن، از تامین کننده مواد اولیه تا سازنده و خریدار نهایی، تاکید کرده اند.

وی افزود: ذات صنعت ساختمان با پیچیدگی و تعدد زنجیره های تامین گره خورده است و مطالعات ما نشان می دهد بالغ بر ۴۴ زنجیره اصلی و فرعی در این صنعت فعال هستند. این ساختار گسترده، تامین مالی زنجیره تولید را به مناسب ترین و کارآمدترین راهکار برای تزریق هدفمند اعتبار و مدیریت بهینه نقدینگی در این بخش تبدیل می کند.

وکیلی صادقی همچنین از تشکیل کمیته عالی SCF در بانک مسکن خبر داد و تاکید کرد: حضور اعضای هیات

مدیره بانک و مدیران شرکت‌های تابعه همچون ناواکو در این کمیته، نشان‌دهنده عزم راسخ مدیریت ارشد بانک برای تحقق این زیست‌بوم است.

در ادامه، مهدی صحابی، مدیرکل عملیات پولی و اعتباری بانک مرکزی، ضمن تقدیر از اقدامات بانک مسکن در این حوزه، حمایت قاطع نهاد ناظر پولی را اعلام کرد و گفت: بانک مرکزی انتظار دارد بانک مسکن به عنوان بانک تخصصی حوزه ساختمان، در زمانی کوتاه به این زیست‌بوم یکپارچه دست پیدا کند. ما در این راستا، حمایت‌های لازم در حوزه‌های مقرراتی و زیرساختی را از بانک مسکن انجام خواهیم داد تا این هدف استراتژیک محقق شود و شاهد اثرات مثبت آن در رونق تولید مسکن باشیم.

سپس اسماعیل محمدجانی، مدیر اداره تامین مالی زنجیره تولید بانک مرکزی، به تشریح ابزارهای کاربردی این زیست‌بوم پرداخت.

وی با معرفی ابزارهایی نظیر اوراق گام، برات الکترونیک و فاکتورینگ معکوس، ساختار هرکدام و نحوه کاربرست آن‌ها در زنجیره تولید را تبیین کرد و افزود: ظرفیت‌های تامین مالی زنجیره تولید تنها به ساختارهای بنگاه به بنگاه (B2B) محدود نمی‌شود. ما در حال توسعه ساختارهایی برای ورود به حوزه بنگاه به مصرف‌کننده (B2C) نیز هستیم. ابزارهایی مانند کارت اعتباری متصل به اوراق گام و راهکارهای «الان بخر، بعدا پرداخت کن» (BNPL) می‌توانند حلقه نهایی زنجیره، یعنی مصرف‌کننده را نیز به این اکوسیستم مالی متصل کرده و قدرت خرید خانوارها را افزایش دهند.

در بخش پایانی نشست، پرویز وکیلی صادقی، رئیس هیات مدیره شرکت فناوری اطلاعات ناواکو ضمن قدردانی از حضور فعالان بازار و مشارکت کارشناسان بانک مرکزی، جمع‌بندی نهایی را ارائه کرد و گفت: این مسئله در بانک مسکن با جدیت تمام آغاز شده و ما در قالب یک پروژه مشترک و هم‌افزا، به دنبال ایجاد پیوندی ناگسستنی میان بازار پول (به محوریت بانک مسکن)، بازار سرمایه (با راهبری گروه مالی مسکن) و فناوری اطلاعات (با اجرای شرکت ناواکو) هستیم. هدف ما پیاده‌سازی کامل این زیست‌بوم با پوشش هر دو ساختار B2B و B2C در دستور کار اجرایی است تا بتوانیم شفافیت، کارایی و رونق را به شریان‌های مالی صنعت ساختمان کشور بازگردانیم.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۹:۳۰ - ۱۱:۰۰
 سالن ابوریحان
 برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

چشم انداز اقتصاد ایران در پرتو تحولات ژئوپولیتیکی منطقه ای و بین المللی

سخنرانان:

علیرضا سلطانی، استاد علوم سیاسی دانشگاه
 سیدعلی طباطبایی پناه، استاد علوم سیاسی دانشگاه
 حمیدرضا شیرزاد، استاد علوم سیاسی دانشگاه

حمیدرضا شیرزاد، استاد علوم سیاسی دانشگاه در ابتدای نشست اظهار داشت: اقتصاد ایران در مقطع حساسی از تاریخ خود قرار دارد؛ دوره ای که هم تحولات ژئوپولیتیک و هم مسیرهای آینده انرژی و فناوری، آینده اقتصاد سیاسی کشور را تعیین می کنند.

وی توضیح داد: انتخاب میان دو مسیر اساسی پیش روی ایران است؛ نخست مسیر ادغام منطقه ای، توسعه پایدار و تعامل فعال با نظم نوین جهانی و دوم تداوم چرخه تحریم، انزوا و هزینه های فزاینده اقتصادی. او افزود: آینده اقتصاد ایران به طور مستقیم تحت تأثیر جایگاه ژئوپولیتیک کشور، تغییرات نظام بین الملل و نحوه مواجهه ایران با روندهای جهانی امنیت، انرژی و فناوری است.

وی تأکید کرد: موقعیت جغرافیایی ایران و قرار گرفتن آن در شاهراه های شمال - جنوب و شرق - غرب، یک پتانسیل استراتژیک بی بدیل ایجاد کرده و کشور را از قرار گرفتن در حاشیه منع می کند.

در ادامه، علیرضا سلطانی اظهار داشت: تحولات جهانی به شکلی چندبعدی در حال تغییر هستند و دیگر نمی توان

رقابت‌ها را صرفاً در چارچوب‌های کلاسیک امنیتی یا اقتصادی تحلیل کرد.

وی توضیح داد: ساختار جدید رقابت، ترکیبی از امنیت، فناوری، اقتصاد و سیاست است و در این میان شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی بازیگران اصلی صحنه جهانی شده‌اند. رقابت دیگر مدل جنگ سرد نیست؛ بلکه به عرصه خاکستری منتقل شده که شامل رقابت فناورانه، فناوری‌های حاکمیت‌گریز، توسعه هوش مصنوعی و رقابت بر سر منابع زیر اقیانوس‌ها، غذا و انرژی است. یکی از عناصر مهم این تحولات «دیپلماسی تراکنشی» است؛ رویکردی که با ظهور ترامپ به اوج رسید و اساساً بر معامله‌گری، قدرت سخت و امتیازگیری استوار است. این نوع سیاست خارجی باعث تضعیف نهادهای بین‌المللی و شکل‌گیری نظامی چندقطبی، سیال و غیرقابل پیش‌بینی شده است؛ نظامی که قدرت‌های منطقه‌ای نقش بیشتری در آن پیدا می‌کنند و ناپایداری سیاسی و اقتصادی افزایش می‌یابد. علیرضا سلطانی در ادامه گفت: دومین روند ژئوپولیتیکی مهم، گسترش سیاست‌های ملی‌گرایانه و کنترل دولت‌ها بر فناوری، زیرساخت‌های دیجیتال و داده است. وی افزود: اتحادیه اروپا، چین و آمریکا سیاست‌های محدودکننده و امنیت‌محور را بر فناوری و هوش مصنوعی اعمال می‌کنند و این روند دسترسی شرکت‌ها به فناوری‌های نو را دشوارتر کرده، هزینه‌های تولید را افزایش می‌دهد و زنجیره‌های تأمین جهانی را شکننده‌تر می‌کند. ترکیب سیاست صنعتی و امنیت ملی به‌ویژه در آمریکا باعث شده رقابت میان قدرت‌های بزرگ به حوزه‌هایی کشیده شود که مستقیماً عملکرد شرکت‌ها و صنایع را تحت تأثیر قرار می‌دهد. وی گفت: بحران‌های زیست‌محیطی نیز به یک عنصر ژئوپولیتیکی مستقل تبدیل شده‌اند؛ زیرا دولت‌ها اکنون تغییرات اقلیمی را با اهداف سیاسی گره می‌زنند و این موضوع سیاست‌گذاری‌های اقتصادی را پیچیده‌تر می‌کند.

این استاد دانشگاه ادامه داد: در کنار این روندها، سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی در بسیاری از کشورها در حال افول است و این مسئله رابطه دولت و جامعه را تضعیف کرده و ثبات سیاست‌های داخلی را کاهش می‌دهد. فرسایش اعتماد، برنامه‌ریزی بلندمدت اقتصادی را دشوار می‌کند و برای بنگاه‌های اقتصادی محیطی پرریسک ایجاد می‌کند. رشد جریان‌های افراطی چپ و راست در اروپا، آمریکا و برخی کشورهای دیگر، فضای امنیتی و اقتصادی جهان را ناپایدارتر کرده است. سیاست‌های این جریان‌ها ممکن است محدودیت‌های شدید بر بخش خصوصی ایجاد کند و شرکتی‌زدایی را به یک روند جهانی تبدیل کند.

وی ادامه داد: گسترش سلاح‌های خودکار مانند پهپادها، پیچیدگی‌های ژئوپولیتیکی جدیدی ایجاد کرده و بازیگران غیردولتی را وارد عرصه رقابت کرده است. جنگ‌های سایبری، حملات اطلاعاتی، عملیات ویژه زیرآستانه جنگ و رقابت‌های خاکستری میان قدرت‌ها فشارهای اقتصادی و سیاسی را چند برابر کرده است.

سلطانی افزود: مجموعه این تحولات باعث شکل‌گیری یک چرخه ژئوپولیتیکی پیچیده شده که پیش‌بینی آن دشوار است و دولت‌ها و شرکت‌ها را در معرض ریسک‌های فراوان قرار می‌دهد. در چنین شرایطی کشورهایی که تحلیل دقیق‌تری از محیط جهانی داشته باشند، موفق‌تر خواهند بود.

علیرضا سلطانی سپس به وضعیت ایران پرداخت و گفت: کشور ما امروز در معرض ترکیبی از ریسک‌های ژئوپولیتیکی کلاسیک و جدید قرار گرفته است و بسیاری از این روندها خارج از کنترل سیاست‌گذار داخلی هستند. ریشه بسیاری از این بحران‌ها به دوره اوباما و تحریم‌های هوشمند برمی‌گردد، هرچند با روی کار آمدن ترامپ، این روند شدت گرفت و با بازگشت او به قدرت دوباره تشدید شد. حادثه هفتم اکتبر نقطه عطفی بود که ایران را در مرکز تحولات ژئوپولیتیکی جدید قرار داد. در دو سال گذشته مشاهده کرده‌ایم که چگونه عناصر مختلف ژئوپولیتیک از عملیات سایبری تا فشارهای منطقه‌ای بر ایران متمرکز شده است و این روند کار سیاست‌گذار ایرانی را دشوارتر کرده است.

وی افزود: پیچیدگی این شرایط باعث شده ایران در یکی از سخت‌ترین موقعیت‌های راهبردی قرار گیرد. جلسه اخیر مشترک دولت و مجلس درباره برنامه هفتم نشان داد که کشور فاقد یک برنامه استراتژیک منسجم است

POST SHOW REPORT

و مجموعه‌ای از فشارهای داخلی و خارجی، سیاست‌گذاری را از حالت هدف‌مند خارج کرده است. سلطانی گفت: در کوتاه‌مدت احتمال وقوع یک جنگ کامل مشابه «جنگ ۱۲ روزه» پایین است، اما اگر ابزارهای فشار غیرسخت مانند حملات سایبری یا تحریک‌های داخلی کارآمد نباشد، در بازه میان‌مدت می‌توان انتظار تشدید تنش را داشت. ترامپ احتمالاً تلاش خواهد کرد برخی پرونده‌ها را قبل از پایان دوره‌اش تعیین تکلیف کند و این موضوع برای ایران ریسک‌زا است.

سیدعلی طباطبایی پناه در ادامه نشست گفت: یکی از مسائل بنیادین که ایران باید به آن توجه کند، پایان تدریجی عصر انرژی‌های فسیلی است. وی توضیح داد: جهان به سرعت به سمت کاهش مصرف سوخت‌های فسیلی حرکت می‌کند، نه به این دلیل که منابع کم شده، بلکه به دلیل فشارهای اقلیمی و تعهدات بین‌المللی. سازمان ملل اعلام کرده که کشورها باید تا ۲۰۳۰ انتشار گازهای گلخانه‌ای را نصف و تا ۲۰۵۰ تقریباً صفر کنند. آژانس بین‌المللی انرژی نیز پیش‌بینی کرده که پس از سال ۲۰۳۰ تقاضا برای نفت و گاز وارد مسیر نزولی می‌شود. طباطبایی پناه افزود: در اجلاس COP۲۸، بسیاری از کشورها خواستار گذار از انرژی‌های فسیلی به تجدیدپذیر شدند و حجم سرمایه‌گذاری جهانی در این حوزه تا ۲۰۳۰ به ۱۱ تریلیون دلار خواهد رسید.

وی گفت: روند دوم آغاز عصر هوش مصنوعی است؛ عصری که به سرعت در حال تبدیل شدن به محور اصلی اقتصاد جهانی است. سرمایه‌گذاری غول‌های فناوری در این حوزه به چند تریلیون دلار رسیده و پروژه‌های چندصد میلیارد دلاری برای ساخت ابررایانه‌ها و زیرساخت‌های محاسباتی تعریف شده است. ارزش شرکت‌هایی مانند انویدیا و مایکروسافت نشان‌دهنده جابجایی قدرت اقتصادی از صنایع سنتی به فناوری‌های نو است و این مسئله باید برای ایران هشداردهنده باشد.

طباطبایی پناه ادامه داد: آمریکا همچنان قدرت اصلی اقتصاد جهانی است و سیاست آن بر تداوم هژمونی از طریق ارائه «کالای عمومی بین‌المللی» بنا شده است؛ امنیت، فناوری و نظم سیاسی. مهم‌ترین اولویت آمریکا مهار چین است؛ کشوری که از ۶ درصد تولید صنعتی جهان در سال ۲۰۰۰ به حدود ۴۵ درصد در سال ۲۰۳۰ خواهد رسید. چین اکنون شریک تجاری اصلی ۱۲۰ کشور جهان است و صادرات آن به ۳.۵ تریلیون دلار رسیده است. رشد اقتصادی چین، هند و عربستان نسبت به آمریکا بالاتر است و این امر رقابت جهانی را تغییر خواهد داد. وی افزود: بودجه نظامی آمریکا یک تریلیون دلار است و چین با سرعت در حال نزدیک شدن است؛ به طوری که تعداد ناوهای جنگی دو کشور برابر شده است.

وی در تحلیل منطقه گفت: سه روند اساسی در خاورمیانه جریان دارد؛ امنیتی، ادغام اقتصادی و گذار انرژی. روند امنیتی شامل افزایش بودجه نظامی کشورها و شکل‌گیری ائتلاف‌های جدید است. عربستان ۷ درصد، اسرائیل ۵ درصد و ایران حدود ۲ درصد GDP خود را صرف تسلیحات می‌کنند، در حالی که ناتو تنها ۲ درصد را توصیه می‌کند. آمریکا و به‌ویژه دولت ترامپ به دنبال گسترش پیمان ابراهیم هستند و بسیاری از کشورها نامزد پیوستن به آن‌اند. این استاد دانشگاه سپس اظهار داشت: ادغام در اقتصاد جهانی در منطقه سرعت گرفته است؛ ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی تا ۲۰۲۹ وارد شورای همکاری خلیج فارس می‌شود. رشد اقتصادی کشورهای منطقه جهش داشته، در حالی که ایران رشد منفی ثبت کرده است. ظهور ۲۷ استارت‌آپ چندمیلیارد دلاری در منطقه نشان‌دهنده انتقال اقتصاد منطقه به سمت اقتصاد داده‌محور و نوآور است.

او ادامه داد که کشورهای منطقه در حال تغییر مدل درآمدی خود از «نفت به ثروت» به «داده به ثروت» هستند. عربستان ۷۷ میلیارد دلار و امارات ۱۰۰ میلیارد دلار برای حوزه هوش مصنوعی و زیرساخت‌های دیجیتال سرمایه‌گذاری برنامه‌ریزی کرده‌اند و این روند نشان می‌دهد اقتصاد آینده منطقه بر پایه داده، الگوریتم و فناوری خواهد بود.

طباطبایی پناه افزود: اسرائیل یکی از متغیرسازان اصلی منطقه است و تلاش می‌کند پس از کاهش تهدیدهای

امنیتی، جایگاه جدیدی در اقتصاد جهانی پیدا کند. وی گفت: سرمایه‌گذاری اسرائیل در هوش مصنوعی آن را در میان شش کشور برتر جهان قرار داده و این کشور قصد دارد نقشی مشابه تایوان در صنعت نیمه‌رساناها بر عهده بگیرد.

وی سپس به بررسی مسائل ایران پرداخت و گفت: کشور در یکی از سخت‌ترین موقعیت‌های راهبردی قرار گرفته است؛ بدون متحد رسمی و بدون شبکه هم‌پیمانی پایدار. ایران باید پیش از هر چیز «پیش‌نیازهای ادراکی» خود را اصلاح کند؛ از جمله درک دقیق زمان و مکان تحولات، تفکیک واکنش تاکتیکی از پاسخ راهبردی، تعریف بازدارندگی چندبعدی و حرکت از حکمرانی دوگانه یا چریکی به حکمرانی منسجم و جامعه‌محور. ایران برای طراحی پاسخ استراتژیک خود باید ۱۰ سطح تحلیلی را مدنظر قرار دهد؛ از جمله تعیین حدود گفتمان انقلاب اسلامی، انتخاب میان دولت‌ملت یا دولت‌امت، تصمیم‌گیری میان منفعت‌محوری یا آرمان‌محوری، شناخت مقدرات و محدودیت‌های استراتژیک، شناخت فضای بازی و تحلیل اقدامات محتمل ایران، آمریکا و اسرائیل. ایران باید مشخص کند چگونه می‌تواند از یک قدرت متعارف منطقه‌ای به یک بازیگر نامتعارف تبدیل شود که قواعد جدید بازی را طراحی می‌کند. جمهوری اسلامی ناگزیر از تصمیمات سخت است و نظام بین‌الملل اکنون به این جمع‌بندی رسیده که مسئله ایران یا از طریق مذاکره حل می‌شود یا از طریق تقابل. وی گفت: اگر مسیر دیپلماسی فعال نشود، احتمال درگیری نظامی وجود خواهد داشت؛ ابتدا توسط اسرائیل، سپس آمریکا و نهایتاً ناتو.

طباطبایی پناه در پایان گفت: رقابت آمریکا و چین نه دشمنی مطلق است و نه همکاری کامل؛ یک رقابت-همکاری پیچیده است که ساختار اقتصاد جهانی را بازتعریف می‌کند. وی افزود: این پویایی‌های عمیق سرمایه‌داری جهانی اجازه نمی‌دهد تنش‌ها به نقطه بحران ساختاری برسند، اما ایران باید بداند که تنها نقطه اشتراک قطعی آمریکا و چین در خاورمیانه، تمایل مشترک به «منطقه‌ای امن و باثبات» است و این برای ایران معنا و پیامدهای ویژه‌ای دارد. او تأکید کرد که ایران باید درکی ژرف، دقیق و آینده‌نگر از تحولات جهانی داشته باشد تا بتواند مسیر راهبردی خود را در این دوره گذار تاریخی تعیین کند.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۱۱:۱۵-۱۲:۴۵
 سالن خلیج فارس
 برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

جهان در حال تغییر و موقعیت ایران

سخنرانان:

محمد جواد ظریف، وزیر اسبق امور خارجه
 حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار
 دیاکو حسینی، کارشناس ارشد روابط بین الملل
 محمود واعظی، وزیر اسبق ارتباطات

محمد جواد ظریف، وزیر اسبق امور خارجه در «پنل جهان در حال تغییر و موقعیت ایران»، که در سالن خلیج فارس جزیره کیش برگزار شد، گفت: تحولاتی که در حوزه اقتصاد و تکنولوژی طی دهه‌های گذشته رخ داده، دنیا را از حالت تک قطبی خارج کرده است. امروز در جهانی زندگی می‌کنیم که می‌توان آن را «دنیای پساقطبی» نامید. او افزود: در حوزه امنیتی و نظامی، با ورود هوش مصنوعی، دولت‌ها ابزارها و سلاح‌های خود را از دست داده‌اند. من درباره افول آمریکا صحبت نمی‌کنم، بلکه درباره تحولاتی سخن می‌گویم که نظم جهانی را دگرگون کرده است.

ظریف با اشاره به کاهش کنترل دولت‌ها بر منابع قدرت گفت: در دنیای امروز، دولت‌ها دیگر کنترل کامل پول و خشونت سازمان یافته را در اختیار ندارند. تکنولوژی در حال جایگزینی پول به عنوان ابزار قدرت است و اهمیت مسیرهای ارتباطی از داشتن منابع طبیعی پیشی گرفته است.

او تأکید کرد: ما در دنیایی شبکه‌ای زندگی می‌کنیم؛ دنیایی که هم فرصت می‌آفریند و هم مخاطره. در چنین نظامی، وفاداری‌های سیاسی کاهش یافته و روابط میان کشورها دیگر بر پایه قطب‌بندی‌های سنتی شکل نمی‌گیرد.

ظریف افزود: یکی از خطاهای تحلیلی ما این است که با ذهنیت دنیای گذشته به جهان کنونی نگاه می‌کنیم و از این منظر دچار ناامیدی می‌شویم. انتظار حمایت بی‌قید و شرط از کشورهایی چون چین و روسیه ناشی از همین نگاه قدیمی است.

او درباره نقش فناوری در نظم جدید جهانی گفت: در لایه اقتصادی هنوز کنش‌گران متعددی حضور دارند، اما در حوزه تکنولوژی دولت‌ها کنترل خود را از دست داده‌اند. حتی آمریکا نیز هنوز نتوانسته کنترل بنگاه‌های بزرگ هوش مصنوعی و فناوری را در دست گیرد.

ظریف با اشاره به تغییر الگوی بازی قدرت در نظام بین‌الملل اظهار داشت: در گذشته ابزار کنش‌گری ابتدا نظامی و سپس اقتصادی بود، اما امروز شبکه‌ها تعیین‌کننده‌اند. اگر کشوری به "ویروس تحریم" آلوده باشد، در شبکه جهانی قدرت نمی‌تواند کنش‌گری کند.

او در پایان تأکید کرد: به عنوان مثال برای حضور مؤثر در نظم جدید، باید سیاست‌های قوی ضد تحریم طراحی کنیم تا بتوانیم در شبکه جهانی تعامل و تأثیرگذاری مؤثر داشته باشیم.

در ادامه حجت‌اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار، با اشاره به تحولات پرشتاب دنیای مالی و فناوری گفت: شرایط امروز به قدری تغییر کرده که مفاهیم سنتی بازارهای مالی و حتی تصور ما از پول، دیگر همان تعاریف گذشته را ندارد. ما زمانی پول را اسکناس و سکه می‌دیدیم، اما امروز این مفهوم برای نسل جدید به کلی دگرگون شده است.

وی افزود: نسل جدید، به‌ویژه متولدین پس از سال ۱۳۷۰، نگاه متفاوتی به مفاهیم اقتصادی دارد. در ذهن بسیاری از آنان، رمزارزها نه فقط ابزار مبادله، بلکه ذاتاً دارای ارزش‌اند. در حالی که از نگاه ما، هنوز رمزارز تنها یکی از کارکردهای سه‌گانه پول را داراست.

حجت‌اله صیدی با اشاره به تغییر پارادایم در بازارهای مالی گفت: حدود ۲۵ تا ۳۰ میلیون نفر از فعالان فعلی بازار سرمایه و رمزارزها متعلق به همین نسل جدید هستند. در ده سال آینده، این گروه یا مستقیماً در بازارهای مالی فعال خواهند بود یا به‌صورت غیرمستقیم بر رفتار بازار اثر می‌گذارند. بنابراین، تنظیم‌گری مالی باید خود را با این نسل و زبان جدید آن‌ها هماهنگ کند.

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار سه محور اساسی را در مواجهه با تحولات آتی بازارهای مالی برشمرد:

۱. بی‌زمانی و بی‌مکانی در بازارها: جهان به سمتی می‌رود که بازارها ۲۴ ساعته و بدون مرز فعالیت می‌کنند. باید ببینیم نقش تنظیم‌گر و ناظر در این شرایط چیست و آیا مفاهیم سنتی مانند "محل" و "ساعت کاری بازار" هنوز معنا دارند یا نه.

۲. تغییر مفهوم ارزش و سود: در بازارهای مالی جدید، مفهوم ارزش و دارایی ثابت در ذهن نسل جوان متفاوت تعریف می‌شود. اینکه بیت‌کوین ۱۰۰ دلار می‌ارزد یا یک میلیون دلار، بستگی به چارچوب ذهنی نسل جدید دارد، نه صرفاً مبانی کلاسیک اقتصاد.

۳. تحول در جریان اطلاعات: امروز کسی گزارش‌های ۲۰ صفحه‌ای مالی را نمی‌خواند. در فضای مجازی باید به شیوه‌ای تازه گزارش داد تا معنا و اثر خود را حفظ کند. شاید لازم باشد حتی در مفهوم نهاد ناظر یا بانک مرکزی هم بازنگری شود تا با دایره‌های بی‌مرکز و ساختارهای بلاک‌چینی هماهنگ شود.

دیاکو حسینی، کارشناس ارشد روابط بین‌الملل، به عنوان یکی دیگر از سخنرانان این پنل اظهار داشت: وضعیت کنونی جهان مرحله‌ای از «گذار» است و این گذار هنوز به پایان نرسیده است. او با اشاره به پایان نظام تک‌قطبی

POST SHOW REPORT

تأکید کرد: متأسفانه ما هنوز با ذهنیت قرن بیستم تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری می‌کنیم، در حالی که جهان جدید به قواعد تازه‌ای نیاز دارد.

حسینی با بیان اینکه در ایران تصور می‌شود قدرت‌گیری آسیا به‌ویژه چین می‌تواند به نفع ایران باشد، هشدار داد: باید مراقب ترافیک منافع کشورها در اطراف خودمان باشیم.

او تحول ماهیت قدرت در جهان را از نظامی به فرهنگی و سپس اقتصادی دانست و افزود: پس از فروپاشی شوروی، قدرت از عرصه نظامی به مقاومت فرهنگی و از سال ۲۰۰۸ به حوزه اقتصاد منتقل شده است. امروز داور نهایی رقابت‌های جهانی اقتصاد است، اما سیاست خارجی ایران هنوز رویکرد اقتصادی ندارد.

محمود واعظی، وزیر اسبق ارتباطات در ادامه این پنل با طرح این سوال که با توجه به شرایط آیا جنگ می‌شود یا خیر گفت: با توجه به سیاست‌گذاری کشورهای منطقه که مبتنی بر توسعه و ثبات هستند، در حال حاضر در تلاش هستند که جلوی جنگ بعدی را بگیرند.

وی افزود: کشورهای اروپایی هم به دنبال افزایش تنش‌ها در منطقه نیستند چرا که بی‌ثباتی منافع آن‌ها را به خطر می‌اندازد. براساس افکار عمومی کشورهای دیگر هم با جنگ دیگری موافق نیستند.

واعظی ادامه داد: اگر حمله‌ای در ایران صورت بگیرد باعث بی‌ثباتی می‌شود و کشوری دنبال بی‌ثباتی نیست. با توجه به این که در وضعیت نه جنگ نه صلح هستیم، اگر بخواهیم وضعیت را تغییر دهیم و در صورتی که جنگ هم نمی‌خواهیم باید به سمت صلح برویم، باید با دیپلماسی فعال مانع بهانه‌تراشی شویم و روابط را منطقه گسترش دهیم.

او پیشنهاد کرد که در راستای کاهش احتمال جنگ باید رضایت مردم و قدرت نظامی را افزایش دهیم و دیپلماسی فعال داشته باشیم.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵
سالن ابن سینا
برگزارکننده: گروه مالی بانک مسکن

فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بخش مسکن با پشتوانه نهادهای مالی و بورسی

سخنرانان:

علی عسکری، مدیرعامل گروه مالی بانک مسکن
محسن علیزاده، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری مسکن
نرگس زربان، مدیرکل دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی
فردین یزدانی، کارشناس و تحلیلگر مسکن

در این نشست، علی عسکری، مدیرعامل گروه مالی بانک مسکن، برگزاری نمایشگاه کیش اینوکس و پنل‌های تخصصی آن را فرصتی ارزشمند برای هم‌افزایی ایده‌ها و شناسایی مسیرهای جدید سرمایه‌گذاری دانست. وی اظهار داشت: مسکن یکی از اساسی‌ترین نیازهای خانوارهاست و در کشور ما، بخشی از تقاضا برای مسکن فراتر از نیاز مصرفی و با رویکرد سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد. در حال حاضر بیش از دو و نیم میلیون مترمربع پروژه ساختمانی توسط مجموعه بانک مسکن و شرکت‌های تابعه در دست اجراست که بیش از ۹۵ درصد آن با هدف تأمین نیاز واقعی خانوارها ساخته می‌شود. عسکری افزود: رویکرد اصلی مجموعه بانک مسکن، تمرکز بر رفع نیاز خانوارها و خانه دار شدن مردم است.

POST SHOW REPORT

برگزاری چنین رویدادهایی می‌تواند زمینه تعامل، تبادل تجربه و دستیابی به راهکارهای نوین در حوزه تأمین مالی و توسعه پروژه‌های ساختمانی را فراهم کند.

در ادامه، محسن علیزاده، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری مسکن بانک مسکن، به چالش‌های موجود در تأمین مالی ساخت‌وساز اشاره کرد و گفت: در سال‌های گذشته، تمرکز بیش از حد بر بازار پول باعث شده بخش عمده منابع مورد نیاز پروژه‌های عمرانی و ساختمانی از طریق نظام پولی و بانکی تأمین شود، در حالی که سهم بازار سرمایه از تأمین مالی کل کشور کمتر از ۳۰ درصد است. این در حالی است که در بسیاری از کشورها این سهم به ۵۰ تا ۶۰ درصد می‌رسد.

وی افزود: برای تسریع در ساخت پروژه‌ها ضروری است که از ظرفیت بازار سرمایه برای تأمین مالی استفاده بیشتری شود.

علیزاده با اشاره به راهکارهای پیشنهادی شرکت سرمایه‌گذاری مسکن گفت: با همکاری اساتید و کارشناسان حوزه مالی، چند مسیر عملیاتی از جمله توکنیزه کردن دارایی‌های مسکن و فروش متری مسکن در بورس کالا پیشنهاد شده است. رفع موانع قانونی در این زمینه می‌تواند تحولی بزرگ در شیوه تأمین مالی و فرهنگ سرمایه‌گذاری در بخش مسکن ایجاد کند.

او تأکید کرد: شرکت سرمایه‌گذاری مسکن در مجموعه بانک مسکن با دارا بودن نهادهای تخصصی و ابزارهای متنوع، آمادگی دارد تا پیشگام اجرای روش‌های نوین تأمین مالی مسکن در کشور باشد.

در بخش دیگری از این پنل، نرگس زربان، مدیرکل دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی، به تبیین روندهای کلان بازار مسکن و چالش‌های سیاست‌گذاری در این حوزه پرداخت.

وی گفت: برای تصمیم‌گیری صحیح در خصوص سرمایه‌گذاری در بازار مسکن، نهادهای مالی باید شناخت دقیقی از شرایط اقتصاد کلان، پیچیدگی‌های قانونی و تحولات بازار داشته باشند.

نرگس زربان با اشاره به داده‌های آماری افزود: نرخ رشد سرمایه‌گذاری در بخش مسکن در تهران نوسانات بیشتری نسبت به سایر مناطق کشور داشته است. سهم بخش مسکن و ساختمان از کل تسهیلات پرداختی بانک‌ها پایین است و نیازمند بازنگری است.

وی افزود: کاهش معاملات و افت صدور پروانه‌های ساختمانی در سال‌های اخیر نشانه رکود در بازار ساخت‌وساز است.

او همچنین به اجرای طرح قانون جهش تولید مسکن اشاره کرد و گفت: عدم تأمین مالی مناسب از سوی اغلب بانک‌ها، عدم تمکن مالی برخی متقاضیان هزینه‌های بالای آماده‌سازی و تامین زیرساختها، از مهم‌ترین چالش‌های این طرح بوده است.

نرگس زربان افزود: قوانینی نظیر ساماندهی بازار زمین، مسکن و اجاره تأثیر زیادی بر آینده این بخش دارند. همچنین سامانه‌های الکترونیکی جدید از جمله سامانه قراردادهای هوشمند و ثبت رسمی معاملات در سامانه کاتب و خودنویس می‌توانند شفافیت بیشتری در بازار ایجاد کنند.

در ادامه، فردین یزدانی، کارشناس اقتصاد مسکن، وضعیت اقتصاد کلان کشور را عامل اصلی رکود بازار دانست و گفت: در سال‌های اخیر، کوچک شدن تدریجی اقتصاد، کاهش قدرت خرید خانوارها و محدود شدن جریان نقدینگی به سمت نیازهای اولیه، موجب کاهش تقاضای مؤثر در بازار مسکن شده است.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵

سالن رازی

برگزارکننده: کمیته محتوایی کیش اینوکس

از open banking تا open finance اشتراک امن داده های مالی

سخنرانان:

مهدی فقیهی، مشاور وزیر ارتباطات و عضو هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی
فرید احمدی، رئیس هیئت مدیره شرکت سرمایه گذاری و توسعه منطقه آزاد ماکو

در ابتدای نشست، مهدی فقیهی مشاور وزیر ارتباطات و عضو هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی در این نشست گفت: در عصر حاضر، داده، همان نقشی را دارد که روزی پول نقد در نظام بانکی ایفا می کرد. اگر تا دیروز بانک حافظ دارایی بود، امروز، داده، به دارایی اصلی و الگوی رفتار اقتصادی بدل شده است. فقیهی مطرح کرد: اقتصاد جهانی در آستانه دوره ای قرار دارد که در آن شفافیت و اشتراک گذاری جای انحصار را می گیرد و این تغییر نقطه آغاز منظومه ای است که فاینانس باز تنها یکی از اجزای آن است. وی تأکید کرد: فاینانس باز مفهومی فراتر از بانکداری باز است و تمامی اجزای اکوسیستم مالی را شامل بیمه، سرمایه گذاری، دارایی های دیجیتال و ابزارهای اعتباری در شبکه ای هم پیوسته به هم متصل می کند؛ شبکه ای که داده در آن حکم خون در گردش اقتصاد را دارد.

وی افزود: همان گونه که سلامت بدن به سلامت جریان خون وابسته است، سلامت نظام اقتصادی داده محور

POST SHOW REPORT

نیز در گرو اعتماد و اطمینان به داده‌هایی است که به اشتراک گذاشته می‌شوند. رویکرد بدبینانه نسبت به تبادل داده باید جای خود را به درک فرصت‌های آن بدهد، زیرا باز شدن داده‌ها تهدید نیست بلکه عامل توانمندسازی نظام مالی است.

فقیهی گفت: ورود فناوری‌های تحول‌آفرین موجب شده خدمات مالی از قالب سنتی عبور کنند و با زندگی روزمره مردم آمیخته شوند.

وی ادامه داد: انتظار امروز جامعه از فناوری آن است که خدمات مالی بدون محدودیت مکان و زمان در دسترس باشد و بانک‌های آتی باید در منزل، خودرو یا حتی در فضای مجازی خدمات ارائه دهد.

او تصریح کرد تجربه دیجیتال در فاینانس باز یعنی مشتری تعیین‌کننده نحوه دریافت خدمت است نه مؤسسه مالی. وی افزود: فلسفه فاینانس باز بر شخصی‌سازی خدمات استوار است؛ به این معنا که فرد خود انتخاب می‌کند چگونه از بانک، بورس یا بیمه سرویس بگیرد.

فقیهی ادامه داد: نظام بانکی باید نگاه خود را از مالکیت بسته داده‌ها به سمت ارزش‌آفرینی از طریق اشتراک‌گذاری سوق دهد، زیرا داده‌ها در انحصار بی‌ارزش می‌شوند.

وی توضیح داد: در بانکداری باز محور ارائه خدمات بانک است، اما در فاینانس باز همه نهادهای مالی از جمله بانک، بیمه و بازار سرمایه در اکوسیستمی مشترک خدمات متصل و سفارشی ارائه می‌کنند و در نهایت تجربه مالی فردی جایگزین خدمت نهادی می‌شود.

وی با اشاره به نقش صندوق نوآوری و شکوفایی گفت: این صندوق صرفاً تأمین مالی شرکت‌های دانش‌بنیان نیست بلکه نهاد تنظیم‌گر و تربیتی زیست‌بوم نوآوری محسوب می‌شود. از نگاه وی، صندوق نوآوری در منظومه فاینانس باز پلی میان فناوری‌های داده‌محور و خدمات مالی هوشمند خواهد بود.

فقیهی افزود: اجرای فاینانس باز در کشور نیازمند هماهنگی میان دستگاه‌ها و ایجاد بسترهای مشترک داده است که امنیت، کنترل و حاکمیت داده را تضمین کنند.

وی گفت: الگوی جهانی فاینانس باز بر سه رکن اعتماد متقابل، شفافیت تبادل داده و تضمین حقوق داده‌پردازان استوار است.

در ادامه نشست، فرید احمدی، رئیس هیئت‌مدیره شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه منطقه آزاد ماکو، بیان کرد: بانکداری امروز تنها فناوری نیست بلکه فلسفه اجتماعی و اقتصادی است که بر دموکراسی داده و شفافیت اطلاعات مالی استوار شده است.

وی افزود: بانکداری باز شیوه‌ای از تنظیم رابطه میان نهادهای مالی و جامعه است که اساس آن بر اعتماد و مشارکت عمومی بنا شده است.

احمدی گفت: ورود نهادهای مالی به عرصه بانکداری باز حاصل اجبارهای معماری جدید و تغییر ذائقه مشتریان است.

وی افزود: با ظهور پلتفرم‌های غیربانکی مانند موتورهای جست‌وجو و شبکه‌های اجتماعی، ساختار ارتباطی میان مشتری و بانک دگرگون شد و این بازیگران جدید توانستند خدمات شخصی‌سازی شده ارائه دهند.

وی خاطرنشان کرد: بانک‌ها زمانی دریافتند شبکه‌ای از واسطه‌ها شکل گرفته است و در نتیجه ناگزیر به ورود به معماری سرویس‌گرا شدند؛ ساختاری که نقش همه بازیگران مالی را بدون حذف نهادهای اصلی به رسمیت می‌شناسد.

احمدی عنوان کرد: معماری سرویس‌گرا زیرساخت اصلی بانکداری باز و فاینانس باز است و سبب بهبود امنیت داده‌ها در نظام مالی شده است.

وی توضیح داد: در این معماری داده‌ها به اجزای کوچک‌تر تقسیم و به شکل خرد داده مدیریت می‌شوند؛ همین ویژگی احتمال نشت گسترده اطلاعات را به حداقل می‌رساند.

وی افزود: امنیت در نظام داده‌محور نه از مسیر محدودسازی بلکه از راه معماری منطقی و رمزنگاری طبقه‌بندی شده تأمین می‌شود. فاینانس باز رابطه‌ای سالم میان شفافیت و حریم خصوصی برقرار می‌کند؛ داده‌ها قابل دسترسی هستند اما در سطح مجاز و با تفکیک هویتی. هدف فاینانس باز آن است که اعتماد عمومی جایگزین انحصار اطلاعات شود و تصور بانک به عنوان مالک داده به نهاد همکار داده تبدیل گردد.

وی یادآور شد که بانک‌ها، بیمه‌ها، صندوق‌های سرمایه‌گذاری و پلتفرم‌های اجتماعی هر یک بخشی از داده مالی را در اختیار دارند و هماهنگی میان آنان نیازمند پذیرش مفهوم دموکراسی داده است؛ یعنی داده به عنوان منبع شفاف ارزش اقتصادی قابل بهره‌گیری برای تمام نهادهای مالی.

احمدی تأکید کرد: امنیت و شفافیت دو روی یک سکه‌اند و وقتی فاینانس باز با رمزگذاری دقیق و تفکیک مسئولیت اجرا شود، حریم خصوصی حفظ و اطلاعات مالی در اختیار اکوسیستم اقتصادی قرار می‌گیرد. وی گفت: فلسفه فاینانس باز را باید همچون فلسفه دموکراسی داده درک کرد؛ مدلی که انتقال قدرت اقتصادی از تمرکز اطلاعات به اشتراک هوشمندانه میان همه بازیگران مالی را ممکن می‌سازد.

مهدی فقیهی در بخش دیگری از این نشست افزود: تحقق فاینانس باز بدون توجه به زیرساخت فناورانه، سازوکار حقوقی و سرمایه انسانی ممکن نیست.

وی تصریح کرد: کشور باید میان حفظ حریم خصوصی داده‌های شهروندان و تشویق نوآوری تعادل برقرار کند. فقیهی گفت: مقرراتی که مانع نوآوری شوند اقتصاد دیجیتال را دچار رکود می‌کنند و در مقابل بی‌توجهی به حفاظت داده اعتماد عمومی را از میان می‌برد. استانداردسازی تبادل داده و احراز هویت معتبر از ارکان ایجاد اعتماد عمومی است.

وی تأکید کرد: جامعه باید باور کند مزایای فاینانس باز فراتر از خطرات احتمالی است و تعامل میان بانک‌ها، فین‌تک‌ها و نهادهای قانون‌گذار باید مسیر اجرای مطمئن این مدل را فراهم سازد. صندوق نوآوری می‌تواند محور شکل‌گیری کنسرسیوم‌های داده امن و حمایت‌کننده همکاری بانک‌ها و شرکت‌های فناوری باشد. پروژه فاینانس باز برنامه‌ای ملی برای گذار از انحصار داده به مشارکت هوشمندانه است و سیاست‌های ملی باید ضمن حفظ داده‌های شهروندان، نوآوری را تشویق کنند.

فرید احمدی نیز گفت: آنچه مانع بهره‌گیری کامل از داده در تصمیم‌سازی مالی کشور شده نگرش نهادی و ذهنیت مدیریتی است، نه کمبود فناوری. در معماری فاینانس باز مأموریت مدیران همکاری و اشتراک امن داده و خلق ارزش جمعی است.

احمدی اظهار کرد: فرهنگ مدیریتی کشور باید از فردگرایی به همکاری تغییر کند و نظام مالی به جای تقدیر فردی، ارزیابی جمع‌محور را مبنا قرار دهد. گذار موفق از بانکداری باز به فاینانس باز مستلزم جامعه مدیریتی با ذهنیت اشتراکی و نگرش داده‌محور است.

فقیهی در بخش دیگری از نشست درباره خلأ قانونی کشور در زمینه حفاظت داده گفت: نبود قانون مشخص برای صیانت از داده‌های شهروندان یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های اعتماد عمومی است. در ایران هنوز قانون جامع حفاظت داده وجود ندارد و بندهای پراکنده کافی نیستند. تجربه اروپا نشان داده است قانون جامع حفاظت داده می‌تواند توازن میان مالکیت داده و توسعه فناوری را برقرار کند.

در ادامه نشست، فقیهی پیشنهاد کرد نهادهای مالی کشور منشور اخلاق داده‌های مالی را تدوین کنند تا اصول

POST SHOW REPORT

حفظ، اشتراک و حذف داده‌ها در قالب تعهد رسمی تعریف شود. فقیهی گفت: منشور اخلاقی باید ضمانت اجرایی داشته باشد و تخلف از آن مشمول جریمه شود، زیرا بی‌اعتمادی عمومی نتیجه نبود این سازوکارهاست. تشکیل نهاد مشارکتی میان بانک‌ها، بازار سرمایه، بیمه و فین‌تک‌ها برای صیانت از داده اقدامی حیاتی است.

در پایان، فرید احمدی در جمع‌بندی مسیرگذار ایران از بانکداری باز به فاینانس باز تصریح کرد: این تحول نه صرفاً تغییر یک فناوری، بلکه گذار یک فلسفه اقتصادی است. فاینانس باز باید اثر خود را در سطح کلان اقتصاد نشان دهد و موفقیت آن به همکاری میان نهادهای مالی و تنظیم‌گران وابسته است. آینده فاینانس باز به عمق اعتماد عمومی و کیفیت تنظیم‌گری آن بستگی دارد و اگر نهادهای قانون‌گذار بتوانند تعادل میان نوآوری و حریم خصوصی را برقرار کنند، ایران در مسیر شکل‌گیری نظام مالی هوشمند و داده‌محور جهانی قرار خواهد گرفت.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵

سالن خوارزمی

برگزارکننده: تامین سرمایه نوین

تحلیل بازار و صندوق های طلا؛ روندها و پیش بینی ها

سخنرانان:

حسن چنارانی، عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی و عضو هیئت مدیره شرکت رایان هم افزا

پانته آ حکیمی، مدیر صندوق طلای گلدیس نوین

سید جلال هاشمی نسب، مدیر سرمایه گذاری تامین سرمایه کیمیا

سینا کلانترپور، مدیر صندوق طلای قیراط تامین سرمایه دماوند

در آغاز این نشست، اهمیت صندوق های طلا در اقتصاد ایران و نقش ویژه آنها در مدیریت تقاضای فیزیکی طلا توضیح داده شد.

حسن چنارانی، عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی، به عنوان نخستین ارائه دهنده روند رشد صندوق های طلا از سال ۱۳۹۶ تاکنون را تشریح کرد. وی گفت: یکی از مهم ترین اتفاقات سال های اخیر، صدور مجوز صندوق های صدور ابطالی و آغاز معاملات تقریباً ۲۴ ساعته بوده است، تحولی که می تواند ساختار بازار صندوق های طلا را به مرحله جدیدی برساند.

وی افزود: صندوق های طلا در ایران نقشی اساسی در کاهش نیاز به طلای فیزیکی دارند، زیرا به دلیل ویژگی هایی مانند نقدشوندگی بالا، امکان بازارگردانی و کارمزد پایین، می توانند جایگزینی امن برای معاملات پرریسک و

POST SHOW REPORT

غیررسمی طلا باشند.

وی ادامه داد: بخش قابل توجهی از ورود مردم به بازار طلا در سال‌های اخیر از طریق کانال‌هایی صورت گرفت که نظارت کافی بر آنها وجود نداشت، اما صندوق‌ها با شفافیت بیشتر و قابلیت نظارت منظم توسط نهاد ناظر، این مسیر را اصلاح کرده‌اند.

وی توضیح داد که بر اساس آمارهای بورس کالا، اکنون حدود ۲۵ تن شمش، ۲۰ تن نقره و بیش از ۵۰۰ هزار قطعه سکه در قالب گواهی سپرده معامله می‌شود و حدود ۷۰۰ هزار نفر نیز به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در بازار صندوق‌های طلا فعال‌اند.

وی افزود: در سطح جهانی ۱۴۷ صندوق طلا فعال است و بزرگ‌ترین صندوق جهان در آمریکا بیش از ۱۸۰۰ تن دارایی دارد، در حالی که کل دارایی صندوق‌های طلا در ایران حدود ۲۱ تن است. با این حال صندوق‌های داخلی طی سال‌های اخیر رشد قابل توجهی داشته‌اند و اکنون ۲۹ صندوق در بازار فعال است.

وی گفت: با وجود رشد کمی صندوق‌ها، باید تمرکز اصلی روی بهبود کیفیت آنها باشد، زیرا نبود تنوع ابزار مشتقه، نبود ابزارهای پوشش ریسک و شباهت ساختاری میان صندوق‌ها از چالش‌های فعلی این بازار است. سپس، پانته‌آ حکیمی، مدیر صندوق طلای گل‌دیز، به بررسی عوامل بین‌المللی مؤثر بر قیمت جهانی طلا پرداخت. وی گفت: شاخص ریسک سیاسی جهان که توسط فدرال رزرو طراحی شده است، یکی از مهم‌ترین عوامل همبسته با قیمت طلاست. این شاخص شامل تهدیدهای ژئوپولیتیکی، اقدامات ژئوپولیتیکی و شاخص تجمعی است و هر زمان که از مقدار ۱۰۰ واحد عبور کرده، قیمت طلا نیز رشد قابل توجهی داشته است. وی افزود: از سال ۲۰۰۶ به بعد به دلیل جنگ‌ها، بحران‌ها و تنش‌های امنیتی، این شاخص در نقاط بالایی قرار داشته و همین موضوع قیمت انس را به شدت تحت تأثیر قرار داده است.

وی ادامه داد: شاخص احساس سرمایه‌گذاران یا Investor Sentiment نیز نشان می‌دهد که در دوره‌های بحران، احساس سرمایه‌گذاری به کف می‌رسد و به دنبال آن طلا رشد می‌کند. به گفته وی، این شاخص در سال اخیر به محدوده نزدیک به سه واحد رسیده است، سطحی که در دوره‌های مشابه با افزایش تقاضای جهانی طلا همراه بوده است. وی افزود: نسبت مس به طلا نیز یک نسبت تحلیلی‌گرسند است، زیرا مس نماد رشد اقتصادی و طلا نماد دارایی امن در بحران است. کاهش این نسبت به کف تاریخی نشان می‌دهد نگرانی‌ها از رکود افزایش یافته است، هرچند در سه ماه اخیر با برخی توافقات تجاری این نسبت کمی بهبود پیدا کرده است.

وی سپس نرخ رشد اقتصادی چهار اقتصاد اصلی دنیا یعنی آمریکا، اروپا، چین و هند را بررسی کرد و گفت: روند رشد در این کشورها کاهش داشته است، هرچند عملکرد اقتصادی آمریکا بهتر از پیش‌بینی‌ها بوده و رشد آن از ۱.۴ درصد برآوردی به حدود ۳.۵ درصد رسیده است. در مقابل، رشد اقتصاد چین ضعیف‌تر شده و شاخص‌های کلان آن نتوانسته‌اند بهبود چشمگیری ثبت کنند. وی گفت: شاخص احتمال رکود اقتصادی که توسط چند مؤسسه معتبر جهانی محاسبه می‌شود اکنون روی عدد ۵۷ قرار دارد و این احتمال را تقویت می‌کند که جهان ممکن است در سال‌های آینده با رکود مواجه شود.

وی ادامه داد: بازی تعرفه‌ای آمریکا و چین هنوز یکی از مهم‌ترین عوامل عدم قطعیت در اقتصاد جهان است. افزایش تعرفه‌ها در دوره ترامپ فشار زیادی بر تراز تجاری آمریکا وارد کرد، هرچند برخی داده‌های اخیر نشان می‌دهد کسری تراز تجاری اندکی بهبود یافته است. وی گفت: با وجود برخی نشانه‌های بهبود، شاخص PMI تولید همچنان زیر ۵۰ است و نرخ بیکاری نیز تغییر محسوسی نکرده است. کاهش سرعت کوچک‌سازی ترازنامه فدرال رزرو، کاهش نرخ بهره و سیاست‌های انبساطی آمریکا به بهبود نسبی اقتصاد کمک کرده است، اما تصویر روشن و قطعی ارائه نمی‌کند.

وی افزود: کاهش نرخ بازده اوراق ضد تورمی ده‌ساله آمریکا نشان از تعدیل انتظارات تورمی دارد و منحنی بازده

نیز از وضعیت معکوس فاصله گرفته است. تقویت ارزش دلار پس از بحران بسته شدن دولت آمریکا سبب شد طلا در کوتاه مدت در قیمت بالای خود تثبیت شود. وی گفت: در مدل های فدرال رزرو نیز نرخ بهره احتمالاً از دسامبر امسال کاهش خواهد یافت، سناریویی که به نفع بازار طلاست.

در ادامه، وی وضعیت اقتصادی چین را بررسی کرد و گفت: چین هنوز با رکود بخش ساخت و ساز، ضعف مصرف داخلی و کاهش صادرات مواجه است. شاخص PMI این کشور کاهش یافته و با وجود حمایت های دولت، مصرف کننده چینی هنوز به فعالیت عادی بازنگشته است. وی افزود: با توجه به ضعف چین و بهبود متغیرهای آمریکا، تصویر ترکیبی و دوگانه ای برای انس طلای جهانی شکل گرفته است.

وی ادامه داد: تغییر جغرافیای ذخایر طلای جهان نشان می دهد سهم شرق در حال افزایش است. بانک های مرکزی چین، هند، ژاپن و ترکیه در پنج سال اخیر خرید قابل توجهی داشته اند. در حالی که آمریکا همچنان بزرگترین دارنده رسمی طلاست. وی گفت: بانک های مرکزی از سال ۲۰۱۰ میلادی به بعد خریدار عمده طلا شده اند، روندی که بعد از جنگ اوکراین شتاب بیشتری گرفت.

وی افزود: عرضه طلا به دلیل افزایش بهای تمام شده تولید و رشد قیمت، بیشتر از قبل شده اما این افزایش عرضه به اندازه ای نیست که روند رشد قیمت را متوقف کند ETF های طلا، بانک های مرکزی و سرمایه گذاران نهادی بیشترین تقاضای سال اخیر را داشته اند. وی گفت: مجموع این عوامل نشان می دهد سناریوی غالب مؤسسات معتبر جهانی رشد قیمت طلا در سال های آینده خواهد بود و برخی حتی هدف های بسیار بالایی برای قیمت انس تعیین کرده اند.

در ادامه نشست، سید جلال هاشمی نسب، مدیر سرمایه گذاری تأمین سرمایه کیمیا، به بررسی رفتار قیمت طلا از زاویه روان شناسی بازار و داده های تاریخی پرداخت. وی گفت: شاخص ترس و طمع طلا که بین صفر تا صد سنجیده می شود، اکنون در محدوده ۸۴ است، سطحی که نشان از تقاضای هیجانی و اشباع خرید دارد. وی افزود: داده های بلندمدت نشان می دهد از اواخر سال ۲۰۲۴ تاکنون، در اغلب روزها این شاخص زیر ۹۰ قرار نگرفته است، به این معنا که بازار جهانی طلا تقریباً به صورت مداوم تحت فشار هیجانی خرید بوده است.

وی ادامه داد: نمودار قیمت طلا تعدیل شده با تورم آمریکا نشان می دهد قله تاریخی سال ۱۹۷۹ میلادی مجدداً لمس شده و قیمت واقعی طلا اکنون تنها پنج درصد پایین تر از اوج تاریخی خود قرار دارد. وی گفت: این سطح از قیمت واقعی برای بسیاری از تحلیلگران اهمیت ساختاری دارد، زیرا نشان می دهد قیمت طلا نه تنها اسمی بلکه حقیقی نیز به سطح های استثنایی رسیده است.

وی افزود: مقایسه بازدهی طلا و شاخص S&P۵۰۰ در سال های ۲۰۲۳، ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ میلادی نشان می دهد طلا در یک سال اخیر عملکرد بسیار بهتری نسبت به سهام آمریکا داشته است. به گفته وی، بازدهی ۶۱ درصدی طلا در مقابل رشد ۵ درصدی S&P۵۰۰ نشان می دهد سرمایه گذاران در شرایط عدم قطعیت جهانی، ترجیح بیشتری به دارایی های امن دارند.

وی ادامه داد: نسبت طلا به نقره نیز نشان داده که طلا در سال های اخیر عملکرد بهتری نسبت به نقره داشته است. وی گفت: داده های مربوط به رشد نقدینگی آمریکا، افزایش سرعت گردش پول و سیاست های انبساطی فدرال رزرو نیز نشان می دهد بخشی از رشد طلا نتیجه تزریق گسترده نقدینگی در اقتصاد آمریکا است. وی افزود: بانک های مرکزی جهان از سال ۲۰۱۰ میلادی تا امروز به خریدار دائمی طلا تبدیل شده اند و رشد ذخایر آنها پس از جنگ اوکراین بیشتر شده است. وی گفت: کاهش سهم اوراق دولت آمریکا در ترازنامه بانک های مرکزی و جایگزینی تدریجی طلا، بیانگر نگرانی این نهادها نسبت به آینده نظام مالی جهانی است.

وی ادامه داد: تقاضای سنگین هند برای طلا نیز عامل مهمی است. به گفته وی، زنان هندی به تنهایی بیش از ۲۴ هزار تن طلا نگهداری می کنند که معادل ۱۱ درصد طلای جهان است. وی افزود: شاخص های مرتبط با هزینه

POST SHOW REPORT

بهره دولت آمریکا، نقش دلار، شاخص‌های عدم قطعیت اقتصادی و رفتار منحنی بازده نیز همگی نشان می‌دهند که طلا در دو سال اخیر به عنوان یک پناهگاه امن محبوب‌تر شده است.

در ادامه، سینا کلانتریپور، مدیر صندوق طلای قیراط تامین سرمایه دماوند، تجربه صندوق‌های طلا در ایران را بررسی کرد و گفت: ورود گواهی سپرده شمش به بورس کالا نقطه عطف بازار صندوق‌های طلا بوده است. وی گفت: پیش از سال ۱۴۰۲ دارایی صندوق‌ها تقریباً محدود به سکه بود، اما پس از عرضه شمش، تنوع بیشتر شد و تعداد صندوق‌ها به ۲۹ صندوق افزایش یافت. وی افزود: ارزش کل بازار صندوق‌ها امروز بیش از ۳۰۰ هزار میلیارد تومان است و این رشد تنها ناشی از افزایش قیمت طلا نیست، بلکه نتیجه ورود نقدینگی سنگین و تغییر رفتار سرمایه‌گذاران است.

وی ادامه داد: مهم‌ترین مزیت صندوق‌ها دسترس‌پذیری است. وقتی سکه یا طلای ۱۸ عیار قیمت‌های بسیار بالایی دارد، صندوق‌ها امکان سرمایه‌گذاری با مبالغ کوچک را فراهم می‌کنند. وی افزود: نقدشوندگی بالا، شفافیت اطلاعات، امنیت دارایی و معافیت مالیاتی از دیگر مزایای صندوق‌های طلاست که باعث شده سرمایه‌گذاران خرد و کلان به این بازار اعتماد کنند.

وی ادامه داد: امروز صندوق‌های طلا تقریباً ۷۵ تا ۱۰۰ درصد دارایی خود را در شمش نگهداری می‌کنند. وزن سکه، نقره و مشتقات کم است، اما همین ابزارها انعطاف قابل توجهی ایجاد می‌کنند. وی گفت: بازار مشتقه شمش هنوز به طور کامل فعال نشده، اما ظرفیت بزرگی برای مدیریت صندوق دارد و می‌تواند نقدینگی لازم برای روزهای اوج ابطال را فراهم کند.

وی افزود: NAV صندوق‌های طلا هر دو دقیقه یک بار به‌روزرسانی می‌شود و از محدود بازارهایی است که محاسبات NAV تقریباً هیچ‌گاه با خطا یا انحراف شدید روبه‌رو نشده است. وی ادامه داد: رفتار بازار در ماه‌های اخیر نشان می‌دهد میان حباب صندوق طلا و حباب گواهی شمش رابطه معکوس وجود دارد، این یعنی بازار به بلوغ رسیده و رفتار غیرمنطقی را اصلاح می‌کند.

وی سپس درباره معیارهای انتخاب صندوق طلا توضیح داد و گفت: نخست باید ساختار دارایی صندوق را بررسی کرد و دید چه میزان از پورتنفوی آن به شمش، سکه، نقره یا مشتقات اختصاص دارد. دومین معیار، روند صدور و ابطال است؛ صندوقی که در روند نزولی طلا، صدور بزند، پورتنفوی خود را با قیمت‌های پایین‌تر تنظیم می‌کند و در رشد بعدی بازدهی بیشتری ثبت می‌کند. وی افزود: صندوق‌هایی که در اوج هیجان صدورهای سنگین انجام می‌دهند ممکن است نتوانند به موقع دارایی پایه را خریداری کنند و بازدهی آنها در دوره رشد کاهش یابد.

وی ادامه داد: معیار مهم دیگر کیفیت بازارگردانی است. صندوقی که میانگین حباب آن در دوره‌های یک‌ماهه، سه‌ماهه و شش‌ماهه ثابت بماند، نشان می‌دهد بازارگردانی آن ساختارمند است و سرمایه‌گذار با ریسک کمتری مواجه می‌شود. وی افزود: در روزهای اوج معاملات که معمولاً با ورود پول سنگین همراه است، صندوق باید توانایی کنترل فاصله قیمت تابلو و NAV را داشته باشد.

وی گفت: رفتار تریدرهای کوتاه‌مدت نیز یکی از عوامل مهم بازار صندوق‌هاست. به گفته وی، الگوریتم‌های معاملاتی اکنون بخش مهمی از نقدشوندگی صندوق‌ها را تأمین می‌کنند و نوسان‌گیری چرخشی میان صندوق‌ها یکی از استراتژی‌های رایج بازار است. وی افزود: آربیتراژ کوتاه‌مدت میان قیمت تابلو و NAV نیز فرصتی است که به‌ویژه برای سرمایه‌گذاران بلندمدت قابل توجه است.

وی ادامه داد: انتخاب صندوق طلا صرفاً یک تصمیم کلان نیست، بلکه تفاوت‌های کوچک در نوع خرید دارایی، مدیریت صدور، بازارگردانی و سیاست‌های نقدشوندگی می‌تواند بازدهی کاملاً متفاوتی ایجاد کند. وی افزود: همین تفاوت‌های جزئی باعث شده بازار صندوق‌های طلا به یک بازار بالغ با رفتار قابل تحلیل تبدیل شود و در سبد سرمایه‌گذاران ایرانی وزن مهم‌تری پیدا کند.

kishInvex® 2025

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۱۱:۱۵ - ۱۲:۴۵
سالن ابوریحان
برگزارکننده: بورس کالای ایران و گروه خدمات بازار
سرمایه آبان

فرصت ها و چالش های اوراق بهادار سازی رمز دارایی ها

سخنرانان:

رحمان آراسته مدیر بازار مشتقه بورس کالای ایران
امیرحسین راد، مدیرعامل نویتکس
مهدی صالحی، مدیر توسعه گروه مالی آبان

رحمان آراسته، مدیر بازار مشتقه و صندوق های کالایی بورس کالای ایران در این پنل، با تاکید بر لزوم بومی سازی ابزارهای نوین مالی، برای ورود به بازارهای جدید گفت: اگر بخواهیم وارد این بازار شویم، باید متناسب با شرایط کشور عمل کنیم. برای نمونه، گواهی سپرده از ابزارهایی است که به صورت بومی در ایران طراحی شده و در حوزه هایی مانند شمش طلا و نقره تجربه موفق داشته است. پس چرا از این ظرفیت در زمینه رمزارزها استفاده نکنیم، البته باید توجه داشت که بازی در این زمین دشوارتر است.

وی با اشاره به ضرورت همکاری میان نهادهای مالی و پلتفرم های نوآور ادامه داد: اگر بورس کالا بخواهد به تنهایی این مسیر را پیش ببرد، اتفاق خاصی نخواهد افتاد. لازم است ارتباط رسمی میان بازار سرمایه و پلتفرم ها یا صرافی های رمزارز چه در قالب بازار کریپتو و چه در قالب توکن سازی برقرار شود. در خصوص بیت کوین نیز بررسی ها و پیشنهادهای ما نشان می دهد می توانیم گواهی سپرده مبتنی بر بیت کوین را طراحی کنیم و همکاری هایی با مجموعه های رمزارزی نظیر نویتکس شکل دهیم.

رحمان آراسته با اشاره به چشم انداز توسعه ابزارهای مالی جدید افزود: بورس باید از ظرفیت های مختلف از جمله توکن سازی استفاده کند و به سمت بازارهای ۷ روزه و ۲۴ ساعته حرکت کند. پیشنهاد ما این است که روی گواهی سپرده های کالاهای جذاب - چرا که همه کالاها چنین ظرفیتی ندارند - فرایند توکن سازی انجام شود؛ برای مثال، کالاهایی مانند نقره یا مس می توانند گزینه های مناسبی باشند.

POST SHOW REPORT

او در توضیح نقش بورس کالا در این فرایند گفت: وظیفه بورس این نیست که مستقیماً وارد عملیات توکن‌سازی شود، بلکه باید بستر اصلی را فراهم کند. اجرای این فرایند باید در خارج از بازار رسمی و با همکاری نهادهای مرتبط انجام شود. در عین حال، دغدغه‌های مربوط به رگولاتوری، امنیت و کنترل بازار نیز باید به صورت دقیق پاسخ داده شود.

مدیر بازار مشتقه و صندوق‌های کالایی بورس کالا در ادامه تأکید کرد: توکن‌سازی روی گواهی‌های سپرده جذاب می‌تواند مقیاس بازار سرمایه را افزایش دهد و شایانیت جدیدی برای آن ایجاد کند. زیرساخت‌های لازم در بیرون از بازار رسمی فراهم است، کاربران زیادی در این فضا حضور دارند، و ورود و خروج در این بازارها حتی از بازار سرمایه نیز آسان‌تر است. بنابراین باید از این ظرفیت به درستی بهره‌برداری شود.

آراسته در پایان تأکید داشت که بازار سرمایه محکوم به ورود به بازارهای جدید از جمله حوزه توکن‌سازی است و اگر این مسیر به درستی طراحی شود، می‌تواند فرصت‌های تازه‌ای برای رشد و توسعه ساختار مالی کشور ایجاد کند.

در ادامه این پنل، امیرحسین راد، مدیرعامل نوبیتکس، با اشاره به رشد چشمگیر بازار جهانی رمزارزها اظهار داشت: ارزش کل بازار رمزارزها در جهان حالا به حدود ۴ تریلیون دلار رسیده است؛ رقمی معادل حدود ۱۵ درصد از ارزش بازار طلا که نزدیک به ۲۸ تریلیون دلار است.

او در ادامه با بیان این که رمزارزها قرار بود، جایگزینی برای پول سنتی شوند، ادامه داد: رمزارزها در ابتدا با هدف جایگزینی پول‌های سنتی ایجاد شدند، اما به مرور نگاه‌ها به بیت‌کوین تغییر کرد. بیت‌کوین به دلیل کمبود، محدودیت عرضه و کندی در پردازش تراکنش‌ها، امروز بیشتر به عنوان دارایی ارزشمند و جایگزینی دیجیتال برای طلا شناخته می‌شود.

امیرحسین راد در ادامه با اشاره به گسترش استفاده از رمزارزها در سطح جهانی توضیح داد: تخمین زده می‌شود حدود ۸۰۰ میلیون نفر در جهان به نوعی از رمزداری‌ها استفاده می‌کنند و نرخ رشد سالانه کاربران این حوزه بین ۱۰ تا ۱۵ درصد است.

او با اشاره به این که در ایران نیز از حدود ۷ تا ۸ سال پیش نخستین پلتفرم‌های رمزارزی در شرایط نبود چارچوب‌های رگولاتوری شکل گرفتند، اظهار کرد: برآورد می‌شود حدود ۱۵ میلیون نفر از مردم کشور از کریپتو استفاده می‌کنند. در میان نسل Z، سهم کاربرانی که از توکن استفاده می‌کنند، نسبت به سرمایه‌گذاران در بازار سرمایه سنتی بیشتر بوده است. این اتفاق نشان‌دهنده استقبال این نسل از ابزارهای نوین مالی است.

مدیرعامل نوبیتکس با اشاره به تلاش‌های جهانی برای پیوند میان بازارهای سنتی و رمزارزی گفت: اولین تلاش جدی برای راه‌اندازی ETF بیت‌کوین از سال ۲۰۲۴ آغاز شد و به یکی از عوامل اصلی رشد تقاضا برای بیت‌کوین در جهان تبدیل شد. چالش اصلی در مسیر تأیید این صندوق‌ها از سوی نهاد تنظیم‌گر در آمریکا، موضوع نحوه قیمت‌گذاری دارایی پایه بود. با این حال، در بازارهایی مانند هنگ‌کنگ و بریتانیا نمونه‌هایی از اوراق بهادار مبتنی بر دارایی‌های رمزارزی وجود دارد.

او با تأکید بر ضرورت ایجاد زیرساخت‌های مشابه در کشور افزود: برای توسعه چنین ابزارهایی در ایران، باید به مرجعی معتبر برای قیمت‌گذاری دارایی‌های رمزارزی دست پیدا کنیم. به نظر می‌رسد بورس کالا می‌تواند در قالب گواهی سپرده، هم مرجع قیمت‌گذاری و هم محل نگهداری دارایی‌های مرتبط باشد.

امیرحسین راد با اشاره به این که در این مسیر دوچالش اساسی وجود دارد، ادامه داد: نخست، مسئله نگهداری دارایی‌های دیجیتال که با ریسک‌های سایبری همراه است و دوم، مسئله ضرورت ایجاد امکان اتصال لحظه‌ای این بازار به سایر بازارها و انجام بازارگردانی موثر است.

او در ادامه سخنانش توکنایز کردن دارایی‌ها را یکی از جذاب‌ترین فرصت‌ها برای اتصال بازار سنتی و رمزارزی

دانست و گفت: با توجه به کمبود سرمایه در کشور و رقابت برای جذب آن، توکنایز کردن می‌تواند مسیر جدیدی برای تامین مالی باشد. یکی از مزایای اصلی این فرایند، تسویه آنی و حذف نیاز به نهادهایی مانند سپرده‌گذاری مرکزی است؛ چراکه همه تراکنش‌ها به صورت شفاف در بلاکچین ثبت می‌شوند و امکان معامله ۲۴ ساعته در تمام روزهای هفته فراهم است. همچنین این دارایی‌ها قابلیت استفاده به عنوان وثیقه یا ابزار سپرده‌گذاری را دارند. مدیرعامل نوبیتکس با اشاره به ظرفیت‌های بین‌المللی این ابزار افزود: از دیگر مزایای توکنایز، دسترسی به بازارهای جهانی و جذب سرمایه‌گذاران فرامرزی است. برای نمونه، در صورت توکنایز سهام یا اوراق بدهی، می‌توان جامعه سرمایه‌گذاران گسترده‌تری را در خارج از کشور هدف قرار داد. اما اگر زیرساخت‌های لازم برای این فرایند فراهم نشود، چنین بازاری عمق کافی نخواهد داشت و نقدشوندگی محدودی در پی دارد.

امیرحسین راد در پایان و در توضیح ماهیت غیرمتمرکز رمزارزها گفت: یکی از مهم‌ترین اهداف شکل‌گیری بلاکچین و رمزارزها، کاهش کنترل نهادهای مرکزی بر دارایی افراد است؛ اصلی‌ترین مزیت بیت‌کوین نیز همین ویژگی است. با این حال، توکن‌هایی نظیر استیبل‌کوین‌ها که معادل دارایی‌هایی مانند دلار یا طلا منتشر می‌شوند، توسط نهادهای متمرکز کنترل خواهند شد و در نتیجه امکان فریز شدن آن‌ها در شرایط خاص وجود دارد. در سال‌های اخیر نیز نمونه‌هایی از این اتفاق، به‌ویژه در ارتباط با تحریم‌ها، رخ داده است. البته این ریسک در دارایی‌هایی مانند بیت‌کوین وجود ندارد.

مهدی صالحی، مدیر توسعه گروه مالی آبان، نیز در این پنل به بررسی وضعیت تعامل میان بازار مالی سنتی و بازار کریپتو پرداخت و گفت: ما با دو بازار مالی و بازار کریپتو مواجه‌ایم. پرسش اصلی این است که چگونه می‌توان بین این دو ارتباط موثری برقرار کرد. دو راه پیش رو داریم؛ یا از ابزارهای نوین برای توکنایز کردن دارایی‌های مالی استفاده کنیم، یا به سمت اوراق بهادار سازی دارایی‌های کریپتویی حرکت کنیم؛ مشابه آنچه در قالب ETF بیت‌کوین در سطح جهانی وجود دارد.

او در توضیح مفهوم توکنایز کردن اظهار داشت: توکنایز به معنای تبدیل دارایی‌های واقعی یا مالی به توکن‌های دیجیتال قابل معامله است. به عنوان نمونه، می‌توان سهام یک شرکت را توکنایز کرد. در ایران نیز برخی صرافی‌ها این مسیر را آغاز کرده‌اند؛ برای مثال امکان معامله توکن سهام شرکت‌هایی مانند انوبدیا فراهم شده است. صالحی در ادامه بیان این که موضوع املاک و مستغلات در بحث توکنایز بسیار فراگیر شده است، اضافه کرد: در سطح جهانی، املاک و مستغلات از حوزه‌های پیشرو در توکنایز دارایی‌ها محسوب می‌شوند. همچنین بلاکچین نقش مهمی در ارتقای امنیت داده‌ها داشته و زیرساخت مناسبی برای توسعه بازارهای نوینی همچون NFT و هنر دیجیتال فراهم کرده است. ارزش بازار توکنایز از حدود ۴۰۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۳، اکنون به حدود ۱۱ تریلیون دلار رسیده است.

مدیر توسعه گروه مالی آبان با تاکید بر این موضوع که بحث زیرساخت سدی برای توسعه توکنایز در بازار سرمایه کشور شده است، افزود: چالش اصلی در مسیر گسترش توکنایز در بازار سرمایه ایران، ضعف زیرساخت‌هاست. اگر بتوانیم بیت‌کوین را در قالب گواهی سپرده وارد بازار سرمایه کنیم، می‌توان به تدریج به سمت راه‌اندازی ETF بیت‌کوین نیز حرکت کرد.

در انتهای این پنل، علیرضا دلیری، معاون توسعه مدیریت و جذب سرمایه معاونت علمی و فناوری دولت دوازدهم نیز با بیان این که خدمات فیزیکی در حال حذف شدن هستند و پول فیزیکی نیز به تدریج از چرخه اقتصادی کنار خواهد رفت، اظهار کرد: فناوری بلاکچین درهای جهان را به روی یکدیگر باز کرده و محدودیت‌های ارتباطی میان بسترهای مختلف را از میان برداشته است؛ روندی که دیگر از کنترل دولت‌ها و حاکمان خارج شده و به سرعت در حال گسترش است.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ۱۳:۰۰ - ۱۴:۳۰
سالن ابن سینا
برگزارکننده: سازمان بورس و اوراق بهادار

راهکارهای تامین مالی از بازار سرمایه

سخنرانان:

وحید روشن قلب، مدیر نظارت بر بازار اولیه سازمان بورس و اوراق بهادار
مرتضی چشان، رئیس اداره نظارت بر انتشار و ثبت اوراق بهادار بدهی
سازمان بورس و اوراق بهادار
محمد حسین صدرایی، مدیرعامل شرکت دارایی مرکزی

در ابتدای نشست، وحید روشن قلب مدیر نظارت بر بازار اولیه سازمان بورس و اوراق بهادار به تشریح وضعیت بازار سرمایه و ابزارهای تأمین مالی پرداخت. وی ابزارهای موجود در بازار سرمایه را به سه بخش اصلی تقسیم کرد و گفت: روند تأمین مالی از طریق این بازار در سالهای اخیر رشد قابل توجهی داشته و نشان می‌دهد که بازار سرمایه توانسته نقش مهمی در تأمین منابع مالی ایفا کند.

روشن قلب افزود: بر اساس قانون بودجه، حدود ۶۰۱ همت اوراق تا سال ۱۴۰۳، توسط دولت در بازار سرمایه منتشر شده است که رقم قابل توجهی محسوب می‌شود.

وی در ادامه به بخش تأمین مالی خرد اشاره کرد و گفت: در سال گذشته، حدود ۱۳ همت از طریق تأمین مالی جمعی (کرافاندینگ) جذب شده است؛ اقدامی که می‌تواند نقش مهمی در حمایت از کسب‌وکارهای نوپا و پروژه‌های کوچک داشته باشد.

به گفته مدیر نظارت بر بازار اولیه سازمان بورس، بحث تأمین مالی شرکت‌ها و پروژه‌ها امروز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

او تأکید کرد: بخش عمده تأمین مالی در بازار سرمایه از طریق افزایش سرمایه شرکت‌های بورسی انجام می‌شود که این افزایش سرمایه به چهار روش صورت می‌گیرد.

در ادامه نشست، مرتضی چشان، رئیس اداره نظارت بر انتشار و ثبت اوراق بهادار بدهی سازمان بورس و اوراق بهادار نیز در ادامه به تشریح اهمیت و سازوکارهای اوراق بدهی پرداخت.

وی ضامن اوراق را یکی از ارکان اساسی و بسیار مهم در فرآیند انتشار اوراق ذکر کرد و گفت: اطمینان از بازپرداخت اوراق برای سرمایه‌گذاران حیاتی است.

چشان توضیح داد: یکی از انواع ضمانت‌هایی که مورد استفاده قرار می‌گیرد، ضمانت از طریق اشخاص حقوقی یا تکیه بر رتبه اعتباری شرکت منتشرکننده است. نکته مهمی که مطرح می‌شود این است که مفهوم رتبه اعتباری، هم برای شرکت‌های پذیرفته‌شده در بورس و هم برای شرکت‌های پذیرفته‌نشده قابلیت استفاده دارد.

او با اشاره به تنوع ابزارها، گفت: در حال حاضر ۱۳ - ۱۴ ابزار گوناگون برای تأمین مالی از طریق بازار سرمایه در اختیار داریم. این اوراق قابلیت انتشار بر اساس پشتوانه دارایی‌های مختلفی را دارا هستند.

رئیس اداره نظارت بر انتشار و ثبت اوراق بهادار بدهی سازمان بورس و اوراق بهادار در پایان به نوآوری‌های اخیر اشاره کرد و افزود: در چند سال گذشته، ابزار «اوراق اجاره سهام» به بازار سرمایه اضافه شده است، این ابزار نوآورانه به شرکت‌ها این امکان را می‌دهد که سهام خود را به اجاره بگذارند و منابع مالی مورد نیاز خود را تأمین کنند.

محمدحسین صدرایی، مدیرعامل شرکت دارایی مرکزی نیز در ادامه با اشاره به وضعیت بازار بدهی، لزوم نوآوری و هوشمندسازی در فرآیندهای تأمین مالی گفت: یکی از محورهای اصلی فعالیت ما در شرکت دارایی مرکزی، ارزیابی مشکلات و ارائه راهکارهای عملی است تا بتوانیم انتشار اوراق بدهی را تسهیل و بهینه کنیم. او با بیان اینکه با تمرکز بر هوشمندسازی به دنبال کاهش زمان فرایند انتشار و شخصی‌سازی خدمات هستیم، گفت: سامانه دارایی مرکزی نمونه‌ای از این تلاش‌هاست که مراحل انتشار اوراق و مدارک مورد نیاز را به ساده‌ترین شکل در اختیار شرکت‌ها قرار می‌دهد. هم‌چنین با استفاده از هوش مصنوعی، در حال آزمایش تولید گزارش‌های تحلیلی هستیم تا کارشناسان بتوانند تصمیم‌گیری‌های خود را دقیق‌تر انجام دهند.

صدرایی با اشاره به اینکه در زمینه اوراق بدهی، تمرکز ما روی اسکیل کردن انتشار اوراق کوتاه‌مدت و کوچک است، اضافه کرد: تغییرات اخیر، از جمله پذیرش ضمانت‌نامه‌ها و تسهیل انتشار اوراق اجاره، مسیر جدیدی برای کاهش فشار بر ناشران ایجاد کرده است. هم‌چنین عرضه خصوصی اوراق، پس از سال‌ها، به شکلی عملیاتی در بازار اجرا شده و ما در حال تلاش برای گسترش آن هستیم.

وی آشنایی ناکافی برخی بنگاه‌ها با ابزارهای تأمین مالی بازار سرمایه و تجربه‌های تلخ گذشته را از جمله چالش‌های موجود برشمرد و توضیح داد: مهم‌ترین راه‌حل، تسهیل و حمایت از بخش خصوصی و افزایش دانش تأمین مالی در سراسر کشور است.

صدرایی توسعه بازار بدهی به شکلی پایدار، کاهش هزینه‌های مالی و ارتقای ظرفیت تأمین مالی شرکت‌ها را هدف مدیریت دارایی مرکزی و تقویت بازار سرمایه برشمرد.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۰ آبان - ۱۳:۳۰ - ۱۴:۰۰

سالن خوارزمی

برگزارکننده: همراه اول

سرمایه گذاری جایگزین با تمرکز بر سرمایه گذاری جسورانه و سرمایه گذاری خصوصی؛ فرصت ها و چالش ها

سخنرانان:

ابوالحسن فیروزآبادی، دبیر اسبق شورای عالی فضای مجازی
امیرسینا جیرفتی معاون سرمایه گذاری حرکت اول

در این نشست تخصصی، تعدادی از فعالان حوزه سرمایه گذاری جایگزین و نوآوری اقتصادی گرد هم آمدند تا چشم انداز سرمایه گذاری جسورانه در کشور را مورد بحث و بررسی قرار دهند. در ابتدای نشست، ابوالحسن فیروزآبادی، دبیر اسبق شورای عالی فضای مجازی، در خصوص روند سرمایه گذاری های جایگزین اظهار داشت: سرمایه گذاری جایگزین، به ویژه سرمایه گذاری جسورانه و خصوصی، به عنوان ابزاری برای تنوع بخشی به سبد سرمایه و تقویت نوآوری اقتصادی شناخته می شود و نقش مهمی در رشد شرکت های نوپا و استارت آپ ها دارد. متخصصان حاضر در پنل بر این نکته تأکید کردند که توسعه این نوع سرمایه گذاری در ایران مستلزم هماهنگی میان بخش خصوصی، سرمایه گذاران و نهادهای حاکمیتی است.

وی در ادامه، با اشاره به نقش سرمایه گذاری جسورانه در تقویت اکوسیستم نوآوری کشور، گفت: سرمایه گذاری جسورانه تنها به معنی تزریق منابع مالی نیست، بلکه همراه با حمایت مدیریتی، شبکه سازی و دسترسی به بازار

می‌تواند شرکت‌های نوپا را به بازیگران تأثیرگذار اقتصاد تبدیل کند.

در ادامه پیل، بسیاری از کارشناسان به چالش‌های سرمایه‌گذاری جسورانه در ایران پرداختند. یکی از سرمایه‌گذاران تأکید کرد: سرمایه‌گذاران جسور به دنبال بازده بالاتر و کنترل ریسک هستند؛ اگر بستر قانونی و اجرایی مناسب فراهم نشود، بخش قابل توجهی از پتانسیل این نوع سرمایه‌گذاری از دست می‌رود.

همچنین کارشناسان بر اهمیت اطلاع‌رسانی شفاف درباره فرصت‌های سرمایه‌گذاری و پروژه‌های نوآور تأکید کردند و اظهار داشتند که نبود شفافیت می‌تواند سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را دچار تردید کند و رشد اکوسیستم نوآوری را محدود سازد.

در ادامه نشست، امیرسینا جیرفتی معاون سرمایه‌گذاری حرکت اول گفت: سرمایه‌گذاری خصوصی و جسورانه باید با برنامه‌ریزی بلندمدت و تعریف مسیر رشد برای شرکت‌ها همراه باشد. این سرمایه‌گذاری‌ها نباید تنها کوتاه‌مدت و مبتنی بر سود سریع باشد، بلکه باید ظرفیت رشد پایدار و خلق نوآوری را فراهم کند.

وی توصیه‌هایی در خصوص توسعه سرمایه‌گذاری جایگزین و جسورانه ارائه داد که شامل بازنگری در سازوکارهای قانونی، ایجاد نهادهای مالی نوآور، توسعه شبکه‌های مشاوره و راهبری، و تسهیل دسترسی به بازارهای داخلی و بین‌المللی بود.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۱۳:۰۰-۱۴:۳۰
 سالن ملاصدرا
 برگزارکننده: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

از کیش تا بریکس؛ اتصال به اقتصادهای نوظهور جهان

سخنرانان:

فرشید شکرخدايي، رئيس کمیسیون سرمایه گذاری و تامین مالی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

کیوان کاشفی، عضو هیات رئیسه اتاق ایران

مرتضی میری رئیس کمیسیون فرش، هنر و صنایع دستی اتاق ایران

حسین کشیری، مدیرکل دفتر وام‌ها و مجامع و موسسات بین‌المللی در سازمان سرمایه‌گذاری و

کمک‌های اقتصادی و فنی ایران

عرفان شاکری، رئیس اتاق مشترک ایران و امارات

مسعود برهمن، رئیس اتاق مشترک ایران و شرق آفریقا

محمدحسین خروطی، مدیرعامل هلدینگ خوارزمی

فرشید شکرخدايي در ابتدای نشست در خصوص جایگاه ایران در پیمان‌های بین‌المللی اظهار داشت: ایران در سال‌های اخیر تلاش کرده جایگاه خود را در پیمان‌های بین‌المللی تقویت کند و عضویت در بریکس نیز در همین راستا تعریف می‌شود. در این نشست، بحث اصلی این بود که بریکس برای ایران چه فرصتی ایجاد می‌کند و چه الزامات و چالش‌هایی پیش‌روی کشور قرار دارد.

وی اشاره کرد که اتاق ایران باید درباره حضور فعال در اتاق بازرگانی بریکس تصمیمی استراتژیک بگیرد، زیرا این مجموعه برخلاف برخی تجربه‌های گذشته، تشکیلات اقتصادی فعالی دارد. وی خاطرنشان ساخت که برخی از افراد علاقمند در بخش خصوصی با هزینه شخصی در جلسات بریکس شرکت کرده‌اند و تجربه آنها نشان می‌دهد این مجموعه ظرفیت تعامل جدی دارد.

کیوان کاشفی، عضو هیئت‌رئیس اتاق ایران، گفت: بریکس امروز به یکی از مهم‌ترین بلوک‌های اقتصادی جهان تبدیل شده و کشورهایی مانند چین، هند، روسیه، برزیل، آفریقای جنوبی، و اکنون ایران، مصر، اتیوپی و امارات، در آن حضور دارند.

وی گفت: ایران سال‌هاست تلاش می‌کند از انزوای اقتصادی فاصله بگیرد و در پیمان‌های منطقه‌ای عضویت پیدا کند تا بتواند در زنجیره ارزش جهانی جایگاهی داشته باشد. به گفته او، بریکس ۳۷ درصد تولید ناخالص جهانی و حدود ۲۴ درصد تجارت جهان را در اختیار دارد و بیش از سه میلیارد نفر در کشورهای عضو زندگی می‌کنند. این مجموعه همچنین در حوزه انرژی یکی از بازیگران اصلی است و از نظر ژئوپلیتیک نیز به دنبال ایجاد نظام چندقطبی در برابر سلطه دلار و ساختار مالی غرب است.

کیوان کاشفی تاکید کرد: ایران از حضور در بریکس چند هدف مهم را دنبال می‌کند: کاهش اثر تحریم‌ها، کاهش وابستگی به دلار، افزایش تاب‌آوری اقتصادی، و ایجاد مسیرهایی برای همکاری در حوزه‌هایی مانند انرژی، حمل‌ونقل و فناوری. او گفت حضور در بریکس به تنهایی کافی نیست؛ ایران باید بدانند چه می‌خواهد و چه برنامه‌ای دارد، وگرنه عضویت فقط یک عنوان نمادین خواهد بود. وی هشدار داد که اگر برنامه‌ریزی شفاف نداشته باشیم، جایگاه ایران در بریکس کمرنگ می‌شود و در نهایت کشور فقط در حلقه خام‌فروشان باقی خواهد ماند. از نظری، باید ساختاری در اتاق بازرگانی ایران شکل بگیرد که برنامه همکاری با بریکس را تدوین و پیگیری کند، و این کار نیازمند یک نقشه‌راه جامع و یک دپارتمان تخصصی است.

مرتضی میری، رئیس کمیسیون فرش و صنایع فرهنگی اتاق ایران، از منظر صنایع فرهنگی به موضوع بریکس پرداخت و عنوان داشت: صنایع فرهنگی و خلاق در جهان حدود چهار درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهند و کشورهای مثل چین، روسیه، هند، برزیل و آفریقای جنوبی بازار بزرگی در این حوزه دارند. بازار صنایع فرهنگی در کشورهای اصلی بریکس حدود ۳۰۰ میلیارد دلار است و ایران با وجود تنوع فرهنگی و هنری گسترده، سهم بسیار کمی از این بازار دارد.

مرتضی میری گفت: بریکس در سال‌های اخیر رویکرد بسیار جدی نسبت به صنایع فرهنگی داشته و حتی وزرای فرهنگ این کشورها به دنبال ایجاد یک پلتفرم مشترک برای توزیع آثار فرهنگی هستند. ایران در حوزه‌هایی مثل فرش، صنایع دستی، انیمیشن، گردشگری و بازی‌های رایانه‌ای ظرفیت‌های بالفعیل دارد، اما ضعف‌هایی مانند نبود نظام کپی‌رایت، مشکلات بانکی، و نبود زیرساخت مناسب دیجیتال مانع حضور مؤثر در بازار بریکس شده است. اتاق ایران در حال تدوین آیین‌نامه صادرات صنایع خلاق است و پیشنهاد داد که در نشست‌های رسمی بریکس نیز نمایندگان متخصص اتاق بازرگانی حضور داشته باشند تا از فرصت‌های موجود استفاده شود.

حسین کشیری، مدیرکل دفتر مجامع بین‌المللی وزارت اقتصاد، به آسیب‌شناسی عضویت ایران در بریکس پرداخت. وی گفت: بریکس یک بلوک عمدتاً اقتصادی است و هدف اصلی آن ایجاد یک هژمونی ارزی جدید برای کاهش سلطه دلار است. او توضیح داد که جذاب‌ترین بحث‌های بریکس مربوط به ارز مشترک و سازوکارهای معامله بدون دلار است، اما برای پیوستن به چنین سازوکاری باید ابزارهای مالی، قوانین مربوط به سرمایه‌گذاری، استانداردهای FATF و زیرساخت‌های پرداخت و تسویه فراهم باشد.

کشیری گفت: دلیل اینکه ایران هنوز نتوانسته عضو بانک توسعه بریکس شود، سیاسی نیست بلکه به خاطر فقدان همین ابزارهای پایه‌ای است. او تاکید کرد که در همه کشورهای عضو بریکس تصمیم‌گیری اقتصادی بر عهده

POST SHOW REPORT

وزیر اقتصاد است، اما در ایران این نقش به بانک مرکزی سپرده شده و همین موضوع نگاه کشور را از اقتصادی به سیاسی تغییر داده است. از نظر او، اگر ایران می‌خواهد حضور فعالی در بریکس داشته باشد، باید درباره سه موضوع اصلاحات جدی انجام دهد: نظام پرداخت غیرسوئیتی، قوانین مالیاتی و گمرکی، و زیرساخت‌های مرتبط با اقتصاد دیجیتال. همچنین او اشاره کرد که بریکس خود نیز با چالش نبود یک سیستم نظارت مالی متمرکز روبه‌روست و هنوز ابزارهایی مثل «BRICS Pay» کامل نشده‌اند.

وی پیشنهاد داد کیش می‌تواند به عنوان یک پایگاه عملیاتی برای همکاری‌های نوظهور بریکس عمل کند، مشابه کاری که برخی کشورهای عربی انجام داده‌اند. حسین کشیری به تجربه کویت، عربستان و قطر اشاره کرد و گفت: ایران نیز می‌تواند نقشی مشابه تعریف کند، به‌ویژه در حوزه‌هایی مانند فین‌تک و خدمات فنی و مهندسی. عرفان شاکری، رئیس اتاق مشترک ایران و امارات، بحث را از زاویه دیپلماسی اقتصادی ادامه داد. او گفت در همه کشورهای پیشرفته، دیپلماسی اقتصادی در هماهنگی نزدیک با اتاق‌های بازرگانی و تشکلهای تخصصی پیش می‌رود، اما در ایران این ارتباط ضعیف است.

عرفان شاکری تاکید کرد: سهم واقعی بخش خصوصی در اقتصاد ایران بسیار پایین‌تر از استانداردهای جهانی است و تحریم‌های طولانی‌مدت نیز این وضعیت را تشدید کرده است. حضور در سازمان‌هایی مانند بریکس یا شانگهای زمانی مفید است که ایران بتواند «سرمایه‌گذاری خارجی» جذب کند و ابزارهای مالی و تجاری لازم را فراهم آورد، در غیر این صورت عضویت صرفاً روی کاغذ باقی می‌ماند.

او بیان کرد: مشکلات اداری و قوانین پیچیده داخلی یکی از موانع اصلی توسعه دیپلماسی اقتصادی است. به گفته وی، بخش خصوصی همیشه آماده همکاری است، اما نگاه‌های متعارض دستگاه‌ها و نبود تقسیم وظایف شفاف باعث شده اثرگذاری این بخش کاهش یابد.

کامبیز میرکریمی، نائب رئیس اتاق مشترک ایران و روسیه، بحث را از منظر «همگرایی اقتصادی» پیش برد. وی افزود: ایران در بسیاری از پیمان‌های منطقه‌ای عملکرد موفقی نداشته است و مجموعه‌ای از فرصت‌ها را از دست داده است. به گفته او، تنها توافق موفق ایران در سال‌های اخیر، تجارت ترجیحی با اتحادیه اقتصادی اوراسیاست که توانست صادرات ایران را در مدت کوتاهی افزایش دهد. او گفت بدون عضویت در پیمان‌های اقتصادی، هیچ کشوری نمی‌تواند صنایع ارزش‌افزوده‌دار ایجاد کند.

کامبیز میرکریمی تاکید کرد: تحریم‌ها باعث نشده تنها صنایع مبتنی بر منابع طبیعی رشد کنند، بلکه عدم عضویت ایران در پیمان‌های منطقه‌ای نیز سبب شده صنایع فناوریانه و صنعتی رشد نکنند.

او همچنین درباره موضوع دلاریزدایی توضیح داد و گفت: چین و روسیه به صورت عملی سازوکارهای پرداخت با ارزهای ملی را اجرا کرده‌اند و در حال ایجاد سیستم پرداخت مشترک هستند. این سیستم می‌تواند در چند سال آینده جایگزین سوئیفت شود. این سازوکار نه پول جدید است و نه ارز دیجیتال، بلکه یک شبکه پرداخت بلاک‌چینی است که امنیت و سرعت بالا دارد و هزینه انتقال را نیز به شدت کاهش می‌دهد. این مسیر یک واقعیت جهانی است و ایران می‌تواند از آن بهره‌برد اگر آماده باشد.

مسعود برهمن، رئیس اتاق مشترک ایران و شرق آفریقا، بر نقش آفریقا در تکمیل همکاری‌های بریکس تاکید کرد. او گفت آفریقا با داشتن منابع معدنی، زمین‌های کشاورزی، جمعیت جوان و نیاز گسترده به زیرساخت، یکی از مهم‌ترین بازارهای آینده جهان است. حجم مبادلات آفریقا ۱۵۰۰ میلیارد دلار است و بسیاری از کشورهای این قاره هنوز در حوزه‌هایی مثل مسکن، زیرساخت، انرژی، دارو، خدمات درمانی و صنایع کشاورزی ظرفیت‌های بسیار ابتدایی دارند.

برهمن گفت: کشورهای بریکس می‌توانند تأمین‌کننده مالی و فناوری باشند، آفریقا می‌تواند محل اجرای پروژه‌ها باشد، و ایران می‌تواند نقش طراح و مجری را ایفا کند. پروژه‌هایی مانند مسکن، راه‌سازی، صنایع غذایی و

انرژی‌های تجدیدپذیر در آفریقا تقاضای بسیار بالایی دارد و ایران می‌تواند در این حوزه‌ها حضور جدی داشته باشد. او همچنین اشاره کرد که دو میلیارد یورو برای حمایت از پروژه‌های ایرانی در آفریقا تصویب شده و این فرصت بزرگی برای شرکت‌های ایرانی ایجاد می‌کند.

در بخش پایانی، محمدحسین خروطنی، مدیرعامل هلدینگ خوارزمی، درباره نقش رایزنان بازرگانی صحبت کرد. او گفت در همه کشورهای عضو بریکس، رایزنان اقتصادی نقش کلیدی دارند و معمولاً توسط اتاق‌های بازرگانی تربیت می‌شوند. به گفته او، رایزن باید «معمار ارزش» باشد، بازار را رصد کند، شبکه‌سازی کند و روندها را به اقدام عملی تبدیل کند. او تاکید کرد که رایزنان باید برای هر کشور بریکس با توجه به فرهنگ و ساختار تجارت آن کشور انتخاب شوند.

او همچنین گفت بریکس یک شبکه چندجانبه است و ایران می‌تواند از این چندجانبه‌گرایی برای ایجاد مسیرهای مالی و تجاری جدید استفاده کند. به گفته او، ایران و روسیه به دلیل تحریم‌های مشابه، ظرفیت همکاری ویژه‌ای در ساختارهای غیردلاری دارند. او تاکید کرد که کیش می‌تواند پایگاه اتصال ایران به بریکس شود، مرکز برگزاری رویدادهای مشترک باشد و در حوزه‌هایی مثل صادرات مجدد و خدمات مالی نقش فعال‌تری بگیرد.

او در پایان اعلام کرد که پیشنهادی برای تدوین یک برنامه صدروزه ارائه خواهد شد تا اتاق ایران و جزیره کیش، نقشه راهی عملی برای استفاده از ظرفیت‌های بریکس طراحی کنند. هدف این است که سال آینده گزارشی ارائه شود که نشان دهد پیگیری‌های امسال نتیجه مشخصی داشته است.

POST SHOW REPORT

چهارشنبه ۲۱ آبان - ساعت ۱۳:۰۰-۱۴:۳۰

سالن ابوریحان

برگزارکننده: اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی اصفهان

توسعه پایدار در سرمایه‌گذاری

سخنرانان:

نوید ادریس، مدیر واحد توسعه کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی اصفهان
پویان رحیمی، نائب رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری اتاق اصفهان و رئیس هیات مدیره هلدینگ سیتکو
توحید صدرنژاد، رئیس کمیسیون توسعه پایدار اتاق ایران
آذر صفری، متخصص ESG و سرمایه‌گذاری پایدار
حسن فروزان‌فرد، نایب‌رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تأمین مالی اتاق ایران

در ابتدای این نشست، نوید ادریس، مدیر واحد توسعه کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری اتاق بازرگانی اصفهان، با اشاره به روند روبه‌رشد طرح‌های نوآورانه در بخش خصوصی گفت: این رویداد فرصتی برای همگرایی سرمایه‌گذاران و صاحبان ایده در فضای واقعی کسب‌وکار ایجاد کرده است. با این حال، برای دستیابی به نتایج ماندگار، باید فرهنگ توسعه پایدار در شاخص‌های ارزیابی سرمایه‌پذیران جایگاه ویژه‌ای داشته باشد. سرمایه‌گذاری هوشمند تنها زمانی ثمربخش است که اثرات اجتماعی، زیست‌محیطی و اقتصادی آن در توازن باشد. در ادامه، پویان رحیمی، نایب‌رئیس کمیسیون تأمین مالی اتاق بازرگانی اصفهان، با اشاره به برنامه ISIMO به عنوان یک طرح ملی در مسیر گسترش فرهنگ سرمایه‌گذاری پایدار اظهار داشت: آغاز رویداد بین‌المللی ACD در اتاق بازرگانی اصفهان، نقطه عطفی برای پیوند میان فرهنگ سرمایه‌گذاری و مفهوم توسعه پایدار است. هدف ما ایجاد بسترهای عملی برای مشارکت آگاهانه سرمایه‌گذاران در سطح ملی و بین‌المللی است. در بخش دیگر نشست، توحید صدرنژاد، رئیس کمیسیون توسعه پایدار اتاق ایران، با تأکید بر پیوند مفهومی میان «پایداری» و «توسعه» بیان کرد: توسعه پایدار نه یک شعار، بلکه ضرورتی راهبردی برای

تداوم رشد اقتصادی کشور است. توجه به این رویکرد در تصمیم‌سازی‌های بخش خصوصی می‌تواند ضامن پایداری و کارآمدی اقتصاد ملی باشد.

حسن فروزان‌فرد، نایب‌رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری و تأمین مالی اتاق ایران، با اشاره به مصوبه اخیر در خصوص تشکیل گروهی از اتاق‌های بازرگانی سراسر کشور در جهت ترویج فرهنگ سرمایه‌گذاری با نگاه توسعه پایدار، تأکید کرد: ایجاد هم‌افزایی میان اتاق‌های سراسر کشور در این حوزه، گامی مؤثر در راستای نهادینه‌سازی فرهنگ توسعه پایدار در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری خواهد بود.

در پایان، آذر صفری، متخصص ESG و سرمایه‌گذاری پایدار، با بررسی اهمیت شاخص‌های محیط‌زیستی، اجتماعی و حاکمیتی در مدل‌های سرمایه‌گذاری روز دنیا گفت: سرمایه‌گذاری پایدار، مسیر جدیدی برای جذب سرمایه‌های بین‌المللی و ارتقای جایگاه برند اقتصادی ایران در سطح جهانی است. توجه به ESG نه تنها مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها را تقویت می‌کند، بلکه مزیت رقابتی آن‌ها را نیز افزایش می‌دهد.

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

kish
Invex®
2025

نمایشگاه درآینه رسانه‌ها

Media Spotlight

POST SHOW REPORT

ایسنا

مراسم گشایش رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵

دوازدهمین دوره نمایشگاه بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری کشور (کیش اینوکس ۲۰۲۵) امروز در مرکز همایش های بین المللی جزیره کیش کار خود را آغاز کرد.

ایرنا

دوازدهمین نمایشگاه بین المللی کیش اینوکس ۲۰۲۵

دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بانک، بیمه، بورس، خصوصی سازی و فرصت های سرمایه گذاری ایران (کیش اینوکس ۲۰۲۵) شامگاه دوشنبه (۱۹ آبان ۱۴۰۴) با حضور فعالان اقتصادی و جمعی از مسئولان ملی و محلی در جزیره کیش افتتاح شد.

فارس

با حضور بانک مسکن؛ رویداد بزرگ کیش اینوکس ۲۰۲۵ آغاز به کار کرد

دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه و خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری کشور (KishINVEX ۲۰۲۵) با شعار «کشف آینده» و حضور جمعی از فرهیختگان و تاثیرگذاران اقتصادی و نیز مدیرعامل، عضو هیات مدیره و مدیران ارشد بانک مسکن در سالن خلیج فارس مرکز همایش های بین المللی کیش افتتاح شد.

kishInvex® 2025

◀ اکوایران:

صدای راه نجات اقتصاد ایران از جزیره / گفت و گو، هم افزایی، اقدام

جزیره کیش میزبان دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری (کیش اینوکس ۲۰۲۵) بود. این رویداد با شعار «کشف آینده» برگزار شد و تمرکز آن بر ترسیم مسیرهای نو، توسعه پایدار و ایجاد هم افزایی میان سیاست گذاران، مدیران، سرمایه گذاران و فعالان اقتصادی بود.

◀ همشهری آنلاین:

صیانت از حقوق سهامداران خرد اولویت نخست سازمان بورس

حجت اله صیدی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار، در مراسم افتتاحیه نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵، عملکرد بازار سرمایه در نیمه نخست سال جاری را مثال زدنی توصیف کرد و گفت: شرکت های فعال در بازار سرمایه در ۶ ماه نخست امسال، به لحاظ رشد تولید، حماسه آفریدند.

◀ خبرگزاری مهر:

رویداد بزرگ کیش اینوکس ۲۰۲۵ آغاز به کار کرد

دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه و خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری کشور (KishINVEX ۲۰۲۵) با شعار «کشف آینده» در سالن خلیج فارس مرکز همایش های بین المللی کیش افتتاح شد به گزارش خبرگزاری مهر، بانک مسکن و شرکت های تابعه آن با حضور پررنگ خود در یکی از بزرگترین و موثرترین رویدادهای اقتصادی کشور، علاوه بر معرفی تازه ترین خدمات و محصولات، به برقراری ارتباط و تبادل نظر با فعالان اقتصادی و ایجاد زمینه های توسعه و تحول با بهره برداری از این فرصت به ویژه در حوزه اقتصاد مسکن می پردازد.

POST SHOW REPORT

◀ تسنیم

در مراسم افتتاحیه کیش اینوکس ۲۰۲۵ مطرح شد: تحقق رشد پایدار ۸ درصدی نیازمند ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری است

سرپرست سازمان سرمایه‌گذاری خارجی در افتتاحیه کیش اینوکس ۲۰۲۵ با بیان اینکه برای تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی در سال‌های آینده، رشد سرمایه‌گذاری باید به بیش از ۱۲ درصد برسد، گفت: به عبارتی اقتصاد ایران نیازمند بیش از ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری جدید است.

◀ خبرآنلاین

محمد جواد ظریف: جزیره کیش و خلیج فارس نماد پیوند ایران با جهان است

محمد جواد ظریف با حضور در دوازدهمین همایش و نمایشگاه بین‌المللی کیش اینوکس با ابراز خرسندی از حضور در کیش گفت: جزیره کیش و خلیج فارس نماد پیوند ایران با جهان است، جایی که تاریخ دادوستد، فرهنگ و اعتماد با چشم‌انداز آینده‌گره می‌خورد.

◀ نماد اقتصاد

پناهی: صبا انرژی بر تخصص‌گرایی و شفافیت مالی تمرکز می‌کند

علی پناهی، مدیرعامل هلدینگ صبا انرژی، در نشست خبری حاشیه نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ با تأکید بر شفافیت مالی و تخصص‌گرایی، از اهمیت نظارت دقیق بر شرکت‌های زیرمجموعه و تکمیل زنجیره تولید خبر داد. وی همچنین بر پرهیز از مداخلات سیاسی در تصمیم‌گیری‌ها تأکید و تعهد این هلدینگ به بهبود شرایط بازنشستگان را یادآور شد.

باشگاه خبرنگاران جوان:

برای تحقق رشد هدف‌گذاری شده باید سالانه حدود ۱۲۰ میلیارد دلار سرمایه جذب کند

محمد جعفر کبیری، مدیرعامل منطقه آزاد کیش، در افتتاحیه رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵، بر ضرورت اتخاذ رویکردهای تازه برای توسعه این منطقه تأکید کرد و گفت: برای توسعه منطقه آزاد، نیازمند تجربیات جدیدی هستیم که در کشورهای منطقه به کار گرفته شده است.

بورس ۲۴:

کیش اینوکس ۲۰۲۵ با شعار «کشف آینده»؛ بزرگ‌ترین رویداد سرمایه‌گذاری ایران ۱۹ تا ۲۲ آبان در جزیره کیش

دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی‌سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری کشور (KishINVEX ۲۰۲۵) از ۱۹ تا ۲۲ آبان‌ماه در مرکز نمایشگاه‌های بین‌المللی جزیره کیش برگزار می‌شود؛ رویدادی که با حضور فعالان اقتصادی، سرمایه‌گذاران و سیاست‌گذاران، بستر تعاملات بین‌المللی، معرفی پروژه‌های بزرگ و ترسیم مسیرهای نوین توسعه پایدار را فراهم می‌کند.

پیوست

در اینوکس کیش مطرح شد: راه توسعه اقتصاد دیجیتال از مناطق آزاد می‌گذرد

به گزارش پیوست، در مراسم افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه بین‌المللی اینوکس کیش «بورس، بانک، بیمه، خصوصی‌سازی و معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری کشور» بر استفاده از فناوری‌ها به عنوان پیشران موتور توسعه کشور تأکید شد.

POST SHOW REPORT

صدای بورس

در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ انجام شد امضای تفاهم نامه بین بانک قرض الحسنه مهر ایران و شرکت شرق سازه کویر

بانک قرض الحسنه مهر ایران و شرکت شرق سازه کویر در روز نخست نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ با یکدیگر تفاهم نامه همکاری امضا کردند. به گزارش صدای بورس، در مراسم امضای این تفاهم نامه «غلامرضا فتحعلی» مدیرعامل بانک قرض الحسنه مهر ایران و «ناصر بی شماری» رئیس هیأت مدیره شرکت شرق سازه کویر و جمعی از مدیران دو مجموعه حضور داشتند.

اقتصاد آنلاین

در دومین روز رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵ صورت گرفت؛

انعقاد ۲ تفاهم نامه «مدیریت انرژی در ساختمان» و «مدل سازی اطلاعات ساختمان (BIM)»/ «تپردیس پایلوت ساختمان کم انرژی در کشور شد. تفاهم نامه های مدیریت انرژی در ساختمان و توسعه و ترویج فناوری مدل سازی اطلاعات ساختمان (BIM)، بین گروه سرمایه گذاری مسکن به نمایندگی از شرکت سرمایه گذاری مسکن پردیس و دفتر مقررات ملی و کنترل ساختمان وزارت راه و شهرسازی منعقد شد.

ایلنا

رونمایی از نسل جدید خدمات دیجیتال «امید» در نمایشگاه بین المللی کیش اینوکس ۲۰۲۵

در دومین روز از دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه و خصوصی سازی (کیش اینوکس ۲۰۲۵)، طی مراسمی از نسل جدید خدمات دیجیتال شرکت تأمین سرمایه امید رونمایی شد.

kishInvex® 2025

◀ ذره بین بورس:

نشست پرمخاطب «آینده بازار سرمایه» در کیش اینوکس / صبا انرژی کانون توجه متخصصان مالی

نشست کلیدی «چشم انداز بازار سرمایه ایران» با حضور سعید اسلامی بیدگلی و میثم فدایی در حاشیه کیش اینوکس ۲۰۲۵، با میزبانی صبا انرژی برگزار شد. این رویداد پر بازدید با هدف تبادل دیدگاه تخصصی و تأکید بر نقش محوری صبا انرژی در نوآوری و توسعه بازار سرمایه کشور شکل گرفت.

DIGIATO.com

◀ دیجیتالو

«فریزون تک» در کیش اینوکس ۲۰۲۵ به بهره برداری می رسد؛ سکوی دیجیتال اتصال مناطق آزاد به اقتصاد دانش بنیان

فریزون تک در بهمن ماه سال گذشته رونمایی شده و هدف آن نیز ایجاد پیوند میان شرکت های دانش بنیان، فناوران، نخبگان و فعالان اقتصادی است. سکوی دیجیتال «فریزون تک» در رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵ به بهره برداری می رسد. سکویی ملی که با هدف تسهیل همکاری های فناورانه، تجاری سازی ایده ها و پاسخ گویی به نیازهای فناوری مناطق آزاد و ویژه اقتصادی طراحی شده است.

مدار اقتصادی
تأیید کننده رویدادهای اقتصادی

◀ مدار اقتصادی

طراحی شاخص های جدید در بورس تهران؛ معاملات مرحله پایانی بورس چیست؟

به گزارش مدار اقتصادی، محمود گودرزی در حاشیه دوازدهمین نمایشگاه بین المللی کیش اینوکس ۲۰۲۵، با اشاره به آغاز معاملات مرحله پایانی در تابلوی اصلی بازار اول بورس تهران اظهار داشت: در اولین روزهای اجرای این مرحله، پرسش های متعددی از سوی فعالان بازار درباره نحوه انجام معاملات پایانی و روش های آنلاین آن مطرح شد که نشان می دهد آموزش و شفاف سازی در این حوزه بسیار ضروری است.

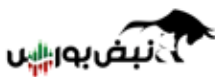
POST SHOW REPORT

◀ خبرگزاری موج

دبیر شورای عالی مناطق آزاد: منطقه ویژه لامرد از مناطق تولیدمحور و مستعد سرمایه‌گذاری در جنوب کشور است

در نشست تخصصی «فرصت‌های سرمایه‌گذاری مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور» که صبح سه‌شنبه (۲۰ آبان ۱۴۰۴) در چارچوب برگزاری رویداد بین‌المللی کیش اینوکس ۲۰۲۵ در مرکز همایش‌های بین‌المللی جزیره کیش برگزار شد، بر ظرفیت‌های گسترده منطقه ویژه اقتصادی لامرد به عنوان یکی از قطب‌های استراتژیک جنوب کشور در توسعه صنایع انرژی بر، زنجیره ارزش صنایع معدنی و انرژی‌های پاک تأکید شد.

◀ نبض بورس

رونمایی از صندوق سرمایه‌گذاری بخشی قابل معامله «افق دماوند»

در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵، شرکت تأمین سرمایه دماوند از صندوق سرمایه‌گذاری بخشی قابل معامله جدید خود با نام افق دماوند رونمایی کرد. این صندوق با هدف توسعه ابزارهای نوین مالی و گسترش دامنه سرمایه‌گذاری در صنایع کم‌ریسک بازار سرمایه راه‌اندازی شده است.

◀ شهر بورس

در حاشیه برگزاری رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵ صورت گرفت؛ انعقاد تفاهم‌نامه همکاری تأمین سرمایه بانک مسکن و صندوق نوین

به گزارش شهر بورس، در حاشیه برگزاری نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی‌سازی و فرصت‌های سرمایه‌گذاری کیش (کیش اینوکس ۲۰۲۵)، تفاهم‌نامه همکاری مشترک میان تأمین سرمایه بانک مسکن و صندوق پژوهش و فناوری غیردولتی توسعه فناوری‌های نوین به امضا رسید.

kishInvex® 2025

◀ بورس نیوز

معرفی ۲۰ فرصت سرمایه‌گذاری در کیش اینوکس ۲۰۲۵

مجید فاتحی، عضو هیات مدیره و معاون توسعه اقتصادی و سرمایه‌گذاری سازمان منطقه آزاد انزلی در گفت‌وگو با بورس نیوز، با اشاره به حضور در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ اظهار کرد: نمایشگاه کیش اینوکس از روز گذشته فرصت خوبی را برای تعامل با تامین‌کنندگان مالی ایجاد کرده است. این گونه نمایشگاه‌ها فرصت خوبی برای همه سرمایه‌گذارانی است که تمایل دارند در مناطق آزاد به خصوص منطقه آزاد انزلی به عنوان اولین منطقه آزاد شمال کشور سرمایه‌گذاری کنند.

◀ ایبنا

تفاهم‌نامه بانک قرض‌الحسنه مهر ایران و هلدینگ باران در کیش اینوکس ۲۰۲۵ امضا شد

تفاهم‌نامه همکاری بین بانک قرض‌الحسنه مهر ایران و هلدینگ باران در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ امضا شد. به گزارش ایبنا، در مراسم امضای تفاهم‌نامه بانک قرض‌الحسنه مهر ایران، غلامرضا فتحعلی؛ مدیرعامل بانک قرض‌الحسنه مهر ایران و جمعی از مدیران بانک و هلدینگ باران حضور داشتند.

◀ سنا

رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵: مسیر راه‌اندازی بورس بین‌الملل هموار شده است

به گزارش پایگاه خبری بازار سرمایه ایران (سنا)، حجت‌اله صیدی در پنل تخصصی «بورس بین‌الملل» در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵، با اشاره به موانع ذهنی و ساختاری پیش‌روی موضوع ایجاد بورس بین‌الملل گفت: «بخشی از مسائل پیش‌روی بورس بین‌الملل به محدودیت‌های بین‌المللی و تحریم‌ها و دیگری به بحث‌های ساختار بین‌الملل و ترکیب سهام‌داری برمی‌گردد.»

POST SHOW REPORT

راه پرداخت

راه پرداخت

حضور آسان پرداخت پرشین در دوازدهمین نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵

شرکت آسان پرداخت پرشین (آپ) در دوازدهمین نمایشگاه بین المللی بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و معرفی فرصت های سرمایه گذاری کشور (KishInvex ۲۰۲۵) حضور خواهد داشت. این رویداد از ۱۹ تا ۲۲ آبان ماه ۱۴۰۴ در مرکز نمایشگاه ها و همایش های بین المللی کیش برگزار می شود.

خبرگزاری صداوسیما:

نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ میزبان ۲۷۰ نهاد مالی

دوازدهمین نمایشگاه بورس، بانک، بیمه، خصوصی سازی و فرصت های سرمایه گذاری میزبان بیش از ۲۷۰ نهاد مالی و اقتصادی و فعالان حوزه فناوری اطلاعات است.

اتاق ایران آتلاین

گزارش تصویری | سومین روز رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵

غرفه اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در سومین روز از رویداد کیش اینوکس ۲۰۲۵ محل رفت و آمد برخی روسای اتاق های استانی، روسای کمیسیون های تخصصی اتاق ایران و فعالان اقتصادی بود.

دنیای اقتصاد

درا افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ چه گذشت؟
هم اندیشی بازیگران بازار سرمایه

افتتاحیه دوازدهمین نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ با حضور محمد جواد ظریف، مهدی حیدری، حجت اله صیدی و تعدادی از کارشناس اقتصادی و بازار سرمایه برگزار شد.

kishInvex® 2025

تجارت نیوز
www.igjornews.com

◀ تجارت نیوز

جای خالی بانک مرکزی در نمایشگاه بورس، بانک و بیمه کیش اینوکس ۲۰۲۵ بدون حضور سیاست‌گذار پولی برگزار شد

در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ که با محوریت بورس، بانک و بیمه برگزار شد، شاهد حضور پررنگ مدیران ارشد بازار سرمایه و بیمه مرکزی بودیم؛ غیبت رئیس کل بانک مرکزی و معاونان اصلی این نهاد سیاست‌گذار اما پرسش برانگیز و قابل توجه بود.

◀ تابناک

گسترش دامنه فعالیت‌های قلک؛ از حمایت ورزشی تا حضور پررنگ در بازار سرمایه

شرکت سرمایه‌گذاری قلک با معرفی خدمات نوین سرمایه‌گذاری و کرادفاندینگ، در نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ حضور خواهد داشت و راهکارهای مالی حرفه‌ای خود را به بازدیدکنندگان ارائه می‌کند.

◀ اکوافقتصاد

در جریان نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ برگزار شد؛ حرکت اول در کیش اینوکس: مسیر توسعه سرمایه‌گذاری جسورانه در ایران هموار می‌شود

پنل تخصصی «سرمایه‌گذاری جایگزین با تمرکز بر سرمایه‌گذاری جسورانه و خصوصی» در جریان نمایشگاه کیش اینوکس ۲۰۲۵ برگزار شد و کارشناسان، سرمایه‌گذاران و تصمیم‌سازان به بررسی فرصت‌ها، چالش‌ها و راهکارهای توسعه سرمایه‌گذاری جسورانه در ایران پرداختند.

◀ فرینا

برگزاری پنل تخصصی «فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد و روش‌های تأمین مالی» در حاشیه کیش اینوکس ۲۰۲۵

پنل تخصصی «فرصت‌های سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد و روش‌های تأمین مالی» در حاشیه دوازدهمین رویداد بین‌المللی کیش اینوکس ۲۰۲۵ با حضور رضا مسرور، دبیر شورای عالی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور، مدیرعامل سازمان منطقه آزاد چابهار، مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی لامرد، جمعی از معاونان و مدیران اقتصادی و سرمایه‌گذاری دبیرخانه شورای عالی و سازمان‌های مناطق آزاد، فعالان اقتصادی و سرمایه‌گذاران برگزار شد.

#DISCOVERFUTURE

postshow
report

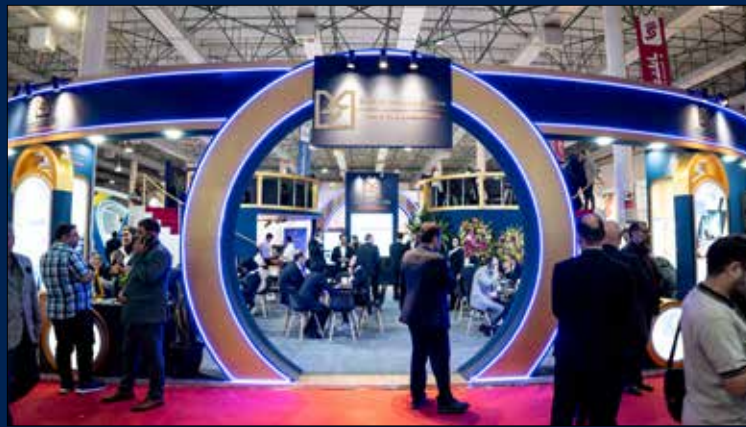
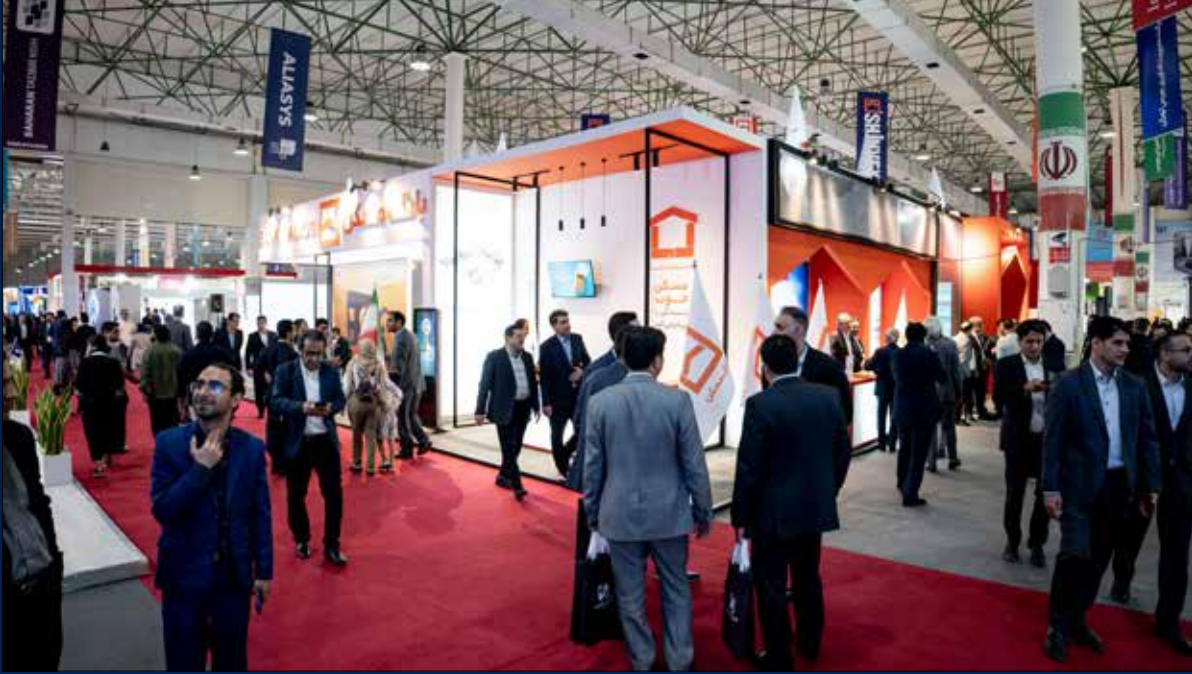
kish
Invex®
2025

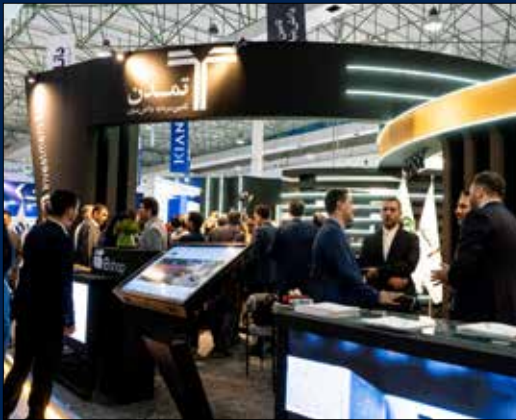
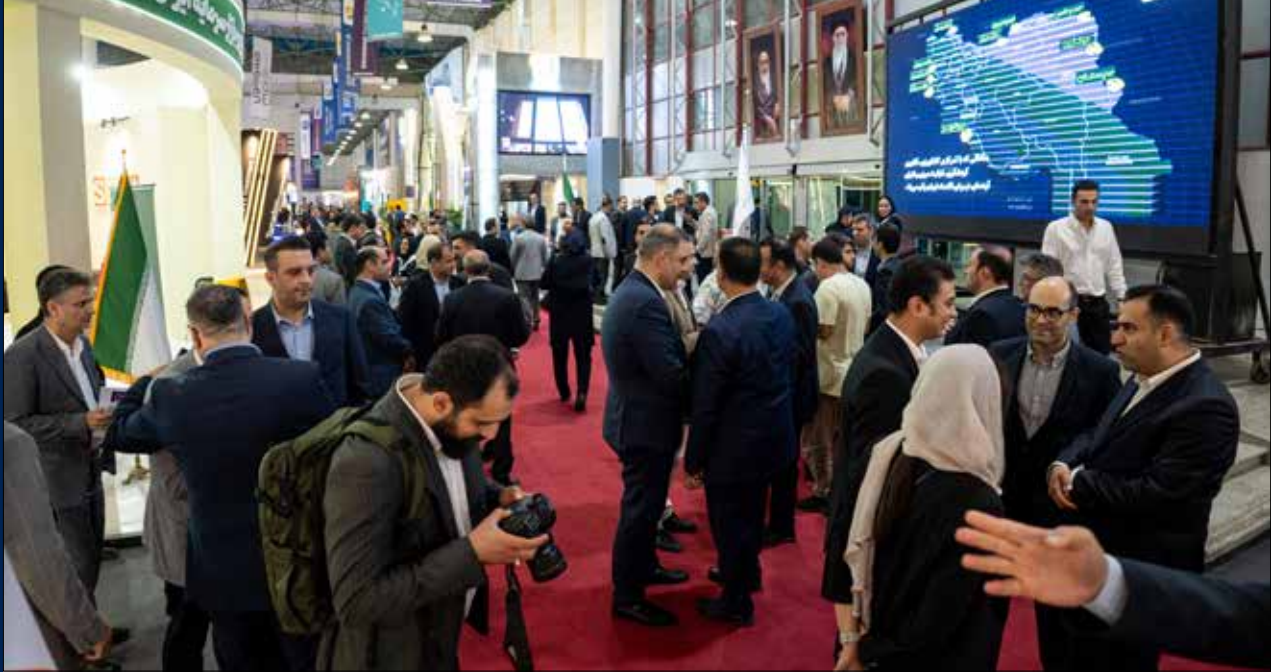
گزارش تصویری

Photo Gallery

Q u a l i t y
Is not Only Our Priority
I t I s O u r
V a l u e

بهاران تدبیرکیش

BAHARAN TADBIR KISH

INTERNATIONAL EVENT ORGANIZER

برگزار کننده نمایشگاه‌ها و همایش‌های بین‌المللی

تلفکس: (۱۵ خط) ۰۲۱-۸۸ ۱۷ ۹۷ ۹۰

TEL/FAX: (+98 21) 88 17 97 90 (15 LINE)

WWW.BAHARANTADBIR.COM